

Úřední věstník

Evropské unie

L 191

České vydání

Právní předpisy

Ročník 66
28. července 2023

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí svobody po skončení trestního řízení 118

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ze dne 12. července 2023, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určování určených provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení 181

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/1542

ze dne 12. července 2023

o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 a čl. 192 odst. 1 této smlouvy ve vztahu k článkům 54 a 76 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 s názvem „Zelená dohoda pro Evropu“ je evropskou strategií růstu, jejímž cílem je přeměnit Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderní, konkurenceschopnou ekonomikou účinně využívající zdroje, kde v roce 2050 nebudou žádné čisté emise skleníkových plynů a kde hospodářský růst nebude vázán na využívání zdrojů. Jedním ze základních předpokladů pro dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2050 je přechod od používání fosilních paliv ve vozidlech k elektromobilitě. K tomu, aby mohly výrobní politiky Unie přispívat ke snižování emisí uhlíku v celosvětovém měřítku, musí být zajištěno, aby byly výrobky uváděné na trh a prodávané v Unii získávány a vyráběny udržitelným způsobem.
- (2) Baterie jsou tedy významným zdrojem energie a jedním z klíčových faktorů umožňujících udržitelný rozvoj, zelenou mobilitu, čistou energii a klimatickou neutralitu. Očekává se, že poptávka po bateriích, zejména pro elektrická silniční vozidla a lehké dopravní prostředky používající k pohonu baterie, v příštích letech rychle poroste, což zvyšuje strategický význam trhu s bateriemi v celosvětovém měřítku. V oblasti bateriových technologií bude i nadále probíhat významný vědecký a technický pokrok. Vzhledem ke strategickému významu baterií je s cílem poskytnout všem zapojeným hospodářským subjektům právní jistotu a zamezit diskriminaci, překážkám bránícím obchodu a narušením trhu s bateriemi nezbytné stanovit pravidla týkající udržitelnosti, výkonnosti, bezpečnosti, sběru, recyklace a druhotného využití baterií, jakož i pravidla týkající se poskytování informací o bateriích konečným uživatelům a hospodářským subjektům. Je nezbytné vytvořit harmonizovaný regulační rámec vztahující se na řešení celého životního cyklu baterií, které jsou v Unii uváděny na trh.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 9.6.2021, s. 128.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. června 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. června 2023.

- (3) Je rovněž nezbytné aktualizovat právní předpisy Unie o nakládání s odpadními bateriemi a přijmout opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo omezováním těchto dopadů, snižováním dopadu využívání zdrojů a účinnějším využíváním zdrojů. Tato opatření mají zásadní význam pro přechod k oběhovému a klimaticky neutrálnímu hospodářství a k životnímu prostředí bez toxických látek a pro zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti a strategické autonomie Unie. Mohou vytvářet významné ekonomické příležitosti, zvyšovat synergie mezi oběhovým hospodářstvím a politikami v oblasti energetiky, klimatu, dopravy, průmyslu a výzkumu a chránit životní prostředí a snižovat emise skleníkových plynů.
- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ⁽³⁾ přinesla zlepšení vlivu baterií na životní prostředí a stanovila některá společná pravidla a povinnosti pro hospodářské subjekty, zejména prostřednictvím harmonizovaných pravidel pro obsah těžkých kovů a označování baterií, a pravidla a cíle pro nakládání se všemi odpadními bateriemi na základě rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (5) Ve zprávě Komise o provádění, dopadu a hodnocení směrnice 2006/66/ES, předložené v roce 2019, byly zdůrazněny nejen dosažené úspěchy, ale také omezení uvedené směrnice, zejména s ohledem na zásadní změnu situace, pro niž je příznačný strategický význam baterií a jejich zvýšené používání.
- (6) Součástí sdělení Komise ze dne 17. května 2018 s názvem „Evropa v pohybu – Udržitelná mobilita pro Evropu: bezpečná, propojená a čistá“ je strategický akční plán pro baterie. Tento akční plán stanoví opatření na podporu úsilí s cílem vybudovat v Evropě hodnotový řetězec baterií, který zahrnuje těžbu, udržitelné získávání a zpracování surovin, udržitelné materiály pro baterie, výrobu článků, jakož i opětovné použití a recyklaci baterií.
- (7) V Zelené dohodě pro Evropu Komise potvrdila svůj závazek provádět strategický akční plán pro baterie a uvedla, že navrhne právní předpisy k zajištění bezpečného, oběhového a udržitelného hodnotového řetězce pro veškeré baterie, včetně zásobování rostoucího trhu s elektrickými vozidly.
- (8) Rada ve svých závěrech ze dne 4. října 2019 s názvem „Větší oběhovost – přechod k udržitelné společnosti“ vyzvala mimo jiné k tomu, aby byl přechod k elektromobilitě doprovázen soudržnými politikami podporujícími rozvoj technologií, které zvyšují udržitelnost a oběhovost baterií. Rada dále vyzvala k urychlené revizi směrnice 2006/66/ES, která by měla zahrnovat všechny relevantní baterie a materiály a při níž by měly být zváženy zejména specifické požadavky týkající se na lithia a kobaltu, jakož i mechanismus, jenž umožní uvedenou směrnici přizpůsobovat budoucím změnám v bateriových technologiích.
- (9) Ve sdělení Komise ze dne 11. března 2020 s názvem „Nový akční plán pro oběhové hospodářství – Čistší a konkurenceschopnější Evropa“ se uvádí, že návrh nového regulačního rámce pro baterie bude zohledňovat pravidla týkající se obsahu recyklovaného materiálu a opatření ke zlepšení míry sběru a recyklace všech baterií s cílem zajistit opětovné využití cenných materiálů a poskytnout pokyny spotřebitelům a bude řešit možnost postupného ukončení používání nenabíjitelných baterií, pokud existují alternativy. Dále se uvádí, že budou zváženy požadavky udržitelnosti a transparentnosti, které zohledňují uhlíkovou stopu při výrobě baterií, etické získávání surovin a bezpečnost dodávek s cílem usnadnit opětovné použití, nové využití a recyklaci baterií.
- (10) Řešení celého životního cyklu všech baterií uváděných na trh Unie vyžaduje stanovení harmonizovaných požadavků na výrobky a jejich uvádění na trh, včetně postupů posuzování shody, jakož i požadavků, které budou komplexně řešit fázi skončení životnosti baterií. Požadavky týkající se fáze skončení životnosti jsou nezbytné pro řešení environmentálních dopadů baterií, a zejména za účelem podpory vytvoření recyklačních trhů pro baterie a trhů s druhotnými surovinami, jež pocházejí z odpadních baterií. K dosažení vytyčených cílů, tj. řešit celý životní cyklus baterií v jednom právním nástroji a zároveň zamezit překážkám bránícím obchodu a narušení hospodářské soutěže a zajistit integritu vnitřního trhu, by se pravidla, podle nichž se stanoví požadavky pro baterie, měla jednotně uplatňovat na všechny hospodářské subjekty v Unii a neměla by ponechávat prostor pro rozdílné provádění ze strany členských států. Směrnice 2006/66/ES by proto měla být nahrazena nařízením.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

- (11) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny kategorie baterií uváděné na trh nebo do provozu v rámci Unie, bez ohledu na to, zda byly vyrobeny v Unii či dovezeny. Mělo by se použít bez ohledu na to, zda je baterie zabudována do zařízení, lehkého dopravního prostředku nebo jiného vozidla nebo je jinak doplněna k výrobkům nebo zda je uváděna na trh nebo do provozu v rámci Unie samostatně. Toto nařízení by se mělo použít bez ohledu na to, zda je baterie specificky určená pro určitý výrobek, nebo má všeobecné použití, a bez ohledu na to, zda je zabudována do výrobku nebo je dodávána spolu s výrobkem, ve kterém má být používána, nebo samostatně. Má se za to, že k uvedení na trh dojde tehdy, když je daná baterie poprvé dodána na trh Unie a je dodána zhotovitelem nebo dovozcem k distribuci, spotřebě nebo použití v rámci obchodní činnosti, ať již za úplaty, nebo bezplatně. Baterie, které distributoři, včetně maloobchodníků, velkoobchodníků a prodejných divizí zhotovitelů, zařadili do zásob v Unii před datem použitelnosti relevantních požadavků tohoto nařízení, proto nemusí uvedené požadavky splňovat.
- (12) Toto nařízení by mělo předejít nepříznivým dopadům baterií na životní prostředí a tyto dopady snížit a mělo by zajistit bezpečný a udržitelný hodnotový řetězec pro veškeré baterie, v jehož rámci se zohlední například uhlíková stopa výroby baterií, etické získávání surovin a bezpečnost dodávek a usnadní se opětovné použití, nové využití a recyklace. Mělo by usilovat o zlepšení vlivu na životní prostředí v případě baterií a činností všech provozovatelů podílejících se na životním cyklu baterií, například výrobců, distributorů a konečných uživatelů, a zejména provozovatelů, kteří jsou přímo zapojeni do zpracování a recyklace odpadních baterií. Tato opatření pomohou zajistit přechod na oběhové hospodářství a dlouhodobou konkurenceschopnost Unie a měla by přispět k účinnému fungování vnitřního trhu při současném zohlednění vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Toto nařízení by rovněž mělo zaměřit na předcházení a snižování nepříznivých dopadů vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi na lidské zdraví a životní prostředí a mělo by mít za cíl omezit využívání zdrojů a přispět k praktickému uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. S cílem předejít rozdílným bránícím volnému oběhu baterií stanovením jednotných povinností a požadavků v rámci celého vnitřního trhu je tak článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) vhodným právním základem pro toto nařízení. V rozsahu, v jakém toto nařízení obsahuje zvláštní pravidla týkající se nakládání s odpadními bateriemi, je vhodným právním základem ve vztahu k těmto zvláštním pravidlům čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (13) Výrobky uváděné na trh jako napájecí sady, což jsou baterie nebo skupiny článků, které jsou propojeny nebo zabudovány do vnějšího obalu tak, aby tvořily celistvou jednotku, jež je připravena k použití konečnými uživateli nebo v zařízeních a není určena k tomu, aby ji konečný uživatel rozděloval nebo otevíral, a které odpovídají definici pojmu „baterie“, nebo bateriové články, které odpovídají definici pojmu „baterie“, by měly podléhat požadavkům platným pro baterie.
- (14) Baterie, které mohou být konečným uživatelem připraveny k použití pomocí běžně dostupných nástrojů na základě soupravy, kterou lze sestavit svépomocí, by měly být pro účely tohoto nařízení považovány za baterie. Hospodářský subjekt, který takové soupravy uvádí na trh, by měl podléhat tomuto nařízení.
- (15) V rámci široké oblasti působnosti tohoto nařízení je vhodné rozlišovat mezi různými kategoriemi baterií v souladu s jejich návrhem a použitím, nezávisle na chemickém složení baterií. Klasifikace na přenosné baterie na jedné straně a průmyslové baterie a automobilové baterie na straně druhé podle směrnice 2006/66/ES by měla být dále rozvinuta, aby lépe zohledňovala nový vývoj v použití baterií. Baterie, které se používají k pohonu elektrických vozidel a jež podle směrnice 2006/66/ES spadají do kategorie průmyslových baterií, představují vzhledem k rychle se zvyšujícímu počtu elektrických silničních vozidel velkou a rostoucí část trhu. Baterie, které se používají k pohonu silničních vozidel, je proto vhodné klasifikovat jako novou samostatnou kategorii baterií elektrických vozidel. Baterie používané k pohonu lehkých dopravních prostředků, jako jsou elektrokola a elektrokoloběžky, nebyly podle směrnice 2006/66/ES klasifikovány jako samostatná kategorie baterií. Tyto baterie však představují vzhledem k jejich rostoucímu využívání v rámci udržitelné městské mobility významnou část trhu. Je proto vhodné tyto baterie klasifikovat jako novou samostatnou kategorii baterií, a to jako baterie lehkých dopravních prostředků. Baterie používané k pohonu jiných dopravních prostředků, a to i v rámci železniční, vodní a letecké dopravy nebo terénních strojů, nadále spadají do kategorie průmyslových baterií podle tohoto nařízení. Kategorie průmyslových baterií zahrnuje širokou skupinu baterií, které jsou určeny k použití pro průmyslové činnosti, komunikační infrastrukturu, zemědělské činnosti nebo výrobu a distribuci elektrické energie. Baterie, které jsou určeny k průmyslovému použití poté, co byly předmětem přípravy pro nové využití nebo nového využití, přestože byly původně určeny k jinému použití, by měly být podle tohoto nařízení považovány za průmyslové baterie. Kromě tohoto demonstračního seznamu příkladů by za průmyslovou baterii měla být považována jakákoli baterie o hmotnosti více než 5 kg, která nespadá do žádné jiné z kategorií podle tohoto nařízení. Baterie používané pro ukládání energie v soukromém nebo domácím prostředí by měly být pro účely tohoto nařízení považovány za průmyslové baterie. Baterie používané k pohonu kolových vozidel, které jsou ve smyslu směrnice

Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ⁽⁴⁾ považovány za hračky, by neměly být pro účely tohoto nařízení považovány za baterie lehkých dopravních prostředků, nýbrž by měly být považovány za přenosné baterie.

- (16) Po prvním uvedení na trh nebo do provozu v Unii může být baterie předmětem opětovného použití, nového využití, repase, přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití. Pro účely tohoto nařízení se v souladu s rámcem Unie pro regulaci výrobků má za to, že použité baterie, tj. baterie, která byla předmětem opětovného použití, byla uvedena na trh již v době, kdy byla poprvé dodána na trh k použití nebo distribuci. Naopak baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, jsou považovány za nově uvedené na trh, a měly by proto splňovat toto nařízení. Kromě toho se v souladu s rámcem Unie pro regulaci výrobků považuje použité baterie, která byla dovezena ze třetí země, za baterii, která je uvedena na trh při prvním vstupu do Unie. Baterie, která byla předmětem opětovného použití, nového využití, repase, přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití a byla dovezena ze třetí země, by proto měla splňovat toto nařízení.
- (17) Repase zahrnuje širokou škálu technických operací, které mohou být provedeny u baterií nebo odpadních baterií. Pokud jde o odpadní baterie, lze repasi považovat za přípravu k opětovnému použití nebo přípravu pro nové využití. Z tohoto důvodu není nutné stanovit v tomto nařízení zvláštní režim pro repasi odpadních baterií, jenž by se odlišoval od režimu pro přípravu odpadních baterií k opětovnému použití nebo pro jejich přípravu pro nové využití. Pokud jde o použité baterie, má repase za cíl obnovit původní výkonnost baterie. V tomto smyslu lze repasi považovat za krajní případ opětovného použití, který zahrnuje demontáž a vyhodnocení stavu článků a modulů baterie a výměnu určitého množství těchto článků a modulů. Aby bylo možné repasi odlišit od pouhého opětovného použití, mělo by být za repasi považováno obnovení kapacity baterie na nejméně 90 % původní zaručené kapacity baterie a mělo by být vyžadováno uplatňování zvláštního režimu.
- (18) V případě, že konečným uživatelem je spotřebitel a baterie byla předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, měla by se na danou baterii vztahovat kupní smlouva, která splňuje požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ⁽⁵⁾. Požadavky uvedené směrnice se týkají zejména shody výrobku, odpovědnosti prodávajícího, včetně možnosti kratší doby odpovědnosti nebo promlčecí lhůty, důkazního břemene, prostředků nápravy v případě nesouladu, opravy nebo výměny zboží a obchodních záruk.
- (19) Baterie by měly být navrženy a vyráběny tak, aby byla optimalizována jejich výkonnost, životnost a bezpečnost a minimalizována jejich environmentální stopa. Je vhodné stanovit specifické požadavky udržitelnosti pro nabíjecí průmyslové baterie s kapacitou vyšší než 2 kWh, baterie lehkých dopravních prostředků a baterie elektrických vozidel, neboť tyto baterie představují segment trhu, který dle očekávání v příštích letech nejvíce poroste.
- (20) V zájmu zajištění bezpečnosti baterií elektrických vozidel a baterií pro startování, osvětlení nebo zapalování (dále jen „startovací baterie“) je k zachování platnosti EU schválení typu pro vozidla kategorií M, N a O v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ⁽⁶⁾ zapotřebí, aby jakákoli baterie, která byla opravena nebo vyměněna, nadále splňovala platné požadavky na bezpečnost. Pokud se údaje týkající se bezpečnosti změnily, jsou požadovány další kontroly nebo zkoušky s cílem ověřit, zda jsou nadále splněny požadavky, na nichž je stávající EU schválení typu založeno.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček (Úř. věst. L 170, 30.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).

- (21) V souladu se sdělením Komise ze dne 12. května 2021 s názvem „Cesta ke zdravé planetě pro všechny – Akční plán EU: »Vstříc nulovému znečištění ovzduší, vod a půdy« “ by měly být politiky Unie založeny na zásadě, že preventivní opatření by měla být přijímána přímo u zdroje. Ve sdělení ze dne 14. října 2020 s názvem „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek – K životnímu prostředí bez toxických látek“ (dále jen „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek“) Komise zdůrazňuje, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁷⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽⁸⁾ by měla být posílena jakožto základní kameny Unie pro regulaci chemických látek v Unii a že by měla být doplněna soudržnými přístupy k posuzování a řízení chemických látek ve stávajících odvětvových právních předpisech. Používání nebezpečných látek v bateriích by mělo být primárně omezeno přímo u zdroje s cílem chránit lidské zdraví a životní prostředí a řídit přítomnost těchto látek v odpadech. Toto nařízení by mělo doplňovat nařízení (ES) č. 1907/2006 a nařízení (ES) č. 1272/2008 a umožnit přijímání opatření k řízení rizik týkajících se látek, a to i ve fázi odpadu.
- (22) Kromě omezení stanovených v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 11 je vhodné stanovit omezení pro přítomnost rtuti, kadmia a olova v určitých kategoriích baterií. Baterie používané ve vozidlech, na které se vztahuje výjimka podle přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽⁹⁾, by měly být ze zákazu obsahu kadmia vyloučeny. S ohledem na další omezení látek přítomných v bateriích nebo používaných při jejich výrobě je v souvislosti s hodnocením látek plánovaným v rámci společného akčního plánu pro hodnocení podle nařízení REACH, který byl zveřejněn na internetové stránce Evropské agentury pro chemické látky zřízené podle nařízení (ES) č. 1907/2006 (dále jen „agentura“), vhodné provést mapování látek vzbuzujících obavy, které jsou ve Strategii pro udržitelnost v oblasti chemických látek definovány jako látky s chronickým účinkem na lidské zdraví nebo životní prostředí, jako jsou například látky na seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 a do přílohy VI nařízení (ES) č. 1272/2008, ale také látky, které komplikují recyklaci zaměřenou na získání bezpečných a vysoce kvalitních druhotných surovin.
- (23) S cílem zajistit náležité řešení problematiky látek, které při použití v bateriích nebo v případě přítomnosti v odpadních bateriích představují nepříjemné riziko pro lidské zdraví nebo pro životní prostředí, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny omezení týkajících se látek v bateriích.
- (24) Postup posuzování pro účely přijetí nových a změny stávajících omezení týkajících se látek v bateriích a odpadních bateriích by měl být plně sladěn s nařízením (ES) č. 1907/2006. K zajištění účinného rozhodování, koordinace a řízení souvisejících technických, vědeckých a správních prvků tohoto nařízení by agentura měla plnit stanovené úkoly v souvislosti s hodnocením rizik vyplývajících z látek užívaných při výrobě a používání baterií, jakož i rizik, která mohou vzniknout po skončení jejich životnosti, a s hodnocením socioekonomických prvků a analýzou alternativ v souladu s relevantními pokyny vydanými agenturou. Výbor pro posuzování rizik a Výbor pro socioekonomickou analýzu agentury by tudíž měly usnadnit provádění určitých úkolů, které jsou agentuře tímto nařízením svěřeny.
- (25) Aby byla zajištěna soudržnost tohoto nařízení s jakoukoli budoucí změnou nařízení (ES) č. 1907/2006 nebo dalších budoucích právních předpisů Unie týkajících se kritérií udržitelnosti pro nebezpečné a chemické látky, Komise by měla posoudit, zda je zapotřebí změna článků 6, 86, 87 a 88 tohoto nařízení. V příslušných případech by Komise měla navrhnout změnu tohoto nařízení v budoucí úpravě pozměňující nařízení (ES) č. 1907/2006 nebo v jiném budoucím právním předpisu Unie týkajícím se kritérií udržitelnosti pro nebezpečné a chemické látky.
- (26) V zájmu podpory udržitelného evropského hospodářského modelu by Komise měla ve vhodných případech navrhnout změny ustanovení tohoto nařízení, která upravují omezení týkající se látek v bateriích a odpadních bateriích, včetně zavedení zákazu vývozu baterií, které uvedená omezení nesplňují.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

- (27) Předpokládáné masivní zavádění baterií v odvětvích jako mobilita a ukládání energie by mělo snížit emise uhlíku. K maximalizaci tohoto potenciálu je však nezbytné, aby celkový životní cyklus baterií měl nízkou uhlíkovou stopu. Podle pravidel produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy pro nabíjitelné baterie s vysokou specifickou energií používané pro mobilní zařízení je v pořadí druhou kategorií, na kterou mají baterie největší dopad, změna klimatu, přičemž první v pořadí je těžba a používání nerostných surovin a kovů. K nabíjitelným průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh, bateriím lehkých dopravních prostředků a bateriím elektrických vozidel, které jsou uváděny na trh Unie, by proto mělo být přiloženo prohlášení o uhlíkové stopě. Předpokladem pro zavedení požadavku týkajícího se prohlášení o uhlíkové stopě a pro následné stanovení tříd výkonnosti z hlediska uhlíkové stopy, které umožní určit baterie s nižší celkovou uhlíkovou stopou, je harmonizace technických pravidel pro výpočet uhlíkové stopy všech nabíjitelných průmyslových baterií s kapacitou vyšší než 2 kWh, baterií lehkých dopravních prostředků a baterií elektrických vozidel, které jsou uváděny na trh Unie. Nelze očekávat, že informace a požadavky na jasné označování štítkem týkající se uhlíkové stopy baterií samy o sobě povedou ke změně chování, která je nutná k dosažení cíle Unie dekarbonizovat odvětví mobility a ukládání energie v souladu s mezinárodně dohodnutými cíli v oblasti změny klimatu. Proto by měly být stanoveny maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy, a to v návaznosti na zvláštní posouzení dopadů, jehož cílem je uvedené hodnoty určit. Komise by při navrhování maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy měla mimo jiné zohlednit relativní rozložení hodnot uhlíkové stopy v bateriích na trhu, míru pokroku při snižování uhlíkové stopy baterií uváděných na trh Unie a reálný a potenciální příspěvek tohoto opatření k cílům Unie dosáhnout nejpozději do roku 2050 udržitelné mobility a klimatické neutrality. S cílem zajistit transparentnost, pokud jde o uhlíkovou stopu baterií, a přechod trhu Unie k bateriím s nižší uhlíkovou stopou bez ohledu na to, kde jsou vyráběny, je oprávněné, aby byly požadavky týkající se uhlíkové stopy postupně a kumulativně zvyšovány. V důsledku těchto požadavků se zabrání vzniku emisí uhlíku v rámci životního cyklu baterií, což přispěje ke splnění klimatických cílů Unie, a to zejména ke splnění cíle dosáhnout nejpozději do roku 2050 klimatické neutrality. To by mohlo přispět i k dalším politikám na úrovni Unie a na úrovni členských států, například prostřednictvím pobídek nebo kritérií pro zadávání zelených veřejných zakázek, podporujícím výrobu baterií s menšími dopady na životní prostředí.
- (28) Maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy za celý životní cyklus by měly být stanoveny tak, aby obstály i v budoucnu. Při přijímání aktu v přenesené pravomoci, jímž se stanoví maximální prahová hodnota uhlíkové stopy za celý životní cyklus, by proto měla Komise zohlednit nejlepší dostupné výrobní a produkční postupy a zajistit, aby technická kritéria, jež zvolí, byla v souladu s cílem tohoto nařízení, kterým je zajistit, aby baterie uváděné na trh Unie zaručovaly vysokou úroveň ochrany lidského zdraví, bezpečnosti osob a ochrany majetku a životního prostředí.
- (29) Některé látky obsažené v bateriích, jako je kobalt, olovo, lithium nebo nikl, jsou získávány z omezených zdrojů, které nejsou v Unii snadno dostupné, přičemž některé považuje Komise za kritické suroviny. V souladu se sdělením Komise ze dne 5. května 2021 s názvem „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“ musí Unie posílit svou strategickou autonomii a zvýšit svou odolnost v rámci příprav na možná narušení dodávek v důsledku zdravotních nebo jiných krizí. K dosažení tohoto cíle přispěje i posílení oběhovosti a účinnosti zdrojů prostřednictvím vyšší míry recyklace a zpětného získávání těchto surovin.
- (30) Rozsáhlejší využívání zpětně získaných surovin by podpořilo rozvoj oběhového hospodářství a umožnilo používání surovin založené na účinnějším využívání zdrojů a současně by se tím snížila závislost Unie na surovinách ze třetích zemí. V případě baterií to obzvláště platí o kobaltu, olovu, lithiu a niklu. Je proto nezbytné podporovat využití těchto materiálů z odpadu stanovením požadavku na úroveň obsahu recyklovaného materiálu v bateriích, u nichž je v aktivních materiálech použit kobalt, olovo, lithium a nikl. Toto nařízení by proto mělo stanovit povinné cíle týkající se obsahu recyklovaného materiálu v případě kobaltu, olova, lithia a niklu, jichž by mělo být dosaženo do roku 2031. V případě kobaltu, lithia a niklu by měly být do roku 2036 stanoveny ambicióznější cíle. Všechny cíle by měly zohlednit dostupnost odpadu, ze kterého lze takové materiály využít, technickou proveditelnost příslušných postupů využití a výroby a rovněž čas, který hospodářské subjekty potřebují pro přizpůsobení svých dodavatelských a výrobních procesů. Do doby, než tyto povinné cíle vstoupí v platnost, by proto požadavek týkající se obsahu recyklovaného materiálu měl být omezen na zveřejňování informací o obsahu recyklovaného materiálu. Je pravděpodobné, že hlavním zdrojem druhotných surovin pro výrobu baterií bude v důsledku výroby baterií odpad z výroby baterií, který by měl podléhat stejným procesům recyklace jako spotřebitelský odpad. Využívání odpadu z výroby baterií by se proto mělo započítávat do plnění cílů týkajících se obsahu recyklovaného materiálu, aby se tak urychlil rozvoj nezbytné recyklační infrastruktury. Vedlejší produkty výroby baterií, které jsou ve výrobním procesu opětovně použity, jako je šrot z výroby, však odpad nepředstavují, a do plnění cílů týkajících se obsahu recyklovaného materiálu by se proto započítávat neměly.

- (31) Za účelem zohlednění rizika nedostatečných dodávek kobaltu, olova, lithia a niklu a posouzení dostupnosti těchto surovin by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu cílů týkajících se minimálního podílu recyklovaného kobaltu, olova, lithia nebo niklu přítomného v aktivních materiálech baterií.
- (32) Za účelem zohlednění změn v bateriových technologiích, které mají dopad na druhy materiálů, jež lze využít, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž doplní toto nařízení zahrnutím dalších surovin a příslušných cílů do seznamu minimálních podílů obsahu recyklovaného materiálu přítomného v aktivních materiálech baterií.
- (33) V zájmu zajištění přesnosti a spolehlivosti výpočtů a ověřování procentních podílů kobaltu, olova, lithia a niklu, jenž byly zpětně získány, a v zájmu zajištění větší právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž doplní toto nařízení stanovením metodiky pro výpočet a ověřování procentního podílu kobaltu, lithia nebo niklu, který je přítomen v aktivních materiálech a který byl získán využitím odpadu z výroby baterií nebo ze spotřebitelského odpadu, a procentního podílu olova, který je přítomen v baterii a který byl získán využitím odpadu, a stanovením formátu technické dokumentace pro tyto procentní podíly, a to pro každý model baterie za rok a za výrobní závod. Z této metodiky by mělo být vyloučeno opětovné použití materiálů, jako je přepracování, rozemletí nebo využití šrotu vzniklého při výrobě baterií, který lze využít v rámci stejného procesu, při jakém materiál vznikl.
- (34) Baterie uváděné na trh Unie by měly být trvanlivé a vysoce výkonné. Proto je nezbytné stanovit parametry výkonnosti a životnosti pro přenosné baterie pro všeobecné použití a stejně tak pro nabíjitelné průmyslové baterie, baterie lehkých dopravních prostředků a baterie elektrických vozidel. U baterií elektrických vozidel vypracovala neformální pracovní skupina pro elektrická vozidla a životní prostředí při Evropské hospodářské komisi OSN (EHK OSN) požadavky na životnost ve vozidle, které mají být v Unii uplatňovány na základě budoucího nařízení o schvalování typu motorových vozidel a motorů, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska jejich emisí a životnosti baterií (Euro 7) (dále jen „nařízení Euro 7“). Toto nařízení by proto mělo stanovit pouze požadavky týkající se poskytování informací o výkonnosti a životnosti baterií elektrických vozidel. Na druhé straně stávající metody měření, které se v oblasti baterií k ukládání energie používají za účelem zkoušení výkonnosti a životnosti baterií, nejsou považovány za dostatečně přesné a reprezentativní k tomu, aby umožňovaly zavedení minimálních požadavků. Společně se zavedením minimálních požadavků týkajících se výkonnosti a životnosti těchto baterií by měla být zajištěna dostupnost odpovídajících harmonizovaných norem nebo společných specifikací.
- (35) Za účelem snížení dopadu životního cyklu baterií na životní prostředí by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu parametrů výkonnosti a životnosti pro přenosné baterie pro všeobecné použití a pro nabíjitelné průmyslové baterie a stanovení minimálních hodnot těchto parametrů. Tyto akty v přenesené pravomoci by měly rovněž stanovit, jak se budou tyto minimální hodnoty vztahovat na baterie, které byly předmětem repase.
- (36) S cílem zajistit, aby pravidla Unie týkající se elektrochemické výkonnosti a životnosti baterií elektrických vozidel byla soudržná s technickými specifikacemi vypracovanými neformální pracovní skupinou pro elektrická vozidla a životní prostředí při EHK OSN, a s ohledem na technický a vědecký pokrok, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny parametrů výkonnosti a životnosti pro baterie elektrických vozidel. Pokud jde o minimální hodnoty uvedených parametrů pro baterie elektrických vozidel, které jsou zabudovány do motorových vozidel, je vhodné stanovit minimální požadavky na výkonnost prostřednictvím budoucího nařízení Euro 7, a to na základě minimálních požadavků na výkonnost stanovených v celosvětovém technickém předpise OSN č. 22 o životnosti autobaterie pro elektrická vozidla.
- (37) Některé nenabíjitelné baterie pro všeobecné použití mohou být neefektivní z hlediska využívání zdrojů a energie. Měly by být stanoveny objektivní požadavky týkající se výkonnosti a životnosti těchto baterií, které zajistí, že bude na trh uváděno méně málo výkonných nenabíjitelných přenosných baterií pro všeobecné použití, zejména pokud by na základě posouzení životního cyklu mělo alternativní použití nabíjitelných baterií celkový přínos pro životní prostředí. U baterií, které jsou zabudovány do mobilních telefonů a tabletů, je vhodné stanovit požadavky na výkonnost a životnost týkající se těchto baterií prostřednictvím budoucího nařízení o ekodesignu týkajícího se telefonů a tabletů a aktualizovat nařízení Komise (EU) č. 617/2013⁽¹⁰⁾ o počítačích a počítačových serverech. U dalších přenosných baterií, které jsou zabudovány do jiných zařízení, jako jsou zahradnické nástroje nebo

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise (EU) č. 617/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign počítačů a počítačových serverů (Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 13).

bezšňůrové elektrické nástroje, je třeba možnost stanovení minimálních požadavků na výkonnost a životnost řešit v rámci relevantních právních aktů týkajících se výrobků, jako jsou prováděcí akty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽¹¹⁾ nebo jiného právního aktu Unie.

- (38) K zajištění toho, aby přenosné baterie, které byly zabudovány do zařízení, podléhaly tříděnému sběru, zpracování a vysoce kvalitní recyklaci, poté co se tato zařízení stanou odpadem, jsou nezbytná ustanovení, jež zajistí vyjímatelnost a vyměnitelnost baterií z těchto zařízení. Při vyjímání přenosných baterií ze zařízení nebo při jejich výměně by měla být zajištěna bezpečnost spotřebitelů v souladu s právem Unie, a zejména s bezpečnostními normami Unie. Přenosná baterie by měla být považována za baterii, kterou může konečný uživatel vyjmout, pokud tak lze učinit pomocí komerčně dostupných nástrojů, a aniž by bylo nutné použít k její demontáži specializovaných nástrojů, ledaže by byly tyto nástroje poskytnuty bezplatně, nebo značkových nástrojů, tepelné energie či rozpouštědel. Za komerčně dostupné se považují nástroje, které jsou na trhu dostupné všem konečným uživatelům, aniž by uživatelé museli prokazovat jakákoli vlastnická práva, a které lze používat bez jakýchkoli omezení, s výhradou výjimek souvisejících s ochranou zdraví a bezpečností. Obecná ustanovení tohoto nařízení by se měla použít, aniž by tím byly dotčeny požadavky na bezpečnost a údržbu týkající se profesionálních zdravotnických prostředků pro zobrazování a radioterapii, jak jsou vymezeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ⁽¹²⁾, a diagnostických zdravotnických prostředků *in vitro*, jak jsou vymezeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ⁽¹³⁾, a mělo by být možné je doplnit požadavky stanovenými pro konkrétní výrobky, které jsou poháněny bateriemi, v rámci prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES. Pokud jiné právní předpisy Unie stanoví z bezpečnostních důvodů konkrétnější požadavky pro vyjímání baterií z výrobků, například z hraček, měla by se použít uvedená konkrétní pravidla.
- (39) V zájmu zajištění bezpečnosti konečných uživatelů by měla být v tomto nařízení stanovena omezená odchylka od požadavků na vyjímatelnost a vyměnitelnost stanovených pro přenosné baterie pro zařízení, jež obsahují přenosné baterie a jsou specificky určena k tomu, aby byla po většinu doby aktivního používání daného zařízení používána v prostředí, které je pravidelně vystaveno odstříkující vodě, proudům vody nebo ponoření do vody, a jež mají být omyvatelná nebo vyplachovatelná. Tato odchylka by se měla uplatnit pouze v případech, že není možné prostřednictvím změny návrhu daného zařízení zajistit bezpečnost konečných uživatelů a bezpečné další používání daného zařízení poté, co koneční uživatelé náležitě dodrželi pokyny, jak danou baterii vyjmout a vyměnit. V případech, kdy se tato odchylka uplatní, by měl být výrobek navržen tak, aby baterii mohli vyjmout a vyměnit pouze nezávislí odborníci, a nikoli koneční uživatelé.
- (40) V případě opravených baterií elektrických vozidel a startovacích baterií se bezpečnostní požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2144 ⁽¹⁴⁾ vztahují na vozidla kategorií M, N a O, kterým bylo uděleno schválení typu, a na baterie určené a konstruované pro tato vozidla. Je důležité, aby bylo možno bezpečnost těchto baterií po opravě posoudit na základě nedestruktivních zkoušek, které jsou těmto bateriím přizpůsobeny. V případě opravených baterií lehkých dopravních prostředků Komise na základě zkušeností s uplatňováním bezpečnostních požadavků získaných na vnitrostátní a místní úrovni vypracuje pravidla pro bezpečnost prostředků mikromobility, jak bylo oznámeno ve sdělení Komise ze dne 14. prosince 2021 s názvem „Nový rámec EU pro městskou mobilitu“. V případě jiných opravených baterií, které jsou určeny pro spotřebitele nebo u nichž je pravděpodobné, že jimi budou používány, se použijí požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/ES ⁽¹⁵⁾.

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2144 ze dne 27. listopadu 2019 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti a ochrany cestujících ve vozidle a zranitelných účastníků silničního provozu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 78/2009, (ES) č. 79/2009 a (ES) č. 661/2009 a nařízení Komise (ES) č. 631/2009, (EU) č. 406/2010, (EU) č. 672/2010, (EU) č. 1003/2010, (EU) č. 1005/2010, (EU) č. 1008/2010, (EU) č. 1009/2010, (EU) č. 19/2011, (EU) č. 109/2011, (EU) č. 458/2011, (EU) č. 65/2012, (EU) č. 130/2012, (EU) č. 347/2012, (EU) č. 351/2012, (EU) č. 1230/2012 a (EU) 2015/166 (Úř. věst. L 325, 16.12.2019, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

- (41) Interoperabilita nabíječek pro konkrétní kategorie baterií by mohla snížit množství zbytečného odpadu a náklady ve prospěch spotřebitelů a jiných konečných uživatelů. Mělo by proto být možné, aby byly baterie lehkých dopravních prostředků a nabíjitelné baterie, které jsou zabudovány do konkrétních kategorií elektrických a elektronických zařízení, nabíjeny pomocí společných nabíječek, které v rámci jednotlivých kategorií baterií umožňují interoperabilitu. Toto nařízení by proto mělo vyžadovat, aby Komise posoudila, jak pro uvedené kategorie baterií zavést harmonizované normy pro společné nabíječky, s výjimkou nabíjecích zařízení pro kategorie a třídy rádiových zařízení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ⁽¹⁶⁾.
- (42) Startovací baterie a baterie elektrických vozidel, které jsou zabudovány do motorových vozidel, by měly být vyjímatelné a vyměnitelné nezávislými odborníky. Je vhodné zvážit revizi směrnice 2000/53/ES, aby bylo možné zajistit, že lze uvedené baterie vyjmout, vyměnit a demontovat, a to i s ohledem na spojovací, upevňovací a těsnicí prvky. Pro účely navrhování, výroby a opravy startovacích baterií a baterií elektrických vozidel by zhotovitelé měli nediskriminačním způsobem poskytovat relevantní palubní diagnostické informace vozidla a informace o opravách a údržbě vozidla všem výrobcům, servisním technikům nebo opravným zařízením pro vozidla kategorií M, N a O, kteří o tyto informace projeví zájem, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2018/858. Dále by Komise měla podpořit vypracování norem pro způsoby navrhování a montáže, které usnadňují údržbu, opravy a nové využití baterií a napájecích sad.
- (43) Spolehlivé baterie mají zásadní význam pro fungování a bezpečnost mnoha výrobků, zařízení a služeb. Baterie by proto měly být navrženy a vyrobeny tak, aby bylo zajištěno, že nepředstavují riziko pro lidské zdraví nebo bezpečnost osob, pro majetek nebo životní prostředí. To je obzvláště důležité u stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie, na které se v současné době nevztahují žádné jiné právní předpisy Unie. Pro uvedené baterie je proto třeba stanovit parametry, které mají být zohledněny při bezpečnostních zkouškách, a doplnit je příslušnými normami evropských normalizačních organizací.
- (44) Baterie by měly být označeny štítkem, aby se konečným uživatelům poskytly transparentní, spolehlivé a jasné informace o bateriích a odpadních bateriích. Uvedené informace by konečným uživatelům umožnily činit při nákupu a odkládání baterií informovaná rozhodnutí a subjektům nakládajícím s odpady umožní odpadní baterie vhodným způsobem zpracovávat. Označení baterií by mělo obsahovat všechny nezbytné informace o jejich hlavních vlastnostech včetně jejich kapacity a množství některých nebezpečných látek, které jsou v nich přítomny. V zájmu zajištění průběžné dostupnosti informací by měly být tyto informace zpřístupněny také prostřednictvím kódů QR, které jsou vytištěny nebo vyryty na baterie nebo připevněny k obalu a dokumentaci přiložené k baterii a které by měly respektovat pokyny stanovené normou ISO/IEC 18004:2015. Kód QR by měl umožňovat přístup k pasu výrobku pro danou baterii. Štítky a kódy QR by měly být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ⁽¹⁷⁾ přístupné osobám se zdravotním postižením.
- (45) Uvedení informací o výkonnosti baterií na štítku baterie je nezbytné k zajištění toho, aby byli koneční uživatelé, a to zejména spotřebitelé, před uskutečněním svého nákupu náležitě informováni, a zejména aby měli ucelené informace pro porovnání různých baterií. Proto by nenabíjitelné přenosné baterie měly být označeny štítkem, na němž bude uvedeno spojení „nenabíjitelná baterie“ a který bude obsahovat informace o jejich minimální průměrné výdrž při použití v konkrétních zařízeních. Kromě toho je důležité poskytnout konečnému uživateli vodítka ohledně toho, jak se odpadních baterií vhodným způsobem zbavit.
- (46) U stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie, baterií lehkých dopravních prostředků a baterií elektrických vozidel používajících systém řízení baterie by měli mít konečný uživatel nebo jakákoli jiná třetí strana jednající jeho jménem možnost, aby na základě údajů uložených v systému řízení baterie kdykoli určili technický stav a předpokládanou životnost baterií. Přístup k uvedeným údajům určený pouze ke čtení by měl být kdykoli poskytnut osobě, která baterii zakoupila, nebo kterékoli třetí straně jednající jejím jménem za účelem posouzení zbytkové hodnoty baterie, usnadnění přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase baterie a za účelem zpřístupnění baterie nezávislým agregátorům, jak jsou definováni ve směrnici

⁽¹⁶⁾ Směrnice 2014/53/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944⁽¹⁸⁾, provozujícím virtuální elektrárny v elektrických rozvodných sítích. Údaje by proto měly být aktuální. Měly by být aktualizovány alespoň jednou denně, a je-li to nezbytné pro konkrétní účel, i častěji. Za referenční vzor, pokud jde o technický stav a předpokládanou životnost baterií elektrických vozidel, by měly být považovány technické specifikace, které vycházejí z činnosti neformální pracovní skupiny pro elektrická vozidla a životní prostředí při EHK OSN týkající se přístupu k údajům v elektrických vozidlech. Tyto požadavky by se měly uplatňovat navíc k právním předpisům Unie o schvalování typu vozidel, které jsou vhodným právním rámcem umožňujícím řešit mimo jiné problematiku funkcí inteligentního nabíjení, jako je nabíjení propojením vozidla a sítě, vozidla a elektrického zařízení, dvou vozidel, vozidla a externí baterie a vozidla a budovy.

- (47) Plnění řady požadavků podle tohoto nařízení týkajících se konkrétních výrobků, včetně požadavků na výkonnost, životnost, nové použití a bezpečnost, by mělo být měřeno s použitím spolehlivých, přesných a reprodukovatelných metod, jež zohledňují všeobecně uznávané nejmodernější metodiky měření a výpočtů, jakož i normy. V zájmu zajištění toho, aby na vnitřním trhu neexistovaly žádné překážky obchodu, by normy měly být na úrovni Unie harmonizovány. Tyto metody a normy by pokud možno měly zohledňovat reálné podmínky používání baterií, odrážet chování průměrného spotřebitele a měly by být spolehlivé, aby se zabránilo jejich úmyslnému i neúmyslnému obcházení. Po zveřejnění odkazu na tuto normu v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽¹⁹⁾ by měl být stanoven předpoklad shody normy s uvedenými požadavky podle tohoto nařízení týkajícími se konkrétních výrobků, pokud jsou dosaženy minimální hodnoty, jež byly pro tyto požadavky týkající se jednotlivých výrobků stanoveny. S cílem zamezit duplikaci technických specifikací na jedné straně a maximalizovat účinnost a vzít v potaz co nejvyšší míru odborných znalostí a nejnovějších poznatků na straně druhé by měla Komise v případě, že žádná relevantní norma neexistuje, usilovat o to, aby požádala jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování návrhu normy. Pokud v době uplatňování požadavků týkajících se konkrétních výrobků neexistují zveřejněné normy nebo pokud relevantní evropská normalizační organizace neodpověděla uspokojivým způsobem, Komise by ve výjimečných a odůvodněných případech a po konzultaci s relevantními zúčastněnými stranami měla prostřednictvím prováděcích aktů přijmout společné specifikace. Soulad s těmito specifikacemi by měl rovněž vést k předpokladu shody. V případě, že se v pozdější fázi zjistí, že společné specifikace vykazují nedostatky, by Komise měla prostřednictvím prováděcího aktu dotčené společné specifikace změnit nebo zrušit. Po zveřejnění odkazů na harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* by měly být veškeré společné specifikace zrušeny v přiměřené lhůtě, která zhotovitelům umožní tyto změny zohlednit.
- (48) Důležitým strategickým předpokladem pro uvádění budoucích bateriových technologií na trh je aktivní zapojení do činnosti mezinárodních normalizačních výborů. Evropské zapojení do některých z těchto výborů je méně efektivní, než by mohlo být. Evropské zapojení je třeba zlepšit v zájmu zajištění toho, aby byly názory Unie v oblasti celosvětové normalizace více slyšet, a to i s cílem zvýšit konkurenceschopnost unijních společností, snížit závislost Unie a chránit zájmy, politické cíle a hodnoty Unie. Komise a členské státy by proto měly evropský přístup k mezinárodní normalizaci sledovat a koordinovat. Harmonizované normy doplňující provádění tohoto nařízení by měly zohledňovat stávající mezinárodní normy, zejména na úrovni Mezinárodní elektrotechnické komise (IEC) a Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO).
- (49) Komise by měla zajistit konzistentnost, pokud jde o harmonizované normy a společné specifikace podle tohoto nařízení a to i při přezkumu nařízení (EU) č. 1025/2012.
- (50) K zajištění účinného přístupu k informacím pro účely dozoru nad trhem, přizpůsobení se novým technologiím a zajištění odolnosti v případě světových krizí, jako je pandemie COVID-19, by mělo být možné poskytovat informace týkající se shody se všemi akty Unie použitelnými na baterie on-line v podobě jediného EU prohlášení o shodě.
- (51) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽²⁰⁾ stanoví pravidla pro akreditaci subjektů posuzování shody, rámec pro dozor nad trhem s výrobky a pro kontroly výrobků ze třetích zemí a obecné zásady, kterými se řídí označení CE. Uvedené nařízení by mělo být použitelné na baterie, jež jsou zahrnuty do tohoto nařízení,

⁽¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

s cílem zajistit, aby výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží v rámci Unie, splňovaly požadavky zajišťující vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je lidské zdraví, bezpečnost osob a životní prostředí.

- (52) Aby hospodářské subjekty mohly prokázat a příslušné orgány ověřit, že baterie dodávané na trh splňují toto nařízení, je třeba stanovit postupy posuzování shody. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ⁽²¹⁾ stanoví moduly postupů posuzování shody od nejmírnějšího po nejprísrnější podle míry souvisejícího rizika a požadované úrovně bezpečnosti. Pokud vyžadováno posouzení shody, mají být v souladu s uvedeným rozhodnutím postupy, jež mají být pro toto posouzení použity, zvoleny z těchto modulů. K zajištění toho, aby byly baterie v souladu s novými a složitými požadavky týkajícími se uhlíkové stopy a obsahu recyklovaného materiálu a povinnosti náležité péče, jež jsou stanoveny v tomto nařízení, jsou zapotřebí spolehlivé postupy posuzování shody.
- (53) Označení CE na baterii znamená, že je tato baterie v souladu s tímto nařízením. Obecné zásady, kterými se označení CE a jeho vztah k jiným označením řídí, jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 765/2008. Tyto zásady by se měly vztahovat na označení CE na bateriích. S cílem zajistit, aby byly baterie skladovány, používány a odloženy způsobem, který je bezpečný z hlediska ochrany lidského zdraví a životního prostředí, by měla být stanovena specifická pravidla pro umístování označení CE na bateriích.
- (54) Postupy posouzení shody stanovené v tomto nařízení vyžadují intervenci subjektů posuzování shody. Aby bylo zajištěno jednotné provádění ustanovení tohoto nařízení, měly by orgány členských států oznámit tyto subjekty Komisi.
- (55) Vzhledem k novosti a složitosti požadavků na baterie týkajících se udržitelnosti, výkonnosti, bezpečnosti, označování štítkem a poskytování informací podle tohoto nařízení a s cílem zajistit jednotnou úroveň kvality posuzování shody baterií je nezbytné stanovit požadavky pro oznamující orgány, jež jsou zapojeny do posuzování, oznamování a kontroly subjektů posuzování shody, které byly oznámeny Komisi, čímž se stávají oznámenými subjekty. Mělo by být zejména zajištěno, aby oznamující orgán byl ve své činnosti objektivní a nestranný a aby měl pro plnění svých úkolů k dispozici dostatečný počet technicky způsobilých pracovníků. Od oznamujících orgánů by se dále mělo vyžadovat, aby zajistily důvěrnost informací, jež obdržely, přesto by však měly být schopny vyměňovat si informace o oznámených subjektech s vnitrostátními orgány, oznamujícími orgány jiných členských států a Komisí, což zajistí konzistentnost při posuzování shody.
- (56) Je nezbytné, aby všechny oznámené subjekty vykonávaly své povinnosti na stejné úrovni a za podmínek rovné hospodářské soutěže a autonomie. V tomto nařízení by proto měly být stanoveny požadavky na subjekty posuzování shody, které si přejí být oznámeny za účelem provádění činností posuzování shody. Tyto požadavky by měly být i nadále uplatňovány jako předpoklad pro zachování způsobilosti oznámeného subjektu. K zajištění jeho autonomie by mělo být vyžadováno, aby si oznámený subjekt a pracovníci, jež zaměstnává, zachovali nezávislost na hospodářských subjektech v hodnotovém řetězci baterií a na jiných společnostech včetně sdružení podniků a mateřských a dceřiných společností. Mělo by být požadováno, aby oznámený subjekt svou nezávislost doložil a tuto dokumentaci poskytl oznamujícímu orgánu. Oznámené subjekty by měly zajistit rotaci pracovníků, kteří provádějí jednotlivé úkoly posuzování shody.
- (57) Pokud subjekt posuzování shody prokáže, že baterie splňuje kritéria stanovená harmonizovanými normami, mělo by se předpokládat, že daná baterie splňuje odpovídající požadavky stanovené v tomto nařízení.
- (58) Subjekty posuzování shody často zadávají část svých činností souvisejících s posuzováním shody subdodavateli nebo dceřině společnosti. Určité činnosti a rozhodovací procesy, pokud jde o posuzování shody baterií a další činnosti, které jsou ve vztahu k oznámenému subjektu interní povahy, by však měl provádět výhradně oznámený subjekt samotný, aby byla zajištěna jeho nezávislost a autonomie. Aby se zachovala úroveň ochrany požadovaná u baterií, které mají být uvedeny na trh Unie, je nezbytné, aby subdodavatelé a dceřiné společnosti provádějící posuzování shody splňovali při plnění úkolů posuzování shody podle tohoto nařízení stejné požadavky jako oznámené subjekty.

⁽²¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (59) Vzhledem k tomu, že se služby nabízené oznámenými subjekty v členském státě mohou týkat baterií dodávaných na trh v celé Unii, je vhodné dát ostatním členským státům a Komisi možnost vznést námitky týkající se oznámeného subjektu. Komise si během svých šetření může vyžádat poradenství od zkušebního zařízení Unie určeného v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ⁽²²⁾. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci s cílem vyzvat oznamující orgán k přijetí nápravných opatření v případě, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky tohoto nařízení.
- (60) V zájmu usnadnění a urychlení postupu posuzování shody, certifikace a v konečném důsledku i přístupu na trh a vzhledem k novosti a složitosti požadavků na baterie týkajících se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem a poskytování informací podle tohoto nařízení je velmi důležité, aby oznámené subjekty měly nepřetržitý přístup k veškerému potřebnému zkušebnímu vybavení a zkušebním zařízením a aby uplatňovaly tyto postupy bez vytváření zbytečné zátěže pro hospodářské subjekty. Ze stejných důvodů a v zájmu zajištění rovného zacházení s hospodářskými subjekty je nezbytné, aby oznámené subjekty uplatňovaly postupy posuzování shody jednotně.
- (61) Před přijetím konečného rozhodnutí, zda lze baterii udělit osvědčení o shodě, by hospodářskému subjektu, který si přeje uvést baterii na trh, mělo být povoleno dokumentaci k baterii jedenkrát doplnit.
- (62) Komise by měla umožnit vhodnou koordinaci a spolupráci mezi oznámenými subjekty.
- (63) Je vhodné stanovit hospodářským subjektům povinnosti týkající se uvádění baterií na trh nebo do provozu. Pro účely tohoto nařízení by měl být pojem „hospodářský subjekt“ chápán tak, že zahrnuje zhotovitele, zplnomocněného zástupce, dovozce, distributora, poskytovatele služeb kompletního vyřízení objednávek nebo jakoukoli jinou fyzickou nebo právnickou osobu, na něž se vztahují povinnosti v souvislosti s výrobou baterií, jejich dodáním nebo uvedením na trh či do provozu. Baterie by pro účely tohoto nařízení měly zahrnovat baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase.
- (64) Je vhodné stanovit, že požadavky na baterie, které jsou uvedeny do provozu, aniž by byly před tím uvedeny na trh, by měly být stejné jako požadavky na baterie, které jsou před uvedením do provozu uvedeny na trh. To se týká například baterií, které zhotovitel používá pro své vlastní účely, nebo baterií, které lze vzhledem k jejich vlastnostem smontovat a vyzkoušet pouze přímo v místě jejich konečného určení. Aby se však zamezilo nutnosti prokazovat soulad u téhož výrobku dvakrát, neměly by baterie při uvedení na trh podléhat stejným požadavkům jako při uvedení do provozu.
- (65) Hospodářské subjekty by měly podle své úlohy v dodavatelském řetězci nést odpovědnost za soulad baterií s požadavky tohoto nařízení, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je lidské zdraví, bezpečnost osob a ochrana majetku a životního prostředí.
- (66) Všechny hospodářské subjekty působící v rámci dodavatelského a distribučního řetězce by měly přijmout vhodná opatření, která zajistí, aby na trh dodávaly pouze baterie, které jsou s tímto nařízením ve shodě. Je třeba stanovit jasné a přiměřené rozdělení povinností odpovídající úloze jednotlivých hospodářských subjektů v dodavatelském a distribučním řetězci.
- (67) Vzhledem k tomu, že zhotovitel je podrobně obeznámen s procesem navrhování a výroby, má nejlepší předpoklady k tomu, aby provedl postup posuzování shody. Posuzování shody by tedy mělo nadále být povinností pouze zhotovitele.
- (68) Zhotovitel by měl poskytnout dostatečně podrobné informace o zamýšleném použití baterie, aby umožnil její správné a bezpečné uvedení na trh, uvedení do provozu, používání a nakládání s odpady včetně možného nového využití.

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o doзору nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

- (69) Pro usnadnění komunikace mezi hospodářskými subjekty, orgány dozoru nad trhem a konečnými uživateli by hospodářské subjekty v rámci svých kontaktních údajů měly uvádět svou poštovní adresu, a pokud existují, e-mailovou adresu a internetovou adresu.
- (70) Jednotný trh by měl zajišťovat rovné podmínky hospodářské soutěže pro všechny hospodářské subjekty a ochranu před nekalou soutěží. Za tímto účelem je nutné posílit vymáhání harmonizačních právních předpisů Unie týkajících se baterií. Klíčovým prvkem tohoto posíleného vymáhání právních předpisů je dobrá spolupráce mezi hospodářskými subjekty a orgány dozoru nad trhem, která umožňuje okamžitou intervenci a přijetí nápravných opatření. Je důležité, aby existoval hospodářský subjekt usazený v Unii, tak aby byl k dispozici někdo, komu mohou orgány dozoru nad trhem adresovat žádosti, včetně žádostí o informace ohledně souladu baterie s harmonizačními právními předpisy Unie, a kdo může s orgány dozoru nad trhem spolupracovat při zajišťování toho, aby byla v případech nesouladu s předpisy okamžitě přijata nápravná opatření. Hospodářskými subjekty, které by měly tyto úkoly provádět, jsou zhotovitel, nebo dovozce, není-li zhotovitel usazen v Unii, nebo zplnomocněný zástupce, kterého za tímto účelem zmocnil zhotovitel, nebo v případě, že v Unii není usazen žádný jiný hospodářský subjekt, poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek usazený v Unii v případě baterií, s nimiž tento poskytovatel nakládá.
- (71) Je nezbytné zajistit, aby baterie ze třetích zemí vstupující na trh Unie, ať jsou dováženy jako baterie, nebo jsou zabudovány do výrobků nebo k výrobkům doplněny, byly v souladu s požadavky tohoto nařízení a s dalšími použitelnými právními předpisy Unie, a zejména aby je jejich zhotovitelé podrobili řádným postupům posuzování shody. Měla by být rovněž stanovena povinnost dovozců zajistit, aby baterie, které uvádějí na trh a do provozu, byly ve shodě s požadavky tohoto nařízení a aby označení CE na bateriích a dokumentace vypracované zhotovitelem byly k dispozici vnitrostátním orgánům ke kontrole, ať již jsou tyto baterie dovezeny jako nové či použité baterie, nebo baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase.
- (72) Při uvádění baterie na trh nebo do provozu by měl každý dovozce uvést na baterii svůj název, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku, jakož i svou poštovní adresu a pokud existuje, e-mailovou adresu a internetovou adresu. Měly by být stanoveny výjimky pro případy, kdy je velikost baterie příliš malá na to, aby na ní mohly být tyto informace umístěny, nebo kdy by dovozce musel otevřít obal, aby mohl na baterii umístit název dovozce, jeho zapsaný obchodní název nebo jeho zapsanou ochrannou známku a ostatní kontaktní údaje. V těchto výjimečných případech by měl dovozce poskytnout informace v dokladu přiloženém k baterii nebo jiným okamžitě přístupným způsobem. Pokud je baterie opatřena obalem, měl by dovozce uvést informace na tomto obalu.
- (73) Pokud distributor dodává baterii na trh poté, co ji zhotovitel nebo dovozce uvedli na trh nebo do provozu, měl by jednat s náležitou péčí, aby zajistil, že jeho nakládání s danou baterií nebude mít nepříznivý dopad na její soulad s požadavky tohoto nařízení.
- (74) Každý dovozce nebo distributor, kteří uvedou baterii na trh nebo do provozu pod svým vlastním názvem nebo ochrannou známkou nebo ji změní tak, že by mohli ovlivnit soulad s požadavky tohoto nařízení, nebo změní účel baterie, která je již uvedena na trh, by měli být považováni za zhotovitele a měli by na sebe vzít povinnosti zhotovitele podle tohoto nařízení.
- (75) Jelikož jsou distributoři, dovozci a poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek blízko trhu, měli by být zapojeni do úkolů dozoru nad trhem, které provádějí vnitrostátní orgány, a měli by být připraveni aktivně se zúčastnit a poskytovat těmto orgánům všechny nezbytné informace týkající se dotčených baterií.
- (76) Zajištění zpětné výsledovatelnosti baterie v celém dodavatelském řetězci napomáhá zjednodušení a zvýšení účinnosti dozoru nad trhem a spotřebitelům zajišťuje transparentnost. Účinný systém zpětné výsledovatelnosti usnadňuje orgánům dozoru nad trhem jejich úkol vysledovat hospodářské subjekty, které uvedly na trh či dodaly na trh nebo do provozu nevyhovující baterie. Od hospodářských subjektů by proto mělo být vyžadováno, aby po určitou dobu uchovávaly informace o svých transakcích zahrnujících baterie, a to i v elektronické podobě.

- (77) Těžba a zpracování přírodních nerostných surovin a obchodování s nimi mají zásadní význam pro zajištění nezbytných surovin k výrobě baterií. Zhotovitelé baterií bez ohledu na své postavení nebo vliv na dodavatele a bez ohledu na svou zeměpisnou polohu by mohly neúmyslně přispět k nepříznivým dopadům v rámci dodavatelského řetězce nerostných surovin. U některých surovin je více než polovina světové produkce určena pro použití v bateriích. Pro výrobu baterií se například používá více než 50 % celosvětové poptávky po kobaltu a více než 60 % světové produkce lithia. Na výrobu baterií jde přibližně 8 % světové produkce přírodního grafitu a 6 % světové produkce niklu.
- (78) Suroviny používané při výrobě baterií dodává jen několik málo zemí a v některých případech mohou být environmentální a sociální problémy dále prohloubeny v důsledku nízkých standardů v oblasti správy v těchto zemích. Těžba a rafinace kobaltu a niklu jsou spojeny se širokou škálou sociálních a environmentálních otázek. V případě přírodního grafitu jsou sociální a environmentální dopady méně závažné, avšak jeho těžba je prováděna neindustriálním způsobem a v malém měřítku a probíhá většinou v neformálním prostředí, a může tak mít závažné zdravotní a environmentální dopady. Spolu se skutečností, že neexistují pravidelně aktualizované plány uzavírání dolů a neprobíhá sanace, to může mít za následek ničení ekosystémů a půdy. Je pravděpodobné, že předpokládaný nárůst používání lithia při výrobě baterií vyvolá další tlak na těžební a rafinační činnosti. Je proto vhodné, aby bylo lithium zahrnuto do působnosti povinností náležité péče týkající se baterií. Očekávaný masivní nárůst poptávky po bateriích v Unii by neměl přispívat ke zvyšování těchto environmentálních a sociálních rizik.
- (79) Některé suroviny používané při výrobě baterií, jako je kobalt, lithium a přírodní grafit, jsou považovány za kritické suroviny pro Unii, jak uvedla Komise ve svém sdělení ze dne 3. září 2020 s názvem „Odolnost proti nedostatku kritických surovin: zmapování cesty k lepšímu zabezpečení a udržitelnosti“, a jejich udržitelné získávání je nezbytné pro náležité fungování ekosystému baterií v Unii.
- (80) Existuje již řada dobrovolných počínů ze strany subjektů v dodavatelském řetězci baterií s cílem podporovat dodržování postupů udržitelného získávání surovin, včetně Iniciativy pro zajištění odpovědné těžby (*Initiative for Responsible Mining Assurance*), Iniciativy pro odpovědnou těžbu nerostných surovin (*Responsible Minerals Initiative*) a Rámce pro odpovědné posuzování v odvětví kobaltu (*Cobalt Industry Responsible Assessment Framework*). Není však jisté, zda dobrovolné snahy zaměřené na vytvoření systémů náležité péče zajistí, aby se všechny hospodářské subjekty, které uvádějí baterie na trh Unie, řídily stejným souborem minimálních pravidel.
- (81) Obecné požadavky týkající se náležité péče ve vztahu k určitým nerostným surovinám a kovům byly v Unii zavedeny nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/821 ⁽²³⁾. Uvedené nařízení se však nezabývá nerostnými surovinami a materiály, které se používají při výrobě baterií.
- (82) Vzhledem k očekávanému exponenciálnímu růstu poptávky po bateriích v Unii by proto hospodářský subjekt, který uvádí baterii na trh Unie, měl zavést politiku náležité péče týkající se baterií. Toto nařízení by proto mělo stanovit požadavky s cílem řešit sociální a environmentální rizika, která jsou spojena s těžbou a zpracováním určitých surovin a druhotných surovin používaných za účelem výroby baterií a s obchodováním s takovými surovinami. Tato politika by měla zahrnovat všechny subjekty v dodavatelském řetězci, jejich dceřiné společnosti a subdodavatele, kteří těží a zpracovávají určité suroviny a druhotné suroviny a obchodují s nimi.
- (83) Při zavádění politiky náležité péče týkající se baterií založené na posouzení rizik by ji měl daný hospodářský subjekt založit na mezinárodně uznávaných standardech a zásadách náležité péče, jako jsou standardy a zásady obsažené v obecných zásadách Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) v oblasti podnikání a lidských práv, deseti zásadách iniciativy Organizace spojených národů s názvem Global Compact, pokynech pro posuzování sociálních dopadů životního cyklu výrobků vypracovaných v rámci Programu OSN pro životní prostředí (UNEA), Tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky, pokynech Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) pro nadnárodní společnosti a pokynech OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků. Tyto standardy a zásady, které by měl každý hospodářský subjekt přizpůsobit své konkrétní situaci a okolnostem, odrážejí jednotné chápání ze strany vlád a zúčastněných stran. Pokud jde o těžbu a zpracování přírodních nerostných zdrojů používaných při výrobě baterií a obchodování s těmito zdroji, pokyny OECD pro náležitou péči v odpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí představují mezinárodně uznávaný standard zabývající se specifickými riziky hrubého porušování lidských práv a dlouhodobé úsilí vlád a zúčastněných stran o zavedení osvědčených postupů v této oblasti.

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/821 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví povinnosti náležité péče v dodavatelském řetězci pro unijní dovozce cínu, tantalu a wolframu, jejich rud a zlata pocházejících z oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí (Úř. věst. L 130, 19.5.2017, s. 1).

- (84) Podle standardů a zásad OSN, MOP a OECD je náležitá péče průběžný, proaktivní a reaktivní proces, jehož prostřednictvím mohou společnosti zajistit, že dodržují lidská práva a chrání životní prostředí a nepřispívají ke konfliktům. Náležitá péče založená na posouzení rizik odkazuje na kroky, které by společnosti měly činit s cílem identifikovat nepříznivé dopady spojené s jejich činnostmi nebo rozhodnutími v oblasti získávání surovin, zamezit těmto dopadům, zmírnit je a jinak je řešit. Hospodářské subjekty by měly s dotčenými komunitami vést informované, efektivní a smysluplné konzultace. Společnost může posoudit rizika, jež její činnosti a vztahy představují, a přijmout opatření ke zmírnění rizik, která mohou zahrnovat vyžádání doplňujících informací, vedení jednání s cílem napravit danou situaci nebo pozastavení či ukončení spolupráce s dodavateli, v souladu s relevantními standardy stanovenými vnitropolitickými právními předpisy a mezinárodním právem, doporučeními mezinárodních organizací týkajícími se odpovědného chování podniků, nástroji podporovanými státem, dobrovolnými iniciativami soukromého sektoru a interními politikami a systémy společností. Tento přístup také pomáhá nastavit provádění náležité péče podle rozsahu činností společnosti nebo podle vztahů v dodavatelském řetězci.
- (85) Systémy náležité péče v rámci soukromého sektoru mohou hospodářské subjekty podpořit při plnění jejich povinností náležité péče v oblasti baterií v souladu s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti a obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, hospodářské subjekty by však měly nést individuální odpovědnost za plnění povinností náležité péče týkající se baterií, které jsou stanoveny v tomto nařízení.
- (86) Měly by být přijaty nebo upraveny povinné politiky náležité péče týkající se baterií, které by měly řešit alespoň nejrozšířenější kategorie sociálních a environmentálních rizik. Tyto politiky by měly zahrnovat stávající a předvídatelné dopady na sociální otázky, zejména na lidská práva, lidské zdraví a bezpečnost osob, jakož i na ochranu zdraví a bezpečnost při práci a pracovní práva na jedné straně a dopady na životní prostředí, zejména na využívání vody, ochranu půdy, znečištění ovzduší, změnu klimatu a biologickou rozmanitost, jakož i na ochranu života komunit, na straně druhé.
- (87) Pokud jde o kategorie sociálních rizik, politiky náležité péče týkající se baterií by měly řešit rizika v souvislosti s ochranou lidských práv, včetně lidského zdraví, života komunit, včetně komunit původního obyvatelstva, ochrany dětí a genderové rovnosti, v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv. Politiky náležité péče týkající se baterií by měly zahrnovat informace o tom, jak hospodářský subjekt přispívá k předcházení porušování lidských práv, a o nástrojích zavedených v podnikové struktuře tohoto subjektu pro boj proti korupci a úplatkářství. Politiky náležité péče týkající se baterií by rovněž měly zajišťovat řádné provádění pravidel základních úmluv MOP, které jsou uvedeny v příloze I Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky.
- (88) Porušování lidských práv je běžným jevem v oblastech postižených konfliktem a ve vysoce rizikových oblastech bohatých na zdroje. Tyto oblasti si proto v rámci politiky náležité péče týkající se baterií hospodářských subjektů zaslouží zvláštní pozornost. Nařízení (EU) 2017/821 obsahuje ustanovení o orientačním, demonstrativním a pravidelně aktualizovaném seznamu oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí. Tento seznam je relevantní i pro provádění ustanovení tohoto nařízení týkajících se náležité péče týkající se baterií.
- (89) Pokud jde o kategorie environmentálních rizik, politiky náležité péče týkající se baterií by měly řešit rizika související s ochranou přírodního prostředí a biologické rozmanitosti v souladu s Úmluvou o biologické rozmanitosti, což zahrnuje i ohledy vůči místním komunitám a ochranu a rozvoj těchto komunit. Politiky náležité péče týkající se baterií by se měly zabývat rovněž riziky souvisejícími se změnou klimatu v souladu s Pařížskou dohodou⁽²⁴⁾, která byla přijata dne 12. prosince 2015 na základě Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „Pařížská dohoda OSN“), jakož i environmentálními riziky, na něž se vztahují jiné mezinárodní úmluvy v oblasti životního prostředí.
- (90) Povinnosti náležité péče týkající se baterií v oblasti identifikace a zmírňování sociálních a environmentálních rizik spojených se surovinami používanými při výrobě baterií by měly přispívat k provádění rezoluce UNEP č. 19 o správě nerostných surovin, která uznává důležitý přínos těžebního odvětví k dosažení cílů Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 a cílů udržitelného rozvoje.

(²⁴) Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (91) Pokud v tomto nařízení neexistují žádná zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou a účinkem, která by mohla být upravena s ohledem na budoucí legislativní změny, měly by se použít jiné právní akty Unie, které stanoví požadavky týkající se náležité péče v dodavatelském řetězci. Tyto právní akty se mohou zabývat občanskoprávní odpovědností společností za škody vzniklé v důsledku toho, že dané společnosti nedodržely požadavky náležité péče. Pokud tyto právní akty důsledky občanskoprávní odpovědnosti vyplývající z povinností náležité péče týkající se baterií podle tohoto nařízení neřeší vůbec nebo je neřeší v plném rozsahu, mělo by být možné, aby je upravovaly vnitrostátní předpisy.
- (92) Za účelem přizpůsobení se vývoji v hodnotovém řetězci baterií, včetně změn rozsahu a povahy relevantních environmentálních a sociálních rizik, a rovněž přizpůsobení se technickému a vědeckému pokroku v oblasti baterií a chemického složení baterií by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny seznamu surovin a kategorií rizik, seznamu mezinárodních nástrojů a povinností náležité péče týkající se baterií.
- (93) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci s cílem zabezpečit rovnocennost systémů náležité péče, jež vyvinuly vlády, průmyslová sdružení a uskupení zainteresovaných organizací.
- (94) Za účelem umožnění řádného a soudržného hodnocení systémů náležité péče by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž doplní toto nařízení stanovením kritérií a metodiky pro určení toho, zda systémy náležité péče hospodářským subjektům umožňují splnit požadavky náležité péče stanovené tímto nařízením.
- (95) Jsou nezbytná harmonizovaná pravidla pro nakládání s odpady, jež zajistí, aby pro výrobce a další hospodářské subjekty platila při plnění rozšířené odpovědnosti výrobce v oblasti baterií stejná pravidla ve všech členských státech, a zabezpečí vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí v celé Unii. Rozšířená odpovědnost výrobce může přispět ke snížení celkového využívání zdrojů, a to zejména omezením vzniku odpadních baterií a snížením nepříznivých dopadů spojených s nakládáním s odpadními bateriemi. K dosažení vysoké úrovně materiálového využití je nezbytné zvýšit na maximum tříděný sběr odpadních baterií a zajistit, aby všechny sebrané odpadní baterie byly recyklovány za použití procesů, které dosahují společně minimální recyklační účinnosti. Při svém hodnocení směrnice 2006/66/ES Komise zjistila, že jedním z nedostatků uvedené směrnice jsou nedostatečně podrobná ustanovení, což vede k nerovnoměrnému provádění a ke vzniku závažných překážek pro fungování recyklačních trhů a suboptimálním úrovním recyklace. Podrobnější a více harmonizovaná pravidla by proto zamezila narušení trhu v oblasti sběru, zpracování a recyklace odpadních baterií a zajistila rovnoměrné provádění požadavků v celé Unii. Vedla by rovněž k další harmonizaci kvality služeb nakládání s odpady poskytovaných hospodářskými subjekty a usnadnila by fungování trhů s druhotnými surovinami.
- (96) S cílem zajistit, aby byly plněny povinnosti podle tohoto nařízení, a za účelem sledování a ověřování souladu ze strany výrobců a organizací odpovědnosti výrobců s tímto nařízením je nezbytné, aby členské státy určily jeden nebo několik příslušných orgánů.
- (97) Toto nařízení vychází z pravidel nakládání s odpady a obecných zásad stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽²⁵⁾, které by měly být přizpůsobeny tak, aby odrážely specifickou povahu odpadních baterií. Aby mohl být sběr odpadních baterií organizován co nejúčinnějším způsobem, je důležité, aby byl prováděn v blízkosti místa, kde jsou baterie prodávány, a v blízkosti konečného uživatele. Odpadní baterie by měly být sbírány odděleně od ostatních toků odpadu, jako jsou kovy, papír a karton, sklo, plasty, dřevo, textilie a biologický odpad. Mělo by rovněž být možné, aby byly odpadní baterie sbírány spolu s odpadními elektrickými a elektronickými zařízeními a s vozidly s ukončenou životností prostřednictvím vnitrostátních systémů sběru zřízených na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU⁽²⁶⁾ a směrnice 2000/53/ES. Zatímco směrnice 2006/66/ES stanoví specifická pravidla pro baterie, je zapotřebí soudržný a complementární přístup, jenž vychází ze stávajících struktur v oblasti nakládání s odpady a tyto struktury dále harmonizuje. Za účelem účinného plnění rozšířené odpovědnosti výrobce v oblasti nakládání s odpady by proto měly být stanoveny povinnosti, pokud jde o členské státy, ve kterých jsou baterie dodávány na trh poprvé.

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

- (98) Za účelem kontroly toho, zda výrobci plní své povinnosti týkající se zpracování odpadních baterií poprvé dodaných na trh na území členského státu, je nezbytné zavést v každém členském státě registr spravovaný příslušným orgánem. Informace v registru by měly být přístupné těm subjektům, které se podílejí na kontrole dodržování rozšířené odpovědnosti výrobce a na jejím prosazování. Mělo by být možné, aby byl uvedený registr stejný jako vnitrostátní registr zřízený podle směrnice 2006/66/ES. Výrobci by měli mít povinnost se zaregistrovat, aby poskytli nezbytné informace, které příslušným orgánům umožní kontrolovat, zda výrobci plní své povinnosti. Registrační požadavky by měly být v celé Unii zjednodušeny.
- (99) Jelikož v případě státem řízených organizací odpovědnosti výrobců neexistuje žádné pověření od zastupovaného výrobce, neměly by se použít požadavky tohoto nařízení týkající se takového pověření.
- (100) S ohledem na zásadu „znečišťovatel platí“ je vhodné stanovit výrobcům povinnosti, pokud jde o nakládání s odpadními bateriemi. V této souvislosti by se za výrobce měli považovat zhotovitelé, dovozci nebo distributoři, kteří bez ohledu na použitý způsob prodeje, a to i prostřednictvím smluv uzavřených na dálku ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ⁽²⁷⁾, v rámci své obchodní činnosti poprvé dodají baterii k distribuci nebo použití na území členského státu, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel.
- (101) Výrobci by měli mít rozšířenou odpovědnost výrobce za nakládání se svými bateriemi ve fázi skončení jejich životnosti. Měli by proto financovat náklady na sběr, zpracování a recyklaci všech sebraných baterií, provádění zjišťování složení sebraného směsného komunálního odpadu, podávání zpráv o bateriích a odpadních bateriích a na poskytování informací konečným uživatelům a subjektům nakládajícím s odpady o bateriích a o vhodném opětovném použití odpadních baterií a nakládání s nimi. Nová pravidla týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce podle tohoto nařízení mají zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví v Unii tím, že zvýší na maximum tříděný sběr odpadních baterií a zajistí, aby byly všechny sebrané baterie recyklovány pomocí procesů, které dosahují vysoké míry recyklační účinnosti a materiálového využití, a to s ohledem na technický a vědecký pokrok. Povinnosti související s rozšířenou odpovědností výrobce by se měly vztahovat na všechny formy dodávek včetně prodeje na dálku. Výrobcům by mělo být umožněno vykonávat tyto povinnosti kolektivně, prostřednictvím organizací odpovědnosti výrobců, které převezmou odpovědnost jejich jménem. Výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců by měli podléhat schválení a měli by prokázat, že mají finanční prostředky na úhradu nákladů, jež z rozšířené odpovědnosti výrobce vyplývají. Při stanovování správních a procesních pravidel pro schvalování jednotlivých výrobců pro účely individuálního dodržování předpisů a organizací odpovědnosti výrobců pro účely kolektivního dodržování předpisů by měly mít členské státy možnost, aby v zájmu omezení administrativní zátěže pro individuální výrobce rozlišovaly mezi postupy pro individuální výrobce a pro organizace odpovědnosti výrobců. V této souvislosti by mělo být možné povolení vydaná v souladu se směrnicí 2008/98/ES považovat za povolení pro účely tohoto nařízení. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci, je-li to nezbytné pro to, aby se zabránilo narušení vnitřního trhu a zajistily se jednotné podmínky pro úpravu finančních příspěvků, které výrobci platí organizacím odpovědnosti výrobců. Provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady, kteří provádějí sběr a zpracování v souladu s tímto nařízením, by měli v souladu se směrnicí 2008/98/ES projít postupem výběru, který uspořádají výrobci příslušných baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců jednajících jejich jménem. Pokud k nakládání s odpady dochází v jiném členském státě, než ve kterém byla baterie poprvé dodána na trh, měli by výrobci hradit náklady vzniklé provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady v členském státě, v němž k nakládání s odpady dochází. Při diskusi mezi relevantními subjekty o možných návrzích legislativních aktů Unie týkajících se vozidel s ukončenou životností a odpadních elektrických a elektronických zařízení by mělo být zvaženo vytvoření přeshraničního mechanismu rozšířené odpovědnosti výrobce vztahujícího se na odpadní baterie, včetně baterií zabudovaných do vozidel nebo zařízení. Kromě toho by mělo být zvaženo přijetí dalších opatření, jako jsou nástroje pro správu a ověřování informací, která by případně zahrnovala zplnomocněné zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce, provozovatele zařízení pro nakládání s odpady, organizace odpovědnosti výrobců, digitální pasy výrobků a registry výrobců, jakož i vnitrostátní systémy registrace vozidel, pokud se vztahují na baterie elektrických vozidel.

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (102) Rozšířená odpovědnost výrobce by se měla vztahovat také na hospodářské subjekty, které uvádějí na trh baterii, která je výsledkem postupů přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase. Hospodářský subjekt, který původně uvedl baterii na trh, by proto neměl nést dodatečné náklady, které by mohly vyplynout z nakládání s odpady v důsledku následných fází životního cyklu dané baterie. Mělo by být možné, aby hospodářské subjekty, na něž se rozšířená odpovědnost výrobce vztahuje, zavedly mechanismus sdílení nákladů založený na přiřazení nákladů na skutečné nakládání s odpady.
- (103) Toto nařízení je *lex specialis* ve vztahu ke směrnici 2008/98/ES, pokud jde o minimální požadavky týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce ohledně cílů v oblasti sběru a recyklace odpadu, zpětného odběru distributory a druhotného využití. Členské státy by měl mít povinnost, aby v souladu se směrnicí 2008/98/ES a v souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími uvedenou směrnicí vymezily rozšířenou odpovědnost výrobce podle tohoto nařízení. Kromě toho, pokud toto nařízení nestanoví úplnou harmonizaci v kapitole VIII, by členské státy měly mít možnost stanovit další opatření týkající se těchto konkrétních témat pod podmínkou, že je tato další regulace v souladu se směrnicí 2008/98/ES a v souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími uvedenou směrnicí a s tímto nařízením.
- (104) Toto nařízení by mělo upřesnit, jak se mají povinnosti obchodníků týkající se zpětné vysledovatelnosti, které jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ⁽²⁸⁾, uplatňovat na online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat smlouvy na dálku s výrobcí nabízejícími baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, a na spotřebitele nacházející se v Unii v souvislosti s registry výrobců zřízenými podle tohoto nařízení. Pro účely tohoto nařízení by měl být za obchodníka ve smyslu nařízení (EU) 2022/2065 považován každý výrobce, který baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, nabízí prostřednictvím smluv uzavíraných na dálku přímo spotřebitelům nacházejícím se v členském státě, ať již je daný výrobce usazen ve členském státě nebo ve třetí zemi. Podle uvedeného nařízení by poskytovatelé online platform, kteří spadají do oblasti působnosti kapitoly III oddílu 4 uvedeného nařízení a kteří umožňují spotřebitelům uzavírat s výrobcí smlouvy na dálku, měli od těchto výrobců získat informace ohledně registru výrobců, v němž jsou tito výrobci zaregistrováni, jakož i jejich registrační číslo a autocertifikaci, kterou se zavazují dodržovat požadavky na rozšířenou odpovědnost výrobce stanovené v tomto nařízení. Na uplatňování pravidel pro zpětnou vysledovatelnost obchodníků pro účely prodeje baterií online se vztahují pravidla pro vymáhání stanovená v nařízení (EU) 2022/2065.
- (105) V zájmu zajištění vysoce kvalitní recyklace odpadů v dodavatelském řetězci baterií, podpory využívání kvalitních druhotných surovin a ochrany životního prostředí by měla být zajištěna vysoká úroveň sběru a recyklace odpadních baterií. Sběr odpadních baterií je základním klíčovým krokem pro zpětné získávání cenných materiálů, které jsou přítomny v bateriích, prostřednictvím jejich recyklace, jakož i pro udržení dodavatelského řetězce souvisejícího s bateriemi uvnitř Unie, čímž se zvýší strategická autonomie Unie v tomto odvětví. Tato recyklace tedy také usnadní přístup ke zpětně získaným materiálům, které mohou být použity k výrobě nových výrobků.
- (106) Výrobci by měli nést odpovědnost za financování a organizaci tříděného sběru odpadních baterií. Měli by tak učinit vytvořením sítě zpětného odběru a sběru, která zahrnuje celé území jednotlivých členských států, a souvisejícími celostátními informačními kampaněmi. Tyto sítě by měly být blízko ke konečnému uživateli a neměly by se zaměřovat pouze na cílové oblasti a baterie, u nichž je sběr odpadních baterií ziskový. Sběrná síť by měla zahrnovat distributory, schválená zařízení pro zpracování odpadních elektrických a elektronických zařízení a vozidel s ukončenou životností, sběrné dvory a na dobrovolném základě i další subjekty, například veřejné orgány a školy. Za účelem ověření a zlepšení účinnosti sběrné sítě a souvisejících informačních kampaní by měla být prováděna pravidelná zjišťování složení odpadů alespoň na úrovni NUTS 2, jak je vymezena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ⁽²⁹⁾, zaměřená na směsný komunální odpad a sebraná odpadní elektrická a elektronická zařízení s cílem určit množství odpadních přenosných baterií v nich obsažených.
- (107) Mělo by být možné baterie sbírat společně s odpadními elektrickými a elektronickými zařízeními prostřednictvím vnitrostátních systémů sběru zřízených na základě směrnice 2012/19/EU a s vozidly s ukončenou životností v souladu se směrnicí 2000/53/ES. V takových případech by mělo být povinným minimálním požadavkem, aby byly baterie vyjmuty ze sebraných odpadních zařízení a z vozidel s ukončenou životností. Po vyjmutí ze

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

sebraných odpadních zařízení a vozidel s ukončenou životností by měly baterie podléhat požadavkům tohoto nařízení. Tyto odpadní baterie by zejména měly být započteny za účelem dosažení cíle pro sběr dané kategorie baterií, a měly by podléhat požadavkům na zpracování a recyklaci stanoveným v tomto nařízení.

- (108) S ohledem na environmentální dopad a ztrátu materiálů kvůli odpadním bateriím, které nejsou sbírány prostřednictvím tříděného sběru, a nejsou tedy zpracovány způsobem šetrným k životnímu prostředí, by měl nadále platit cíl pro sběr odpadních přenosných baterií stanovený podle směrnice 2006/66/ES, přičemž by tento cíl měl být postupně zvyšován. S ohledem na stávající nárůst prodeje baterií lehkých dopravních prostředků a skutečnost, že tyto baterie mají delší životnost než přenosné baterie, je vhodné stanovit pro odpadní baterie lehkých dopravních prostředků specifický cíl sběru oddělený od cíle sběru vztahujícího se na odpadní přenosné baterie. Vzhledem k očekávanému rozvoji trhu s bateriemi lehkých dopravních prostředků a přenosnými bateriemi a zvýšení jejich předpokládané životnosti by se měla metodika pro výpočet a ověřování cílů sběru přezkoumat, aby bylo možné lépe zachytit skutečný objem odpadních baterií lehkých dopravních prostředků a odpadních přenosných baterií, který je pro sběr k dispozici. Proto by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o odpovídající změny této metodiky a změny cílů sběru. Je zásadní, aby v rámci nové metodiky založené na objemu odpadu, který je „pro sběr k dispozici“, byla ve srovnání se stávající metodikou zachována nebo zvýšena úroveň environmentálních ambicí, pokud jde o sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků a odpadních přenosných baterií. Na základě studie Společného střediska pro výzkum alternativních cílů pro sběr odpadních přenosných baterií a baterií lehkých dopravních prostředků se odhaduje, že cíl pro sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků ve výši 51 % do 31. prosince 2028 a 61 % do 31. prosince 2031, vypočítaný na základě množství baterií lehkých dopravních prostředků dodaných na trh v členském státě, bude odpovídat cíli pro sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků ve výši 79 % do 31. prosince 2028 a 85 % do 31. prosince 2031, vypočítanému na základě množství baterií lehkých dopravních prostředků, které je v členském státě pro sběr k dispozici. Cíle pro sběr odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků by měly být přezkoumány. Mělo by být možné, aby se tento přezkum zabýval rovněž možnostmi doplnit dvě podkategorie přenosných baterií: nabíjitelné a nenabíjitelné, se samostatnými úrovněmi sběru. Komise měla vypracovat zprávu, kterou k uvedeným přezkumům přiloží.
- (109) S cílem zvýšit sběr na maximum a snížit bezpečnostní rizika by Komise měla posoudit proveditelnost a potenciální přínosy zavedení systému zálohování baterií, zejména v případě přenosných baterií pro všeobecné použití. V posudku by měly být zohledněny vnitrostátní a harmonizované celounijní systémy zálohování.
- (110) V zájmu zajištění toho, aby byly cíle přiměřené úrovni spotřeby baterií v daném členském státě, by se úroveň sběru odpadních přenosných baterií měla nadále vypočítávat na základě průměrného ročního prodeje v předcházejících letech. Za účelem co nejlepšího zohlednění změn ve složení kategorie přenosných baterií, jakož i změn doby životnosti a chování spotřebitelů baterií, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž se mění metodika pro výpočet a ověřování úrovně sběru odpadních přenosných baterií, jakož i odpadních baterií lehkých dopravních prostředků.
- (111) Povinnost členských států přijmout opatření týkající se plnění cílů pro sběr odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků ze strany výrobců a ze strany organizací odpovědnosti výrobců, pokud jsou jmenovány, odráží obecnou zásadu, podle níž mají členské státy zajistit účinnost práva Unie.
- (112) Sbírat by se měly všechny odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel. Za tímto účelem by se mělo vyžadovat, aby výrobci startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel bezplatně přijímali a zpětně odebírali od konečných uživatelů všechny odpadní baterie v jejich příslušné kategorii. Všem výrobcům, zařízením pro nakládání s odpadem a držitelům odpadu zapojeným do sběru odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel by měly být stanoveny podrobné povinnosti týkající se podávání zpráv.
- (113) Vzhledem k hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovené směrnicí 2008/98/ES, která upřednostňuje prevenci vzniku odpadů, přípravu k opětovnému použití a recyklaci, a v souladu se směrnicí 2008/98/ES a směrnicí Rady 1999/31/ES⁽³⁰⁾ by sebrané odpadní baterie neměly být odstraňovány ani by neměly být předmětem procesu energetického využití.

⁽³⁰⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (114) Každé povolené zařízení provádějící zpracování baterií by mělo splňovat minimální požadavky, aby se předešlo nepříznivým dopadům na životní prostředí a lidské zdraví a umožnila se vysoká úroveň využití materiálů, jež jsou v bateriích přítomny. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽³¹⁾ upravuje řadu průmyslových činností, které jsou součástí zpracování odpadních baterií, pro které stanoví zvláštní požadavky na získání povolení a kontrolu, jež zohledňují nejlepší dostupné techniky. Pokud průmyslové činnosti související se zpracováním a recyklací baterií nejsou do směrnice 2010/75/EU zahrnuty, provozovatelé by v každém případě měli být povinni používat nejlepší dostupné techniky definované v čl. 3 bodu 10 uvedené směrnice a zvláštní požadavky stanovené v tomto nařízení. Požadavky tohoto nařízení týkající se zpracování a recyklace baterií by Komise měla v relevantních případech upravit s ohledem na vědecký a technický pokrok a vznikající nové technologie v oblasti nakládání s odpady. Proto by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny těchto požadavků.
- (115) Cíle v oblasti účinnosti recyklačních procesů a materiálového využití by měly být stanoveny tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň zpětného získávání materiálů pro odvětví baterií a aby byla zároveň zajištěna jasná a společná pravidla pro subjekty provádějící recyklaci a zamezilo se narušování hospodářské soutěže nebo jiným překážkám pro hladké fungování vnitřního trhu s druhotnými surovinami pocházejícími z odpadních baterií. Jako měřítko celkového množství recyklovaných materiálů by měly být stanoveny cíle recyklační účinnosti pro olověné baterie, nikl-kadmiové baterie, lithiové baterie a ostatní baterie. S cílem dosáhnout vysoké úrovně materiálového využití v celé Unii by měly být rovněž stanoveny cíle materiálového využití pro kobalt, olovo, lithium a nikl. I nadále by měla platit pravidla pro výpočet a podávání zpráv o recyklační účinnosti stanovená v nařízení Komise (EU) č. 493/2012 ⁽³²⁾. V zájmu zajištění přesnosti a spolehlivosti výpočtů a ověřování úrovně recyklační účinnosti a materiálového využití a v zájmu zajištění větší právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž doplní toto nařízení stanovením metodiky výpočtu a ověřování úrovně recyklační účinnosti a materiálového využití v procesech recyklace baterií a stanovením formátu dokumentace recyklační účinnosti a materiálového využití odpadních baterií a určení a výtěžku konečných výstupních frakcí v souladu s přílohou XII částí A. Komise by měla také přezkoumat nařízení (EU) č. 493/2012, aby náležitě zohledňovalo technologický vývoj a změny v procesech průmyslového využití, s cílem rozšířit jeho oblast působnosti tak, aby zahrnovala stávající a nové cíle, a poskytnout nástroje pro charakterizaci meziproduktů. Zařízení pro zpracování by měla být vybízena k tomu, aby zavedla certifikované systémy environmentálního řízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽³³⁾.
- (116) Provádět zpracování odpadních baterií mimo členský stát, v němž byl odpad sebrán, nebo mimo Unii by mělo být možné pouze v případě, že je přeprava odpadních baterií v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽³⁴⁾ a nařízením Komise (ES) č. 1418/2007 ⁽³⁵⁾ a že zpracování splňuje požadavky použitelné na tyto druhy odpadu podle jejich klasifikace v rozhodnutí Komise 2000/532/ES ⁽³⁶⁾. Uvedené rozhodnutí by mělo být revidováno s cílem zohlednit chemická složení všech baterií, zejména kódy pro lithiové odpadní baterie, aby bylo možné řádně třídít tyto odpadní baterie a podávat související zprávy. Tímto nařízením není dotčena možná klasifikace odpadních baterií jako nebezpečného odpadu podle směrnice 2008/98/ES. Pokud se takové zpracování uskutečňuje mimo Unii, tak aby mohlo být započteno do recyklační účinnosti a cílů, měl by mít provozovatel zařízení pro nakládání s odpady, jehož jménem je prováděno, povinnost podat o daném

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 493/2012 ze dne 11. června 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výpočet recyklační účinnosti procesů recyklace odpadních baterií a akumulátorů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES (Úř. věst. L 151, 12.6.2012, s. 9).

⁽³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽³⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybů odpadů přes hranice (Úř. věst. L 316, 4.12.2007, s. 6).

⁽³⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).

zpracování zprávu příslušnému orgánu členského státu, v němž byly dané odpadní baterie sebrány, a prokázat, že se zpracování uskutečnilo v podmínkách, které jsou rovnocenné podmínkám vyžadovaným podle tohoto nařízení, a v souladu s dalšími právními předpisy Unie týkajícími se ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Za účelem stanovení toho, jaké požadavky na takové zpracování lze považovat za rovnocenné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, jimiž doplní toto nařízení stanovením podrobných pravidel obsahujících kritéria pro posuzování rovnocenných podmínek.

- (117) V případě, že jsou odpadní baterie vyváženy z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití nebo recyklace, měly by příslušné orgány členských států efektivně využívat pravomoci stanovené v nařízení (ES) č. 1013/2006 k tomu, aby si vyžádaly doklady za účelem ověření souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
- (118) Průmyslové baterie a baterie elektrických vozidel, které již nejsou způsobilé pro původní účel, pro který byly vyrobeny, by mělo být možné použít pro jiný účel jako stacionární baterie pro ukládání energie. Vzniká trh s použitými průmyslovými bateriemi a použitými bateriemi elektrických vozidel, a proto by se měla na podporu praktického uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovit zvláštní pravidla, jež umožní odpovědné nové využití použitých baterií, přičemž je třeba zohlednit zásadu předběžné opatrnosti a zajistit bezpečnost používání pro konečné uživatele. Veškeré takové použité baterie by měly projít posouzením technického stavu a dostupné kapacity, které prověří jejich vhodnost pro jiný než původní účel. Baterie, které jsou shledány vhodnými pro jiný než jejich původní účel, by měly být v ideálním případě nově využity. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění požadavků, jež by odpadní průmyslové baterie, odpadní baterie lehkých dopravních prostředků nebo odpadní baterie elektrických vozidel měly splňovat, aby přestaly být odpadem.
- (119) Výrobci a distributoři by měli být aktivně zapojeni do poskytování informací konečným uživatelům o povinném tříděném sběru odpadních baterií a dostupnosti systémů sběru. Měli by rovněž konečné uživatele informovat o důležité úloze, kterou koneční uživatelé hrají při zajišťování environmentálně optimálního nakládání s odpadními bateriemi. Pro účely sdělování informací všem konečným uživatelům a podávání zpráv o bateriích by měli výrobci a distributoři využívat aktuální informační technologie. Informace by měly být poskytovány buď klasickými způsoby, jako je venkovní reklama, plakáty či prostřednictvím kampaní na sociálních sítích, nebo s využitím inovativnějších prostředků, jako je elektronický přístup k internetovým stránkám poskytovaný pomocí kódů QR umístěných na baterii. Tyto informace by měly být v souladu se směrnicí (EU) 2019/882 přístupné osobám se zdravotním postižením.
- (120) K umožnění ověřování plnění povinností týkajících se sběru a zpracování odpadních baterií a jejich efektivity je nezbytné, aby subjekty podávaly zprávy příslušným orgánům. Výrobci baterií a jiní provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady, kteří provádějí sběr odpadních baterií, by měli vykazovat v případě potřeby za každý kalendářní rok údaje o prodaných bateriích a sebraných odpadních bateriích. Pokud jde o zpracování, povinnost podávat příslušné zprávy by se měla vztahovat na provozovatele zařízení pro nakládání s odpady a na subjekty provádějící recyklaci.
- (121) Za každý kalendářní rok by členské státy měly poskytnout Komisi informace o množství baterií dodaných na jejich území a o množství sebraných odpadních baterií, rozčleněné podle kategorií a chemického složení. Co se týče odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, údaje by měly být vykazovány samostatně s cílem umožnit úpravu příslušných cílů sběru, a to s přihlédnutím k podílu těchto baterií na trhu a k jejich specifickému účelu a vlastnostem. Takové informace by měly být poskytovány elektronicky a měla by k nim být připojena zpráva o kontrole kvality. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek pro hlášení těchto údajů a informací Komisi a pro metody ověřování.
- (122) Za každý kalendářní rok by měly členské státy podat Komisi zprávu o dosažené úrovni recyklační účinnosti a materiálového využití se zohledněním všech jednotlivých kroků recyklačního procesu a výstupních frakcí.

- (123) Aby se zvýšila transparentnost dodavatelského a hodnotového řetězce pro všechny zúčastněné strany, je nezbytné stanovit pas baterie, který bude maximalizovat výměnu informací, umožňovat výsledování a sledování baterií a poskytovat informace o uhlíkové náročnosti jejich výrobních procesů a o původu použitých materiálů a o tom, zda je v nich použit obnovitelný materiál, jako materiál vyrobený z ligninu k nahrazení grafitu, o složení baterií včetně surovin a nebezpečných chemických látek, o činnostech a možnostech týkajících se opravy, nového využití a demontáže a o postupech zpracování, recyklace a využití, jimž by baterie mohly být na konci své životnosti podrobeny. Pas baterie by měl veřejnosti poskytovat informace o bateriích uvedených na trh a o tom, jak plní požadavky na udržitelnost. Měl by poskytovat repasérům, provozovatelům v oblasti druhotného využití a subjektům provádějícím recyklaci aktuální informace o manipulaci s bateriemi a konkrétním subjektům individualizované informace, například o technickém stavu baterií. Mělo by být možné, aby pas baterie podporoval orgány dozoru nad trhem při plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení, neměl by však nahrazovat ani měnit povinnosti uvedených orgánů, které by měly v souladu s nařízením (EU) 2019/1020 informace uvedené v pasech baterií kontrolovat.
- (124) Některé informace uvedené v pasu baterie by neměly být veřejné, například citlivé obchodní informace, k nimž by potřeboval mít přístup pouze omezený počet osob s oprávněným zájmem. To se týká informací o demontáži, včetně bezpečnosti, a podrobných informací o složení baterie, které jsou nezbytné pro opravy, repaséry, provozovatele v oblasti druhotného využití a subjekty provádějící recyklaci. Vztahuje se to rovněž na informace týkající se jednotlivých baterií, které jsou nezbytné pro ty, kdo baterii zakoupili, nebo pro strany jednající jejím jménem k tomu, aby bylo možné baterii zpřístupnit nezávislým agregátorům energie nebo účastníkům trhu s energií, vyhodnotit zbytkovou hodnotu nebo zbývajících dobu životnosti pro účely dalšího použití a usnadnit přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití, nové využití nebo repasi dané baterie. Výsledky protokolů o zkouškách by měly být přístupné pouze oznámeným subjektům, orgánům dozoru nad trhem a Komisi.
- (125) Pas baterie by měl hospodářským subjektům umožňovat, aby shromažďovaly a efektivněji opětovně využívaly informace a údaje o jednotlivých bateriích uvedených na trh a přijímaly informovanější rozhodnutí při svých plánovacích činnostech. Jakmile je baterie uvedena na trh, může být v některých případech praktičtější, aby informace v pasu baterie aktualizovala jiná právnická osoba, například výrobce vozidla. Hospodářský subjekt, který uvádí baterii na trh, by proto měl mít možnost, aby jakémukoli jinému provozovateli udělil písemné povolení jednat jeho jménem. Odpovědnost za zajištění souladu s ustanoveními týkajícími se pasu baterie by měl nést hospodářský subjekt, který baterii uvádí na trh. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek pro zavedení pasu baterie.
- (126) Aby se zajistilo, že pas pro baterie bude flexibilní, dynamický a tržně orientovaný a bude se vyvíjet v souladu s obchodními modely, trhy a inovacemi, měl by být založen na decentralizovaném datovém systému zřízeném a spravovaném hospodářskými subjekty. V zájmu účinného zavedení pasu baterie by se technický návrh pasu baterie, jeho fungování a související požadavky na údaje měly řídit souborem základních technických požadavků. Tyto základní požadavky by měly být vypracovány souběžně s požadavky na digitální pasy výrobků, které jsou vyžadovány jinými právními předpisy Unie týkajícími se ekodesignu udržitelných výrobků. Pro zajištění účinného uplatňování uvedených základních požadavků by měly být stanoveny technické specifikace, v jejichž rámci by měly být zohledněny zásady Nástroje pro propojení Evropy vypracované Komisí pro síť eDelivery, a to buď ve formě harmonizovaných norem, na něž jsou zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo, jako záložní možnost, ve formě společných specifikací přijatých Komisí. Technický návrh by měl zajistit, aby byly údaje v pasu baterie přenášeny bezpečným způsobem v souladu s pravidly ochrany soukromí.
- (127) Nařízení (EU) 2019/1020 stanoví obecná pravidla týkající se dozoru nad trhem a kontroly výrobků uváděných na trh Unie nebo vstupujících na trh Unie ze třetích zemí. S cílem zajistit, aby baterie, na které se vztahuje volný pohyb zboží, splňovaly požadavky zajišťující vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako jsou lidské zdraví, bezpečnost osob a ochrana majetku a životního prostředí, a zabezpečit plnou vymahatelnost povinností, a to zejména těch, které se týkají politik náležité péče týkajících se baterií podle tohoto nařízení, by se na baterie a hospodářské subjekty, na něž se vztahuje toto nařízení, mělo použít rovněž nařízení (EU) 2019/1020. Příloha I nařízení (EU) 2019/1020 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

- (128) Nařízení (EU) 2019/1020 vyžaduje, aby orgány dozoru nad trhem prováděly v přiměřeném rozsahu vhodné kontroly vlastností výrobků. Svěřuje Komisi pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem stanovení jednotných podmínek kontrol, kritérií pro určení četnosti kontrol a množství vzorků, které mají být zkontrolovány v případě některých výrobků nebo kategorií výrobků. Pokud jsou splněny podmínky stanovené v nařízení (EU) 2019/1020, vztahuje se uvedené svěřené pravomoci rovněž na baterie, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (129) Nařízením (EU) 2019/1020 byly zavedeny nové nástroje ke zlepšení souladu s předpisy a dozoru nad trhem, které jsou relevantní i pro baterie. Podle uvedeného nařízení má Komise určit veřejné zkušební zařízení členského státu jako zkušební zařízení Unie pro určité kategorie výrobků nebo pro určitá rizika související s kategorií výrobků. Komise má baterie, na něž se vztahuje toto nařízení, zahrnout do své příští výzvy k vyjádření zájmu za účelem určení zkušebních zařízení Unie podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/1267⁽³⁷⁾. Nařízení (EU) 2019/1020 rovněž stanoví, že orgány dozoru nad trhem mohou provádět společné činnosti s organizacemi zastupujícími hospodářské subjekty nebo konečné uživatele s cílem podporovat soulad s předpisy, zjišťovat nesoulad s předpisy, zvyšovat informovanost a poskytovat poradenství ve vztahu k určitým kategoriím výrobků. Uvedená možnost by měla být poskytnuta také ve vztahu k požadavkům tohoto nařízení. V tomto kontextu by členské státy nebo orgány dozoru nad trhem mohly zvážit možnost zřízení středisek kompetencí pro baterie.
- (130) Baterie by měly být uvedeny na trh, pouze pokud při uskladnění a používání k jejich zamýšlenému účelu nebo za podmínek používání, které lze rozumně předvídat, tedy když by tyto podmínky používání mohly vyplývat ze zákonného a snadno předvídatelného lidského chování, nepředstavují riziko pro lidské zdraví, bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí.
- (131) Měl by existovat postup, na jehož základě budou zúčastněné strany informovány o opatřeních, jež mají být přijata ve vztahu k bateriím, které představují riziko pro lidské zdraví, bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí. Tento postup by měl orgánům dozoru nad trhem v členských státech rovněž umožňovat, aby ve spolupráci s příslušnými hospodářskými subjekty začaly v souvislosti s těmito bateriemi co nejdříve jednat. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci s cílem určit, zda jsou opatření přijatá členskými státy ohledně nevyhovujících baterií důvodná, či nikoli.
- (132) Orgány dozoru nad trhem by měly mít možnost, aby od hospodářského subjektu vyžadovaly přijetí nápravného opatření, jestliže tyto orgány zjistí, že baterie není v souladu s požadavky tohoto nařízení, nebo že daný hospodářský subjekt porušuje pravidla týkající se uvedení nebo dodání baterie na trh nebo pravidla týkající se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem, poskytování informací nebo náležité péče v dodavatelském řetězci.
- (133) Důležitou oblastí, pokud jde o to, jak snižovat dopady lidské činnosti na životní prostředí a motivovat k transformaci trhu směrem k udržitelnějším výrobkům, je zadávání veřejných zakázek. Veřejní zadavatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽³⁸⁾ a 2014/25/EU⁽³⁹⁾ a zadavatelé ve smyslu směrnice 2014/25/EU by měli při zadávání veřejných zakázek na baterie nebo výrobky obsahující baterie zohledňovat dopady na životní prostředí a měli by zajistit účinné dodržování sociálních a environmentálních požadavků hospodářskými subjekty s cílem podporovat a stimulovat trh v oblasti čisté a energeticky účinné mobility a ukládání energie, a přispívat tak k plnění cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí, klimatu a energetiky.
- (134) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle tohoto nařízení je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁴⁰⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

⁽³⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1267 ze dne 20. července 2022, kterým se stanoví postupy pro určování zkušebních zařízení Unie pro účely dozoru nad trhem a ověřování souladu výrobků v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 (Úř. věst. L 192, 21.7.2022, s. 21).

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁴⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (135) Prováděcí pravomoci, které jsou tímto nařízením svěřeny Komisi, by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴¹⁾.
- (136) Pro přijetí prováděcího aktu, jímž Komise vyzve oznamující orgán, aby přijal nezbytná nápravná opatření, v případě nutnosti včetně odnětí oznámení, v situacích, kdy Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje požadavky pro své oznámení, by měl být použit poradní postup.
- (137) V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se ochrany lidského zdraví, bezpečnosti osob či ochrany majetku nebo životního prostředí by Komise k určení toho, zda je vnitrostátní opatření týkající se vyhovující baterie, která představuje riziko, důvodné, či nikoli, měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (138) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a zajistit, aby byla uplatňována. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Při ukládání sankcí je důležité vzít náležitě v potaz povahu, závažnost, rozsah, úmyslnou povahu a opakování daného porušení a míru, v níž fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, spolupracují s příslušným orgánem. Uložení sankcí má být v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně příslušných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv Evropské unie.
- (139) Vzhledem k tomu, že je třeba zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zohlednit nový vývoj založený na vědeckých faktech, měla by Komise Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o uplatňování tohoto nařízení a o jeho dopadu na životní prostředí a na fungování vnitřního trhu. Komise by měla do své zprávy zahrnout hodnocení ustanovení o kritériích týkajících se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem a poskytování informací, opatření v oblasti nakládání s odpadními bateriemi a požadavků náležité péče v dodavatelských řetězcích. Ke zprávě by případně měl být přiložen návrh na změnu relevantních ustanovení tohoto nařízení.
- (140) Je nezbytné poskytnout dostatek času hospodářským subjektům, aby splnily své povinnosti podle tohoto nařízení, a členským státům, aby vytvořily správní infrastrukturu nezbytnou pro jeho používání. Toto nařízení by se proto mělo začít používat až ode dne, kdy lze reálně očekávat dokončení těchto příprav.
- (141) Aby se členským státům umožnilo přizpůsobit jejich registr výrobců zřízený podle směrnice 2006/66/ES a přijmout nezbytná správní opatření, pokud jde o organizaci schvalovacích postupů ze strany příslušných orgánů, a současně byla zachována kontinuita pro hospodářské subjekty, měla by být směrnice 2006/66/ES zrušena s účinkem od 18. srpna 2025. Povinnosti podle uvedené směrnice, které se týkají sledování úrovně sběru přenosných baterií a podávání zpráv o ní, by měly zůstat v platnosti do 31. prosince 2023, související povinnosti týkající se předkládání údajů Komisi by měly zůstat v platnosti do 30. června 2025, povinnosti podle uvedené směrnice, které se týkají sledování recyklační účinnosti recyklačních procesů a podávání zpráv o ní, by měly zůstat v platnosti do 31. prosince 2025 a související povinnosti v oblasti předkládání údajů Komisi by měly zůstat v platnosti do 30. června 2027 s cílem zajistit kontinuitu, dokud Komise nepřijme nová pravidla pro výpočty a nové formáty pro podávání zpráv podle tohoto nařízení.
- (142) Je důležité, aby byly při provádění tohoto nařízení zohledněny environmentální, sociální a ekonomické dopady. V zájmu zajištění rovných podmínek je navíc důležité, aby při provádění tohoto nařízení byly stejnou měrou vzaty v potaz všechny relevantní dostupné technologie, a to za předpokladu, že tyto technologie umožňují, aby byly baterie v plném souladu s veškerými relevantními požadavky stanovenými v tomto nařízení. Hospodářským subjektům, zejména malým a středním podnikům, by navíc neměla být ukládána žádná nadměrná administrativní zátěž.
- (143) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž přispět k fungování vnitřního trhu a zamezit nepříznivým dopadům baterií a odpadních baterií a tyto dopady snížit, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví, bezpečnosti osob, majetku a životního prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu potřeby harmonizace lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

⁽⁴¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví požadavky týkající se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem, jiného označování a podávání informací, které umožňují uvádět v Unii baterie na trh nebo do provozu. Stanoví také minimální požadavky týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce, sběru odpadních baterií a jejich zpracování a podávání zpráv.

2. Toto nařízení ukládá hospodářským subjektům, které uvádějí baterie na trh nebo do provozu, povinnosti náležitě péče v oblasti baterií. Stanoví rovněž požadavky pro zelené veřejné zakázky při zadávání veřejných zakázek na baterie nebo výrobky se zabudovanou baterií.

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny kategorie baterií, a sice na přenosné baterie, startovací baterie, baterie lehkých dopravních prostředků, baterie elektrických vozidel a průmyslové baterie, a to bez ohledu na jejich tvar, objem, hmotnost, vzhled, materiálové složení, chemické složení, použití nebo účel. Vztahuje se rovněž na baterie, které jsou zabudovány nebo přidány do jiných výrobků nebo které jsou k zabudování nebo přidání do jiných výrobků specificky určeny.

Je-li možno baterie uvedené na trh zařadit do více než jedné kategorie, má se pro účely kapitoly II za to, že náleží do kategorie, na kterou se vztahují nejprísrnější požadavky.

4. V případech, kdy jsou bateriové články či bateriové moduly dodány na trh ke konečnému použití bez jakéhokoliv dalšího zabudování nebo smontování do větších napájecích sad nebo baterií, má se pro účely tohoto nařízení za to, že byly uvedeny na trh jako baterie, a použijí se požadavky na nejpodobnější kategorii baterií. Je-li možno takové bateriové články či bateriové moduly zařadit do více než jedné kategorie baterií, má se za to, že náleží do kategorie, na kterou se vztahují nejprísrnější požadavky.

5. Toto nařízení se nevztahuje na baterie, které jsou zabudované nebo specificky určené k zabudování do:

a) zařízení, která souvisejí s ochranou podstatných bezpečnostních zájmů členských států, zbraní, střeliva a vojenského materiálu, kromě výrobků, které nejsou zamýšleny výlučně k vojenským účelům a

b) zařízení určených pro vyslání do vesmíru.

6. Kapitoly III a VIII tohoto nařízení se nevztahují na zařízení specificky určená pro zajištění bezpečnosti jaderných zařízení, jak jsou definována v článku 3 směrnice Rady 2009/71/Euratom ⁽⁴²⁾.

Článek 2

Cíle

Cíli tohoto nařízení je přispět k efektivnímu fungování vnitřního trhu, a to při současném předcházení nepříznivým dopadům baterií na životní prostředí a omezování těchto dopadů, a chránit životní prostředí a lidské zdraví předcházením nepříznivým dopadům, které jsou způsobeny vznikem odpadních baterií a nakládáním s těmito bateriemi, a omezováním těchto dopadů.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „baterií“ jakékoli zařízení dodávající elektrickou energii vytvářenou přímou přeměnou chemické energie, které má vnitřní nebo vnější akumulaci a je tvořeno jedním nebo více nenabíjitelnými nebo nabíjitelnými bateriovými články, moduly nebo napájecími sadami, a to včetně baterie, která byla předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase;

⁽⁴²⁾ Směrnice Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení (Úř. věst. L 172, 2.7.2009, s. 18).

- 2) „napájecí sadou“ jakýkoli soubor bateriových článků či modulů, které jsou propojeny či zabudovány do vnějšího obalu tak, aby tvořily celistvou jednotku, která není určena k tomu, aby ji konečný uživatel rozděloval nebo otevíral;
- 3) „bateriovým modulem“ jakýkoli soubor bateriových článků, které jsou propojeny nebo zabudovány do vnějšího obalu tak, aby byly chráněny proti vnějšímu nárazu, a který je určen k samostatnému použití nebo ve spojení s dalšími moduly;
- 4) „bateriovým článkem“ základní funkční jednotka v baterii sestávající z elektrod, elektrolytu, nádoby, pólových vývodů a případně separátorů a obsahující aktivní materiály, jejichž reakce vytváří elektrickou energii;
- 5) „aktivním materiálem“ materiál, který při vybíjení bateriového článku chemicky reaguje, čímž vzniká elektrická energie, nebo který při nabíjení baterie elektrickou energii ukládá;
- 6) „nenabíjitelnou baterií“ baterie, která není určena k nabíjení elektrickým proudem;
- 7) „nabíjitelnou baterií“ baterie, která je určena k nabíjení elektrickým proudem;
- 8) „baterií s vnější akumulací“ baterie, která je specificky určena k tomu, aby byla její energie ukládána výhradně v jednom nebo několika připojených vnějších zařízeních;
- 9) „přenosnou baterií“ baterie, která je hermeticky uzavřena, má hmotnost 5 kg nebo nižší, není určena specificky pro průmyslové použití a není ani baterií elektrického vozidla, baterií lehkého dopravního prostředku ani startovací baterií;
- 10) „přenosnou baterií pro všeobecné použití“ přenosná baterie, ať už nabíjitelná, či nikoliv, která je specificky určena k tomu, aby byla interoperabilní, a která má jeden z těchto společných formátů: 4,5 V (3R12), knoflíkový článek, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 V (PP3);
- 11) „baterií lehkého dopravního prostředku“ baterie, která je hermeticky uzavřena, má hmotnost 25 kg nebo nižší a je specificky určena k poskytování elektrické energie pro pohon kolových vozidel, jež mohou být poháněna pouze elektrickým motorem nebo kombinací motoru a lidské síly, včetně vozidel kategorie L se schválením typu ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ⁽⁴³⁾, a která není baterií elektrického vozidla;
- 12) „startovací baterií“ baterie, která je specificky určena k dodávání elektrické energie pro startování, osvětlení nebo zapalování a která může být rovněž použita pro doplňkové nebo záložní účely ve vozidlech, dalších dopravních prostředcích nebo strojních zařízeních;
- 13) „průmyslovou baterií“ baterie, která je specificky určena pro průmyslové použití, zamýšlena pro průmyslové použití poté, co byla předmětem přípravy pro nové využití nebo nového využití, nebo jakákoli jiná baterie o hmotnosti vyšší než 5 kg a která není baterií elektrického vozidla, baterií lehkého dopravního prostředku ani startovací baterií;
- 14) „baterií elektrického vozidla“ baterie, která je specificky určena k poskytování elektrické energie pro pohon hybridních nebo elektrických vozidel kategorie L, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 168/2013, která má hmotnost vyšší než 25 kg, nebo baterie, která je specificky určena k poskytování elektrické energie pro pohon hybridních nebo elektrických vozidel kategorií M, N nebo O, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2018/858;
- 15) „stacionárním bateriovým systémem pro ukládání energie“ průmyslová baterie s vnitřní akumulací, která je specificky určena k ukládání elektrické energie z elektrické rozvodné sítě a jejímu dodávání do této sítě nebo k ukládání elektrické energie pro konečné uživatele a jejímu dodávání těmto uživatelům, bez ohledu na to, kde a kým je tato baterie používána;
- 16) „uvedením na trh“ první dodání baterie na trh Unie;
- 17) „dodáním na trh“ dodání baterie k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně;
- 18) „uvedením do provozu“ první použití baterie k jejímu předpokládanému účelu v Unii, a to bez předchozího uvedení na trh;

⁽⁴³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a doзору nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

- 19) „modelem baterie“ verze baterie, jejíž všechny jednotky mají tytéž technické vlastnosti relevantní z hlediska požadavků tohoto nařízení týkajících se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem, jiného označování a podávání informací a jež mají tentýž identifikační kód modelu;
- 20) „baterií představující riziko“ baterie, která by mohla mít nepříznivé dopady na lidské zdraví nebo bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí, a to nad míru považovanou za důvodnou a přijatelnou vzhledem k jejímu zamýšlenému účelu nebo za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek použití dotčené baterie, včetně požadavků, které se týkají životnosti a případně i jejího uvedení do provozu, instalace a údržby;
- 21) „uhlíkovou stopou“ součet emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v rámci výrobního systému, vyjádřený jako ekvivalent oxidu uhličitého (CO₂) a založený na studii ke stanovení environmentální stopy výrobku s použitím jediné kategorie dopadů, a sice dopadů na změnu klimatu;
- 22) „hospodářským subjektem“ zhotovitel, zplnomocněný zástupce, dovozce, distributor nebo poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek nebo jakákoliv jiná fyzická či právnická osoba, která má povinnosti v souvislosti s výrobou baterií, přípravou baterií k opětovnému použití, přípravou baterií pro nové využití, s novým využitím či repasí baterií, dodáváním nebo uváděním baterií na trh, a to i on-line, nebo uváděním baterií do provozu v souladu s tímto nařízením;
- 23) „nezávislým provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, které nejsou závislé na zhotoviteli a výrobcí a jsou přímo či nepřímo zapojeny do opravy, údržby nebo nového využití baterií, a zahrnují provozovatele zařízení pro nakládání s odpady, opraváře, výrobce nebo distributory opravářských zařízení, nástrojů nebo náhradních dílů, jakož i vydavatele technických informací, provozovatele poskytující služby kontroly a zkoušení, provozovatele poskytující odbornou přípravu pro montéry, výrobce a opraváře zařízení pro vozidla poháněná alternativním palivem;
- 24) „kódem QR“ strojově čitelný maticový kód, který odkazuje na informace podle požadavků tohoto nařízení;
- 25) „systémem řízení baterie“ elektronické zařízení, které za účelem zajištění bezpečnosti, výkonnosti a životnosti baterie kontroluje nebo řídí její elektrické a tepelné funkce, spravuje a uchovává údaje o parametrech pro určení technického stavu a předpokládané doby životnosti baterie stanovené v příloze VII a komunikuje s vozidlem, lehkým dopravním prostředkem nebo zařízením, do kterého je baterie zabudována, nebo s veřejnou či soukromou dobíjecí infrastrukturou;
- 26) „zařízením“ jakékoli elektrické nebo elektronické zařízení ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2012/19/EU, které je nebo může být úplně nebo zčásti napájeno bateriemi;
- 27) „stavem nabití“ dostupná energie baterie vyjádřená v procentech zaručené kapacity udávané zhotovitelem;
- 28) „technickým stavem“ míra obecného stavu nabíjitelné baterie a její schopnosti poskytovat stanovenou výkonnost v porovnání s jejím původním stavem;
- 29) „přípravou k opětovnému použití“ příprava k opětovnému použití ve smyslu čl. 3 bodu 16 směrnice 2008/98/ES;
- 30) „přípravou pro nové využití“ jakýkoli postup, jímž jsou odpadní baterie nebo její části připraveny, tak aby mohly být používány k jinému účelu nebo měly jiné uplatnění, než pro které byla baterie původně určena;
- 31) „novým využitím“ jakýkoli postup, který vede k tomu, že baterie, jež není odpadní baterií, nebo její části jsou používány k jinému účelu nebo mají jiné uplatnění, než pro které byla baterie původně určena;
- 32) „repasí“ jakýkoliv technický postup uplatněný u použité baterie, který zahrnuje demontáž a posouzení všech jejích bateriových článků a modulů a použití určitého počtu bateriových článků a modulů, které jsou nové, použité či využité z odpadu nebo jiných součástí baterií, jehož cílem je obnovení kapacity baterie alespoň na 90 % původní zaručené kapacity, při němž se technický stav všech jednotlivých bateriových článků navzájem neliší o více než 3 % a jehož výsledkem je, že baterie je používána ke stejnému účelu nebo má stejné uplatnění, jako pro které byla původně určena;

- 33) „zhotovitelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, které vyrábějí baterii nebo si baterii nechávají navrhnout nebo vyrobit a danou baterii uvádějí na trh pod svým vlastním jménem nebo ochrannou známkou nebo ji uvádějí do provozu pro své vlastní účely;
- 34) „technickými specifikacemi“ dokument, který předepisuje technické požadavky, které má výrobek, postup nebo služba splňovat;
- 35) „harmonizovanou normou“ norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012;
- 36) „označením CE“ označení, kterým zhotovitel vyjadřuje, že baterie je ve shodě s příslušnými požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie, které upravují jeho umístování;
- 37) „akreditací“ akreditace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 38) „vnitrostátním akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 39) „posuzováním shody“ postup určený k prokázání toho, zda byly splněny požadavky týkající se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem, poskytování informací a náležitá péče, jež stanoví toto nařízení;
- 40) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody včetně kalibrace, zkoušení, osvědčování a kontroly;
- 41) „oznámeným subjektem“ subjekt posuzování shody, který byl oznámen v souladu s kapitolou V;
- 42) „náležitou péčí v oblasti baterií“ povinnosti hospodářského subjektu související s jeho systémem řízení, řízením rizik, ověřováním třetí stranou a dohledem prováděným oznámenými subjekty a zveřejňováním informací za účelem určení, prevence a řešení skutečných a potenciálních sociálních a environmentálních rizik spojených se získáváním a zpracováním surovin a druhotných surovin potřebných k výrobě baterií a obchodováním s těmito surovinami, a to i prostřednictvím dodavatelů v rámci řetězce a jejich dceřiných společností nebo subdodavatelů;
- 43) „dceřinou společností“ právnická osoba, jejímž prostřednictvím je vykonávána činnost ovládaného podniku ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽⁴⁴⁾;
- 44) „mateřskou společností“ společnost, která ovládá jednu nebo více dceřiných společností;
- 45) „oblastmi postiženými konfliktem a vysoce rizikovými oblastmi“ oblasti postižené konfliktem a vysoce rizikové oblasti ve smyslu čl. 2 písm. f) nařízení (EU) 2017/821;
- 46) „smlouvami uzavřenými na dálku“ smlouvy uzavřené na dálku ve smyslu v čl. 2 bodu 7 směrnice 2011/83/EU;
- 47) „výrobce“ jakýkoli zhotovitel, dovozce nebo distributor či jiná fyzická či právnická osoba, kteří jsou bez ohledu na použitý způsob prodeje, včetně smluv uzavřených na dálku:
- a) usazení v členském státě a na území tohoto členského státu vyrábějí baterie pod svým vlastním názvem nebo ochrannou známkou nebo si baterie nechávají navrhnout či vyrobit a dodávají je poprvé pod svým vlastním názvem nebo ochrannou známkou, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel;
 - b) usazení v členském státě a na území tohoto členského státu dále prodávají pod svým vlastním názvem nebo ochrannou známkou baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, které byly vyrobeny jinými subjekty a není na nich uveden název nebo ochranná známka zhotovitele;
 - c) usazení v členském státě a poprvé v rámci své obchodní činnosti dodávají v tomto členském státě baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, z jiného členského státu nebo ze třetí země; nebo

⁽⁴⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

- d) usazení v jiném členském státě nebo ve třetí zemi a prodávají v členském státě baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, prostřednictvím smluv uzavřených na dálku přímo konečným uživatelům, a to bez ohledu na to, zda se jedná o soukromé domácnosti;
- 48) „zplnomocněným zástupcem pro rozšířenou odpovědnost výrobce“ fyzická nebo právnická osoba usazené v členském státě, v němž výrobce uvádí baterie na trh a který se liší od členského státu, v němž je výrobce usazen, a jmenované výrobcem v souladu s čl. 8a odst. 5 třetím pododstavcem směrnice 2008/98/ES pro účely plnění povinností tohoto výrobce podle kapitoly VIII tohoto nařízení;
- 49) „organizací odpovědnosti výrobců“ právní subjekt, který po finanční nebo finanční a operativní stránce organizuje plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce jménem několika výrobců;
- 50) „odpadní baterií“ jakákoli baterie, která je odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES;
- 51) „odpadem z výroby baterií“ materiály nebo předměty neupotřebené během výroby baterie, které nemohou být jako nedílná součást v rámci téhož výrobního postupu opětovně použity a musí být recyklovány;
- 52) „nebezpečnou látkou“ látka klasifikovaná jako nebezpečná podle článku 3 nařízení (ES) č. 1272/2008;
- 53) „zpracováním“ jakýkoli postup prováděný s odpadními bateriemi po jejich předání do zařízení pro třídění, přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití, přípravu na recyklaci nebo pro recyklaci;
- 54) „přípravou na recyklaci“ zpracování odpadních baterií před zahájením jakéhokoli postupu recyklace, zejména včetně skladování a demontáže napájecích sad a manipulace s nimi nebo oddělování částí, které nejsou součástí samotné baterie;
- 55) „dobrovolným sběrným místem“ jakýkoli neziskový, obchodní nebo jiný hospodářský podnik nebo veřejný subjekt zapojený z vlastní iniciativy do tříděného sběru odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, které sám vyprodukuje nebo které vyprodukují jiní koneční uživatelé, prováděného dříve, než jsou tyto odpadní baterie předány výrobcům, organizacím odpovědnosti výrobců nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady k následnému zpracování;
- 56) „provozovatelem zařízení pro nakládání s odpady“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, které se v rámci své obchodní činnosti zabývají tříděným sběrem nebo zpracováním odpadních baterií;
- 57) „povoleným zařízením“ zařízení nebo podnik, které jsou povoleny v souladu se směrnicí 2008/98/ES k provádění zpracování odpadních baterií;
- 58) „subjektem provádějícím recyklaci“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, které provádějí recyklaci v povoleném zařízení;
- 59) „dobou životnosti baterie“ časový úsek, který začíná, jakmile je baterie vyrobena, a končí, jakmile se baterie stane odpadem;
- 60) „recyklační účinností“ při procesu recyklace poměr získaný vydělením hmotnosti výstupních frakcí vzniklých při recyklaci hmotností vstupní frakce odpadních baterií a vyjádřený v procentech;
- 61) „harmonizačními právními předpisy Unie“ veškeré právní předpisy Unie harmonizující podmínky uvádění výrobků na trh;
- 62) „vnitrostátním orgánem“ schvalovací orgán nebo jakýkoli jiný orgán zapojený v členském státě do dozoru nad trhem, pokud jde o baterie, a který je za něj odpovědný;
- 63) „zplnomocněným zástupcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazené v Unii, které byly písemně pověřeny zhotovitelem, aby jednaly jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi zhotovitele podle kapitol IV a VI;
- 64) „dovozcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazené v Unii, které uvádějí na trh baterii ze třetí země;
- 65) „distributorem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, kromě zhotovitele či dovozce, které baterii dodávají na trh;

- 66) „jedinečným identifikačním kódem“ jedinečný řetězec znaků pro identifikaci baterií, který umožňuje také uvedení odkazu na internetové stránky obsahující pas baterie;
- 67) „online platformou“ online platforma ve smyslu čl. 3 písm. i) nařízení (EU) č. 2022/2065;
- 68) „účastníkem trhu“ účastník trhu ve smyslu čl. 2 bodu 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ⁽⁴⁵⁾.
2. Kromě definic uvedených v odstavci 1 se rozumí:
- a) „odpadem“, „držitelem odpadu“, „nakládáním s odpady“, „předcházením vzniku“, „sběrem“, „tříděným sběr“, „systémem rozšířené odpovědnosti výrobce“, „opětovným použitím“, „materiálovým využitím“ a „recyklací“ pojmy vymezené v článku 3 směrnice 2008/98/ES;
- b) „dozorem nad trhem“, „orgánem dozoru nad trhem“, „poskytovatelem služeb kompletního vyřízení objednávek“, „nápravným opatřením“, „konečným uživatelem“, „stažením z oběhu“ a „stažením z trhu“, jakož i „rizikem“ v souvislosti s požadavky kapitol I, IV, VI, VII a IX a příloh V, VIII a XIII tohoto nařízení pojmy vymezené v článku 3 nařízení (EU) 2019/1020;
- c) „nezávislým agregátorem“ a „ukládáním energie“ pojmy vymezené v článku 2 směrnice (EU) 2019/944.

Článek 4

Volný pohyb

1. Členské státy nesmějí zakazovat ani omezovat dodávání baterií, které jsou v souladu s tímto nařízením, na trh a jejich uvádění do provozu ani takovému dodávání na trh a uvádění do provozu bránit z důvodů souvisejících s požadavky týkajícími se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem a poskytování informací ohledně baterií, na něž se vztahuje toto nařízení.
2. Členské státy nesmějí bránit předvádění baterií, jež nejsou v souladu s tímto nařízením, na veletrzích, výstavách, předváděcích akcích a podobných akcích za předpokladu, že je z viditelného označení jasně patrné, že tyto baterie nejsou v souladu s tímto nařízením a nemohou být dodány na trh ani uvedeny do provozu, dokud s tímto nařízením nebudou uvedeny do shody. Při předvádění takových baterií přijmou příslušné hospodářské subjekty odpovídající opatření, aby zajistily bezpečnost osob.

Článek 5

Požadavky na baterie týkající se udržitelnosti, bezpečnosti, označování štítkem a poskytování informací

1. Baterie se uvedou na trh nebo do provozu, pouze pokud splňují tyto požadavky:
- a) požadavky týkající se udržitelnosti a bezpečnosti stanovené v člácích 6 až 10 a 12 a
- b) požadavky týkající se označování štítkem a poskytování informací stanovené v kapitole III.
2. Baterie uvedené na trh nebo do provozu podle odstavce 1 nesmějí v jakýchkoli aspektech, které nejsou upraveny v kapitole II nebo III, představovat riziko pro lidské zdraví, bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí.

KAPITOLA II

Požadavky týkající se udržitelnosti a bezpečnosti

Článek 6

Omezení látek

1. Kromě omezení stanovených v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 a v čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/53/ES nesmějí baterie obsahovat látky, pro něž příloha I tohoto nařízení obsahuje omezení, pokud nejsou dodrženy podmínky tohoto omezení.
2. V případě nepřijatelného rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí vyplývajícího z používání určité látky při výrobě baterií nebo z přítomnosti určité látky v bateriích při jejich uvedení na trh nebo během následujících fází jejich životního cyklu, a to i během nového využití nebo zpracování odpadních baterií, jež není pod náležitou kontrolou a které je třeba řešit na úrovni celé Unie, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž změní omezení uvedená v příloze I podle postupu stanoveného v člácích 86, 87 a 88.

⁽⁴⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54).

3. Omezení přijatá podle odstavce 2 tohoto článku se netýkají používání určité látky ve vědeckém výzkumu a vývoji ve smyslu čl. 3 bodu 23 nařízení (ES) č. 1907/2006 prováděném v souvislosti s bateriemi.

4. Pokud se omezení přijaté podle odstavce 2 tohoto článku nevztahuje na výzkum a vývoj zaměřený na výrobky a postupy ve smyslu čl. 3 bodu 22 nařízení (ES) č. 1907/2006, tato výjimka, jakož i maximální množství látky, jíž se výjimka týká, se stanoví v příloze I tohoto nařízení.

5. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro chemické látky zřízenou podle nařízení (ES) č. 1907/2006 (dále jen „agentura“) vypracuje do 31. prosince 2027 zprávu o látkách vzbuzujících obavy, tedy o látkách, které mají nepříznivý dopad na lidské zdraví nebo životní prostředí nebo které komplikují recyklaci zaměřenou na získání bezpečných a vysoce kvalitních druhotných surovin, které jsou přítomné v bateriích nebo jsou používány při jejich výrobě. Komise předloží tuto zprávu obsahující její zjištění Evropskému parlamentu a Radě a zváží odpovídající návažná opatření včetně přijetí aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 7

Uhlíková stopa baterií elektrických vozidel, nabíjitelných průmyslových baterií a baterií lehkých dopravních prostředků

1. K bateriím elektrických vozidel, nabíjitelným průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh a bateriím lehkých dopravních prostředků se pro každý model baterie za každý výrobní závod vypracuje prohlášení o uhlíkové stopě v souladu s prováděcím aktem uvedeným ve čtvrtém pododstavci a obsahující alespoň tyto informace:

- a) administrativní údaje o zhotoviteli;
- b) informace o modelu baterie;
- c) informace o zeměpisné poloze výrobního závodu baterií;
- d) uhlíková stopa baterie vypočtená v kg ekvivalentu oxidu uhličitého na jednu kWh celkové energie poskytnuté baterií během celého jejího očekávaného životního cyklu;
- e) uhlíková stopa baterie rozlišená podle fází životního cyklu popsaných v příloze II bodě 4;
- f) identifikační číslo EU prohlášení o shodě baterie;
- g) odkaz na internetové stránky, kde lze získat přístup k veřejné verzi studie, z níž vycházejí hodnoty uhlíkové stopy uvedené v písmenech d) a e).

Prohlášení o uhlíkové stopě se použije:

- a) v případě baterií elektrických vozidel od 18. února 2025 nebo 12 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- b) v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, od 18. února 2026 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- c) v případě baterií lehkých dopravních prostředků od 18. srpna 2028 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- d) v případě nabíjitelných průmyslových baterií s vnější akumulací od 18. srpna 2030 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později.

Dokud není prohlášení o uhlíkové stopě přístupné prostřednictvím kódu QR uvedeného v čl. 13 odst. 6, je připojeno k baterii.

Komise do 18. února 2024 v případě baterií elektrických vozidel, do 18. února 2025 v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, do 18. února 2027 v případě baterií lehkých dopravních prostředků a do 18. února 2029 v případě průmyslových baterií s vnější akumulací přijme:

- a) akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením metodiky pro výpočet a ověření uhlíkové stopy baterie podle prvního pododstavce písm. d) v souladu se základními prvky stanovenými v příloze II;
- b) prováděcí akt, jímž stanoví formát prohlášení o uhlíkové stopě podle prvního pododstavce. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

2. Baterie elektrických vozidel, nabíjitelné průmyslové baterie s kapacitou vyšší než 2 kWh a baterie lehkých dopravních prostředků jsou opatřeny viditelným, jasně čitelným a nesmazatelným štítkem uvádějícím uhlíkovou stopu baterie podle odst. 1 prvního pododstavce písm. d) a zařazení do výkonové třídy z hlediska uhlíkové stopy, které příslušný model baterie z každého výrobního závodu odpovídá.

U baterií uvedených v prvním pododstavci prokáže technická dokumentace uvedená v příloze VIII, že deklarovaná uhlíková stopa a související zařazení do výkonové třídy z hlediska uhlíkové stopy byly vypočteny v souladu s metodikou stanovenou v aktech v přenesené pravomoci přijatých Komisí podle odst. 1 čtvrtého pododstavce písm. a) a podle čtvrtého pododstavce písm. a) tohoto odstavce.

Požadavky týkající se výkonových tříd z hlediska uhlíkové stopy uvedené v prvním pododstavci se použijí:

- a) v případě baterií elektrických vozidel od 18. srpna 2026 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- b) v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, od 18. srpna 2027 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- c) v případě baterií lehkých dopravních prostředků od 18. února 2030 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později;
- d) v případě nabíjitelných průmyslových baterií s vnější akumulací od 18. února 2032 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost buď aktu v přenesené pravomoci podle čtvrtého pododstavce písm. a), nebo prováděcího aktu podle čtvrtého pododstavce písm. b), podle toho, co nastane později.

Komise do 18. února 2025 v případě baterií elektrických vozidel, do 18. srpna 2026 v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, do 18. srpna 2028 v případě baterií lehkých dopravních prostředků a do 18. srpna 2030 v případě nabíjitelných průmyslových baterií s vnější akumulací přijme:

- a) akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením výkonových tříd z hlediska uhlíkové stopy podle prvního pododstavce. Při vypracovávání uvedeného aktu v přenesené pravomoci Komise zohlední podmínky, které jsou uvedeny v bodě 8 přílohy II;
- b) prováděcí akt, jímž stanoví formáty pro označování štítkem podle prvního pododstavce a formát pro prohlášení o výkonové třídě z hlediska uhlíkové stopy podle uvedeného pododstavce. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Komise v souladu s podmínkami stanovenými v bodě 8 přílohy II přezkoumá každé tři roky počet výkonových tříd a prahové hodnoty mezi nimi a ve vhodných případech přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž změní počet výkonových tříd a prahových hodnot mezi nimi tak, aby odpovídaly realitě trhu a předpokládanému vývoji na trhu.

3. U baterií elektrických vozidel, nabíjitelných průmyslových baterií s kapacitou vyšší než 2 kWh a baterií lehkých dopravních prostředků prokáže technická dokumentace uvedená v příloze VIII, že deklarovaná hodnota uhlíkové stopy za celý životní cyklus pro příslušný model baterie za každý výrobní závod je nižší než nejvyšší prahová hodnota stanovená v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle třetího pododstavce.

Tento požadavek týkající se maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy za celý životní cyklus uvedené v prvním pododstavci se použije:

- a) v případě baterií elektrických vozidel od 18. února 2028 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost aktu v přenesené pravomoci podle třetího pododstavce, podle toho, co nastane později;
- b) v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, od 18. února 2029 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost aktu v přenesené pravomoci podle třetího pododstavce, podle toho, co nastane později;
- c) v případě baterií lehkých dopravních prostředků od 18. srpna 2031 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost aktu v přenesené pravomoci podle třetího pododstavce, podle toho, co nastane později;
- d) v případě nabíjitelných průmyslových baterií s vnější akumulací od 18. srpna 2033 nebo 18 měsíců ode dne vstupu v platnost aktu v přenesené pravomoci podle třetího pododstavce, podle toho, co nastane později.

Komise do 18. srpna 2026 v případě baterií elektrických vozidel, do 18. února 2028 v případě nabíjitelných průmyslových baterií, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, do 18. února 2030 v případě baterií lehkých dopravních prostředků a do 18. února 2032 v případě průmyslových baterií s vnější akumulací přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy za celý životní cyklus podle prvního pododstavce. Při vypracovávání uvedeného aktu v přenesené pravomoci Komise zohlední příslušné podmínky, které jsou uvedeny v bodě 9 přílohy II.

Zavedení maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy za celý životní cyklus v případě potřeby povede k překlasifikování výkonových tříd z hlediska uhlíkové stopy podle odstavce 2.

4. Komise do 31. prosince 2030 posoudí proveditelnost rozšíření požadavků uvedených v tomto článku na přenosné baterie a požadavku stanoveného v odstavci 3 na nabíjitelné průmyslové baterie s kapacitou 2 kWh nebo nižší. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu a zváží přijetí vhodných opatření, včetně přijetí legislativních návrhů.

5. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na baterii, která byla předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití nebo nového využití či repase, pokud baterie již byla uvedena na trh nebo do provozu před tím, než prošla těmito postupy.

Článek 8

Obsah recyklovaného materiálu v průmyslových bateriích, bateriích elektrických vozidel, bateriích lehkých dopravních prostředků a startovacích bateriích

1. Od 18. srpna 2028 nebo 24 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného ve třetím pododstavci v platnost, podle toho, co nastane později, se k průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, bateriím elektrických vozidel a startovacím bateriím, které obsahují v aktivních materiálech kobalt, olovo, lithium nebo nikl, přiloží dokumentace obsahující informace o procentním podílu kobaltu, lithia nebo niklu, který je přítomen v aktivních materiálech a který byl získán využitím odpadu z výroby baterií nebo ze spotřebitelského odpadu, a o procentním podílu olova, který je přítomen v aktivních materiálech a který byl získán využitím odpadu, pro každý model baterie za rok a za každý výrobní závod.

První pododstavec se na baterie lehkých dopravních prostředků, které obsahují v aktivních materiálech kobalt, olovo, lithium nebo nikl, použije od 18. srpna 2033.

Do 18. srpna 2026 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením metodiky pro výpočet a ověřování procentního podílu kobaltu, lithia nebo niklu, který je přítomen v aktivních materiálech a který byl získán využitím odpadu z výroby baterií nebo ze spotřebitelského odpadu, a procentního podílu olova, který je přítomen v baterii a který byl získán využitím odpadu, v bateriích uvedených v prvním a ve druhém pododstavci a doplnění formátu pro dokumentaci.

2. Od 18. srpna 2031 technická dokumentace k průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, bateriím elektrických vozidel a startovacím bateriím, které obsahují v aktivních materiálech kobalt, olovo, lithium nebo nikl, uvedená v příloze VIII doloží, že tyto baterie obsahují v aktivních materiálech níže uvedené minimální procentní podíly kobaltu, lithia nebo niklu, které byly získány využitím odpadu z výroby baterií nebo spotřebitelského odpadu, a minimální procentní podíl olova, který je přítomen v baterii a který byl získán využitím odpadu, pro každý model baterie za rok a za výrobní závod:

- a) 16 % kobaltu;
- b) 85 % olova;
- c) 6 % lithia;
- d) 6 % niklu.

3. Od 18. srpna 2036 technická dokumentace k průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, bateriím elektrických vozidel, bateriím lehkých dopravních prostředků a startovacím bateriím, které obsahují v aktivních materiálech kobalt, olovo, lithium nebo nikl, uvedená v příloze VIII doloží, že tyto baterie obsahují v aktivních materiálech tyto minimální procentní podíly kobaltu, lithia nebo niklu, které byly získány využitím odpadu z výroby baterií nebo spotřebitelského odpadu, a tento minimální procentní podíl olova, který je přítomen v baterii a který byl získán využitím odpadu, pro každý model baterie za rok a za výrobní závod:

- a) 26 % kobaltu;
- b) 85 % olova;
- c) 12 % lithia;
- d) 15 % niklu.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase, pokud baterie před tím, než prošly těmito postupy, již byly uvedeny na trh nebo do provozu.

5. Ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odstavce 1 v platnost a nejpozději do 31. prosince 2028 Komise posoudí, zda je s ohledem na stávající dostupnost kobaltu, olova, lithia nebo niklu získaných využitím odpadu a jejich předpokládanou dostupnost k roku 2030 a 2035, nebo jejich nedostatek, a s ohledem na technický a vědecký pokrok vhodné revidovat cíle stanovené v odstavcích 2 a 3.

Je-li to odůvodněné a vhodné na základě posouzení provedeného podle prvního pododstavce nebo vzhledem k jiným významným změnám u technologií baterií majícím dopad na druh využitých materiálů, přijme Komise do 18. srpna 2029 akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž změní cíle stanovené v odstavcích 2 a 3.

6. Je-li to odůvodněné a vhodné vzhledem k vývoji na trhu z hlediska chemického složení baterií majícímu dopad na druh materiálů, které mohou být využity, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění toto nařízení doplněním materiálů jiných, než jsou kobalt, olovo, lithium a nikl společně s konkrétními minimálními podíly obsahu recyklovaného materiálu pro každý konkrétní materiál do odstavců 1 a 3 tohoto článku.

Článek 9

Požadavky týkající se výkonnosti a životnosti přenosných baterií pro všeobecné použití

1. Od 18. srpna 2028 nebo 24 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odstavci 2 v platnost, podle toho, co nastane později, splňují přenosné baterie pro všeobecné použití, vyjma knoflíkových článků, minimální hodnoty parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedené v příloze III, jak jsou stanoveny v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2.

2. Do 18. srpna 2027 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením povinných minimálních hodnot parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedených v příloze III, jichž dosáhnou přenosné baterie pro všeobecné použití, vyjma knoflíkových článků.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění minimální hodnoty uvedené v prvním pododstavci nebo doplňují další parametry elektrochemické výkonnosti a životnosti v příloze III s ohledem na technický a vědecký pokrok.

Při vypracovávání aktu v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce Komise zohlední potřebu snížit dopad životního cyklu přenosných baterií pro všeobecné použití, mimo jiné prostřednictvím zvýšení účinnosti zdrojů, a vezme v potaz relevantní mezinárodní normy a systémy označování.

Komise také zajistí, aby ustanovení stanovená aktem v přenesené pravomoci uvedeným v prvním pododstavci neměla závažný nepříznivý dopad na bezpečnost a funkčnost těch baterií nebo zařízení, lehkých dopravních prostředků ani jiných vozidel, do nichž jsou tyto baterie zabudovány, cenovou dostupnost a náklady pro konečné uživatele a konkurenceschopnost daného průmyslového odvětví.

3. Do 31. prosince 2030 Komise posoudí proveditelnost opatření k postupnému ukončení nenabíjitelných přenosných baterií pro všeobecné použití s cílem minimalizovat jejich dopad na životní prostředí na základě metodiky posouzení životního cyklu a s ohledem na použitelné alternativy pro konečné uživatele. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu a zváží přijetí vhodných opatření, včetně přijetí legislativních návrhů týkajících se buď postupného ukončení, nebo stanovení požadavků na ekodesign.

Článek 10

Požadavky týkající se výkonnosti a životnosti nabíjitelných průmyslových baterií, baterií lehkých dopravních prostředků a baterií elektrických vozidel

1. Od 18. srpna 2024 se k nabíjitelným průmyslovým bateriím s kapacitou vyšší než 2 kWh, bateriím lehkých dopravních prostředků a bateriím elektrických vozidel přiloží dokument obsahující hodnoty parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedených v příloze IV části A.

U baterií uvedených v prvním pododstavci technická dokumentace podle přílohy VIII obsahuje vysvětlení technických specifikací, norem a podmínek, které byly použity pro změření, výpočet nebo odhad hodnot parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti. Toto vysvětlení obsahuje alespoň prvky uvedené v příloze IV části B.

2. Od 18. srpna 2027 nebo 18 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odst. 5 prvním pododstavci v platnost, podle toho, co nastane později, splňují nabíjitelné průmyslové baterie s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, minimální hodnoty stanovené v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odst. 5 prvního pododstavce pro parametry elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedené v příloze IV části A.

3. Od 18. srpna 2028 nebo 18 měsíců ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odst. 5 druhém pododstavci v platnost, podle toho, co nastane později, splňují baterie lehkých dopravních prostředků minimální hodnoty stanovené v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odst. 5 druhého pododstavce pro parametry elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedené v příloze IV části A.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na baterii, která byla předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase, pokud hospodářský subjekt, který tuto baterii uvádí na trh nebo do provozu, prokáže, že baterie byla před tím, než prošla takovým postupem, uvedena na trh nebo do provozu přede dnem, kdy se tyto povinnosti staly použitelnými v souladu s uvedenými odstavci.

5. Do 18. února 2026 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením minimálních hodnot parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedených v příloze IV části A, jichž dosáhnou nabíjitelné průmyslové baterie s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací.

Do 18. února 2027 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením minimálních hodnot parametrů elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedených v příloze IV části A, jichž dosáhnou baterie lehkých dopravních prostředků.

Při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci podle prvního a druhého pododstavce Komise zohlední potřebu snižovat environmentální dopad životního cyklu nabíjitelných průmyslových baterií s kapacitou vyšší než 2 kWh, vyjma baterií s výhradně vnější akumulací, a baterií lehkých dopravních prostředků, a zajistí, aby požadavky v těchto aktech stanovené neměly závažný nepříznivý dopad na funkčnost těchto baterií nebo zařízení, lehkých dopravních prostředků ani jiných vozidel, do nichž jsou tyto baterie zabudovány, na jejich cenovou dostupnost a na konkurenceschopnost daného průmyslového odvětví.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění parametry elektrochemické výkonnosti a životnosti uvedené v příloze IV s ohledem na vývoj na trhu a technický a vědecký pokrok, zejména pokud jde o technické specifikace vypracované neformální pracovní skupinou pro elektrická vozidla a životní prostředí při EHK OSN.

Článek 11

Vyjímatelnost a vyměnitelnost přenosných baterií a baterií lehkých dopravních prostředků

1. Každá fyzická nebo právnická osoba, které uvádějí na trh výrobky se zabudovanými přenosnými bateriemi, zajistí, aby konečný uživatel mohl tyto baterie kdykoli během doby životnosti výrobku snadno vyjmout a vyměnit. Tato povinnost se vztahuje pouze na celé baterie, a nikoli na jednotlivé články nebo jiné části obsažené v takových bateriích.

Má se za to, že konečný uživatel může přenosnou baterii z výrobku snadno vyjmout, pokud tak lze učinit pomocí komerčně dostupných nástrojů, a aniž by bylo nutné použít k demontáži výrobku specializovaných nástrojů, ledaže by byly tyto nástroje poskytnuty bezplatně s příslušným výrobkem, nebo značkových nástrojů, tepelné energie či rozpouštědel.

Každá fyzická nebo právnická osoba, které uvádějí na trh výrobky se zabudovanými přenosnými bateriemi, zajistí, aby byly k těmto výrobkům přiloženy pokyny a bezpečnostní informace o používání, vyjmutí a výměně baterií. Tyto pokyny a bezpečnostní informace musí být trvale dostupné online na veřejně přístupné internetové stránce ve formátu, kterému mohou koneční uživatelé snadno porozumět.

Tímto odstavcem nejsou dotčena jakákoli specifická ustanovení zajišťující vyšší úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví v souvislosti s vyjímatelností a vyměnitelností přenosných baterií konečnými uživateli stanovená právními předpisy Unie o elektrických a elektronických zařízeních ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2012/19/EU.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou být následující výrobky se zabudovanými přenosnými bateriemi navrženy tak, aby vyjmutí a výměnu baterie mohli provádět pouze nezávislí odborníci:

- a) zařízení, která jsou určena specificky k tomu, aby byla primárně provozována v prostředí pravidelně vystavenému odstříkující vodě, proudům vody nebo ponoření do vody, a která mají být omyvatelná nebo vyplachovatelná;
- b) profesionální zdravotnické prostředky pro zobrazování a radioterapii ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2017/745 a diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2017/746.

Odchylka stanovená v písmenu a) tohoto odstavce se použije pouze v případech, kdy je vyžadována pro zajištění bezpečnosti uživatele a zařízení.

3. Povinnosti stanovené v odstavci 1 se neuplatní, pokud je z důvodu zajištění bezpečnosti uživatele a zařízení nebo, u výrobků, jejichž hlavní funkcí je shromažďovat a poskytovat údaje, z důvodů integrity údajů nezbytné zabezpečit nepřetržitou dodávku elektřiny a stálé spojení mezi výrobkem a příslušnou přenosnou baterií.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění odstavec 2 tohoto článku doplněním dalších výrobků, na něž se má vztahovat výjimka z požadavků na vyjímatelnost a vyměnitelnost stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijímají pouze z důvodu vývoje na trhu a technického a vědeckého pokroku a za předpokladu, že existují vědecky podložené obavy ohledně bezpečnosti konečných uživatelů při vyjímání nebo výměně přenositelné baterie, nebo v případech, kdy hrozí, že by vyjmutím nebo výměnou baterie konečnými uživateli mohlo dojít k porušení požadavků na bezpečnost výrobků stanovených právními předpisy Unie.

5. Každá fyzická nebo právnická osoba, které uvádějí na trh výrobky se zabudovanými bateriemi lehkých dopravních prostředků, zajistí, aby tyto baterie, jakož i jednotlivé bateriové články obsažené v napájecí sadě, mohl nezávislý odborník kdykoli během doby životnosti výrobku snadno vyjmout a vyměnit.

6. Pro účely odstavců 1 a 5 se přenosná baterie nebo baterie lehkého dopravního prostředku považuje za snadno vyměnitelnou, pokud po jejím vyjmutí ze zařízení nebo lehkého dopravního prostředku může být nahrazena jinou kompatibilní baterií, aniž by tím bylo narušeno fungování, výkon či bezpečnost daného zařízení nebo lehkého dopravního prostředku.

7. Každá fyzická nebo právnická osoba, které uvádějí na trh výrobky se zabudovanými přenosnými bateriemi nebo bateriemi lehkých dopravních prostředků, zajistí, aby tyto baterie byly dostupné jako náhradní díly zařízení, které napájí, po dobu alespoň pěti let po uvedení poslední jednotky daného modelu zařízení na trh, a to za přiměřenou a nediskriminační cenu pro nezávislé odborníky a konečné uživatele.

8. Software nesmí být používán k tomu, aby bránil výměně přenosných baterií nebo baterií lehkých dopravních prostředků nebo jejich klíčových součástí za jinou kompatibilní baterii nebo jiné klíčové součásti.

9. Komise zveřejní pokyny za účelem usnadnění harmonizovaného uplatňování tohoto článku.

Článek 12

Bezpečnost stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie

1. Stacionární bateriové systémy pro ukládání energie uváděné na trh nebo do provozu jsou při běžném provozu a používání bezpečné.
2. Do 18. srpna 2024 technická dokumentace uvedená v příloze VIII:
 - a) dokládá, že stacionární bateriové systémy pro ukládání energie splňují požadavky odstavce 1, a obsahuje důkazy o tom, že uvedené systémy byly úspěšně odzkoušeny podle bezpečnostních parametrů uvedených v příloze V, k čemuž se použijí nejmodernější zkušební metodiky. Bezpečnostní parametry se použijí pouze tehdy, existuje-li pro daný stacionární bateriový systém pro ukládání energie odpovídající riziko, je-li používán za podmínek předvídaných zhotovitelem;
 - b) obsahuje posouzení možných bezpečnostních rizik stacionárního bateriového systému pro ukládání energie, která nejsou upravena v příloze V;
 - c) obsahuje důkazy o tom, že rizika uvedená v písmenu b) byla úspěšně zmírněna a přezkoušena; k takovému přezkoušení se použijí nejmodernější zkušební metodiky;
 - d) obsahuje pokyny ke zmírnění rizik v případě, že by mohlo dojít k identifikovaným rizikovým situacím, například k požáru nebo výbuchu.

Technická dokumentace se přezkoumá, pokud je baterie připravována k opětovnému použití, připravována pro nové využití, repasována nebo nově využita.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění bezpečnostní parametry stanovené v příloze V s ohledem na technický a vědecký pokrok.

KAPITOLA III

Požadavky na označování štítkem, jiné označování a poskytování informací

Článek 13

Označování baterií štítkem a jejich jiné označování

1. Od 18. srpna 2026 nebo 18 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 10 v platnost, podle toho, co nastane později, jsou baterie opatřeny štítkem obsahujícím obecné informace o bateriích uvedené v příloze VI části A.
2. Od 18. srpna 2026 nebo 18 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 10 v platnost, podle toho, co nastane později, jsou nabíjitelné přenosné baterie, baterie lehkých dopravních prostředků a startovací baterie opatřeny štítkem obsahujícím informace o jejich kapacitě.
3. Od 18. srpna 2026 nebo 18 měsíců ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 10 v platnost, podle toho, co nastane později, jsou nenabíjitelné přenosné baterie opatřeny štítkem obsahujícím informace o jejich průměrné minimální životnosti při použití v konkrétních zařízeních a štítkem, na němž je uvedeno spojení „nenabíjitelná baterie“.
4. Od 18. srpna 2025 jsou všechny baterie označeny symbolem pro tříděný sběr baterií (dále jen „symbol pro tříděný sběr“) uvedeným v příloze VI části B.

Symbol pro tříděný sběr zabírá nejméně 3 % plochy největší strany baterie až do maximální velikosti 5 × 5 cm.

V případě válcových bateriových článků pokrývá symbol pro tříděný sběr nejméně 1,5 % povrchové plochy baterie a dosahuje maximální velikosti 5 × 5 cm.

Pokud je velikost baterie taková, že by symbol pro tříděný sběr byl menší než 0,47 × 0,47 cm, baterie tímto symbolem označena být nemusí. Namísto toho se symbol pro tříděný sběr o velikosti nejméně 1 × 1 cm vytiskne na obal.

5. Všechny baterie obsahující více než 0,002 % kadmia nebo více než 0,004 % olova musí být označeny chemickou značkou příslušného kovu: Cd nebo Pb.

Príslušná chemická značka označující obsah těžkého kovu musí být vytištěna pod symbolem pro tříděný sběr a zabírat plochu odpovídající nejméně jedné čtvrtině velikosti tohoto symbolu.

6. Od 18. února 2027 jsou všechny baterie označeny kódem QR popsáním v příloze VI části C. Kód QR poskytuje přístup:

- a) v případě baterií lehkých dopravních prostředků, průmyslových baterií s kapacitou vyšší než 2 kWh a baterií elektrických vozidel k pasu baterie v souladu s článkem 77;
- b) v případě jiných baterií k příslušným informacím podle odstavců 1 až 5 tohoto článku, k prohlášení shody uvedenému v článku 18, ke zprávě uvedené v čl. 52 odst. 3 a k informacím ohledně předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi stanoveným v čl. 74 odst. 1 písm. a) až f);
- c) v případě startovacích baterií k informacím o množství kobaltu, lithia nebo niklu získaných využitím odpadu přítomného v aktivních materiálech v baterii, vypočítaného v souladu s článkem 8.

Tyto informace musí být úplné, aktuální a přesné.

7. Štítky a kód QR podle odstavců 1 až 6 se na baterii natisknou nebo vyryjí viditelně, čitelně a nesmazatelně. Pokud to vzhledem k povaze a velikosti baterie není možné nebo to nelze zaručit, umístí se štítky a kód QR na obal a na průvodní doklady k baterii.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění toto nařízení stanovením alternativních typů inteligentních štítků používaných namísto kódu QR nebo vedle něj s ohledem na technický a vědecký pokrok.

9. Baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase, jsou opatřeny novými štítky nebo označeními v souladu s tímto článkem, obsahujícími informace o změně jejich statusu v souladu s přílohou XIII bodem 4, jež jsou přístupné prostřednictvím kódu QR.

10. Komise do 18. srpna 2025 přijme prováděcí akty za účelem stanovení harmonizovaných specifikací k požadavkům na označování štítkem uvedeným v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Článek 14

Informace o technickém stavu a předpokládané době životnosti baterií

1. Od 18. srpna 2024 jsou aktuální údaje o parametrech pro určení technického stavu a předpokládané doby životnosti baterií uvedených v příloze VII obsaženy v systému řízení baterie stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie, baterií lehkých dopravních prostředků a baterií elektrických vozidel.

2. Přístup pouze pro čtení k údajům o hodnotách parametrů uvedených v příloze VII prostřednictvím systému řízení baterie podle odstavce 1 se kdykoli poskytne, při dodržení práv duševního vlastnictví zhotovitele baterie, na nediskriminačním základě fyzické nebo právnické osobě, které baterii legálně zakoupily, včetně nezávislých provozovatelů nebo provozovatelů zařízení pro nakládání s odpady, nebo kterékoli třetí straně jednající jejich jménem, a to za účelem:

- a) zpřístupnění baterie nezávislým agregátorům nebo účastníkům trhu prostřednictvím ukládání energie;
- b) vyhodnocení zbytkové hodnoty nebo zbývající životnosti baterie a její schopnosti dalšího použití na základě odhadu technického stavu baterie;
- c) usnadnění přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase baterie.

3. Systém řízení baterie zahrnuje funkci resetování softwaru pro případ, kdy hospodářské subjekty provádějící přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití, nové využití nebo repasi potřebují nahrát jiný software systému řízení baterie. Je-li funkce resetování softwaru použita, původní zhotovitel baterie není odpovědný za jakékoli narušení bezpečnosti nebo funkčnosti baterie, které by mohlo být přičteno softwaru systému řízení baterie nahranému poté, co byla baterie uvedena na trh.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž se mění parametry pro určení technického stavu a předpokládané doby životnosti baterií uvedené v příloze VII s ohledem na vývoj trhu a technický a vědecký pokrok a s cílem zajistit synergie s parametry stanovenými v celosvětovém technickém předpisu OSN č. 22 o životnosti autobaterie pro elektrická vozidla, s náležitým přihlédnutím k právům duševního vlastnictví zhotovitele baterie.

5. Ustanovení tohoto článku doplňují ustanovení právních předpisů Unie o schvalování typů vozidel.

KAPITOLA IV

Shoda baterií

Článek 15

Předpoklad shody baterií

1. Pro účely dosažení shody a ověření shody baterií s požadavky stanovenými v článcích 9, 10, 12, 13, 14 a 78 se provádějí zkoušky, měření a výpočty s využitím spolehlivých, přesných a opakovatelných metod, které zohledňují nejmodernější obecně uznávané metody a jejichž výsledky vykazují nízkou míru nejistoty, včetně metod stanovených v normách, na něž byly za tímto účelem zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Cílem harmonizovaných norem je simulovat v co největší možné míře využití v reálných podmínkách při zachování standardních zkoušek.

3. Předpokládá se, že baterie, které jsou v souladu s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v článcích 9, 10, 12, 13, 14 a 78 v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto harmonizované normy nebo jejich části, a případně v rozsahu, v jakém jsou splněny minimální hodnoty stanovené pro tyto požadavky podle článků 9 a 10.

Článek 16

Společné specifikace

1. Komise může ve výjimečných případech přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví společné specifikace pro požadavky stanovené v článcích 9, 10, 12, 13, 14 a 78 nebo pro zkoušky podle čl. 15 odst. 1, pokud:

- a) se na tyto požadavky nebo zkoušky nevztahují harmonizované normy nebo jejich části, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*;
- b) Komise požádala jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování harmonizované normy pro tyto požadavky nebo zkoušky, a
- c) je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:
 - i) žádost Komise nebyla žádnou z evropských normalizačních organizací přijata;
 - ii) Komise zjistí, že při přijímání požadovaných harmonizovaných norem dochází k nepřiměřeným prodlevám, nebo
 - iii) evropská normalizační organizace vydala normu, která plně neodpovídá žádosti Komise.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Při vypracovávání návrhu prováděcího aktu, jímž se stanoví společné specifikace, zohlední Komise stanoviska relevantních subjektů nebo skupin odborníků a řádně konzultuje všechny relevantní zúčastněné strany.

2. Předpokládá se, že baterie, které jsou v souladu se společnými specifikacemi nebo jejich částmi, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v článcích 9, 10, 12, 13, 14 a 78 v rozsahu, v jakém se na tyto požadavky vztahují tyto společné specifikace nebo jejich části, a případně v rozsahu, v jakém jsou splněny minimální hodnoty stanovené pro tyto požadavky podle článků 9 a 10.

3. Pokud je harmonizovaná norma přijata evropskou normalizační organizací a navržena Komisí za účelem zveřejnění odkazu na ni v *Úředním věstníku Evropské unie*, Komise tuto harmonizovanou normu posoudí v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012. Pokud je odkaz na harmonizovanou normu zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, Komise zruší prováděcí akty uvedené v odstavci 1 nebo jejich části, které se vztahují na tytéž požadavky nebo zkoušky, jako jsou ty uvedené v odstavci 1.

Článek 17

Postupy posuzování shody

1. Posuzování shody baterií s požadavky stanovenými v článcích 6, 9, 10, 12, 13 a 14 se provádí v souladu s jedním z těchto postupů:

a) u sériově vyráběných baterií:

i) „modul A – Interní řízení výroby“ stanovený v příloze VIII části A nebo

ii) „modul D1 – Zabezpečování kvality výrobního procesu“ stanovený v příloze VIII části B;

b) u baterií, jež nejsou vyráběny sériově:

i) „modul A – Interní řízení výroby“ stanovený v příloze VIII části A nebo

ii) „modul G – Shoda na základě ověřování každého jednotlivého výrobku“ stanovený v příloze VIII části C.

2. Posuzování shody baterií s požadavky stanovenými v článcích 7 a 8 se provádí v souladu s jedním z těchto postupů:

a) „modul D1 – Zabezpečování kvality výrobního procesu“ stanovený v příloze VIII části B u sériově vyráběných baterií; nebo

b) „modul G – Shoda na základě ověřování každého jednotlivého výrobku“ stanovený v příloze VIII části C u baterií, jež nejsou vyráběny sériově.

3. Dodatečné posuzování shody baterií, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase, se provádí v souladu s postupem „modul A – Interní řízení výroby“ stanoveným v příloze VIII části A s ohledem na požadavky stanovené v článcích 6, 9, 10, 12, 13 a 14.

4. Záznamy a korespondence vztahující se k postupům posuzování shody baterií se vypracují v úředním jazyce či úředních jazycích členského státu, ve kterém je oznámený subjekt provádějící postupy usazen, nebo v jazyce či jazycích, jež jsou pro tento subjekt přijatelné.

Článek 18

EU prohlášení o shodě

1. V EU prohlášení o shodě se uvede, že byla prokázána shoda s požadavky stanovenými v článcích 6 až 10, 12, 13 a 14.

2. EU prohlášení o shodě se vypracuje podle vzoru uvedeného v příloze IX, obsahuje prvky stanovené v relevantních modulech uvedených v příloze VIII a je průběžně podle potřeby aktualizováno. Přeloží se do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem, v němž je baterie uváděna nebo dodávána na trh nebo uváděna do provozu. Je vyhotoveno v elektronické podobě a na požádání je poskytnuto v tištěné podobě.

3. Pokud se na baterii vztahuje více než jeden akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, vypracuje se pro všechny tyto akty Unie jediné EU prohlášení o shodě. V tomto prohlášení se uvedou dotčené akty Unie a odkazy na jejich vyhlášení.

4. Vypracováním EU prohlášení o shodě přebírá zhotovitel odpovědnost za soulad baterie s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

5. Aniž je dotčen odstavec 3, může být za účelem snížení administrativní zátěže hospodářských subjektů jediné EU prohlášení o shodě tvořeno jedním nebo více jednotlivými EU prohlášeními o shodě, která již byla vypracována v souladu s jiným aktem či jinými akty Unie.

Článek 19

Obecné zásady označení CE

Označení CE podléhá obecným zásadám uvedeným v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 20

Pravidla a podmínky pro umístění označení CE

1. Označení CE se viditelně, čitelně a nesmazatelně umístí na baterii. Pokud to vzhledem k povaze baterie není možné nebo odůvodněné, umístí se označení CE na obal a průvodní doklady k baterii.
2. Označení CE se připojuje před uvedením baterie na trh nebo do provozu.
3. Za označením CE následuje identifikační číslo oznámeného subjektu, je-li to podle přílohy VIII požadováno. Toto identifikační číslo umístí sám oznámený subjekt, nebo je umístí podle jeho pokynů zhotovitel nebo jeho zplnomocněný zástupce.
4. Za označením CE a identifikačním číslem podle odstavce 3 případně může následovat piktogram nebo jiné označení informující o specifickém riziku, použití nebo jakémkoliv nebezpečí spojeném s používáním, skladováním, zpracováním nebo přepravou baterie.
5. Členské státy vycházejí ze stávajících mechanismů, aby zajistily řádné uplatňování režimu označování CE, a v případě nesprávného použití tohoto označení přijmou odpovídající opatření.

KAPITOLA V

Oznámení subjektů posuzování shody

Článek 21

Oznámení

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty posuzování shody oprávněné provádět posouzení shody v souladu s tímto nařízením.

Článek 22

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů, včetně kontroly souladu s článkem 27.
2. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí vnitrostátní akreditační orgán vymezený v nařízení (ES) č. 765/2008 v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení.
3. Pokud oznamující orgán přeneše posuzování, oznamování nebo kontrolu podle odstavce 1 tohoto článku na subjekt, který není orgánem veřejné správy, nebo takový subjekt těmito úkoly jinak pověří, musí být tento subjekt právníčkou osobou a musí obdobně splňovat požadavky stanovené v článku 23 a přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činností.
4. Oznamující orgán nese za úkoly vykonávané subjektem uvedeným v odstavci 3 plnou odpovědnost.

Článek 23

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán je zřízen takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu zájmů se subjekty posuzování shody.
2. Oznamující orgán je organizován a veden takovým způsobem, aby byla zajištěna objektivita a nestrannost jeho činností.
3. Oznamující orgán je organizován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí týkající se oznámení subjektu posuzování shody bylo přijato způsobilými osobami jinými než osobami, které provedly posouzení subjektů posuzování shody, jež žádají o oznámení v souladu s článkem 28.

4. Oznamující orgán nenabízí ani neposkytuje žádné činnosti, které provádějí subjekty posuzování shody, ani neposkytuje poradenské služby na komerčním či konkurenčním základě.
5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost informací, které obdržel. Vyměňuje si však informace o oznámených subjektech s Komisí i s oznamujícími orgány jiných členských států a jinými relevantními vnitrostátními orgány.
6. Oznamující orgán má k dispozici dostatečný počet odborně způsobilých pracovníků a dostatečné finanční prostředky, aby mohl řádně vykonávat své úkoly.

Článek 24

Informační povinnost oznamujících orgánů

Členské státy informují Komisi o svých postupech pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a pro kontrolu oznámených subjektů a o veškerých změnách týkajících se těchto postupů.

Komise tyto informace zveřejní.

Článek 25

Požadavky týkající se oznámených subjektů

1. Pro účely oznámení subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v odstavcích 2 až 11.
2. Subjekt posuzování shody je zřízen podle vnitrostátních právních předpisů členského státu a má právní subjektivitu.
3. Subjekt posuzování shody je třetí stranou nezávislou na jakýchkoli obchodních vazbách a ve vztahu k bateriím, které posuzuje, zejména na zhotovitelích baterií, obchodních partnerech zhotovitelů baterií, investorech držících akcie podniků na výrobu baterií a na jiných oznámených subjektech a obchodních sdruženích oznámených subjektů a jejich mateřských nebo dceřiných společnostech.
4. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů posuzování shody nejsou osobami, které projektují, vyrábějí, dodávají, dovážejí, distribuují, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují baterie, které posuzují, ani zástupci kterékoli z těchto stran. Tento zákaz nevylučuje používání posuzovaných baterií, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových baterií k osobním účelům.

Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů posuzování shody se přímo nepodílejí na projektování nebo výrobě, uvádění na trh, dovozu, distribuci, instalaci, používání nebo údržbě těchto baterií ani nezastupují strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nevykonávají žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo jejich důvěryhodnost ve vztahu k činnostem posuzování shody, pro jejichž vykonávání jsou oznámeni. To platí zejména pro poradenské služby.

Subjekt posuzování shody zajistí, aby činnosti jeho mateřských, sesterských nebo dceřiných společností či subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu nebo nestrannost jeho činností posuzování shody.

5. Subjekt posuzování shody a jeho pracovníci vykonávají činnosti posuzování shody na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované odborné způsobilosti v konkrétní oblasti a nejsou vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činností posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
6. Subjekt posuzování shody je schopen provádět všechny úkoly posuzování shody, jež mu byly přiděleny v příloze VIII, pravidelné audity v souladu s čl. 48 odst. 2 a ověřování třetí stranou v souladu s článkem 51, pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly vykonává subjekt posuzování shody sám, nebo jsou vykonávány jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Subjekt posuzování shody má vždy a pro každý postup posuzování shody stanovený v příloze VIII, pravidelné audity v souladu s čl. 48 odst. 2 a ověřování třetí stranou v souladu s článkem 51 a pro každou kategorii baterií, pro něž byl oznámen, k dispozici:

- a) nezbytné pracovníky s odbornými znalostmi a dostatečnými zkušenostmi potřebnými k provádění úkolů posuzování shody;
- b) nezbytné popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno, aby byla zajištěna transparentnost těchto postupů a možnost jejich zopakování;
- c) náležité politiky a postupy pro rozlišení mezi činnostmi, jež vykonává jako oznámený subjekt, a dalšími úkoly;
- d) nezbytné postupy pro provádění úkolů posuzování shody, jež řádně zohledňují velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž podnik působí, míru složitosti dané technologie baterií a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

Subjekt posuzování shody má k dispozici prostředky nezbytné k řádnému provádění technických a administrativních úkolů spojených s jeho činnostmi posuzování shody a má přístup k veškerým nezbytným informacím, testovacímu vybavení nebo zařízení. To zahrnuje stanovení interních postupů, obecných politik, kodexů chování nebo dalších interních pravidel a dohled nad jejich dodržováním, přidělování pracovníků na konkrétní úkoly a rozhodnutí o posuzování shody, přičemž uvedené činnosti nesmí být delegovány na subdodavatele nebo na dceřinou společnost.

7. Pracovníci odpovědní za provádění úkolů posuzování shody mají:

- a) řádnou technickou a odbornou přípravu zahrnující všechny činnosti posuzování shody, pro něž byl subjekt posuzování shody oznámen;
- b) dostatečnou znalost požadavků souvisejících s posuzováním, které provádějí, a odpovídající pravomoc toto posuzování provádět;
- c) náležité znalosti požadavků a povinností stanovených v člácích 6 až 10, 12, 13, 14 a 48 až 52, platných harmonizovaných norem uvedených v článku 15, společných specifikací uvedených v článku 16, relevantních ustanovení harmonizačních právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů a těmto požadavkům a povinnostem náležitě rozumět;
- d) schopnost vypracovávat certifikáty, záznamy a zprávy prokazující provedení posouzení shody.

8. Je zaručena nestrannost subjektu posuzování shody, jeho nejvyššího vedení a pracovníků odpovědných za provádění úkolů posuzování shody.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků odpovědných za provádění úkolů posuzování shody nezávisí na počtu provedených posouzení shody ani na výsledcích těchto posouzení.

9. Subjekt posuzování shody uzavře pojištění odpovědnosti za škodu, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy oznamujícího členského státu nebo pokud není za posuzování shody přímo odpovědný sám tento členský stát.

10. Pracovníci subjektu posuzování shody zachovávají služební tajemství, pokud jde o veškeré informace, které obdrželi při provádění svých úkolů posuzování shody v souladu s přílohou VIII, pravidelných auditů v souladu s čl. 48 odst. 2 nebo ověřování třetí stranou v souladu s článkem 51, s výjimkou styku s oznamujícím orgánem a vnitrostátními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost. Jsou chráněna vlastnická práva.

11. Subjekt posuzování shody se podílí na relevantních normalizačních činnostech a na činnostech odvětvové koordinační skupiny oznámených subjektů zřízené podle článku 37 nebo zajistí, aby byli jeho pracovníci odpovědní za provádění úkolů posuzování shody o těchto činnostech informováni, a řídí se správnými rozhodnutími a jinými dokumenty, které mají povahu všeobecných pokynů a které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 26

Předpoklad shody oznámených subjektů

Pokud subjekt posuzování shody prokáže svou shodu s kritérii stanovenými v relevantních harmonizovaných normách nebo jejich částech, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 25 v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 27

Dceřiné společnosti oznámených subjektů a zadávání subdodávek těmito subjekty

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly související s posuzováním shody subdodavateli nebo dceřiné společnosti, zajistí, že subdodavatel nebo dceřiná společnost splňují požadavky stanovené v článku 25, a informuje o tom oznamující orgán.
2. Oznámený subjekt nese plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo dceřinými společnostmi bez ohledu na to, kde jsou tito subdodavatelé nebo dceřiné společnosti usazeni.
3. Oznámený subjekt může zadat provedení příslušných činností subdodavateli nebo dceřiné společnosti nebo je jimi nechat provést pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu relevantní doklady týkající se posouzení kvalifikací subdodavatele nebo dceřiné společnosti a práce provedené subdodavatelem nebo dceřinou společností podle čl. 48 odst. 2 a článku 51 a podle přílohy VIII.

Článek 28

Žádost o oznámení

1. Subjekt posuzování shody podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.
2. Součástí žádosti o oznámení je popis činností posuzování shody, modulu nebo modulů posuzování shody stanovených v příloze VIII nebo postupů stanovených v čl. 48 odst. 2 a článku 51 a baterií, pro něž se subjekt posuzování shody prohlašuje za způsobilý, jakož i případně osvědčení o akreditaci vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v článku 25.
3. Nemůže-li dotčený subjekt posuzování shody předložit osvědčení o akreditaci podle odstavce 2 tohoto článku, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole svého souladu s požadavky stanovenými v článku 25, včetně vhodných dokladů prokazujících, že subjekt posuzování shody je nezávislý ve smyslu čl. 25 odst. 3.

Článek 29

Oznamovací postup

1. Oznamující orgán oznamuje pouze subjekty posuzování shody, které splňují požadavky stanovené v článku 25.
2. Oznamující orgán zašle oznámení Komisi a oznamujícím orgánům ostatních členských států o každém subjektu posuzování shody podle odstavce 1 pomocí elektronického nástroje pro oznamování, který vyvinula a spravuje Komise.
3. Oznámení obsahuje veškeré podrobnosti o dotčených činnostech posuzování shody, modulu nebo modulech posuzování shody nebo postupech stanovených v čl. 48 odst. 2 a článku 51, kategoriích dotčených baterií a příslušné potvrzení o způsobilosti.
4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 28 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům doklady, které prokazují způsobilost subjektu posuzování shody, a informace o zavedených opatřeních k zajištění toho, aby byl subjekt pravidelně kontrolován a aby i v budoucnu splňoval požadavky stanovené v článku 25.

5. Dotčený subjekt posuzování shody vykonává činnosti oznámeného subjektu, pouze pokud proti tomu Komise nebo ostatní členské státy nevnesly námitky do dvou týdnů od oznámení, pokud oznámení obsahuje osvědčení o akreditaci podle čl. 28 odst. 2, nebo do dvou měsíců od oznámení, pokud oznámení obsahuje doklady podle odstavce 4 tohoto článku. Pouze takový subjekt posuzování shody se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.

6. Oznamující orgán informuje Komisi a ostatní členské státy o jakýchkoli následných změnách v oznámení podle odstavce 2.

Článek 30

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise přidělí každému oznámenému subjektu identifikační číslo. Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.
2. Komise zveřejní a aktualizuje seznam subjektů oznámených podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností posuzování shody, pro něž byly oznámeny.

Článek 31

Změny v oznámeních

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 25 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně odejme oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Informuje o tom neprodleně Komisi a ostatní členské státy.
2. V případě omezení, pozastavení nebo odnětí oznámení podle odstavce 1 nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, zajistí oznamující orgán, aby byly spisy tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo byly na vyžádání k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem.

Článek 32

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, v nichž má pochybnosti nebo je zejména hospodářskými subjekty nebo jinými relevantními zúčastněnými stranami upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.
2. Oznamující orgán předloží Komisi na vyžádání všechny informace týkající se podkladů pro oznámení nebo zachování způsobilosti dotčeného oznámeného subjektu.
3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.
4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, přijme prováděcí akt vyžadující, aby oznamující členský stát přijal nezbytná nápravná opatření, včetně případného odnětí oznámení. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 74 odst. 2.

Článek 33

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámený subjekt provádí posuzování shody v souladu s postupy posuzování shody stanovenými v čl. 48 odst. 2, článku 51 nebo v příloze VIII, jak je určeno rozsahem jeho oznámení učiněného v souladu s článkem 29.
2. Oznámený subjekt provádí posuzování shody přiměřeným způsobem, přičemž se vyhýbá vytváření zbytečné zátěže pro hospodářské subjekty a náležitě zohledňuje velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž podnik působí, míru složitosti baterie, která má být posouzena, a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu. Oznámený subjekt však dodržuje míru přesnosti a úroveň ochrany, jež jsou vyžadovány, aby byl dodržen soulad baterie a hospodářských subjektů s tímto nařízením.

3. Pokud oznámený subjekt zjistí, že nebyly splněny platné požadavky stanovené v člancích 6 až 10, 12, 13, 14, 49 a 50, odpovídajících harmonizovaných normách podle článku 15, společných technických specifikacích podle článku 16 nebo jiných technických specifikacích, vyzve zhotovitele nebo jiný relevantní hospodářský subjekt, aby přijali vhodná nápravná opatření s výhledem na druhé a konečné posouzení shody, ledaže nedostatky napravit nelze. Pokud nedostatky napravit nelze, oznámený subjekt nevydává osvědčení o shodě či rozhodnutí o schválení.

4. Pokud v průběhu kontroly shody po vydání rozhodnutí o schválení oznámený subjekt zjistí, že požadavky již nejsou splněny, vyzve podle potřeby zhotovitele nebo hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1, aby přijali vhodná nápravná opatření, a v případě nutnosti rozhodnutí o schválení pozastaví nebo odejme.

5. Pokud nejsou nápravná opatření uvedená v odstavci 4 přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby rozhodnutí o schválení omezí, pozastaví nebo odejme.

Článek 34

Odvolání proti rozhodnutím oznámených subjektů

Členské státy zajistí, aby bylo možné se proti rozhodnutím oznámených orgánů odvolat.

Článek 35

Informační povinnost oznámených subjektů

1. Oznámený subjekt informuje oznamující orgán:

- a) o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o shodě či rozhodnutí o schválení;
- b) o všech okolnostech majících vliv na působnost nebo podmínky oznámení;
- c) o každé žádosti o informace týkající se jeho činnosti posuzování shody, kterou obdržel od orgánů dozoru nad trhem;
- d) na vyžádání o veškerých činnostech posuzování shody vykonaných v rámci působnosti jeho oznámení a o jakékoli jiné vykonané činnosti, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

2. Oznámený subjekt poskytne jiným oznámeným subjektům provádějícím podobné činnosti posuzování shody, které se týkají stejných kategorií baterií, relevantní informace o otázkách týkajících se:

- a) negativních a na požádání i pozitivních výsledků posouzení shody a
- b) všech omezení, pozastavení nebo odnětí rozhodnutí o schválení.

Článek 36

Výměna zkušeností a osvědčených postupů

Komise organizačně zabezpečuje výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi orgány členských států, které jsou odpovědné za politiku oznamování.

Článek 37

Koordinace oznámených subjektů

Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi oznámenými subjekty ve formě odvětvové koordinační skupiny oznámených subjektů.

Oznámené subjekty se účastní práce odvětvové koordinační skupiny, a to přímo, nebo prostřednictvím určených zástupců.

KAPITOLA VI

Povinnosti hospodářských subjektů jiné než povinnosti uvedené v kapitolách VII a VIII

Článek 38

Povinnosti zhotovitelů

1. Při uvádění baterie na trh nebo do provozu, a to i pro vlastní účely zhotovitelů, zhotovitelé zajistí, aby baterie:

a) byla navržena a vyrobena v souladu s články 6 až 10, 12 a 14 a byl k ní přiložen jasný, srozumitelný a čitelný návod a bezpečnostní informace v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům, jak stanoví členský stát, v němž má být baterie uvedena na trh nebo do provozu; a

b) byla označena štítkem i jinak v souladu s článkem 13.

2. Před uvedením baterie na trh nebo do provozu zhotovitelé vypracují k baterii technickou dokumentaci podle přílohy VIII a provedou příslušný postup posuzování shody podle článku 17, nebo tento postup nechají provést.

3. Byl-li příslušným postupem posuzování shody podle článku 17 prokázán soulad baterie s příslušnými požadavky, vypracují zhotovitelé EU prohlášení o shodě podle článku 18 a připojí označení CE v souladu s články 19 a 20.

4. Zhotovitelé uchovávají technickou dokumentaci podle přílohy IX a EU prohlášení o shodě pro potřeby vnitrostátních orgánů po dobu 10 let od uvedení baterie na trh nebo do provozu.

5. Zhotovitelé zajistí, aby byly zavedeny postupy, díky nimž baterie, které jsou součástí sériové výroby, zůstanou ve shodě s tímto nařízením. Zhotovitelé přitom náležitě zohlední změny výrobního procesu nebo konstrukce nebo vlastností baterie a změny harmonizovaných norem podle článku 15, společných specifikací podle článku 16 nebo jiných technických specifikací, na jejichž základě se prohlašuje nebo ověřuje shoda baterie.

6. Zhotovitelé zajistí, aby na bateriích, které uvádějí na trh, bylo uvedeno označení modelu, série či sériové číslo nebo číslo výrobku nebo jakýkoli jiný prvek umožňující jejich identifikaci. V případech, kdy to velikost nebo povaha baterie neumožňuje, uvedou se požadované informace na obalu nebo v dokladu přiloženém k baterii.

7. Zhotovitelé uvedou na baterii svůj název, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku, svou poštovní adresu a jednotné kontaktní místo, a pokud existují, internetovou adresu a e-mailovou adresu. Není-li to možné, požadované informace se uvedou na obalu nebo v dokladu přiloženém k baterii. Tyto kontaktní údaje se uvádějí v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům a orgánům dozoru nad trhem, jak stanoví členský stát, v němž má být baterie uvedena na trh nebo do provozu, přičemž jsou jasné, srozumitelné a čitelné.

8. Zhotovitelé zajistí přístup k údajům pro parametry uvedené v příloze VII prostřednictvím systému řízení baterie v systému řízení baterie podle čl. 14 odst. 1, v souladu s požadavky stanovenými v uvedeném článku.

9. Zhotovitelé, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že baterie, kterou uvedli na trh nebo do provozu, není ve shodě s jedním nebo několika platnými požadavky stanovenými v článcích 6 až 10, 12, 13 a 14, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení této baterie do shody, nebo v případě potřeby k jejímu stažení z trhu nebo z oběhu. Dále, pokud baterie představuje riziko, informují zhotovitelé neprodleně orgán dozoru nad trhem členského státu, v němž baterii dodali na trh, a uvedou podrobnosti, zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

10. Zhotovitelé poskytnou vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody baterie s požadavky stanovenými v článcích 6 až 10, 12, 13 a 14, a to v jazyce nebo jazycích, které jsou tomuto vnitrostátnímu orgánu snadno srozumitelné. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě. Zhotovitelé spolupracují s vnitrostátním orgánem na jeho žádost na veškerých opatřeních přijatých s cílem odstranit rizika spojená s baterií, kterou uvedli na trh nebo do provozu.

11. Pro účely tohoto nařízení se hospodářské subjekty, které provádějí přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití, nové využití či repasi a uvádějí na trh nebo do provozu baterii, jež prošla některou z těchto operací, považují za zhotovitele.

Článek 39

Povinnosti dodavatelů bateriových článků a bateriových modulů

Dodavatelé bateriových článků a bateriových modulů poskytnou při dodávání bateriových článků nebo modulů zhotoviteli informace a dokumentaci nezbytné pro splnění požadavků tohoto nařízení. Tyto informace a dokumentace se poskytují bezplatně.

Článek 40

Povinnosti zplnomocněných zástupců

1. Zhotovitel může na základě písemného pověření určit zplnomocněného zástupce.

Pověření zplnomocněného zástupce je platné pouze tehdy, je-li zplnomocněným zástupcem písemně přijato.

2. Součástí pověření zplnomocněného zástupce nesmí být povinnosti stanovené v čl. 38 odst. 1 a v člincích 48 až 52 a povinnost vypracovat technickou dokumentaci.

3. Zplnomocněný zástupce plní úkoly stanovené v pověření, které obdržel od zhotovitele. Zplnomocněný zástupce má vhodné prostředky k plnění úkolů stanovených v pověření. Zplnomocněný zástupce poskytne na požádání kopii pověření orgánu dozoru nad trhem v jazyce Unie, který určí tento orgán. Pověření zahrnuje alespoň tyto úkoly:

- a) uchovávat EU prohlášení o shodě, technickou dokumentaci, ověřovací zprávu a rozhodnutí o schválení podle čl. 51 odst. 2 a zprávy o auditu podle čl. 48 odst. 2 pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu 10 let od uvedení baterie na trh nebo do provozu;
- b) předložit vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody baterie. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě;
- c) spolupracovat s vnitrostátními orgány na jejich žádost při činnostech, jejichž cílem je odstranit rizika spojená s bateriemi, na něž se vztahuje pověření daného zplnomocněného zástupce.

4. Pokud baterie představuje riziko, zplnomocnění zástupci o tom neprodleně informují orgány dozoru nad trhem.

Článek 41

Povinnosti dovozců

1. Dovožci uvedou na trh pouze baterii, která je v souladu s články 6 až 10 a články 12, 13 a 14.

2. Před uvedením baterie na trh dovožci ověří, že:

- a) bylo vypracováno EU prohlášení o shodě a technická dokumentace podle přílohy VIII a zhotovitel provedl příslušný postup posuzování shody podle článku 17;
- b) baterie byla opatřena označením CE podle článku 19 a je označena štítkem i jinak v souladu s článkem 13;
- c) k baterii byly přiloženy doklady požadované podle článků 6 až 10, 12, 13 a 14 a návod a bezpečnostní informace v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům, jak stanoví členský stát, v němž má být baterie dodávána na trh a
- d) zhotovitel splnil požadavky stanovené v čl. 38 odst. 6 a 7.

Domnívá-li se dovožce nebo má-li důvod se domnívat, že baterie není ve shodě s články 6 až 10, 12, 13 a 14, neuvede dotčenou baterii na trh, dokud nebude uvedena do shody. Dále, pokud baterie představuje riziko, dovožce informuje zhotovitele a orgány dozoru nad trhem a uvede podrobnosti o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

3. Dovozci uvedou na baterii svůj název, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku, svou poštovní adresu a jednotné kontaktní místo a internetovou adresu a e-mailovou adresu, pokud existují. Pokud to není možné, požadované informace se uvedou na obalu nebo v dokladu přiloženém k baterii. Tyto kontaktní údaje se uvádějí v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům, jak stanoví členský stát, v němž má být baterie uvedena na trh, přičemž jsou jasné, srozumitelné a čitelné.
4. Dovozci zajistí, aby v době, kdy nesou za baterii odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly soulad baterie s články 6 až 10 a články 12, 13 a 14.
5. Je-li to vhodné vzhledem k rizikům, která baterie představuje, provádějí dovozci za účelem ochrany lidského zdraví a bezpečnosti spotřebitelů testování vzorků baterií uvedených na trh a šetření a v případě potřeby vedou registr stížností, nevyhovujících baterií a záznamy o případech stažení baterií z oběhu a průběžně o těchto kontrolních činnostech informují distributory.
6. Dovozci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že baterie, kterou uvedli na trh, není ve shodě s články 6 až 10, 12, 13 a 14, neprodleně přijmou nezbytná nápravná opatření k uvedení této baterie do shody, nebo v případě potřeby k jejímu stažení z trhu nebo z oběhu. Dále, pokud baterie představuje riziko, informují dovozci neprodleně orgán dozoru nad trhem členského státu, v němž baterii dodali na trh, a uvedou podrobnosti, zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.
7. Dovozci uchovávají kopii EU prohlášení o shodě pro potřeby vnitrostátních orgánů po dobu 10 let od uvedení baterie na trh a zajistí, aby byla těmto orgánům na požádání zpřístupněna technická dokumentace podle přílohy VIII.
8. Dovozci poskytnou vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody baterie s články 6 až 10, 12, 13 a 14, a to v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných tomuto vnitrostátnímu orgánu. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě. Dovozci spolupracují s vnitrostátním orgánem na jeho žádost na veškerých opatřeních přijatých s cílem odstranit rizika spojená s bateriemi, které uvedli na trh.

Článek 42

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání baterií na trh distributoři jednají, pokud jde o požadavky tohoto nařízení, s náležitou péčí.
2. Před dodáním baterie na trh distributoři ověří, že:
 - a) je výrobce zapsán v registru výrobců uvedeném v článku 55;
 - b) baterie byla opatřena označením CE podle článku 19 a je označena štítkem i jinak v souladu s článkem 13;
 - c) k baterii jsou připojeny doklady požadované podle článků 6 až 10, 12, 13 a 14 a návod a bezpečnostní informace v jazyce nebo jazycích snadno srozumitelných konečným uživatelům, jak stanoví členský stát, v němž má být baterie uváděna na trh nebo do provozu, a
 - d) zhotovitel a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 38 odst. 6 a 7, respektive v čl. 41 odst. 3.
3. Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat, že baterie není ve shodě s články 6 až 10, 12, 13 a 14, nedodá dotčenou baterii na trh, dokud nebude uvedena do shody. Dále, pokud baterie představuje riziko, informuje distributor zhotovitele nebo dovozce, jakož i orgány dozoru nad trhem.
4. Distributoři zajistí, aby v době, kdy nesou za baterii odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly soulad baterie s články 6 až 10, 12, 13 a 14.
5. Distributoři, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že baterie, kterou dodali na trh, není ve shodě s články 6 až 10, 12, 13 nebo 14, zajistí, aby byla přijata nápravná opatření nezbytná k uvedení této baterie do shody, nebo v případě potřeby k jejímu stažení z trhu nebo z oběhu. Dále, pokud baterie představuje riziko, informují distributoři neprodleně orgány dozoru nad trhem členských států, v nichž baterii dodali na trh, a uvedou podrobnosti, zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

6. Distributoři poskytnou vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody baterie s články 6 až 10, 12, 13 a 14, a to v jazyce nebo jazycích, které jsou tomuto vnitrostátnímu orgánu snadno srozumitelné. Tyto informace a dokumentace se poskytují v elektronickém formátu a na požádání v tištěné podobě. Distributoři spolupracují s vnitrostátním orgánem na jeho žádost na veškerých opatřeních přijatých s cílem odstranit rizika spojená s bateriemi, které dodali na trh.

Článek 43

Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek

Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozesílání baterií, s nimiž manipulují, neohrožovaly soulad baterií s články 6 až 10, 12, 13 a 14.

Aniž jsou dotčeny povinnosti příslušných hospodářských subjektů stanovené v této kapitole, vykonávají poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek kromě požadavku uvedeného v prvním pododstavci úkoly stanovené v čl. 40 odst. 3 písm. e) a čl. 40 odst. 4.

Článek 44

Případ, kdy se povinnosti zhotovitelů vztahují na dovozce a distributory

Dovozce nebo distributor se pro účely tohoto nařízení považují za zhotovitele a vztahují se na ně povinnosti zhotovitele podle článku 38, a to v kterémkoli z těchto případů:

- a) baterie je uvedena na trh nebo do provozu pod vlastním názvem nebo ochrannou známkou tohoto dovozce nebo distributora;
- b) baterii, která již byla uvedena na trh nebo do provozu, změní tento dovozce nebo distributor tak, že to může ovlivnit soulad s příslušnými požadavky tohoto nařízení, nebo
- c) tento dovozce nebo distributor změní účel baterie, která již byla uvedena na trh nebo do provozu.

Článek 45

Povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh nebo do provozu baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase

1. Hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nebo do provozu baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, zajistí, aby přezkoumání, zkoušení funkční způsobilosti, balení a přeprava těchto baterií a jejich součástí, které byly podrobeny některému z těchto postupů, byly prováděny podle odpovídajících pokynů ke kontrole kvality a bezpečnostních pokynů.

2. Hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nebo do provozu baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, zajistí, aby baterie splňovala požadavky tohoto nařízení a veškeré relevantní požadavky na bezpečnost výrobků, ochranu životního prostředí a lidského zdraví a na bezpečnost dopravy stanovené v jiných právních předpisech Unie, přičemž se vezme v úvahu, že dotčená baterie může v důsledku těchto postupů spadat do jiné kategorie baterií. V případě postupu repase poskytnou tyto hospodářské subjekty orgánům dozoru nad trhem na požádání dokumentaci nezbytnou k prokázání toho, že baterie byla předmětem repase v souladu s tímto nařízením.

Článek 46

Identifikace hospodářských subjektů

1. Hospodářské subjekty poskytnou orgánům dozoru nad trhem na základě žádosti vnitrostátního orgánu tyto informace:

- a) totožnost každého hospodářského subjektu, který jim dodal baterii;
- b) totožnost každého hospodářského subjektu, kterému dodaly baterii, jakož i jejich množství a přesné modely.

2. Hospodářské subjekty zajistí, že jsou schopny poskytnout informace uvedené v odstavci 1 po dobu 10 let poté, co jim byla baterie dodána, a po dobu 10 let poté, co baterii dodaly.

KAPITOLA VII

Povinnosti hospodářských subjektů, pokud jde o politiky náležité péče týkající se baterií

Článek 47

Oblast působnosti této kapitoly

Tato kapitola se nevztahuje na hospodářské subjekty, jejichž čistý obrat za účetní období předcházející poslednímu účetnímu období byl nižší než 40 milionů EUR a které nejsou součástí skupiny sestávající z mateřského podniku a dceřiných podniků, u níž tato částka mezní hodnotu 40 milionů EUR překročí na konsolidovaném základě.

Tato kapitola se nevztahuje na hospodářské subjekty uvádějící na trh nebo do provozu baterie, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, pokud tyto baterie již byly uvedeny na trh nebo do provozu před tím, než prošly těmito postupy.

Tato kapitola se použije, aniž jsou dotčena ustanovení práva Unie o povinnostech náležité péče ve vztahu k nerostným surovinám a kovům pocházejícím z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí.

Článek 48

Politiky náležité péče týkající se baterií

1. Od 18. srpna 2025 hospodářské subjekty, které uvádějí baterie na trh nebo do provozu, plní povinnosti náležité péče stanovené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku a v článcích 49, 50 a 52 a za tímto účelem vypracují a provádějí politiky náležité péče týkající se baterií.
2. Hospodářské subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku nechají své politiky náležité péče týkající se baterií ověřit oznámeným subjektem v souladu s článkem 51 (dále jen „ověření třetí stranou“) a nechají pravidelně provádět jejich audit oznámeným subjektem s cílem zajistit zachovávání a uplatňování těchto politik náležité péče týkajících se baterií v souladu s články 49, 50 a 52. Oznámený subjekt poskytne auditovanému hospodářskému subjektu zprávu o auditu.
3. Hospodářské subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku uchovávají dokumentaci prokazující jejich plnění povinností stanovených v článcích 49, 50 a 52, včetně ověřovací zprávy a rozhodnutí o schválení podle článku 51 a zpráv o auditu podle odstavce 2 tohoto článku, a to po dobu 10 let poté, co byla uvedena na trh poslední baterie vyrobená v rámci příslušné politiky náležité péče.
4. Aniž je dotčena individuální odpovědnost hospodářských subjektů za jejich politiku náležité péče týkající se baterií, mohou hospodářské subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku za účelem splnění požadavků stanovených v článcích 48, 49, 50 a 52 spolupracovat s jinými subjekty, mimo jiné prostřednictvím systémů náležité péče uznaných podle tohoto nařízení.
5. Komise do 18. února 2025 zveřejní pokyny týkající se uplatňování požadavků náležité péče stanovených v článcích 49 a 50, pokud jde o rizika uvedená v příloze X bodě 2, a zejména v souladu s mezinárodními nástroji uvedenými v příloze X bodech 3 a 4.
6. Členské státy mohou za účelem poskytování informací a podpory hospodářským subjektům při plnění povinností náležité péče podle tohoto nařízení jednotlivě nebo společně zřizovat a provozovat specializované internetové stránky, platformy nebo portály.
7. Komise může podpůrná opatření členských států uvedená v odstavci 6 doplňovat tím, že bude vycházet ze stávajících opatření Unie na podporu náležité péče v Unii a ve třetích zemích, a může navrhnout nová opatření, která hospodářským subjektům pomohou plnit jejich povinnosti podle tohoto nařízení.
8. Komise pravidelně posuzuje, zda je zapotřebí aktualizovat seznam surovin a kategorií rizik uvedený v příloze X.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci, jimiž se:

- a) mění seznam surovin v příloze X bodě 1 a kategorií rizik v příloze X bodě 2 s ohledem na vědecký a technický pokrok v oblasti výroby baterií a jejich chemického složení a změny nařízení (EU) 2017/821;

- b) mění seznam mezinárodních nástrojů v příloze X bodě 3 v souladu s vývojem v rámci příslušných mezinárodních fór, pokud jde o normy týkající se politik náležité péče a ochrany životního prostředí a sociálních práv;
- c) změny povinností hospodářských subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, které jsou stanoveny v člancích 49 a 50, s ohledem na změny nařízení (EU) 2017/821 a změny seznamu mezinárodně uznávaných nástrojů náležité péče v příloze X bodě 4.

Článek 49

Systém řízení hospodářského subjektu

1. Každý hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1:
 - a) přijme firemní politiku náležité péče týkající se baterií, pokud jde o suroviny uvedené na seznamu v příloze X bodě 1 a související kategorie sociálních a environmentálních rizik uvedené na seznamu v příloze X bodě 2 a jasně je sdělí dodavatelům a veřejnosti;
 - b) začlení do své politiky náležité péče týkající se baterií normy, které jsou v souladu s normami stanovenými v mezinárodně uznávaných nástrojích náležité péče uvedených na seznamu v příloze X bodě 4;
 - c) provede strukturalizaci svého vnitřního systému řízení s cílem podpořit svou politiku náležité péče týkající se baterií, a to tak, že své vrcholné vedení pověří dohledem nad politikou náležité péče týkající se baterií, a také tím, aby uchovávalo záznamy o tomto systému po dobu nejméně 10 let;
 - d) zavede a provozuje systém kontrol a transparentnosti v dodavatelském řetězci, včetně systému monitorování zpětné vysledovatelnosti, určující subjekty na předcházejících stupních dodavatelského řetězce;
 - e) začlení svou politiku náležité péče týkající se baterií, včetně svých opatření k řízení rizik, do smluv a dohod s dodavateli a
 - f) zavede mechanismus pro stížnosti, včetně systému včasného varování před riziky a mechanismu nápravy, nebo tyto mechanismy zabezpečí prostřednictvím dohod o spolupráci s jinými hospodářskými subjekty nebo organizacemi nebo tím, že usnadní využití externího odborníka nebo subjektu, jako je veřejný ochránce práv; tyto mechanismy vycházejí z obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv.
2. Systém uvedený v odst. 1 písm. d) musí být doložen dokumentací, v níž jsou uvedeny alespoň tyto informace:
 - a) popis suroviny, včetně jejího obchodního názvu a typu;
 - b) název a adresa dodavatele, jenž surovinu přítomnou v bateriích dodal hospodářskému subjektu, který baterie obsahující danou surovinu uvádí na trh;
 - c) země původu suroviny a tržní transakce od těžby surovin po bezprostředního dodavatele dané suroviny hospodářskému subjektu, který uvádí baterii na trh;
 - d) množství suroviny přítomné v baterii uvedené na trh, vyjádřené v procentech nebo hmotnosti;
 - e) ověřovací zprávy třetí strany vydané oznámeným subjektem, jež se týkají dodavatelů uvedených v čl. 50 odst. 3;
 - f) jestliže zprávy uvedené v písmenu e) nejsou k dispozici a surovina pochází z oblasti postižené konfliktem či vysoce rizikové oblasti, další případné informace v souladu s konkrétními doporučeními pro hospodářské subjekty na předchozím stupni, jak je uvedeno v pokynech OECD pro náležitou péči v odpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí, například důl původu, místa, kde jsou suroviny shromažďovány, obchodovány a zpracovávány, a zaplacené daně, poplatky a licenční poplatky.

Ověřovací zprávy třetí strany uvedené v prvním pododstavci písm. e) poskytnou dodavatelé uvedené v čl. 50 odst. 3 subjektům na následných stupních dodavatelského řetězce.

Článek 50

Povinnosti týkající se řízení rizik

1. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1:
 - a) v rámci svého plánu řízení určí a posoudí riziko nepříznivých dopadů ve svém dodavatelském řetězci spojené s kategoriemi rizik uvedenými v příloze X bodě 2, a to i na základě informací poskytnutých podle článku 49 a veškerých dalších relevantních informací, které jsou buď veřejně dostupné, nebo poskytnuté zúčastněnými stranami, s odkazem na svou politiku náležité péče týkající se baterií;
 - b) navrhne a provádí strategii pro řešení zjištěných rizik s cílem zamezit negativním dopadům nebo je zmírnit a jinak řešit, a to prostřednictvím:
 - i) podávání zpráv o zjištěných posouzení rizik svému vrcholnému vedení pověřenému v souladu s čl. 49 odst. 1 písm. c);
 - ii) přijímání opatření k řízení rizik, která jsou v souladu s mezinárodně uznávanými nástroji náležité péče uvedenými na seznamu v příloze X bodě 4, s ohledem na jeho schopnost ovlivňovat a v případě potřeby podniknout kroky k vyvíjení tlaku na dodavatele a jejich dceřině společnosti a subdodavatele, kteří mohou zjištěnému riziku neúčinněji zabránit nebo je zmírnit;
 - iii) navržení a provádění plánu řízení rizik, kontroly a sledování provádění úsilí o zmírnění rizik, podávání zpráv svému vrcholnému vedení pověřenému v souladu s čl. 49 odst. 1 písm. c) a zvážení pozastavení nebo ukončení spolupráce s dodavatelem nebo jeho dceřinou společností či subdodavatelem v případě neúspěšných pokusů o zmírnění rizik, a to na základě příslušných smluv a ujednání podle čl. 49 odst. 1 písm. e);
 - iv) provádění dodatečného posouzení skutečností a rizik v případě rizik, která vyžadují zmírnění, nebo pokud se změní situace.
2. Pokud hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 vyvíjí úsilí o zmírnění rizik a současně pokračuje v obchodování nebo obchodování dočasně pozastaví, konzultuje dodavatele a dotčené zúčastněné subjekty, včetně místních a celostátních vládních orgánů, mezinárodních organizací nebo organizací občanské společnosti a dotčených třetích stran, jako jsou místní komunity, dříve než rozhodne o strategii pro měřitelné zmírnění rizik v rámci plánu řízení rizik podle odst. 1 písm. b) bodu iii) tohoto článku.
3. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 ve svém dodavatelském řetězci určí a posoudí pravděpodobnost nepříznivých dopadů v kategoriích rizik uvedených v příloze X bodě 2. Tento hospodářský subjekt určí a posoudí rizika ve svém dodavatelském řetězci v rámci svých vlastních systémů řízení rizik. Hospodářský subjekt provádí ve svých vlastních řetězcích ověření třetí stranou týkající se náležité péče v souladu s článkem 51 prostřednictvím oznámeného subjektu. Hospodářský subjekt může použít ověřovací zprávy třetí strany vydané uvedeným oznámeným subjektem podle čl. 51 odst. 2, které se týkají politik náležité péče týkající se baterií, zavedených v souladu s touto kapitolou dodavateli v tomto řetězci. Hospodářský subjekt může rovněž použít tyto ověřovací zprávy třetí strany k případnému posouzení postupů náležité péče uvedených dodavatelů.
4. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 podá zprávu o zjištěných vyplývajících z posouzení rizik podle odstavce 3 tohoto článku svému vrcholnému vedení pověřenému v souladu s čl. 49 odst. 1 písm. c) a provede strategii uvedenou v odst. 1 písm. b) tohoto článku.

Článek 51

Ověření politik náležité péče v oblasti baterií třetí stranou

1. Oznámený subjekt provádí ověření třetí stranou. Tato ověření třetí stranou:
 - a) zahrnují všechny činnosti, postupy a systémy používané hospodářskými subjekty k plnění jejich povinností náležité péče v souladu s články 49, 50 a 52;
 - b) mají za cíl posoudit soulad postupů náležité péče uplatňovaných hospodářskými subjekty, které uvádějí na trh baterie, v souladu s články 49, 50 a 52;

- c) v příslušných případech zahrnují kontroly podniků a shromažďování informací od zúčastněných stran;
 - d) určují oblasti, v nichž mohou hospodářské subjekty, které uvádějí baterie na trh, zlepšit své postupy náležité péče;
 - e) dodržují auditní zásady nezávislosti, způsobilosti a odpovědnosti, jak jsou stanoveny v pokynech OECD pro náležitou péči pro odpovědné dodavatelské řetězce nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí.
2. Oznámený subjekt vydá ověřovací zprávu, v níž jsou zaznamenány činnosti provedené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a jejich výsledky. Pokud politiky náležité péče týkající se baterií podle článku 48 splňují povinnosti stanovené v článcích 49, 50 a 52, oznámený subjekt vydá rozhodnutí o schválení.

Článek 52

Zveřejňování informací o politikách náležité péče týkající se baterií

1. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 na požádání poskytne orgánům dozoru nad trhem nebo vnitrostátním orgánům členských států ověřovací zprávu a rozhodnutí o schválení vydané v souladu s článkem 51, zprávy o auditu podle čl. 48 odst. 2 a dostupné důkazy o souladu se systémem náležité péče uznaným Komisí v souladu s článkem 53.
2. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 poskytne subjektům v povýrobní části svého dodavatelského řetězce, které nakupují přímo od něj, všechny relevantní informace získané a uchovávané podle jeho politik náležité péče týkající se baterií, při řádném zohlednění obchodního tajemství a dalších otázek týkajících se hospodářské soutěže.
3. Hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 každoročně přezkoumá a zveřejní, a to i prostřednictvím internetu, zprávu o své politice náležité péče týkající se baterií. Tato zpráva obsahuje údaje a informace o krocích přijatých tímto hospodářským subjektem k plnění požadavků stanovených v článcích 49 a 50, včetně zjištění týkajících se závažných nepříznivých dopadů v kategoriích rizik uvedených na seznamu v příloze X bodě 2 a informací o tom, jak byly vyřešeny, a obsahuje také souhrnnou zprávu o ověřeních třetí stranou v souladu s článkem 51, včetně názvu oznámeného subjektu, při náležitém zohlednění obchodního tajemství a dalších otázek týkajících se hospodářské soutěže, přičemž všechny tyto údaje a informace jsou sděleny způsobem, který je pro konečné uživatele snadno srozumitelný, a jasně identifikují dotčené baterie. Tato zpráva rovněž případně zahrnuje otázku přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí v souvislosti se získáváním a zpracováním surovin přítomných v bateriích a obchodováním s nimi.
4. Může-li hospodářský subjekt uvedený v čl. 48 odst. 1 prokázat, že suroviny uvedené na seznamu v příloze X bodě 1, které jsou přítomny v baterii, pocházejí z recyklovaných zdrojů, své patřičné podrobné závěry zveřejní, přičemž náležitě zohlední obchodní tajemství a další otázky týkající se hospodářské soutěže.

Článek 53

Uznání systémů náležité péče

1. Vlády, průmyslová sdružení a uskupení zainteresovaných organizací, které vyvinuly systémy náležité péče a usku-tečňují nad nimi dohled (dále jen „vlastníci systémů“), mohou požádat, aby jejich systémy náležité péče uznala Komise. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, jimiž stanoví požadavky na informace, které má žádost o uznání obsahovat. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.
2. Pokud Komise na základě podkladů a informací poskytnutých podle odstavce 1 tohoto článku rozhodne, že systém náležité péče podle daného odstavce umožňuje, aby hospodářské subjekty plnily požadavky stanovené v článcích 48, 49, 50 a 52, přijme prováděcí akt, jímž tento systém uzná za rovnocenný požadavkům stanoveným v tomto nařízení. Před přijetím tohoto prováděcího aktu je konzultováno Středisko OECD pro odpovědné chování podniků. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Při rozhodování o tom, zda systém náležité péče uzná, zohlední Komise různou praxi v odvětví, kterou tento systém pokrývá, a přístup založený na posouzení rizik a metodu, které tento systém používá k určení rizik.

3. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, které stanoví kritéria a metodiku, podle níž má Komise v souladu s odstavcem 2 tohoto článku určit, zda systémy náležité péče hospodářským subjektům umožňují splnit požadavky stanovené v člancích 48, 49, 50 a 52. V případě potřeby Komise rovněž pravidelně ověřuje, zda uznané systémy náležité péče nadále splňují kritéria, která vedla k rozhodnutí o uznání rovnocennosti přijatému podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Vlastník systému náležité péče, který byl v souladu s odstavcem 2 uznán za rovnocenný, Komisi neprodleně uvědomí o jakýchkoli změnách nebo aktualizacích tohoto systému. Komise posoudí, zda mají tyto změny nebo aktualizace vliv na uznání rovnocennosti tohoto systému, a podnikne příslušné kroky.

5. Existují-li důkazy o opakovaných nebo závažných případech, kdy hospodářské subjekty uplatňující systém uznaný v souladu s odstavcem 2 tohoto článku nesplnily požadavky stanovené v člancích 48, 49, 50 a 52, Komise po konzultaci s vlastníkem tohoto uznaného systému posoudí, zda tyto případy svědčí o nedostacích systému.

6. Pokud Komise zjistí, že došlo k nedodržení požadavků stanovených v člancích 48, 49, 50 a 52 nebo že má uznaný systém náležité péče nedostatky, může vlastníkově systému poskytnout přiměřenou dobu na přijetí nápravných opatření.

7. Pokud vlastník systému nezbytná nápravná opatření nepřijme nebo je odmítne přijmout a pokud Komise rozhodne, že nedodržení požadavků či nedostatky uvedené v odstavci 6 tohoto článku znemožňují hospodářskému subjektu podle čl. 48 odst. 1, který dotčený systém uplatňuje, dodržovat požadavky stanovené v člancích 48, 49, 50 a 52, či pokud opakované či závažné případy nedodržení požadavků ze strany hospodářských subjektů uplatňujících dotčený systém jsou zapříčiněny nedostatky tohoto systému, přijme Komise prováděcí akt, jímž tomuto systému uznání rovnocennosti odejme. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

8. Komise vytvoří a průběžně aktualizuje registr uznaných systémů náležité péče. Tento registr je zveřejněn na internetu.

KAPITOLA VIII

Nakládání s odpadními bateriemi

Článek 54

Příslušný orgán

1. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů, které jsou odpovědné za povinnosti podle této kapitoly, zejména za kontrolu a ověřování toho, jak výrobci a organizace odpovědnosti výrobců splní své povinnosti podle této kapitoly.

2. Každý členský stát může z řad příslušných orgánů uvedených v odstavci 1 rovněž určit jedno kontaktní místo pro účely komunikace s Komisí podle odstavce 4.

3. Členské státy stanoví podrobnosti o organizaci a činnosti příslušného orgánu nebo orgánů, včetně správních a procesních pravidel:

a) registrace výrobců v souladu s článkem 55;

b) schválení výrobců a organizací odpovědnosti výrobců v souladu s článkem 58;

c) dohledu nad plněním povinností rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s článkem 57;

d) shromažďování údajů o bateriích a odpadních bateriích v souladu s článkem 75;

e) zpřístupňování informací v souladu s článkem 76.

4. Do 18. listopadu 2025 oznámí členské státy Komisi názvy a adresy příslušných orgánů určených podle odstavce 1. Členské státy Komisi bez zbytečného prodlení informují o všech změnách názvů nebo adres těchto příslušných orgánů.

Článek 55

Registr výrobců

1. Členské státy zavedou registr výrobců, který slouží ke kontrole souladu výrobců s požadavky této kapitoly.
2. Výrobci se zaregistrují v registru uvedeném v odstavci 1. Za tímto účelem předloží žádost o registraci v každém členském státě, ve kterém poprvé dodávají baterii na trh.

Výrobci podávají žádost o registraci prostřednictvím elektronického systému zpracování údajů uvedeného v odst. 9 písm. a).

Výrobci smějí na trh členského státu dodávat baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, pouze v případě, že jsou oni sami, nebo v případě schválení jejich zplnomocnění zástupci pro rozšířenou odpovědnost výrobce, v daném členském státě registrováni.

3. Žádost o registraci obsahuje tyto informace:

- a) název a obchodní značky, jsou-li k dispozici, pod nimiž výrobce v daném členském státě působí, a adresu výrobce včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, pokud existuje, internetové adresy a e-mailové adresy, s uvedením jednotného kontaktního místa;
- b) vnitrostátní identifikační kód výrobce, včetně jeho čísla registrace v obchodním rejstříku nebo rovnocenného úředního registračního čísla a evropského nebo vnitrostátního daňového identifikačního čísla;
- c) kategorii nebo kategorie baterií, které výrobce hodlá poprvé dodat na trh na území členského státu, a sice přenosné baterie, průmyslové baterie, baterie lehkých dopravních prostředků, baterie elektrických vozidel nebo startovací baterie, a jejich chemické složení;

- d) informace o tom, jak výrobce plní povinnosti stanovené v článku 56 a požadavky podle článků 59, 60 a 61:

- i) u přenosných baterií nebo baterií lehkých dopravních prostředků se požadavky podle písmene d) splní poskytnutím:

- písemných informací o opatřeních, jež výrobce zavedl za účelem splnění povinností odpovědnosti výrobce stanovených v článku 56, opatřeních zavedených za účelem splnění povinností tříděného sběru stanovených v čl. 59 odst. 1 nebo čl. 60 odst. 1, pokud jde o množství baterií, jež výrobce dodává na trh členského státu, a o systému k zajištění toho, aby údaje sdělované příslušným orgánům byly spolehlivé,
- případně názvu a kontaktních údajů včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, internetové adresy a e-mailové adresy a vnitrostátního identifikačního kódu organizace odpovědnosti výrobců, kterou výrobce jmenoval, aby plnila jeho povinnosti rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 57 odst. 1 a 2, včetně čísla registrace v obchodním rejstříku nebo rovnocenného úředního registračního čísla a evropského nebo vnitrostátního daňového identifikačního čísla organizace odpovědnosti výrobců, a pověření od zastupovaného výrobce;

- ii) u startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel se požadavky písmene d) splní poskytnutím:

- písemných informací o opatřeních, jež výrobce zavedl za účelem splnění povinností odpovědnosti výrobce stanovených v článku 56, opatřeních zavedených za účelem splnění povinností sběru stanovených v čl. 61 odst. 1, pokud jde o množství baterií, jež výrobce dodává na trh členského státu, a o systému k zajištění toho, aby údaje sdělované příslušným orgánům byly spolehlivé,
- případně názvu a kontaktních údajů včetně poštovního směrovacího čísla a místa, názvu ulice a čísla, země, telefonního čísla, internetové adresy, e-mailové adresy a vnitrostátního identifikačního kódu organizace odpovědnosti výrobců, kterou výrobce jmenoval, aby plnila jeho povinnosti rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 57 odst. 1 a 2, včetně čísla registrace v obchodním rejstříku nebo rovnocenného úředního registračního čísla a evropského nebo vnitrostátního daňového identifikačního čísla organizace odpovědnosti výrobců, a pověření od zastupovaného výrobce;

- e) prohlášení výrobce nebo případně zplnomocněného zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců jmenované v souladu s čl. 57 odst. 1, ve kterém se uvádí, že poskytnuté informace jsou pravdivé.

4. Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, uvedou se informace stanovené v písmenu d) uvedeného odstavce buď v žádosti o registraci podle odstavce 3 tohoto článku, nebo v žádosti o schválení podle článku 58. Taková žádost o schválení obsahuje alespoň informace o individuálním nebo kolektivním plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce.

5. Členské státy mohou podle potřeby požádat o doplňující informace nebo dokumenty, aby mohly registr výrobců účinně využívat.

6. Pokud výrobce jmenoval organizaci odpovědnosti výrobců v souladu s čl. 57 odst. 1, povinnosti podle tohoto článku plní obdobně tato organizace, není-li členským státem stanoveno jinak.

7. Povinnosti podle tohoto článku může jménem výrobce splnit zplnomocněný zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce.

Pokud povinnosti podle tohoto článku plní jménem výrobce zplnomocněný zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce, který zastupuje více než jednoho výrobce, poskytne tento zplnomocněný zástupce kromě informací požadovaných podle odstavce 3 odděleně také název a kontaktní údaje každého ze zastoupených výrobců.

8. Členský stát může rozhodnout, že postup registrace podle tohoto článku a postup schválení podle článku 58 tvoří jeden postup, pokud žádost splňuje požadavky stanovené v odstavcích 3 až 7 tohoto článku.

9. Příslušný orgán:

- a) zpřístupní na svých internetových stránkách informace o postupu podávání žádostí prostřednictvím systému elektronického zpracování údajů;
- b) udělí registraci a vydá registrační číslo, a to nejpozději do 12 týdnů od okamžiku, kdy byly poskytnuty všechny informace vyžadované podle odstavců 2 a 3;

10. Příslušný orgán může:

- a) vymezit podrobnosti, pokud jde o požadavky a proces registrace, aniž by přidal podstatné požadavky k těm, které jsou stanoveny v odstavcích 2 a 3;
- b) za zpracování žádostí uvedených v odstavci 2 účtovat výrobcům přiměřené poplatky vycházející z nákladů.

11. Příslušný orgán může registraci výrobce zamítnout nebo zrušit, pokud informace uvedené v odstavci 3 a související doklady nejsou poskytnuty nebo nejsou dostatečné, nebo pokud výrobce již nesplňuje požadavky stanovené v odst. 3 písm. d).

Příslušný orgán zruší registraci výrobce, pokud přestal existovat.

12. Výrobce nebo případně zplnomocněný zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců jmenovaná jménem výrobců, jež zastupuje, oznámí bez zbytečného prodlení příslušnému orgánu veškeré změny týkající se informací obsažených v registraci a jakékoli trvalé ukončení dodávek baterií uvedených v registraci na trh na území členského státu.

13. Nejsou-li informace v registru výrobců veřejně přístupné, členské státy zajistí, aby byl poskytovatelům online platform, které spotřebitelům umožňují uzavírat s výrobcí smlouvy na dálku, poskytnut k informacím v registru bezplatný přístup.

Článek 56

Rozšířená odpovědnost výrobce

1. Výrobci baterií mají rozšířenou odpovědnost výrobce za baterie, které dodávají na území členského státu na trh poprvé. Tito výrobci musí být v souladu s požadavky článků 8 a 8a směrnice 2008/98/ES a této kapitoly.

2. Hospodářský subjekt, který poprvé dodává na trh na území členského státu baterii, která je výsledkem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, se pro účely tohoto nařízení považuje za výrobce takové baterie a nese rozšířenou odpovědnost výrobce.

3. Výrobce vymezený čl. 3 bodem 47 písm. d) jmenuje v každém členském státě, ve kterém baterie prodává, zplnomocněného zástupce pro rozšířenou odpovědnost výrobce. Toto jmenování se provádí na základě písemného mandátu.

4. Finanční příspěvky hrazené výrobcem pokrývají následující náklady na výrobky, které výrobce dodává v dotčeném členském státě na trh:

- a) náklady na tříděný sběr odpadních baterií a jejich následnou dopravu a zpracování se zohledněním veškerých příjmů plynoucích z přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití nebo z hodnoty druhotných surovin získaných z recyklovaných odpadních baterií;
- b) náklady na provádění průzkumu složení sebraného směsného komunálního odpadu v souladu s čl. 69 odst. 5;
- c) náklady na poskytování informací o předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi podle článku 74;
- d) náklady na shromažďování údajů a podávání zpráv příslušným orgánům v souladu s článkem 75.

5. V případě dodávání baterií, které byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, mohou výrobci původních baterií i výrobci baterií, které jsou uvedeny na trh v důsledku těchto postupů, zavést a upravit mechanismus sdílení nákladů pro náklady uvedené v odst. 4 písm. a), c) a d), založený na skutečném rozdělení nákladů mezi různé výrobce.

Pokud se na baterii uvedenou v odstavci 2 vztahuje více než jedna rozšířená odpovědnost výrobce, první výrobce, který předmětnou baterii dodává na trh, nenese v důsledku mechanismu sdílení nákladů uvedeného v prvním pododstavci dodatečné náklady.

Komise usnadní výměnu informací a sdílení osvědčených postupů týkajících se těchto mechanismů sdílení nákladů mezi členskými státy.

Článek 57

Organizace odpovědnosti výrobců

1. Výrobci mohou jmenovat organizaci odpovědnosti výrobců schválenou v souladu s článkem 58, aby jejich jménem plnila povinnosti rozšířené odpovědnosti výrobce. Členské státy mohou přijmout opatření vedoucí k povinnému jmenování organizace odpovědnosti výrobců. Tato opatření jsou odůvodněna na základě zvláštních charakteristik dané kategorie baterií uváděných na trh a souvisejících charakteristik nakládání s odpady.

2. V případě kolektivního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce organizace odpovědnosti výrobců zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství baterií, včetně malých a středních podniků, byla kladena nepřiměřená zátěž. Rovněž zajistí, aby finanční příspěvky, které jim platí výrobci:

- a) byly upraveny v souladu s čl. 8a odst. 4 písm. b) směrnice 2008/98/ES a alespoň podle kategorie baterie a chemického složení baterie, případně se zohledněním nabíjitelnosti, úrovně obsahu recyklovaných materiálů použitých při výrobě baterie a toho, zda baterie byly předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití nebo repase, a jejich uhlíkové stopy; a
- b) byly upraveny tak, aby zohledňovaly veškeré příjmy organizací odpovědnosti výrobců plynoucí z přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití nebo z hodnoty druhotných surovin získaných z recyklovaných odpadních baterií.

3. Pokud je v členském státu schváleno více organizací odpovědnosti výrobců za účelem plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, zajistí tyto organizace, aby činnosti podle čl. 59 odst. 1, čl. 60 odst. 1 a čl. 61 odst. 1 byly pokryty na celém území členského státu. Členské státy určí příslušný orgán nebo jmenují nezávislou třetí stranu, aby zajistily, že organizace odpovědnosti výrobců plní své povinnosti koordinovaným způsobem.

4. Organizace odpovědnosti výrobců zajistí důvěrnost údajů, jimiž disponují, pokud jde o chráněné obchodní informace nebo informace, které lze přímo přiřadit k jednotlivým výrobcům nebo jejich zplnomocněným zástupcům pro rozšířenou odpovědnost výrobce.

5. Kromě informací uvedených v čl. 8a odst. 3 písm. e) směrnice 2008/98/ES zveřejní organizace odpovědnosti výrobců alespoň jednou ročně na svých internetových stránkách informace, kromě informací představujících obchodní a průmyslové tajemství, o úrovni tříděného sběru odpadních baterií, recyklační účinnosti a úrovních využití materiálů dosažených výrobci, kteří jmenovali organizaci odpovědnosti výrobců.

6. Kromě informací uvedených v odstavci 5 zveřejní organizace odpovědnosti výrobců informace o postupu výběru provozovatelů zařízení pro nakládání s odpady vybírané podle odstavce 8.

7. Pokud je nezbytné zamezit narušení vnitřního trhu, je Komisi svěřena pravomoc přijmout prováděcí akt, jímž stanoví kritéria pro uplatňování odst. 2 písm. a) tohoto článku. Tento prováděcí akt se nesmí týkat přesného určení výše příspěvků a přijme se prezumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

8. Provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady podléhají nediskriminačnímu postupu výběru prováděnému výrobcem nebo organizacemi odpovědnosti výrobců na základě transparentních zadávacích kritérií, který nepředstavuje nepřiměřenou zátěž pro malé a střední podniky.

Článek 58

Schválení plnění rozšířené odpovědnosti výrobce

1. Výrobce, v případě individuálního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce, a organizace odpovědnosti výrobců jmenované v případě kolektivního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce požádají příslušný orgán o schválení plnění rozšířené odpovědnosti výrobce.

2. Schválení se udělí pouze v případě, prokáže-li se:

a) že jsou splněny požadavky stanovené v čl. 8a odst. 3 písm. a) až d) směrnice 2008/98/ES a že opatření zavedená výrobcem nebo organizací odpovědnosti výrobců jsou dostatečná ke splnění povinností stanovených v této kapitole, pokud jde o množství baterií, které daný výrobce nebo daní výrobci, jejichž jménem organizace odpovědnosti výrobců jedná, dodali poprvé na trh na území daného členského státu a

b) předložením dokladů, že jsou splněny požadavky čl. 59 odst. 1 a 2 nebo požadavky čl. 60 odst. 1, 2 a 4 a že jsou zavedena veškerá opatření umožňující dosáhnout a trvale zachovávat alespoň cíl sběru uvedený v čl. 59 odst. 3 a čl. 60 odst. 3.

3. Členské státy do svých opatření, kterými se stanoví správní a procesní pravidla uvedená v čl. 54 odst. 3 písm. b), zahrnou podrobnosti postupu schvalování, který se může lišit podle toho, zda se jedná o individuální nebo kolektivní plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce, a způsoby ověřování souladu výrobců nebo organizací odpovědnosti výrobců, včetně informací, které mají za tímto účelem výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců poskytovat. Postup schválení zahrnuje požadavek na ověření opatření zavedených s cílem zajistit soulad s požadavky stanovenými v čl. 59 odst. 1 a 2 a čl. 60 odst. 1, 2 a 4 a časové rámce pro toto ověření, které nepřekročí 12 týdnů od předložení úplné dokumentace k žádosti. Ověření může provést nezávislý odborník, který vydá ověřovací zprávu o výsledku ověření.

4. Výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců oznámí příslušnému orgánu bez zbytečného prodlení veškeré změny v informacích obsažených ve schválení, veškeré změny, které se týkají podmínek, za nichž bylo schválení uděleno, nebo trvalé ukončení činností.

5. Mechanismus vlastní kontroly stanovený v čl. 8a odst. 3 písm. d) směrnice 2008/98/ES se provádí pravidelně, alespoň každé tři roky a na žádost příslušného orgánu, aby se ověřilo, zda jsou ustanovení uvedeného písmene dodržována a zda jsou nadále plněny podmínky schválení uvedené v odstavci 2 tohoto článku. Výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců předloží příslušnému orgánu na požádání zprávu o vlastní kontrole a v případě potřeby návrh plánu nápravných opatření. Aniž jsou dotčeny pravomoci podle odstavce 6 tohoto článku, může příslušný orgán ke zprávě o vlastní kontrole a k návrhu plánu nápravných opatření vznést připomínky a tyto připomínky sdělí výrobcem nebo organizací odpovědnosti výrobců. Výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců vypracují a provedou plán nápravných opatření vycházející z těchto připomínek.

6. Příslušný orgán může rozhodnout o zrušení schválení, pokud nejsou splněny cíle sběru stanovené v čl. 59 odst. 3 nebo čl. 60 odst. 3 nebo pokud výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců již nesplňují požadavky týkající se organizace sběru odpadních baterií a jejich zpracování nebo neplní povinnosti v souvislosti s podáváním zpráv příslušnému orgánu nebo oznamováním jakýchkoli změn, které se týkají podmínek schválení, nebo pokud ukončili činnost.

7. Výrobce, v případě individuálního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce, a organizace odpovědnosti výrobců jmenované v případě kolektivního plnění rozšířené odpovědnosti výrobce poskytnou záruku určenou na pokrytí nákladů souvisejících s operacemi nakládání s odpady, které nese výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců v případě neplnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce, a to i v případě trvalého ukončení činnosti nebo platební neschopnosti. Členský stát může stanovit další požadavky na tuto záruku. V případě státem provozované organizace odpovědnosti výrobců může být tato záruka poskytnuta jinak než samotnou organizací, přičemž může mít podobu veřejného fondu financovaného z poplatků výrobců, za který nese společnou a nerozdílnou odpovědnost členský stát, který tuto organizaci řídí.

Článek 59

Sběr odpadních přenosných baterií

1. Výrobci přenosných baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, zajistí na území členského státu, ve kterém dodali přenosné baterie poprvé na trh, tříděný sběr všech odpadních přenosných baterií bez ohledu na jejich povahu, chemické složení, stav, značku nebo původ. Za tímto účelem tito výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců:

- a) zavedou systém zpětného odběru a sběru odpadních přenosných baterií;
- b) nabídnou subjektům uvedeným v odst. 2 písm. a) bezplatný sběr odpadních přenosných baterií a zajistí sběr odpadních přenosných baterií od všech subjektů, které této nabídky využily (dále jen „zapojená sběrná místa pro odpadní přenosné baterie“);
- c) zajistí nezbytná praktická opatření pro sběr a přepravu odpadních přenosných baterií, včetně bezplatného poskytnutí vhodných sběrných a přepravních zásobníků splňujících požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES⁽⁴⁶⁾ zapojeným sběrným místům pro odpadní přenosné baterie;
- d) bezplatně sbírají odpadní přenosné baterie sebrané zapojenými sběrnými místy pro odpadní přenosné baterie s četností úměrnou pokryté oblasti a objemu a nebezpečné povaze odpadních přenosných baterií, které jsou prostřednictvím zapojených sběrných míst pro odpadní přenosné baterie obvykle sbírány;
- e) bezplatně sbírají odpadní přenosné baterie vyjmuté z odpadních elektrických a elektronických zařízení s četností úměrnou objemu a nebezpečné povaze odpadních přenosných baterií;
- f) zajistí, aby odpadní přenosné baterie sebrané od zapojených sběrných míst pro odpadní přenosné baterie a vyjmuté z odpadních elektrických a elektronických zařízení byly následně zpracovány v povoleném zařízení provozovatelem zařízení pro nakládání s odpady v souladu s článkem 70.

2. Výrobci přenosných baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, zajistí, aby systém zpětného odběru a sběru odpadních přenosných baterií:

- a) sestával ze sběrných míst, která zřídili ve spolupráci s jedním nebo více z těchto subjektů:
 - i) distributory v souladu s článkem 62;
 - ii) zařízeními pro zpracování vozidel s ukončenou životností, na které se vztahuje směrnice 2000/53/ES;
 - iii) orgány veřejné správy nebo třetími stranami provádějícími jejich jménem nakládání s odpady v souladu s článkem 66;
 - iv) dobrovolnými sběrnými místy v souladu s článkem 67;
 - v) zařízeními pro zpracování odpadních elektrických a elektronických zařízení, na které se vztahuje směrnice 2012/19/ES a
- b) pokrýval celé území členského státu s přihlédnutím k počtu obyvatel a hustotě zalidnění, předpokládanému objemu odpadních přenosných baterií, přístupnosti a blízkosti pro konečné uživatele a aby se neomezoval na oblasti, kde jsou sběr odpadních přenosných baterií a následné nakládání s nimi ziskové.

⁽⁴⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

3. Výrobci přenosných baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, dosahují a trvale zachovávají alespoň tyto cíle sběru odpadních přenosných baterií:

- a) 45 % do 31. prosince 2023;
- b) 63 % do 31. prosince 2027;
- c) 73 % do 31. prosince 2030.

Výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, vypočtou úroveň sběru uvedenou v tomto odstavci v souladu s přílohou XI.

4. Koneční uživatelé musí mít možnost odkládat odpadní přenosné baterie ve sběrných místech uvedených v odst. 2 písm. a), aniž by jim byly účtovány poplatky nebo měli povinnost zakoupit novou baterii nebo mít přenosnou baterii zakoupenou od výrobců, kteří zřizují sběrná místa.

5. Sběrná místa zřízená v souladu s odst. 2 písm. a) body i), iii) a iv) nepodléhají požadavkům na registraci nebo získání povolení podle směrnice 2008/98/ES.

6. Členské státy mohou přijmout opatření, která vyžadují, aby sběrná místa uvedená v odst. 2 písm. a) tohoto článku mohla sbírat odpadní přenosné baterie pouze tehdy, pokud uzavřela smlouvu s výrobcí nebo organizacemi odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1.

7. Vzhledem k očekávanému vývoji na trhu a prodloužení předpokládané životnosti nabíjitelných přenosných baterií se s cílem lépe zachytit skutečný objem odpadních přenosných baterií, které jsou pro sběr k dispozici, je Komisi svěřena pravomoc přijmout do 18. srpna 2027 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění metodika pro výpočet úrovně sběru pro přenosné baterie uvedená v příloze XI a cíl sběru stanovený v odstavci 3 tohoto článku, aby byl tento cíl sběru přizpůsoben nové metodice a současně byly zachovány rovnocenné ambice a harmonogramy.

Článek 60

Sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků

1. Výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, zajistí na území členského státu, ve kterém dodávají baterie poprvé na trh, tříděný sběr všech odpadních baterií lehkých dopravních prostředků bez ohledu na jejich povahu, chemické složení, stav, značku nebo původ. Za tímto účelem tito výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců:

- a) zavedou systém zpětného odběru a sběru odpadních baterií lehkých dopravních prostředků;
- b) nabídnou subjektům uvedeným v odst. 2 písm. a) bezplatný sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků a zajistí sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků od všech subjektů, které této nabídky využily (dále jen „zapojená sběrná místa pro baterie lehkých dopravních prostředků“);
- c) zajistí nezbytná praktická opatření pro sběr a přepravu odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, včetně bezplatného poskytnutí vhodných sběrných a přepravních zásobníků splňujících požadavky směrnice 2008/68/ES zapojeným sběrným místům pro baterie lehkých dopravních prostředků;
- d) bezplatně sbírají odpadní baterie lehkých dopravních prostředků sebrané zapojenými sběrnými místy pro baterie lehkých dopravních prostředků s četností úměrnou pokryté oblasti a objemu a nebezpečné povaze odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, které se na těchto sběrných místech obvykle seberou;
- e) bezplatně sbírají odpadní baterie lehkých dopravních prostředků vyjmuté z odpadních elektrických a elektronických zařízení s četností úměrnou objemu a nebezpečné povaze odpadních baterií lehkých dopravních prostředků;
- f) zajistí, aby odpadní baterie lehkých dopravních prostředků sebrané od zapojených sběrných míst pro baterie lehkých dopravních prostředků a vyjmuté z odpadních elektrických a elektronických zařízení byly následně zpracovány v povoleném zařízení provozovatelem zařízení pro nakládání s odpady v souladu s článkem 70.

2. Výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, zajistí, aby systém zpětného odběru a sběru odpadních baterií lehkých dopravních prostředků:

a) sestával ze sběrných míst, která zřídili ve spolupráci s jedním nebo více z těchto subjektů:

i) distributory v souladu s článkem 62;

ii) zařízeními pro zpracování vozidel s ukončenou životností, na které se vztahuje směrnice 2000/53/ES;

iii) orgány veřejné správy nebo třetími stranami provádějícími jejich jménem nakládání s odpady v souladu s článkem 66;

iv) dobrovolnými sběrnými místy v souladu s článkem 67;

v) zařízeními pro zpracování odpadních elektrických a elektronických zařízení, na které se vztahuje směrnice 2012/19/ES a

b) pokrýval celé území členského státu s přihlédnutím k počtu obyvatel a hustotě zalidnění, předpokládanému objemu odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, přístupnosti a blízkosti pro konečné uživatele a aby se neomezoval na oblasti, kde jsou sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků a následné nakládání s nimi ziskové.

3. Výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány podle čl. 57 odst. 1, dosahují a trvale zachovávají tyto cíle sběru odpadních baterií lehkých dopravních prostředků:

a) 51 % do 31. prosince 2028;

b) 61 % do 31. prosince 2031.

Výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, vypočtou úroveň sběru uvedenou v tomto odstavci v souladu s přílohou XI.

4. Výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1:

a) vybaví sběrná místa uvedená v odst. 2 písm. a) s vhodnou sběrnou infrastrukturou pro tříděný sběr odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, která splňuje platné bezpečnostní požadavky, a uhradí nezbytné náklady vynaložené těmito sběrnými místy v souvislosti s činnostmi zpětného odběru; zásobníky pro sběr a dočasné uskladnění těchto odpadních baterií ve sběrných místech odpovídají množství a nebezpečné povaze odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, které pravděpodobně budou prostřednictvím těchto sběrných míst sbírány;

b) sbírají odpadní baterie lehkých dopravních prostředků od sběrných míst uvedených v odst. 2 písm. a) s četností, která je úměrná skladovací kapacitě infrastruktury pro tříděný sběr a objemu a nebezpečné povaze odpadních baterií, které jsou prostřednictvím těchto sběrných míst obvykle sbírány; a

c) zajistí předávání odpadních baterií lehkých dopravních prostředků sebraných ze sběrných míst uvedených v odst. 2 písm. a) tohoto článku do povolených zařízení za účelem zpracování v souladu s články 70 a 73.

5. Koneční uživatelé musí mít možnost odkládat odpadní baterie lehkých dopravních prostředků ve sběrných místech uvedených v odst. 2 písm. a), aniž by jim byly účtovány poplatky nebo měli povinnost zakoupit novou baterii nebo mít baterii lehkého dopravního prostředku zakoupenou od výrobců, kteří zřizují sběrná místa.

6. Sběrná místa zřízená v souladu s odst. 2 písm. a) body i), iii) a iv) nepodléhají požadavkům na registraci nebo získání povolení podle směrnice 2008/98/ES.

7. Členské státy mohou přijmout opatření, která vyžadují, aby sběrná místa uvedená v odst. 2 písm. a) tohoto článku mohla sbírat odpadní baterie lehkých dopravních prostředků pouze tehdy, pokud uzavřela smlouvu s výrobcí nebo organizacemi odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1.

8. Vzhledem k očekávanému vývoji na trhu a prodloužení předpokládané životnosti baterií lehkých dopravních prostředků se s cílem lépe zachytit skutečný objem odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, které jsou pro sběr k dispozici, je Komisi svěřena pravomoc přijmout do 18. srpna 2027 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění metodika pro výpočet úrovně sběru pro odpadní baterie lehkých dopravních prostředků uvedená v příloze XI a cíl sběru stanovený v odstavci 3 tohoto článku, aby byl tento cíl sběru přizpůsoben nové metodice a současně byly zachovány rovnocenné ambice a harmonogramy.

Článek 61

Sběr odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel

1. Výrobci startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, provádějí bezplatný zpětný odběr a zajistí tříděný sběr všech odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel, které dodali poprvé na trh na území dotyčného členského státu, a to bez ohledu na jejich povahu, chemické složení, stav, značku či původ příslušné kategorie, aniž by měl konečný uživatel povinnost zakoupit novou baterii nebo mít baterii zakoupenou od těchto výrobců. Za tímto účelem přijímají nazpět odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel od konečných uživatelů nebo ze systémů zpětného odběru a sběru, které zahrnují sběrná místa, která zřídili ve spolupráci s některým z těchto subjektů:

- a) distributory startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel v souladu s čl. 62 odst. 1;
- b) provozovateli provádějícími repasi nebo nové využití startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel;
- c) zařízeními pro zpracování odpadních elektrických a elektronických zařízení a vozidel s ukončenou životností podle článku 65 pro odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel pocházející z jejich činnosti;
- d) orgány veřejné správy nebo třetími stranami provádějícími nakládání s odpady jejich jménem v souladu s článkem 66.

Členské státy mohou přijmout opatření, která vyžadují, aby subjekty uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) mohly sbírat odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel pouze tehdy, pokud uzavřely smlouvu s výrobcí nebo organizacemi odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1.

Pokud odpadní průmyslové baterie vyžadují předchozí demontáž v prostorách soukromých, nekomerčních uživatelů, povinnost výrobce přijmout tyto odpadní baterie nazpět nesmí vést k tomu, že by tito uživatelé nesli náklady související s demontáží a sběrem těchto odpadních baterií.

2. Opatření zpětného odběru zavedená v souladu s odstavcem 1 zahrnují celé území členského státu s přihlédnutím k počtu obyvatel a hustotě zalidnění, předpokládanému objemu odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel a k přístupnosti a blízkosti pro konečné uživatele a neomezují se pouze na oblasti, kde jsou sběr odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel a následné nakládání s nimi ziskové.

3. Výrobci startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1:

- a) vybaví systémy zpětného odběru a sběru podle odstavce 1 vhodnou sběrnou infrastrukturou pro tříděný sběr odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel, která splňuje platné požadavky na bezpečnost, a uhradí nezbytné náklady, které těmto systémům zpětného odběru a sběru v souvislosti s činnostmi zpětného odběru vznikly; zásobníky pro sběr a dočasné uskladnění těchto odpadních baterií v systémech zpětného odběru a sběru odpovídají množství a nebezpečné povaze odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel, které pravděpodobně budou prostřednictvím těchto sběrných míst sbírány;
- b) sbírají odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel ze systémů zpětného odběru a sběru podle odstavce 1 s četností, která je úměrná skladovací kapacitě infrastruktury pro tříděný sběr a objemu a nebezpečné povaze odpadních baterií, které jsou prostřednictvím těchto systémů zpětného odběru a sběru obvykle sbírány a
- c) zajišťují dodání odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel sebraných od konečných uživatelů a ze systémů zpětného odběru a sběru podle odstavce 1 tohoto článku do povolených zařízení za účelem zpracování v souladu s články 70 a 73.

4. Subjekty uvedené v odst. 1 písm. a) až d) tohoto článku mohou předat sebrané odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybraným podle čl. 57 odst. 8 za účelem jejich zpracování v souladu s článkem 70. V takových případech se má za to, že povinnost výrobců podle odst. 3 písm. c) tohoto článku je splněna.

Článek 62

Povinnosti distributorů

1. Distributoři přijímají nazpět odpadní baterie od konečných uživatelů bezplatně, aniž by koneční uživatelé měli povinnost zakoupit novou baterii nebo aniž by novou baterii byli zakoupili, a to bez ohledu na chemické složení, značku nebo původ baterie, takto:

- a) odpadní přenosné baterie v maloobchodní prodejně distributora nebo v její bezprostřední blízkosti;
- b) odpadní baterie lehkých dopravních prostředků, odpadní startovací baterie, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel v maloobchodní prodejně distributora nebo v její blízkosti.

2. Povinnost zpětného odběru stanovená v odstavci 1:

- a) se nevztahuje se na odpadní výrobky obsahující baterie;
- b) je omezena na kategorie odpadních baterií, které distributor má nebo měl v nabídce jako baterie, a v případě odpadních přenosných baterií je omezena na **množství**, které běžně odkládají neprofesionální koneční uživatelé.

3. Distributoři předávají odpadní baterie, které přijali nazpět, výrobcům nebo organizacím odpovědnosti výrobců, kteří jsou odpovědní za sběr těchto odpadních baterií v souladu s články 59, 60 a 61, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybranému podle čl. 57 odst. 8 za účelem jejich zpracování v souladu s článkem 70.

4. Povinnosti podle tohoto článku se obdobně použijí na distributory dodávající konečným uživatelům baterie prostřednictvím smluv uzavřených na dálku. Tito distributoři zajistí dostatečný počet sběrných míst zahrnujících celé území členského státu, s přihlédnutím k počtu obyvatel a hustotě zalidnění, předpokládanému objemu odpadních přenosných baterií, odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel a k přístupnosti a blízkosti pro konečné uživatele umožňující konečným uživatelům baterie vrátet.

5. V případě prodeje s dodáním distributoři konečnému uživateli nabídnou bezplatný zpětný odběr odpadních přenosných baterií, odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, odpadních průmyslových baterií, odpadních startovacích baterií a odpadních baterií elektrických vozidel v místě dodání nebo v místním sběrném místě. Konečný uživatel je při objednání baterie informován o opatřeních pro zpětný odběr odpadní baterie.

6. Pro účely souladu s čl. 30 odst. 1 písm. d) a e) nařízení (EU) 2022/2065 získají poskytovatelé online platform spadájících do oblasti působnosti kapitoly III oddílu 4 uvedeného nařízení, kteří spotřebitelům umožňují uzavírat s výrobcí smlouvy na dálku, od výrobců nabízejících spotřebitelům nacházejícím se v Unii baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo vozidel, tyto informace:

- a) podrobnosti týkající se registru výrobců uvedeného v článku 55 a registrační číslo či registrační čísla výrobce v tomto registru;
- b) autocertifikaci výrobce, který se zavazuje nabízet pouze baterie, včetně baterií zabudovaných do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, u nichž jsou splněny požadavky rozšířené odpovědnosti výrobce uvedené v čl. 56 odst. 1, 2, 3 a 4, čl. 57 odst. 1 a čl. 58 odst. 1, 2 a 7.

Článek 63

Systémy zálohování baterií

Do 31. prosince 2027 Komise posoudí proveditelnost a potenciální přínosy zavedení systémů zálohování baterií, zejména přenosných baterií pro všeobecné použití. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu a zváží přijetí vhodných opatření, včetně přijetí legislativních návrhů.

Článek 64

Povinnosti konečných uživatelů

1. Koneční uživatelé odkládají odpadní baterie odděleně od jiných toků odpadu, a to i od smíšeného komunálního odpadu.
2. Koneční uživatelé odkládají odpadní baterie v určených sběrných místech pro tříděný sběr zřízených přímo výrobcem nebo organizací odpovědnosti výrobců v souladu s články 59, 60 a 61 nebo v souladu se zvláštními smlouvami, které výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců uzavřeli.

Článek 65

Povinnosti provozovatelů zařízení pro zpracování

1. Provozovatelé zařízení pro zpracování, na něž se vztahují směrnice 2000/53/ES nebo 2012/19/EU, předají odpadní baterie vzniklé zpracováním vozidel s ukončenou životností nebo odpadních elektrických a elektronických zařízení výrobcům příslušné kategorie baterií nebo organizacím odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybraným podle čl. 57 odst. 8 za účelem jejich zpracování v souladu s článkem 70.
2. Provozovatelé zařízení pro zpracování uvedení v odstavci 1 vedou o těchto předávacích transakcích záznamy.

Článek 66

Účast orgánů veřejné správy v oblasti nakládání s odpady

1. Odpadní baterie pocházející od soukromých nekomerčních konečných uživatelů lze odkládat ve sběrných místech pro tříděný sběr zřízených orgány veřejné správy v oblasti nakládání s odpady.
2. Orgány veřejné správy v oblasti nakládání s odpady zajistí, aby sebrané odpadní baterie byly zpracovány v souladu s článkem 70, a to buď:
 - a) jejich předáním výrobcům příslušné kategorie baterií nebo organizacím odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybraným podle čl. 57 odst. 8; nebo
 - b) přímo zpracováním sebraných odpadních baterií v souladu s čl. 68 odst. 2.

Článek 67

Účast dobrovolných sběrných míst

1. Dobrovolná sběrná místa pro odpadní přenosné baterie předávají sebrané odpadní přenosné baterie výrobcům přenosných baterií nebo třetím stranám jednajícím jejich jménem, včetně organizací odpovědnosti výrobců, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybraným podle čl. 57 odst. 8 za účelem jejich zpracování v souladu s článkem 70.
2. Dobrovolná sběrná místa pro odpadní baterie lehkých dopravních prostředků předávají sebrané odpadní baterie lehkých dopravních prostředků výrobcům baterií lehkých dopravních prostředků nebo třetím stranám jednajícím jejich jménem, včetně organizací odpovědnosti výrobců, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady vybraným podle čl. 57 odst. 8 za účelem jejich zpracování v souladu s článkem 70.

Článek 68

Omezení předávání odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků

1. Členské státy mohou omezit možnost, aby distributoři, provozovatelé zařízení pro zpracování odpadů uvedení v článku 65, orgány veřejné správy v oblasti nakládání s odpady uvedené v článku 66 a dobrovolná sběrná místa uvedená v článku 67 předávali sebrané odpadní přenosné baterie a odpadní baterie lehkých dopravních prostředků buď výrobcům, nebo organizacím odpovědnosti výrobců, nebo provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady za účelem provedení zpracování v souladu s článkem 70. Členské státy zajistí, aby tato omezení neměla nepříznivý dopad na systémy sběru a recyklace.
2. Členské státy mohou rovněž přijmout opatření, která orgánům veřejné správy v oblasti nakládání s odpady uvedeným v článku 66 umožní, aby prováděly jejich zpracování v souladu s článkem 70 samy.

Článek 69

Povinnosti členských států ohledně cílů sběru odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, dosáhli cílů sběru stanovených v čl. 59 odst. 3 prvním pododstavci písm. a), b) a c), pokud jde o odpadní přenosné baterie, a stanovených v čl. 60 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) a b), pokud jde o odpadní baterie lehkých dopravních prostředků.

2. Členské státy zejména pravidelně, nejméně jednou ročně, kontrolují u výrobců nebo organizací odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, úroveň sběru, aby ověřily, zda výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců přijali vhodná opatření k dosažení cílů sběru stanovených v čl. 59 odst. 3 prvním pododstavci písm. a), b) a c), pokud jde o odpadní přenosné baterie, a v čl. 60 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) a b), pokud jde o odpadní baterie lehkých dopravních prostředků. Tato kontrola vychází zejména z informací oznámených příslušným orgánům v souladu s článkem 75 a zahrnuje ověření těchto informací a toho, zda výrobce dodržel metodiku výpočtu stanovenou v příloze XI, a z výsledků průzkumu složení uvedeného v odstavci 5 tohoto článku a veškerých dalších informací, které má členský stát k dispozici.

3. Pokud členský stát na základě kontroly uvedené v odstavci 2 tohoto článku zjistí, že výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byla jmenována v souladu s čl. 57 odst. 1, nepřijali opatření v souladu s dosažením cílů sběru stanovených v čl. 59 odst. 3 prvním pododstavci písm. a), b) a c), pokud jde o odpadní přenosné baterie, nebo stanovených v čl. 60 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) a b), pokud jde o odpadní baterie lehkých dopravních prostředků, požádá příslušný orgán dotčeného členského státu daného výrobce nebo organizaci odpovědnosti výrobců, aby případně přijali vhodná nápravná opatření k zajištění toho, aby mohli dosáhnout cílů sběru stanovených v těchto dvou uvedených článcích.

4. Aniž je dotčen mechanismus vlastní kontroly podle čl. 58 odst. 5, výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byla jmenována v souladu s čl. 57 odst. 1, předloží příslušnému orgánu do tří měsíců od žádosti příslušného orgánu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku návrh plánu nápravných opatření. Uvedený příslušný orgán může k návrhu plánu vznést připomínky a sdělit tyto připomínky výrobcí nebo organizaci odpovědnosti výrobců do jednoho měsíce od obdržení návrhu plánu nápravných opatření.

Pokud příslušný orgán sdělí své připomínky k návrhu plánu nápravných opatření, vypracují výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců do jednoho měsíce od obdržení těchto připomínek plán nápravných opatření zohledňující tyto připomínky a odpovídajícím způsobem jej provedou.

Při hodnocení toho, zda jsou nadále plněny podmínky registrace stanovené v článku 55 a případně podmínky schválení stanovené v článku 58, se zohlední obsah plánu nápravných opatření a jeho dodržování ze strany výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců.

5. Do 1. ledna 2026 a poté každých pět let provádějí členské státy průzkum složení sebraného smíšeného komunálního odpadu a toků odpadních elektrických a elektronických zařízení za předchozí kalendářní rok, aby určily, jaký je v nich podíl odpadních přenosných baterií a baterií lehkých dopravních prostředků. Na základě těchto průzkumů mohou příslušné orgány požadovat, aby výrobci přenosných baterií, výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo příslušné organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, přijali nápravná opatření s cílem rozšířit svou síť zapojených sběrných míst a uskutečnili informační kampaně v souladu s čl. 74 odst. 1.

Článek 70

Zpracování

1. Sebrané odpadní baterie nelze odstraňovat ani použít v procesech energetického využití.

2. Aniž je dotčena směrnice 2010/75/EU, povolená zařízení zajistí, aby zpracování odpadních baterií bylo v souladu přinejmenším s přílohou XII částí A tohoto nařízení a s nejlepšími dostupnými technikami definovanými v čl. 3 bodě 10 směrnice 2010/75/EU.

3. Pokud jsou sebrané baterie stále ještě zabudované v odpadním zařízení, odpadním lehkém dopravním prostředku nebo vozidle s ukončenou životností, vyjmou se z odpadního zařízení, odpadního lehkého dopravního prostředku nebo vozidla s ukončenou životností v souladu s případnými požadavky stanovenými ve směrnici 2000/53/ES nebo 2012/19/EU.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění požadavky na zpracování odpadních baterií stanovené v příloze XII části A s ohledem na technický a vědecký pokrok a vznikající nové technologie v oblasti nakládání s odpady.

5. Členské státy mohou zřídit systémy pobídek pro hospodářské subjekty, které dosahují vyšších hodnot, než jsou cíle stanovené v příloze XII části B pro recyklační účinnost a v části C pro materiálové využití.

Článek 71

Cíle recyklační účinnosti a materiálového využití

1. Každé povolené zařízení zajistí, aby všechny odpadní baterie, které byly tomuto zařízení dodány, byly přijaty a prošly přípravou k opětovnému použití, pro nové využití nebo k recyklaci.

2. Subjekty provádějící recyklaci zajistí, aby recyklace dosáhla cílů recyklační účinnosti stanovených v příloze XII části B a cílů materiálového využití stanovených v části C téže přílohy.

3. Úrovně recyklační účinnosti a materiálového využití se vypočítají v souladu s pravidly stanovenými v aktu v přenesené pravomoci, který bude přijat podle odstavce 4 tohoto článku.

4. Komise do 18. února 2025 přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž doplní toto nařízení stanovením metodiky pro výpočet a ověřování úrovně recyklační účinnosti a materiálového využití v souladu s přílohou XII částí A vymezením formátu dokumentace.

5. Do 18. srpna 2026 a poté nejméně každých pět let Komise posoudí, zda je vzhledem k vývoji na trhu – zejména pokud jde o bateriové technologie ovlivňující druh zpětně získaných materiálů a pokud jde o stávající a předpokládanou dostupnost kobaltu, mědi, olova, lithia či niklu nebo jejich nedostatek – a s ohledem na technický a vědecký pokrok vhodné revidovat cíl recyklační účinnosti stanovený v příloze XII části B a cíl materiálového využití stanovený v části C téže přílohy. Je-li to na základě tohoto posouzení odůvodněné a vhodné, je Komisi svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž se mění cíle recyklační účinnosti stanovené v příloze XII části B a cíle materiálového využití stanovené v části C téže přílohy.

6. Je-li to vhodné vzhledem k vývoji na trhu, který má dopad na druh materiálů, které lze zpětně získat, a s ohledem na technický a vědecký pokrok, včetně vznikajících nových technologií v oblasti nakládání s odpady, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění příloha XII část C doplněním dalších materiálů se specifickými cíli materiálového využití pro každý konkrétní materiál a příloha XII část B doplněním dalších chemikálií baterií s konkrétními cíli recyklační účinnosti.

Článek 72

Přeprava odpadních baterií

1. Zpracování může být prováděno mimo dotýčný členský stát nebo mimo Unii za předpokladu, že přeprava odpadních baterií či jejich frakcí je v souladu s nařízeními (ES) č. 1013/2006 a (ES) č. 1418/2007.

2. V zájmu rozlišování mezi použitými bateriemi a odpadními bateriemi mohou příslušné orgány členských států kontrolovat přepravu použitých baterií, u nichž existuje podezření, že se jedná o odpadní baterie, z hlediska souladu s minimálními požadavky stanovenými v příloze XIV a odpovídajícím způsobem tuto přepravu monitorovat.

Pokud příslušné orgány v členském státě zjistí, že zamýšlená zásilka použitých baterií sestává z odpadních baterií, mohou být náklady na vhodné analýzy, kontroly a skladování použitých baterií, u nichž existuje podezření, že se jedná o odpad, účtovány výrobcům příslušné kategorie baterií, třetím stranám jednajícím jejich jménem nebo jiným osobám, které zařizují přepravu. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se doplňují minimální požadavky stanovené v příloze XIV, zejména pokud jde o technický stav, s cílem rozlišovat mezi přepravou použitých baterií a odpadních baterií.

3. Odpadní baterie nebo jejich frakce vyvážené z Unie v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se započítávají do plnění povinností, účinnosti a cílů stanovených v člácích 70 a 71 pouze tehdy, pokud vývozce odpadních baterií nebo jejich frakcí předloží doklady schválené příslušným orgánem místa určení, že zpracování proběhlo za podmínek, které jsou rovnocenné podmínkám vyžadovaným tímto nařízením a jsou v souladu s jinými právními předpisy Unie týkajícími se lidského zdraví a ochrany životního prostředí.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jímž se stanoví podrobná pravidla doplňující pravidla obsažená v odstavci 3 tohoto článku stanovením kritérií pro posuzování rovnocenných podmínek.

Článek 73

Příprava k opětovnému použití nebo příprava pro nové využití odpadních baterií lehkých dopravních prostředků, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel

1. S cílem zdokumentovat, že odpadní baterie lehkých dopravních prostředků, odpadní průmyslové baterie a odpadní baterie elektrických vozidel, které jsou předmětem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití, již nejsou odpadem, držitel baterie na žádost příslušného orgánu:

- a) předloží doklad o vyhodnocení technického stavu nebo o zkouškách technického stavu provedených v členském státě ve formě kopie záznamů potvrzujících, že baterie je po přípravě k opětovnému použití nebo přípravě pro nové využití schopna podávat výkon odpovídající jejímu použití;
- b) prokáže další využívání baterie, u níž proběhla příprava k opětovnému použití nebo příprava pro nové využití, na základě faktury nebo smlouvy týkající se prodeje či převodu vlastnictví baterie;
- c) předloží doklad o odpovídající ochraně před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, a to i prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) se zpřístupní konečným uživatelům a třetím stranám, které jednají jejich jménem, za rovných podmínek v rámci dokumentace přiložené k baterii uvedené v odstavci 1 při jejím uvedení na trh nebo do provozu.

3. Poskytováním informací podle odstavců 1 a 2 není dotčena povinnost zachovávání důvěrnosti obchodně citlivých informací podle příslušných právních předpisů Unie a vnitrostátního práva.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijmout prováděcí akt, jímž stanoví podrobné technické požadavky a požadavky na ověřování, které musí odpadní baterie lehkých dopravních prostředků, odpadní průmyslové baterie nebo odpadní baterie elektrických vozidel splňovat, aby přestaly být odpadem. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Článek 74

Informace o předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi

1. Výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, zpřístupňují konečným uživatelům a distributorům následující informace týkající se předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi, pokud jde o kategorie baterií, jež dodávají na území členského státu, a to nad rámec zpřístupnění informací uvedených v čl. 8a odst. 2 směrnice 2008/98/ES:

- a) úlohu konečných uživatelů, pokud jde o přispívání k předcházení vzniku odpadů, mimo jiné i prostřednictvím informací o osvědčených postupech a doporučení ohledně používání baterií, které jsou zaměřeny na prodloužení fáze jejich využívání a na možnosti jejich opětovného použití, přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití a repase;
- b) úlohu konečných uživatelů, pokud jde o přispívání k tříděnému sběru odpadních baterií v souladu s jejich povinnostmi podle článku 64, aby je bylo možné zpracovat;
- c) místa pro tříděný sběr, zpětný odběr a sběr, příprava k opětovnému použití, příprava pro nové využití a zpracování, které jsou pro odpadní baterie k dispozici;
- d) nezbytné bezpečnostní pokyny pro manipulaci s odpadními bateriemi, a to i vzhledem k rizikům spojeným s bateriemi obsahujícími lithium a manipulací s nimi;
- e) význam štítků a symbolů na bateriích v souladu s článkem 13 nebo natištěných na jejich obalu nebo v dokumentaci přiložené k bateriím a
- f) dopad látek, zejména nebezpečných látek, obsažených v bateriích na životní prostředí a na lidské zdraví nebo bezpečnost osob, včetně dopadů vyvolaných nevhodným odkládáním odpadních baterií, jako je jejich odhazování mimo místa k tomu určená nebo odkládání do netříděného komunálního odpadu.

Tyto informace se zpřístupňují:

- a) v pravidelných časových intervalech u každého modelu baterie od okamžiku, kdy byl dodán na trh v členském státě poprvé, a to minimálně v prodejním místě, viditelným způsobem a prostřednictvím on-line platform;
- b) v jazyce nebo jazycích, kterým koneční uživatelé snadno porozumí a které stanoví příslušný členský stát, v němž má být baterie dodána na trh.

2. Výrobci zpřístupní distributorům a provozovatelům uvedeným v člancích 62, 65 a 66 a dalším provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady, kteří provádějí přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití nebo zpracování, informace týkající se bezpečnostních a ochranných opatření, včetně opatření k zajištění bezpečnosti při práci, která se vztahují na uskladnění a sběr odpadních baterií.

3. Od okamžiku, kdy je baterie dodána na území členského státu, výrobci na požádání a zdarma elektronicky zpřístupní provozovatelům zařízení pro nakládání s odpady, kteří provádějí přípravu k opětovnému použití, přípravu pro nové využití nebo zpracování, tyto informace specifické pro každý model baterie, které se týkají náležitého zpracování odpadních baterií způsobem šetrným k životnímu prostředí, pokud je tito provozovatelé potřebují k provádění těchto činností:

- a) postupy demontáže lehkých dopravních prostředků, vozidel a zařízení způsobem, který umožňuje vyjmutí zabudovaných baterií;
- b) bezpečnostní a ochranná opatření, včetně opatření k zajištění bezpečnosti při práci a požární ochrany, vztahující se na procesy uskladnění, přepravy a zpracování odpadních baterií.

V rámci informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) se identifikují složky a materiály a umístění všech nebezpečných látek v baterii, pokud to provozovatelé provádějící činnosti přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití nebo zpracování potřebují ke splnění požadavků tohoto nařízení.

Tyto informace se zpřístupní v jazyce nebo jazycích, kterým provozovatelé uvedení v prvním pododstavci snadno porozumí a které stanoví členský stát, v němž má být baterie uvedena na trh.

4. Distributoři, kteří dodávají baterie konečným uživatelům, trvale poskytují ve svých maloobchodních prostorách, a to snadno přístupným a jasně viditelným způsobem, a případně prostřednictvím svých on-line platform konečným uživatelům baterií informace uvedené v odstavcích 1 a 2 a informace o tom, jak mohou koneční uživatelé bezplatně vrátit odpadní baterie do příslušných sběrných míst zřízených v maloobchodních prodejnách nebo jménem dané online platformy. Tato povinnost je omezena na kategorie baterií, které distributor nebo maloobchodník má nebo měl ve své nabídce jako nové baterie.

Distributoři poskytnou informace uvedené v odstavcích 1 a 2 rovněž v případě, že prodávají své výrobky prostřednictvím online platform, které spotřebitelům umožňují uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku.

5. Informace o nákladech hrazených výrobcem podle čl. 56 odst. 4 písm. a) až d) jsou konečnému uživateli poskytnuty k nahlédnutí samostatně v místě prodeje nové baterie.

6. Výrobci příslušných kategorií baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců vedou kampaně na zvyšování povědomí a nabízejí pobídky, aby konečné uživatele povzbudili k odkládání odpadních baterií způsobem, který je v souladu s informacemi poskytovanými konečným uživatelům o předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi v souladu s odstavcem 1.

7. Pokud jsou informace podle tohoto článku poskytovány konečným uživatelům veřejně, je zachována důvěrnost obchodně citlivých informací v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy.

Článek 75

Minimální požadavky na podávání zpráv příslušným orgánům

1. Výrobci přenosných baterií a výrobci baterií lehkých dopravních prostředků nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, podávají příslušnému orgánu za každý kalendářní rok alespoň tyto informace podle chemického složení a kategorie baterií a odpadních baterií:

- a) množství přenosných baterií a baterií lehkých dopravních prostředků dodaných poprvé na trh na území členského státu, s vyloučením baterií, které v daném roce opustily území dotyčného členského státu dříve, než byly prodány konečným uživatelům;

- b) množství přenosných baterií pro všeobecné použití dodaných poprvé na trh na území členského státu, s vyloučením přenosných baterií pro všeobecné použití, které v daném roce opustily území dotyčného členského státu dříve, než byly prodány konečným uživatelům;
- c) množství odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků sebraných v souladu s články 59 a 60;
- d) úroveň sběru, jíž dosáhl výrobce nebo organizace odpovědnosti výrobců u odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků;
- e) množství sebraných odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků dodaných do povolených zařízení za účelem zpracování;
- f) množství sebraných odpadních přenosných baterií vyvezených do třetích zemí za účelem zpracování, přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití;
- g) množství sebraných odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků dodaných do povolených zařízení za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití.

Pokud provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady jiní než výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, sbírají odpadní přenosné baterie nebo odpadní baterie lehkých dopravních prostředků od distributorů nebo jiných sběrných míst pro odpadní přenosné baterie nebo odpadní baterie lehkých dopravních prostředků, podávají příslušnému orgánu za každý kalendářní rok zprávu o množství sebraných odpadních přenosných baterií a odpadních baterií lehkých dopravních prostředků podle jejich chemického složení.

2. Výrobci startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, podávají příslušnému orgánu za každý kalendářní rok tyto informace podle chemického složení a kategorie odpadních baterií:

- a) množství startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel dodaných poprvé na trh v členském státě, s vyloučením baterií, které v daném roce opustily území dotyčného členského státu dříve, než byly prodány konečným uživatelům;
- b) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel dodaných do povolených zařízení za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití;
- c) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel dodaných do povolených zařízení za účelem zpracování;
- d) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel vyvezených do třetích zemí za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití nebo za účelem zpracování.

3. Pokud provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady sbírají odpadní baterie od distributorů nebo od jiných míst sběru odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel nebo od konečných uživatelů, podávají příslušnému orgánu za každý kalendářní rok tyto informace podle chemického složení a kategorií odpadních baterií:

- a) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel;
- b) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel dodaných do povolených zařízení za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití;
- c) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel dodaných do povolených zařízení za účelem zpracování;
- d) množství sebraných odpadních startovacích baterií, odpadních průmyslových baterií a odpadních baterií elektrických vozidel vyvezených do třetích zemí za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití nebo za účelem zpracování.

4. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) až g) tohoto článku zahrnují informace o bateriích zabudované do vozidel a zařízení a o odpadních bateriích vyjmutých z vozidel a zařízení v souladu s článkem 65.

5. Provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady provádějící zpracování a subjekty provádějící recyklaci podávají příslušným orgánům členského státu, v němž dochází ke zpracování odpadních baterií, za každý kalendářní rok a podle jednotlivých členských států, v nichž byly odpadní baterie sebrány, tyto informace:

- a) množství odpadních baterií přijatých ke zpracování;
- b) množství odpadních baterií, u nichž byl zahájen proces přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití nebo recyklace;
- c) údaje o recyklační účinnosti a materiálovém využití odpadních baterií a o určení a výtěžku konečných výstupních frakcí.

Zpráva o recyklační účinnosti a materiálovém využití zahrnuje všechny jednotlivé kroky recyklace a všechny příslušné výstupní frakce. Pokud jsou postupy recyklace prováděny ve více než jednom zařízení, je za shromáždění informací a jejich předání příslušným orgánům odpovědný první subjekt provádějící recyklaci.

Příslušný orgán členského státu, v němž probíhá zpracování odpadních baterií, poskytne informace uvedené v tomto odstavci příslušnému orgánu členského státu, v němž byly baterie sebrány, pokud jde o dva různé státy.

Odpadní baterie odeslané do jiného členského státu ke zpracování v tomto jiném členském státě zahrne do údajů o recyklační účinnosti a materiálovém využití a k dosažení cílů stanovených v příloze XII je započítá členský stát, v němž byl tento odpad sebrán.

6. Pokud držitel odpadu jiní než držitel uvedení v odstavci 5 vyváží baterie ke zpracování, předávají příslušným orgánům členských států, kde se nacházejí, údaje týkající se množství odpadních baterií sebraných prostřednictvím tříděného sběru a vyvezených ke zpracování a údaje podle odst. 5 písm. b) a c).

7. Výrobci nebo organizace odpovědnosti výrobců, pokud byly jmenovány v souladu s čl. 57 odst. 1, provozovatelé zařízení pro nakládání s odpady a držitelé odpadů uvedení v tomto článku podají zprávu před uplynutím šesti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly údaje shromážděny. První sledované období se týká prvního úplného kalendářního roku ode dne vstupu v platnost prováděcího aktu, který v souladu s čl. 76 odst. 5 stanoví formát pro předkládání údajů Komisi.

8. Příslušné orgány vytvoří elektronické systémy, jejichž prostřednictvím jsou jim předkládány údaje, a stanoví formáty, které se mají používat.

9. Členské státy mohou příslušným orgánům povolit, aby si vyžádaly jakékoli další informace nezbytné k zajištění spolehlivosti předložených údajů.

Článek 76

Podávání zpráv Komisi

1. Členské státy zveřejní v souhrnné podobě za každý kalendářní rok ve formátu stanoveném Komisí v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 5 následující údaje týkající se přenosných baterií, baterií lehkých dopravních prostředků, startovacích baterií, průmyslových baterií a baterií elektrických vozidel podle kategorií baterií a jejich chemického složení:

- a) množství baterií dodaných poprvé na trh v členském státě, včetně těch, které jsou zabudované do zařízení, vozidel nebo průmyslových výrobků, avšak s vyloučením baterií, které v daném roce opustily území dotyčného členského státu dříve, než byly prodány konečným uživatelům;
- b) množství sebraných odpadních baterií v souladu s články 59, 60 a 61 a úrovně sběru vypočtené na základě metodiky uvedené v příloze XI;
- c) množství odpadních průmyslových baterií množství odpadních baterií elektrických vozidel sebraná a dodaná do povolených zařízení za účelem přípravy k opětovnému použití nebo přípravy pro nové využití;
- d) hodnoty dosažené recyklační účinnosti podle přílohy XII části B a hodnoty dosaženého materiálového využití podle přílohy XII části C, pokud jde o baterie sebrané v daném členském státě.

Členské státy zpřístupní tyto údaje do 18 měsíců od uplynutí vykazovaného roku, za který byly údaje shromážděny. Zveřejní tyto údaje elektronicky ve formátu stanoveném Komisí v souladu s odstavcem 5, s použitím snadno přístupných datových služeb. Tyto údaje jsou ve formátu umožňujícím strojové čtení, třídění a vyhledávání a dodržují otevřené standardy pro užití třetí stranou. Jakmile jsou údaje uvedené v prvním pododstavci zpřístupněny, členské státy to oznámí Komisi.

První vykazované období se týká prvního úplného kalendářního roku po vstupu v platnost prováděcího aktu, který v souladu s odstavcem 5 stanoví formát pro předkládání údajů Komisi.

Vedle povinností podle směrnic 2000/53/ES a 2012/19/EU údaje uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) tohoto článku zahrnují baterie zabudované do vozidel a zařízení a odpadní baterie vyjmuté z těchto vozidel a zařízení v souladu s článkem 65.

2. Zprávy o recyklační účinnosti a materiálovém využití podle odst. 1 prvním pododstavci písm. d) zahrnují všechny jednotlivé kroky recyklace a všechny příslušné výstupní frakce.

3. K údajům, jež členské státy předkládají v souladu s tímto článkem, se připojí zpráva o kontrole kvality, která má být předložena ve formátu stanoveném Komisí v souladu s odstavcem 5.

4. Komise shromáždí informace zpřístupněné v souladu s tímto článkem a přezkoumá je. Zveřejní zprávu, která posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Uvedené posouzení může zahrnovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Zpráva se vypracuje do 6 měsíců od prvního předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

5. Do 18. srpna 2025 přijme Komise prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro údaje a informace, jež mají být Komisi oznámeny, jakož i metody posuzování a provozní podmínky související se sběrem a zpracováním odpadních baterií pro účely odstavců 1 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

KAPITOLA IX

Digitální pas baterie

Článek 77

Pas baterie

1. Od 18. února 2027 mají každá baterie lehkého dopravního prostředku, každá průmyslová baterie s kapacitou vyšší než 2 kWh a každá baterie elektrického vozidla, které jsou uvedeny na trh nebo do provozu, elektronický záznam (dále jen „pas baterie“).

2. Pas baterie obsahuje informace týkající se modelu baterie a konkrétní informace týkající se jednotlivých baterií, včetně informací vyplývajících z používání těchto baterií, jak je uvedeno v příloze XIII.

V pasu baterie jsou uvedeny tyto informace:

- a) informace přístupné široké veřejnosti v souladu s přílohou XIII bodem 1;
- b) informace přístupné pouze oznámeným subjektům, orgánům dozoru nad trhem a Komisi v souladu s přílohou XIII body 2 a 3 a
- c) informace přístupné pouze fyzickým nebo právnickým osobám, které mají oprávněný zájem na přístupu k těmto informacím a jejich zpracování pro účely uvedené v třetím pododstavci písm. a) a b) v souladu s přílohou XIII body 2 a 4.

Účely přístupu k informacím a jejich zpracování podle druhého pododstavce písm. c):

- a) se týkají demontáže baterie, včetně bezpečnostních opatření, která je třeba během demontáže dodržovat, a podrobného složení modelu baterie, a jsou nezbytné pro to, aby opraváři, repaséři, provozovatelé v oblasti druhotného využití a subjekty provádějící recyklaci mohli provádět své příslušné hospodářské činnosti v souladu s tímto nařízením; nebo,

- b) v případě jednotlivých baterií jsou důležité pro kupujícího dané baterie nebo pro strany jednající jménem kupujícího, aby bylo možné danou baterii zpřístupnit nezávislým agregátorům energie nebo účastníkům trhu s energií.

Informace uvedené v druhém pododstavci se uvedou v pasu baterie v rozsahu použitelném pro uvedenou kategorii nebo podkategorii předmětné baterie.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění příloha XIII, pokud jde o informace, které je třeba uvést v pasu baterie, s ohledem na technický a vědecký pokrok.

3. Pas baterie je dostupný prostřednictvím kódu QR uvedeného čl. 13 odst. 6, který odkazuje na jedinečný identifikační kód přiřazený baterii hospodářským subjektem uvádějícím baterii na trh.

Kód QR a jedinečný identifikační kód jsou v souladu s normami ISO/IEC 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 a 15459-6:2014 nebo s jim rovnocennými normami.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž se mění druhý pododstavec tohoto odstavce s ohledem na technický a vědecký pokrok nahrazením norem uvedených v dotčeném pododstavci nebo doplněním dalších evropských nebo mezinárodních norem, s nimiž jsou kód QR a jedinečný identifikační kód v souladu.

4. Hospodářský subjekt uvádějící baterii na trh zajistí, aby informace uvedené v pasu baterie byly přesné, úplné a aktuální. Může písemně pověřit jakýkoli jiný subjekt, aby jednal jeho jménem.

5. Všechny informace uvedené v pasu baterie vycházejí z otevřených norem a jsou v interoperabilním formátu, přenositelné prostřednictvím otevřené interoperabilní sítě pro výměnu údajů bez uzamčení, strojově čitelné, strukturované a prohlédavatelné a jsou v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 78.

6. Přístup k informacím obsaženým v pasu baterie je regulován v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 78.

7. V případě baterie, která byla předmětem přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití či repase, přechází odpovědnost za splnění povinností podle odstavce 4 tohoto článku na hospodářský subjekt, který dotčenou baterii uvedl na trh nebo do provozu. Taková baterie má nový pas baterie, který odkazuje na pas nebo pasy původní baterie nebo baterií.

Dojde-li ke změně statusu baterie na odpadní baterii, odpovědnost za plnění povinností podle odstavce 4 tohoto článku přechází buď na výrobce, nebo na organizaci odpovědnosti výrobců, pokud byla jmenována v souladu s čl. 57 odst. 1, nebo na provozovatele zařízení pro nakládání s odpady vybraného v souladu s čl. 57 odst. 8.

8. Po recyklaci baterie pas baterie zanikne.

9. Do 18. srpna 2026 přijme Komise prováděcí akty, jimiž upřesní, které osoby mají být pro účely odst. 2 písm. c) tohoto článku považovány za osoby s oprávněným zájmem, jak je uvedeno v příloze XIII bodech 2 a 4, ke kterým informacím zmíněným v uvedených bodech mají mít přístup a do jaké míry mohou tyto informace stahovat, sdílet, zveřejňovat a opakovaně používat. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Osoby uvedené v odst. 2 písm. c) se upřesňují a skutečnost, do jaké míry mohou stahovat, sdílet, zveřejňovat a opakovaně používat informace uvedené v příloze XIII bodech 2 a 4, se určuje na základě těchto kritérií:

- a) potřeba mít tyto informace, aby bylo možné vyhodnotit stav a zbytkovou hodnotu baterie a možnost jejího dalšího využití;
- b) potřeba mít tyto informace pro účely přípravy k opětovnému použití, přípravy pro nové využití, nového využití, repase nebo recyklace baterie nebo pro účely možnosti volby mezi těmito operacemi;

- c) potřeba zajistit, aby přístup k informacím v pase baterie, které jsou obchodně citlivé, a jejich zpracování byly v souladu s platnými právními předpisy Unie omezeny na nezbytné minimum.

Článek 78

Technický návrh pasu baterie a jeho fungování

Technický návrh pasu baterie a jeho fungování musí splňovat tyto základní požadavky:

- a) pas baterie je plně interoperabilní s jinými digitálními pasy výrobků požadovanými právními předpisy Unie týkajícími se ekodesignu, pokud jde o technické, sémantické a organizační aspekty spojení mezi dvěma koncovými body a přenosu údajů;
- b) spotřebitelé, hospodářské subjekty a jiné příslušné subjekty mají bezplatný přístup k pasu baterie na základě svých příslušných přístupových práv stanovených v příloze XIII a v prováděcím aktu přijatém podle čl. 77 odst. 9;
- c) údaje uvedené v pasu baterie uchovává hospodářský subjekt odpovědný za plnění povinností podle čl. 77 odst. 4 nebo 7 nebo subjekty oprávněné jednat jeho jménem;
- d) pokud jsou údaje uvedené v pasu baterie uchovávány nebo jinak zpracovávány subjekty oprávněnými jednat jménem hospodářského subjektu odpovědného za plnění povinností podle čl. 77 odst. 4 nebo 7, nesmějí tyto subjekty předmětné údaje prodávat, opakovaně používat nebo zpracovávat nad rámec toho, co je nezbytné pro poskytování příslušných služeb skladování nebo zpracování, a to v plném rozsahu ani částečně;
- e) pas baterie zůstane k dispozici i poté, co hospodářský subjekt odpovědný za plnění povinností podle čl. 77 odst. 4 nebo 7 přestane existovat nebo ukončí svou činnost v Unii;
- f) práva na přístup k informacím v pasu baterie a na jejich vkládání, změnu nebo aktualizaci jsou omezena na základě přístupových práv stanovených v příloze XIII a v prováděcím aktu přijatém podle čl. 77 odst. 9;
- g) je zajištěna autentizace, spolehlivost a integrita údajů;
- h) u pasu baterie zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a soukromí a brání se podvodům.

KAPITOLA X

Dozor nad trhem Unie a ochranné postupy Unie

Článek 79

Postup na vnitrostátní úrovni pro nakládání s bateriemi představujícími riziko

1. Aniž je dotčen článek 19 nařízení (EU) 2019/1020, pokud orgány dozoru nad trhem jednoho členského státu mají dostatečný důvod se domnívat, že baterie, na niž se vztahuje toto nařízení, představuje riziko pro lidské zdraví či bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí, provedou hodnocení, zda dotčená baterie splňuje všechny příslušné požadavky stanovené tímto nařízením.

Pokud v průběhu hodnocení uvedeného v prvním pododstavci orgány dozoru nad trhem zjistí, že baterie nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením (dále jen „nevyhovující baterie“), neprodleně vyzvou příslušný hospodářský subjekt, aby v přiměřené lhůtě, kterou stanoví orgány dozoru nad trhem a která je úměrná povaze rizika, přijal všechna vhodná nápravná opatření za účelem uvedení této baterie do souladu s těmito požadavky, nebo za účelem jejího stažení z trhu nebo z oběhu.

Orgány dozoru nad trhem o tom informují příslušný oznámený subjekt.

2. Orgány dozoru nad trhem informují o výsledcích hodnocení a o opatřeních, která má hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout, Komisi a ostatní členské státy.

3. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata veškerá vhodná nápravná opatření ohledně všech nevyhovujících baterií, které dodal na trh v celé Unii.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci přiměřená nápravná opatření nepřijme, přijmou orgány dozoru nad trhem všechna vhodná předběžná opatření s cílem zakázat nebo omezit dodávání nevyhovujících baterií na trh daného členského státu nebo tyto baterie stáhnout z trhu či z oběhu.

Orgány dozoru nad trhem o těchto opatřeních neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

5. Součástí informací uvedených v odst. 4 druhém pododstavci jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovující baterie, údaje o původu této baterie, povaze nesouladu a souvisejícího rizika, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni a o stanovisku příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

- a) baterie není v souladu s články 6 až 10, 12, 13 nebo 14;
- b) nedostatky v harmonizovaných normách podle článku 15;
- c) nedostatky ve společných specifikacích uvedených v článku 16.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil postup podle tohoto článku, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích o nesouladu dotčené baterie, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s přijatým vnitrostátním opatřením o svých námitkách.

7. Pokud do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odst. 4 druhém pododstavci nevznese žádný členský stát ani Komise námitku proti předběžnému opatření přijatému orgány dozoru nad trhem, považuje se uvedené opatření za opodstatněné.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s nevyhovující baterií neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení nevyhovujících baterie z trhu.

Článek 80

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po ukončení postupu stanoveného v čl. 79 odst. 4, 6 a 7 vzneseny námitky proti opatření přijatému orgány dozoru nad trhem nebo pokud se Komise domnívá, že vnitrostátní opatření je v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení vnitrostátního opatření. Komise usiluje o to, aby toto hodnocení dokončila do jednoho měsíce.

Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise přijme prováděcí akt, jímž určí, zda je vnitrostátní opatření opodstatněné, či nikoli. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

2. Prováděcí akt Komise uvedený v odst. 1 druhém pododstavci je určen všem členským státům a Komise jej neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

Pokud je vnitrostátní opatření považováno za opodstatněné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla nevyhovující baterie stažena z jejich trhu, a informují o tom Komisi.

Je-li vnitrostátní opatření považováno za neopodstatněné, dotčený členský stát toto opatření zruší.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za opodstatněné a je-li nesoulad baterie přisuzován nedostatkům v harmonizovaných normách podle článku 15 tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

4. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za opodstatněné a je-li nesoulad baterie přisuzován nedostatkům ve společných specifikacích podle článku 16, Komise neprodleně přijme prováděcí akt, jímž dotčené společné specifikace změní nebo zruší. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Článek 81

Vyhovující baterie, které představují riziko

1. Pokud členský stát po provedení hodnocení podle čl. 79 odst. 1 zjistí, že ačkoli je baterie v souladu s články 6 až 10, 12, 13 a 14, představuje riziko pro lidské zdraví nebo bezpečnost osob, ochranu majetku nebo životní prostředí (dále jen „vyhovující baterie, která představuje riziko“), neprodleně vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby v přiměřené lhůtě, kterou stanoví orgány dozoru nad trhem a která je úměrná povaze rizika, přijal veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby vyhovující baterie, která představuje riziko, při dodání na trh již toto riziko nadále nepředstavovala, nebo aby danou baterii stáhl z trhu nebo z oběhu.
2. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata nápravná opatření ohledně všech vyhovujících baterií, které představují riziko, které dodal na trh v celé Unii.
3. Pokud nastane situace uvedená v odstavci 1, informuje členský stát neprodleně Komisi a ostatní členské státy. Tato informace musí obsahovat všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci vyhovujících baterií, které představují riziko, údaje o původu a dodavatelském řetězci těchto baterií, údaje o povaze souvisejícího rizika a údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni.
4. Komise neprodleně zahájí konzultace s členskými státy a s příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení přijatých vnitrostátních opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení přijme Komise prováděcí akt, jímž určí, zda je vnitrostátní opatření opodstatněné, či nikoli, a v případě nutnosti se v něm navrhnou vhodná opatření. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.
5. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se ochrany lidského zdraví a bezpečnosti osob a ochrany majetku nebo životního prostředí přijme Komise postupem podle čl. 90 odst. 4 okamžitě použitelný prováděcí akt.
6. Prováděcí akty Komise uvedené v odstavcích 4 a 5 jsou určeny všem členským státům a Komise je neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

Článek 82

Společné činnosti

Orgány dozoru nad trhem mohou provádět společné činnosti s organizacemi zastupujícími hospodářské subjekty nebo konečné uživatele. Tyto společné činnosti mohou zahrnovat zřízení středisek kompetencí pro baterie ze strany členských států nebo orgánů dozoru nad trhem, s cílem podporovat soulad s předpisy, zjišťovat nesoulad, zvyšovat informovanost a poskytovat poradenství v souvislosti s požadavky stanovenými v tomto nařízení v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2019/1020.

Článek 83

Formální nesoulad

1. Aniž je dotčen článek 79, pokud členský stát dojde k jednomu z těchto zjištění, vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby nesoulad odstranil:
 - a) označení CE bylo umístěno v rozporu s článkem 30 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo článkem 20 tohoto nařízení;
 - b) označení CE nebylo umístěno;
 - c) identifikační číslo oznámeného subjektu, je-li požadováno podle přílohy VIII, bylo umístěno v rozporu s článkem 20 nebo nebylo umístěno;
 - d) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno nebo nebylo vypracováno správně;
 - e) technická dokumentace uvedená v příloze VIII buď není k dispozici, anebo není úplná;
 - f) informace podle čl. 38 odst. 7 nebo čl. 41 odst. 3 chybějí, jsou nesprávné či neúplné;
 - g) není splněn některý jiný administrativní požadavek uvedený v člácích 38 nebo 41.

2. Pokud nesoulad uvedený v odstavci 1 nadále trvá, přijme dotčený členský stát veškerá vhodná opatření, jimiž omezí nebo zakáže dodávání baterie na trh, nebo zajistí, aby byla baterie stažena z trhu nebo z oběhu.

Článek 84

Neplnění povinností náležité péče

1. Pokud členský stát zjistí, že hospodářský subjekt neplní své povinnosti náležité péče stanovené v člancích 48, 49 a 50, vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby daný nesoulad odstranil.

2. Pokud neplnění povinností uvedené v odstavci 1 nadále trvá a pokud není k dispozici žádný jiný účinný prostředek, který by nesoulad odstranil, přijme dotčený členský stát všechna vhodná opatření, jimiž omezí nebo zakáže, aby baterie, které na trh dodal hospodářský subjekt zmíněný v odstavci 1, byly dodávány na trh, a pokud je neplnění povinností závažné, zajistí jejich stažení z trhu nebo z oběhu.

KAPITOLA XI

Zelené veřejné zakázky a postup pro změnu omezení týkajících se látek

Článek 85

Zelené veřejné zakázky

1. Veřejní zadavatelé ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 3 bodu 1 směrnice 2014/25/EU nebo zadavatelé ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/25/EU při zadávání veřejných zakázek na baterie nebo výrobky obsahující baterie v situacích, na něž se uvedené směrnice vztahují, zohlední dopady těchto baterií na životní prostředí během celého jejich životního cyklu s cílem zajistit, aby byly tyto dopady omezeny na minimum.

2. Po uplynutí 12 měsíců ode dne vstupu v platnost prvního aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 3 tohoto článku, který stanoví kritéria pro zadávání, se povinnost stanovená v odstavci 1 tohoto článku plní prostřednictvím uplatňování daných kritérií. Všechna zadávací řízení uskutečněná veřejnými zadavateli nebo zadavateli, která se týkají nákupu baterií nebo výrobků obsahujících baterie, které spadají do oblasti působnosti článků 7 až 10, učiní v technických specifikacích a kritériích pro zadávání odkaz na uvedený první akt v přenesené pravomoci, aby se zajistilo, že se vybírají baterie nebo výrobky obsahující baterie, které během svého životního cyklu vykazují výrazně nižší dopady na životní prostředí.

3. Komise 12 měsíců po přijetí posledního z aktů v přenesené pravomoci uvedených v čl. 7 odst. 2 čtvrtém pododstavci písm. a), čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 2 a čl. 10 odst. 5 přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, jimiž doplní toto nařízení stanovením kritérií pro zadávání pro zadávací řízení na baterie nebo výrobky obsahující baterie, která vycházejí z požadavků na udržitelnost stanovených v člancích 7 až 10.

Článek 86

Řízení o omezení látek

1. Pokud se Komise domnívá, že používání určité látky při výrobě baterií nebo přítomnost určité látky v bateriích při jejich uvedení na trh nebo během následujících fází jejich životního cyklu, a to i během nového využití nebo zpracování odpadních baterií, představuje riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, které není pod náležitou kontrolou a je třeba ho řešit na úrovni Unie, požádá agenturu, aby vypracovala dokumentaci pro omezení, která odpovídá požadavkům přílohy XV nařízení (ES) č. 1907/2006. Tato dokumentace pro omezení zahrnuje socioekonomické posouzení včetně analýzy alternativ.

2. Do 12 měsíců od obdržení žádosti Komise uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a pokud dokumentace pro omezení vypracovaná agenturou podle uvedeného odstavce prokáže, že kromě všech již přijatých opatření je nezbytné rovněž opatření na úrovni Unie, agentura navrhne omezení s cílem zahájit řízení popsané v odstavcích 4 až 9 tohoto článku a v člancích 87 a 88.

3. Pokud se členský stát domnívá, že používání určité látky při výrobě baterií nebo přítomnost určité látky v bateriích při jejich uvedení na trh nebo během následujících fází jejich životního cyklu, a to i během nového využití nebo zpracování odpadních baterií, představuje riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí, které není pod náležitou kontrolou a je třeba je řešit na úrovni Unie, oznámí agentuře, že navrhuje vypracování dokumentace pro omezení. Vypracování dokumentace pro omezení zajistí členský stát. Dokumentace pro omezení zahrnuje socioekonomické posouzení včetně analýzy alternativ.

Pokud dokumentace pro omezení prokáže, že kromě případných již zavedených opatření je nezbytné přijmout rovněž opatření na úrovni Unie, předloží členský stát tuto dokumentaci agentuře ve formátu stanoveném v příloze XV nařízení (ES) č. 1907/2006 za účelem zahájení řízení popsaného v odstavcích 4 až 9 tohoto článku a v článcích 87 a 88.

4. Pro účely dokumentace pro omezení a řízení o omezení agentura nebo členské státy zohlední jakoukoli dokumentaci, zprávu o chemické bezpečnosti nebo posouzení rizik předložené agentuře nebo členskými státy podle nařízení (ES) 1907/2006. Agentura nebo členské státy rovněž zohlední veškeré dostupné informace a odkáží na veškerá relevantní posouzení rizik předložená pro účely jiných právních předpisů Unie týkajících se životního cyklu látky použité v baterii, včetně fáze odpadu. Za tímto účelem poskytnou agentuře nebo dotčenému členskému státu na požádání informace jiné subjekty zřízené podle práva Unie a vykonávající podobné úkoly.

5. Přístup k informacím, které má agentura k dispozici při plnění úkolů vymezených v článku 6 tohoto nařízení a v tomto článku, se řídí článkem 118 nařízení (ES) č. 1907/2006.

6. Agentura vede seznam látek, pro něž agentura nebo členský stát plánují nebo vypracovávají dokumentaci pro omezení v souladu s tímto článkem.

7. Výbor pro posuzování rizik zřízený podle čl. 76 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1907/2006 a Výbor pro socioekonomickou analýzu zřízený podle čl. 76 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení ověří, zda předložená dokumentace pro omezení splňuje požadavky přílohy XV uvedeného nařízení. O tom, zda dokumentace splňuje požadavky, uvědomí příslušný výbor agenturu nebo členský stát navrhuující omezení do 30 dnů od jejího obdržení. Pokud dokumentace požadavky nesplňuje, oznámí se důvody agentuře nebo členskému státu písemně do 45 dnů od jejího obdržení. Agentura nebo členský stát uvede dokumentaci v soulad do 60 dnů od obdržení důvodů od příslušného výboru; pokud tak neučiní, řízení podle tohoto článku se ukončí.

8. Agentura neprodleně zveřejní záměr Komise nebo členského státu zahájit řízení o omezení určité látky podle tohoto článku a informuje o tom dotčené zúčastněné strany.

9. Agentura neprodleně zveřejní dokumentaci pro omezení na svých internetových stránkách, včetně omezení navržených podle odstavců 2 a 3, přičemž jasně uvede datum zveřejnění. Vyzve všechny dotčené zúčastněné strany, aby do čtyř měsíců ode dne zveřejnění jednotlivě nebo společně předložily:

a) připomínky k dokumentaci pro omezení a k navrhovaným omezením;

b) socioekonomickou analýzu navrhovaných omezení včetně analýzy alternativ nebo informací, které mohou k uvedené analýze přispět, v níž se posuzují výhody a nevýhody navrhovaných omezení. Tato analýza splňuje požadavky přílohy XVI nařízení (ES) č. 1907/2006.

10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 2 se přijmou do devíti měsíců od obdržení stanoviska Výboru pro socioekonomickou analýzu agentury uvedeného v čl. 87 odst. 2. Pokud Výbor pro socioekonomickou analýzu nepřijme stanovisko ve lhůtě stanovené v čl. 87 odst. 2 nebo 5, vezme Komise v úvahu socioekonomický dopad omezení, včetně dostupnosti alternativ dané látky, a ve lhůtě stanovené v čl. 87 odst. 2 přijme akt v přenesené pravomoci.

11. Pokud se návrh změny přílohy I liší od původního návrhu dokumentace pro omezení vypracovaného postupem podle tohoto článku a článků 87 a 88 nebo pokud nezohlední stanoviska agentury, připojí Komise podrobné vysvětlení důvodů těchto rozdílů.

Článek 87

Stanovisko výborů agentury

1. Do 12 měsíců ode dne zveřejnění podle čl. 86 odst. 9 přijme Výbor pro posuzování rizik, na základě posouzení relevantních částí dokumentace pro omezení, stanovisko k tomu, zda jsou navrhovaná omezení vhodná pro snížení rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí. V tomto stanovisku se zohlední dokumentace pro omezení vypracovaná agenturou na žádost Komise nebo členskými státy a stanoviska zainteresovaných stran podle čl. 86 odst. 9 písm. a).

2. Do 15 měsíců ode dne zveřejnění podle čl. 86 odst. 9 přijme Výbor pro socioekonomickou analýzu, na základě posouzení relevantních částí dokumentace pro omezení a socioekonomického dopadu, stanovisko k navrhovaným omezením. Ještě před tím vypracuje návrh stanoviska k navrhovaným omezením a k souvisejícímu socioekonomickému dopadu se zohledněním analýz nebo informací podle čl. 86 odst. 9 písm. b), pokud nějaké existují.
3. Agentura neprodleně zveřejní návrh stanoviska Výboru pro socioekonomickou analýzu na svých internetových stránkách a vyzve zainteresované strany, aby se k návrhu stanoviska vyjádřily, a to nejpozději do 60 dnů od zveřejnění tohoto návrhu stanoviska.
4. Výbor pro socioekonomickou analýzu neprodleně přijme stanovisko, přičemž případně zohlední další připomínky obdržené ve lhůtě uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Uvedené stanovisko zohledňuje připomínky zainteresovaných stran předložené podle čl. 86 odst. 9 písm. b) a podle odstavce 3 tohoto článku.
5. Pokud se stanovisko Výboru pro posuzování rizik výrazně odlišuje od omezení navrhovaných v dokumentaci pro omezení, prodlouží agentura lhůtu pro stanovisko Výboru pro socioekonomickou analýzu o nejvýše 90 dnů.
6. Výbor pro posuzování rizik a Výbor pro socioekonomickou analýzu při poskytování stanoviska podle odstavců 1 a 2 tohoto článku využijí zpravodajů podle článku 87 nařízení (ES) č. 1907/2006 a v souladu s podmínkami, které jsou v něm stanoveny.

Článek 88

Předložení stanoviska Komisi

1. Agentura neprodleně postoupí Komisi stanoviska Výboru pro posuzování rizik a Výboru pro socioekonomickou analýzu k omezením navrhovaným podle článku 86. Pokud se stanoviska Výboru pro posuzování rizik a Výboru pro socioekonomickou analýzu výrazně odlišují od navržených omezení, agentura předloží Komisi vysvětlující poznámku obsahující podrobné odůvodnění těchto rozdílů. Pokud jeden z výborů nebo oba výbory nezaujmu stanovisko ve lhůtách stanovených v čl. 87 odst. 1 a 2, agentura o tom uvědomí Komisi a uvede důvody.
2. Agentura neprodleně zveřejní stanoviska obou výborů na svých internetových stránkách.
3. Agentura poskytne Komisi nebo členskému státu na požádání všechny dokumenty a důkazy, které jí byly předloženy nebo které posoudila.

KAPITOLA XII

Přenesené pravomoci a postup projednávání ve výborech

Článek 89

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 3, čl. 8 odst. 1 a 5, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 5 a 6, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 8, čl. 14 odst. 4, čl. 48 odst. 8, čl. 53 odst. 3, čl. 59 odst. 7, čl. 60 odst. 8, čl. 70 odst. 4, čl. 71 odst. 4, 5 a 6, čl. 72 odst. 4, čl. 77 odst. 2 a 3 a čl. 85 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 17. srpna 2023. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 3, čl. 8 odst. 1 a 5, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 5 a 6, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 8, čl. 14 odst. 4, čl. 48 odst. 8, čl. 53 odst. 3, čl. 59 odst. 7, čl. 60 odst. 8, čl. 70 odst. 4, čl. 71 odst. 4, 5 a 6, čl. 72 odst. 4, čl. 77 odst. 2 a 3 a čl. 85 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 3, čl. 8 odst. 1 a 5, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 5 a 6, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 8, čl. 14 odst. 4, čl. 48 odst. 8, čl. 53 odst. 3, čl. 59 odst. 7, čl. 60 odst. 8, čl. 70 odst. 4, čl. 71 odst. 4, 5 a 6, čl. 72 odst. 4, čl. 77 odst. 2 a 3 nebo čl. 85 odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 90

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA XIII

Změny

Článek 91

Změny nařízení (EU) 2019/1020

Nařízení (EU) 2019/1020 se mění takto:

1) v čl. 4 odst. 5 se text „(EU) 2016/425³⁵ a (EU) 2016/426³⁶“ nahrazuje tímto:

„(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) a (EU) 2023/1542 (***)“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 51).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/426 ze dne 9. března 2016 o spotřebičích plyných paliv a o zrušení směrnice 2009/142/ES (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 99).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1);“

2) v příloze I se bod 21 seznamu harmonizačních právních předpisů Unie nahrazuje tímto:

„21. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1);“

Článek 92

Změna směrnice 2008/98/ES

V čl. 8a odst. 7 směrnice 2008/98/ES se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o baterie ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 (*), členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené před 4. červencem 2018 byly v souladu s tímto článkem do 18. srpna 2025.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).“

KAPITOLA XIV

Závěrečná ustanovení

Článek 93

Sankce

Do 18. srpna 2025 stanoví členské státy pravidla týkající se sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy neprodleně oznámí uvedená pravidla a uvedená opatření Komisi a neprodleně jí oznámí veškeré jejich pozdější změny.

Článek 94

Přezkum

1. Do 30. června 2031 provede Komise přezkum a vypracuje zprávu o uplatňování tohoto nařízení a o jeho dopadu na životní prostředí, lidské zdraví a fungování vnitřního trhu a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

2. S ohledem na technický pokrok a praktické zkušenosti získané v členských státech Komise ve své zprávě uvede hodnocení těchto hledisek tohoto nařízení:

- a) seznam společných formátů spadajících do definice přenosných baterií pro všeobecné použití;
- b) požadavky udržitelnosti a bezpečnosti stanovené v kapitole II, včetně možné potřeby zavedení zákazu vývozu baterií, které nejsou v souladu s omezeními stanovenými v příloze I;
- c) požadavky týkající se označování štítkem a poskytování informací stanovené v kapitole III;
- d) požadavky náležité péče u baterií stanovené v článcích 48 až 53;
- e) opatření týkající se nakládání s odpadními bateriemi stanovená v kapitole VIII, včetně možnosti zavedení dvou podkategorií přenosných baterií, totiž nabíjitelných a nenabíjitelných přenosných baterií, se samostatnými cíli pro tříděný sběr, a zavedení samostatného cíle pro tříděný sběr u přenosných baterií pro všeobecné použití;
- f) opatření týkající se pasu baterie podle kapitoly IX;
- g) porušování povinností a účinnost, přiměřenost a odrazující účinek sankcí podle článku 93;
- h) analýza dopadu tohoto nařízení na konkurenceschopnost odvětví baterií a na investice v tomto odvětví a analýza administrativní zátěže vyplývající z tohoto nařízení.

Ke zprávě podle odstavce 1 se případně připojí legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

3. S ohledem na revizi nařízení (ES) č. 1907/2006 Komise do své zprávy zahrne zvláštní posouzení nutnosti legislativního návrhu na změnu článků 6, 86, 87 a 88 tohoto nařízení.

4. Komise posoudí, zda je nutná změna kapitoly VII s ohledem na případné přijetí legislativních aktů Unie, v nichž se stanoví pravidla pro udržitelnou správu a řízení společností a náležitou péči, včetně povinností společností týkajících se nepříznivých dopadů na lidská práva a nepříznivých dopadů na životní prostředí, pokud jde o jejich vlastní činnost, činnost jejich dceřiných společností a poboček a činnost v rámci jejich hodnotového řetězce.

Komise zveřejní zprávu s výsledky tohoto posouzení do 12 měsíců ode dne vstupu kteréhokoli z legislativních aktů uvedených v prvním pododstavci v platnost, nebo do 30. června 2031, podle toho, co nastane dříve. Ke své zprávě Komise případně připojí legislativní návrh na změnu kapitoly VII.

5. Do 30. června 2031 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí proveditelnost a technické důsledky rozšíření definice „baterie lehkého dopravního prostředku“ uvedené v čl. 3 bodě 11, zejména zahrnutím baterií pohánějících nekolová vozidla. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

6. Do 1. ledna 2025 Komise posoudí, jak nejlépe zavést harmonizované normy pro jednotné nabíječky pro nabíjitelné baterie konstruované pro lehké dopravní prostředky, jakož i pro nabíjitelné baterie zabudované do konkrétních kategorií elektrických a elektronických zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2012/19/EU. Nabíjecí zařízení pro kategorie a třídy rádiových zařízení podle čl. 3 odst. 4 směrnice 2014/53/EU jsou z oblasti působnosti tohoto posouzení vyloučena.

Článek 95

Zrušení a přechodná pravidla

Směrnice 2006/66/ES se zrušuje s účinkem od 18. srpna 2025.

Nadále se však použijí ustanovení:

- a) článek 11 do 18. února 2027;
- b) čl. 12 odst. 4 a 5, a to do 31. prosince 2025, s výjimkou ustanovení o předávání údajů Komisi, které se použijí až do 30. června 2027;
- c) čl. 21 odst. 2, a to do 18. srpna 2026.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 96

Vstup v platnost a použitelnost

- 1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2. Použije se od 18. února 2024, není-li ve druhém pododstavci nebo v jiných ustanoveních tohoto nařízení stanoveno jinak.

Následující ustanovení se použijí takto:

- a) článku 11 se použije od 18. února 2027;
- b) článku 17 a kapitoly VI se použijí od 18. srpna 2024, s výjimkou ustanovení čl. 17 odst. 2, které se použije 12 měsíců po dni prvního zveřejnění seznamu uvedeného v čl. 30 odst. 2;

c) kapitoly VIII se použijí od 18. srpna 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. července 2023.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
P. NAVARRO RÍOS

PŘÍLOHA I

OMEZENÍ

Sloupec 1 Označení látky nebo skupiny látek	Sloupec 2 Podmínky omezení
1. Rtuť č. CAS 7439-97-6 č. ES 231-106-7 a její sloučeniny	Baterie, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zabudované do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, nesmí obsahovat více než 0,0005 % hmotnostních rtuti (vyjádřeno jako kovová rtuť).
2. Kadmium č. CAS 7440-43-9 č. ES 231-152-8 a jeho sloučeniny	Přenosné baterie, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zabudované do zařízení, lehkých dopravních prostředků nebo jiných vozidel, nesmí obsahovat více než 0,002 % hmotnostních kadmia (vyjádřeno jako kovové kadmium).
3. Olovo č. CAS 7439-92-1 č. ES 231-100-4 a jeho sloučeniny	1. Od 18. srpna 2024, přenosné baterie, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zabudované do zařízení, nesmí obsahovat více než 0,01 % hmotnostních olova (vyjádřeno jako kovové olovo). 2. Omezení uvedené v bodě 1 se do 18. srpna 2028 nevztahuje na přenosné zinko-vzdušné knoflíkové baterie.

PŘÍLOHA II

UHLÍKOVÁ STOPA

1. Oblast působnosti

Tato příloha stanoví základní prvky pro výpočet uhlíkové stopy.

Metodika výpočtu a ověření uhlíkové stopy, kterou má stanovit akt v přenesené pravomoci podle článku 7, vychází ze základních prvků obsažených v této příloze, je v souladu s nejnovější verzí metody Komise pro stanovení environmentální stopy produktu (PEF) a relevantními pravidly produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy (PEFCR) a zohledňuje mezinárodní dohody a technický/vědecký pokrok v oblasti posuzování životního cyklu.

Výpočet uhlíkové stopy životního cyklu musí být založen na kusovníku, energii a pomocných materiálech použitých v konkrétním výrobním závodě k výrobě konkrétního modelu baterie. Zejména je třeba přesně určit elektronické součásti (např. řídicí jednotky baterií a bezpečnostní jednotky) a katodové materiály, protože mohou mít hlavní podíl na uhlíkové stopě baterie.

2. Definice

Pro účely této přílohy se rozumí:

- a) „aktivitními údaji“ informace spojené s procesy při modelování inventarizace životního cyklu (LCI), přičemž agregované výsledky LCI procesních řetězců, které představují aktivity procesu, se vynásobí příslušnými aktivitními údaji a poté se sečtou za účelem odvození uhlíkové stopy spojené s tímto procesem;
- b) „kusovníkem“ seznam surovin, podsestav, středních sestav, podsložek a dílů a jejich množství potřebných k výrobě baterie;
- c) „údaji specifickými pro danou společnost“ údaje, které jsou přímo měřeny nebo shromažďovány z jednoho nebo více zařízení (údaje specifické pro danou lokalitu) a jsou typické pro činnosti společnosti; tyto údaje jsou označovány též jako „primární údaje“;
- d) „funkční jednotkou“ kvalitativní a kvantitativní aspekty funkcí a služeb zajišťovaných baterií;
- e) „životním cyklem“ po sobě jdoucí provázaná stadia produktového systému, od těžby nebo získání surovin z přírodních zdrojů ke konečnému odstranění (ISO 14040:2006 nebo jiná rovnocenná norma);
- f) „inventarizací životního cyklu (LCI)“ kombinovaný soubor výměn elementárních, odpadních a produktových toků v souboru údajů LCI;
- g) „souborem inventarizačních údajů o životním cyklu“ dokument nebo soubor s informacemi o životním cyklu uvedeného výrobku nebo jiný odkaz, jako například místo nebo proces, zahrnující popisná metadata a kvantitativní údaje inventarizace životního cyklu, který může zahrnovat soubor údajů z jednotkového procesu a částečně nebo zcela agregovaný soubor údajů;
- h) „referenčním tokem“ všechny výstupy z procesů v daném produktovém systému, kterých je zapotřebí k naplnění funkce vyjádřené funkční jednotkou (na základě ISO 14040:2006 nebo jiné rovnocenné normy);
- i) „sekundárními údaji“ údaje, které nejsou přímo měřeny nebo shromažďovány z konkrétního procesu v rámci dodavatelského řetězce společnosti, ani nejsou danou společností odhadovány, ale pocházejí z databáze LCI třetí strany nebo z jiných zdrojů; tyto údaje zahrnují průměrné údaje průmyslového odvětví (např. z uveřejněných údajů o produkci, vládních statistik a od průmyslových sdružení), studie v odborné literatuře, technické studie a patenty a mohou také vycházet z finančních údajů nebo obsahovat modelové údaje a další obecné údaje; zahrnují rovněž primární údaje, které procházejí fází horizontální agregace;
- j) „hranici systému“ aspekty zahrnuté do stadia životního cyklu nebo z tohoto stadia vyloučené.

Harmonizovaná pravidla pro výpočet uhlíkové stopy baterií dále zahrnují jakékoli další definice, které jsou nezbytné pro jejich interpretaci.

3. Funkční jednotka a referenční tok

Funkční jednotka je definována jako jedna kWh (kilowatthodina) z celkové energie poskytnuté bateriovým systémem za celou dobu životnosti bateriového systému, měřené v kWh. Celková energie se získá vynásobením počtu cyklů a množství energie dodané během každého cyklu.

Referenční tok je hmotnost baterie potřebná ke splnění specifické funkce a měří se v kg baterie na kWh celkové energie dodané baterií za celou dobu její životnosti. Veškeré kvantitativní vstupní a výstupní údaje shromažďované zhotovitelem za účelem kvantifikace uhlíkové stopy se počítají ve vztahu k tomuto referenčnímu toku.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě záložních baterií, jejichž primární funkcí je zajistit nepřetržitý přístup ke zdroji energie, funkční jednotka definuje jako schopnost poskytnout jednu kWmin (kilowattminutu) záložního výkonu kdykoliv v průběhu životnosti baterie. Referenční tok v případě záložních baterií je tudíž hmotnost baterie potřebná ke splnění definované funkce a měří se v kg baterie na kWmin záložního výkonu děleno životností baterie v rocích. Veškeré kvantitativní vstupní a výstupní údaje shromažďované zhotovitelem záložních baterií za účelem kvantifikace uhlíkové stopy se počítají ve vztahu k tomuto referenčnímu toku.

Ve výjimečných případech, jako jsou baterie hybridních vozidel, která se nedobíjejí ze zásuvky, může být funkční jednotka v rámci metodiky definována jinak.

4. Hranice systému

Hranice systému zahrnuje následující stadia životního cyklu a procesy v nich zahrnuté:

Stadia životního cyklu	Zahrnuté procesy
Získání a předběžné zpracování surovin	Zahrnuje těžbu a jiné relevantní získávání surovin, předběžné zpracování a přepravu aktivních materiálů, až po výrobu součástí bateriových článků a bateriových komponentů (aktivní materiály, separátor, elektrolyt, pouzdra, aktivní a pasivní součásti baterií) a elektrických nebo elektronických součástí.
Výroba hlavního výrobku	Montáž bateriových článků a baterií s bateriovými články a elektrickými nebo elektronickými součástmi
Distribuce	Doprava na místo prodeje
Konec životnosti a recyklace	Sběr, demontáž a recyklace

Z hranic systému jsou vyloučeny následující procesy zahrnuté ve stádiích životního cyklu:

- výroba zařízení pro montáž a recyklaci baterií, protože dopady na uhlíkovou stopu byly podle PEFCR pro vysoce specifické dobíjecí baterie pro mobilní zařízení vypočteny jako zanedbatelné;
- proces montáže baterie za použití součástí systému zhotovitele původního zařízení (OEM); tento proces představuje z větší části mechanickou montáž a je součástí montážní linky na zařízení OEM nebo vozidla; spotřeba energie nebo materiálu pro tento specifický proces je ve srovnání s výrobním procesem součástí OEM zanedbatelná.

Stadium používání je z výpočtů uhlíkové stopy životního cyklu vyloučeno, protože na tuto fázi nemají zhotovitelé přímý vliv, je, ledaže se prokáže, že rozhodnutí zhotovitelů baterií učiněné ve stadiu návrhu může tento dopad nezanedbatelně ovlivnit.

5. Použití souborů údajů specifických pro danou společnost a sekundárních souborů údajů

Vzhledem k velkému počtu součástí baterie a složitosti procesů výroby omezí hospodářský subjekt v odůvodněných případech použití údajů specifických pro danou společnost na analýzu procesů a součástí, které jsou specifické pro danou baterii.

Zejména všechny aktivitní údaje související s anodou, katodou, elektrolytem, separátorem a krytem článku baterie musí odkazovat na konkrétní model baterie vyráběný v konkrétním výrobním závodě. Nelze tedy použít žádné standardní aktivitní údaje. Aktivitní údaje specifické pro danou baterii se použijí v kombinaci s relevantními sekundárními soubory údajů vyhovujícími s ohledem na environmentální stopu výrobku.

Vzhledem k tomu, že prohlášení o uhlíkové stopě je specifické pro daný model baterie vyráběný ve stanoveném výrobním místě, není povoleno vzorkování údajů shromážděných z různých závodů, které vyrábějí stejný model baterie.

Změna kusovníku nebo skladby zdrojů energie použitých k výrobě modelu baterie vyžaduje nový výpočet uhlíkové stopy pro tento model baterie.

Harmonizovaná pravidla, která mají být upravena aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 7 odst. 1, zahrnují podrobné modelování následujících stadií životního cyklu:

- získání a předběžné zpracování surovin,
- výrobní fáze,
- distribuce,
- vlastní výroba elektřiny,
- fáze konce životnosti.

6. Posouzení dopadů uhlíkové stopy

Uhlíková stopa baterie se vypočítá pomocí metody posuzování dopadu životního cyklu na „změnu klimatu“ doporučené ve zprávě Společného výzkumného střediska z roku 2019 nazvané „Doporučení pro aktualizaci metody environmentální stopy výrobku“.

Výsledky se poskytnou jako charakterizované výsledky bez normalizace a vážení. Seznam charakterizačních faktorů, které mají být použity, je dostupný na evropské platformě pro hodnocení životního cyklu (LCA).

7. Kompenzace

Kompenzace se vypočítávají vzhledem k referenčnímu stavu, který představuje hypotetický scénář pro to, jaké by byly emise v případě absence projektu na snížení emisí, který dané kompenzace přináší.

Kompenzace se nezahrnují do prohlášení o uhlíkové stopě, ale mohou být vykázány samostatně jako dodatečné environmentální informace a lze je použít pro komunikační účely.

8. Výkonové třídy z hlediska uhlíkové stopy

V závislosti na rozložení hodnot v prohlášeních o uhlíkové stopě baterií uvedených na trh se určí smysluplný počet výkonových tříd, přičemž kategorie A je nejlepší třídou s nejnižším dopadem životního cyklu z hlediska uhlíkové stopy, čímž se umožní diferenciaci na trhu u kategorií baterií podle čl. 7 odst. 1.

Určení prahové hodnoty pro každou výkonovou třídu, jakož i jejich rozsahu, je založeno na rozložení výkonu kategorií baterií podle čl. 7 odst. 1, uvedených na trh v předchozích třech letech, očekávaných technologických zlepšeních a dalších technických faktorech.

9. Maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy

Na základě informací shromážděných prostřednictvím prohlášení o uhlíkové stopě a poměrného rozložení výkonových tříd modelů baterií uváděných na trh z hlediska uhlíkové stopy a s přihlédnutím k vědeckému a technickému pokroku v této oblasti určí Komise maximální prahové hodnoty uhlíkové stopy životního cyklu pro kategorie baterií podle čl. 7 odst. 1, a to poté, co provedla samostatné posouzení dopadu za účelem určení těchto prahových hodnot.

Při určování maximálních prahových hodnot uhlíkové stopy životního cyklu uvedených v prvním pododstavci zohlední Komise relativní rozložení hodnot uhlíkové stopy pro baterie na trhu, míru pokroku při snižování uhlíkové stopy baterií uváděných na trh Unie a skutečný a potenciální příspěvek těchto prahových hodnot uhlíkové stopy životního cyklu k cílům Unie v oblasti udržitelné mobility a klimatické neutrality do roku 2050.

PŘÍLOHA III

PARAMETRY ELEKTROCHEMICKÉ VÝKONNOSTI A ŽIVOTNOSTI PŘENOSNÝCH BATERIÍ PRO VŠEOBECNÉ POUŽITÍ

Část A

Parametry nenabíjitelných baterií

1. Minimální průměrná výdrž: minimální průměrná doba vybíjení u vzorku baterií při použití při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost.
2. Zpožděné vybíjení: relativní snížení minimální průměrné výdrže po definovaném časovém období a při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost, přičemž referenčním bodem je původně změřená minimální průměrná výdrž.
3. Odolnost proti úniku látek: odolnost proti neplánovanému úniku elektrolytu, plynu nebo jiných látek.

Část B

Parametry nabíjitelných baterií

1. Zaručená kapacita: výše kapacity baterie při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost, udávaná zhotovitelem.
2. Udržení náboje (kapacity) ⁽¹⁾: kapacita, kterou je baterie schopna poskytnout po skladování, při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost, po určitou dobu bez dalšího dobíjení, vyjádřená jakožto procento zaručené kapacity.
3. Obnovení náboje (kapacity): kapacita, kterou je baterie schopna poskytnout po dalším dobití po skladování, při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost, po určitou dobu, vyjádřená jakožto procento zaručené kapacity.
4. Výdrž v cyklech: počet cyklů nabíjení a vybíjení, kterými může baterie projít při specifických podmínkách, jako je teplota a relativní vlhkost, před tím, než kapacita poklesne pod specifikovaný podíl zaručené kapacity.
5. Odolnost proti úniku látek: odolnost proti neplánovanému úniku elektrolytu, plynu nebo jiných látek.

⁽¹⁾ Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC) uvádí náboj a kapacitu. Obojí představuje totéž fyzické množství (náboj); rozdíl je pouze v tom, že náboj je vyjádřen jako $C = A \cdot s$, zatímco kapacita je vyjádřena jako $A \cdot h$. V praxi se využívá převážně kapacita.

PŘÍLOHA IV

POŽADAVKY NA ELEKTROCHEMICKOU VÝKONNOST A ŽIVOTNOST BATERÍ LEHKÝCH DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ, PRŮMYSLOVÝCH BATERÍ S KAPACITOU VYŠŠÍ NEŽ 2 KWH A BATERÍ ELEKTRICKÝCH VOZIDEL

Pro účely této přílohy se rozumí:

- 1) „zaručenou kapacitou“ celkový počet ampérhodin (Ah), které lze za referenčních podmínek získat z plně nabitě baterie;
- 2) „poklesem kapacity“ postupné snižování množství náboje s ohledem na čas a užití, které může baterie dodávat při jmenovitém napětí, s ohledem na původní zaručenou kapacitu;
- 3) „výkonem“ se rozumí množství energie, které je baterie schopna poskytnout za daný čas za referenčních podmínek;
- 4) „poklesem výkonu“ postupné snižování množství energie s ohledem na čas a užití, které může baterie dodávat při jmenovitém napětí;
- 5) „vnitřním odporem“ odpor vůči toku proudu uvnitř článku nebo baterie za referenčních podmínek, tj. součet elektrického odporu a iontového odporu, který přispívá k celkovému účinnému odporu, včetně indukčních/kapacitních vlastností;
- 6) „energetickou účinností cyklu“ se rozumí poměr čisté energie dodané baterií během zkušební vybití k celkové energii nezbytné pro obnovení počátečního stavu nabití standardním nabíjením.

Část A

Parametry týkající se elektrochemické výkonnosti a životnosti

1. Zaručená kapacita (Ah) a pokles kapacity (%).
2. Výkon (W) a pokles výkonu (%).
3. Vnitřní odpor (Ω) a nárůst vnitřního odporu (%).
4. Případně energetická účinnost cyklu a její pokles (%).
5. Předpokládaná doba životnosti baterie za referenčních podmínek, pro které byla navržena, pokud jde o cykly – s výjimkou necyklických zařízení – a kalendářní roky.

Část B

Vysvětlení k měřením parametrů uvedených v části A

1. Použitá rychlost vybíjení a nabíjení.
 2. Poměr mezi jmenovitým výkonem baterie (W) a energií baterie (Wh).
 3. Hloubka vybití při zkoušce životnosti cyklů.
 4. Výkon při stavu nabití 80 % a 20 %.
 5. Případné výpočty provedené s naměřenými parametry.
-

PŘÍLOHA V

BEZPEČNOSTNÍ PARAMETRY

1. Tepelný šok a cyklická zkouška

Tato zkouška musí být navržena tak, aby vyhodnotila změny v integritě baterie vyplývající z roztažení a stažení článků při vystavení extrémním a náhlým změnám teploty a možné důsledky těchto změn. Během tepelného šoku se baterie vystaví dvěma teplotním limitům a udrží se při každém teplotním limitu po stanovenou dobu.

2. Ochrana proti vnějšímu zkratu

Tato zkouška vyhodnotí bezpečnostní vlastnosti baterie při navození vnějšího zkratu. Zkouška může vyhodnotit aktivaci zařízení nadproudové ochrany nebo schopnost článků odolat proudu, aniž by došlo k nebezpečné situaci (např. k tepelnému lavinovému jevu, výbuchu, požáru). K hlavním rizikovým faktorům patří vytváření tepla na úrovni článků a elektrický oblouk, které mohou poškodit obvody nebo vést ke snížení izolačního odporu.

3. Ochrana proti přebíjení

Tato zkouška vyhodnotí bezpečnost baterie v situacích, kdy dochází k přebíjení. Hlavními bezpečnostními riziky při přebíjení jsou rozklad elektrolytu, rozpad katody a anody, exotermický rozklad mezifázové vrstvy (SEI) tuhého elektrolytu, znehodnocení separátoru a pokovení lithiem, což může vést k samoohřevu baterie a tepelnému lavinovému jevu. Mezi faktory, které ovlivňují výsledek zkoušky, patří alespoň rychlost nabíjení a konečný stav nabití. Ochranu lze zajistit buď regulací napětí (přerušení po dosažení mezního nabíjecího napětí), nebo regulací proudu (přerušení po překročení maximálního nabíjecího proudu).

4. Ochrana proti nadměrnému vybití

Tato zkouška vyhodnotí bezpečnost baterie v situacích, kdy dochází k nadměrnému vybití. Bezpečnostní rizika při nadměrném vybití zahrnují obrácení polaritu vedoucí k oxidaci proudového kolektoru anody (měď) a k pokovení na straně katody. I menší nadměrné vybití může způsobit tvorbu dendritů a nakonec zkrat.

5. Ochrana proti přehřátí

Tato zkouška vyhodnotí vliv poruchy regulace teploty nebo selhání jiných ochranných prvků na vnitřní přehřívání během provozu.

6. Ochrana proti šíření tepla

Tato zkouška vyhodnotí bezpečnost baterie v situacích, kdy dochází k šíření tepla. Tepelný lavinový jev v jednom článku může způsobit kaskádovou reakci v celé baterii, která může být složena z mnoha článků. To může vést k závažným důsledkům, včetně významného uvolnění plynu. Při zkoušce se přihlíží ke zkouškám, které jsou pro použití v dopravě vyvíjeny v rámci organizace ISO a celosvětového technického předpisu OSN.

7. Mechanické poškození vnějšími silami

Tyto zkoušky simulují jednu nebo více situací, kdy je baterie náhodně vystavena mechanickým tlakům a zůstává funkční pro účel, pro který byla navržena. Kritéria pro simulaci těchto situací by měla odrážet využití v reálných podmínkách.

8. Vnitřní zkrat

Tato zkouška vyhodnotí bezpečnost baterie v situacích vnitřního zkratu. Vznik vnitřního zkratu, který je pro zhotovitele baterií jedním z hlavních problémů, může vést k uvolnění plynů, tepelnému lavinovému jevu spolu se vznikem jisker, které mohou vznítit elektrolytové páry unikající z článku. Tyto vnitřní zkraty mohou být vyvolány výrobními vadami, přítomností nečistot v článcích nebo dendritickým růstem lithia a jsou příčinou většiny bezpečnostních incidentů při používání v praxi. Je možných několik scénářů vnitřních zkratů (např. elektrický kontakt katody/anody, hliníkového proudového kolektoru/měděného proudového kolektoru, hliníkového proudového kolektoru/anody), přičemž každý má jiný kontaktní odpor.

9. Tepelné zatížení

Během této zkoušky se baterie vystaví zvýšeným teplotám (v IEC 62619 je teplota 85 °C), které mohou vyvolat reakce exotermního rozkladu a vést k tepelnému lavinovému jevu v článku.

10. Zkouška ohnivzdornosti

Nebezpečí výbuchu se posuzuje tak, že se baterie vystaví ohni.

11. Emise plynů

Baterie mohou obsahovat značné množství potenciálně nebezpečných materiálů, například vysoce hořlavé elektrolyty, žíravé a toxické složky. Integrita baterie by mohla být ohrožena, je-li vystavena určitým podmínkám, a mohlo by docházet k úniku nebezpečných plynů. Je tudíž důležité identifikovat emise plynů z látek z baterie během zkoušek: ve vztahu ke všem bezpečnostním parametrům uvedeným v bodech 1 až 10 musí být náležitě zvážena rizika emisí toxických plynů z bezvodých elektrolytů.

PŘÍLOHA VI

POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ ŠTÍTKEM, JINÉ OZNAČOVÁNÍ A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ

Část A: Obecné informace o bateriích

Informace na štítku baterie musí zahrnovat tyto informace o baterii:

1. identifikační údaje zhotovitele v souladu s čl. 38 odst. 7;
2. kategorii baterie a její identifikační údaje v souladu s čl. 38 odst. 6;
3. místo výroby (zeměpisná poloha výrobního závodu na výrobu baterií);
4. datum výroby (měsíc a rok);
5. hmotnost;
6. kapacita;
7. chemické složení;
8. nebezpečné látky obsažené v baterii, jiné než rtuť, kadmium nebo olovo;
9. použitelná hasicí látka;
10. kritické suroviny obsažené v baterii v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních hmotností.

Část B: Symbol pro tříděný sběr baterií

Část C: Kód QR

Kód QR je vysoce kontrastní vůči podkladové barvě a má velikost, která je snadno čitelná běžně dostupnou čtečkou kódů QR, která je např. součástí ručních komunikačních zařízení.

PŘÍLOHA VII

PARAMETRY PRO URČENÍ TECHNICKÉHO STAVU A PŘEDPOKLÁDANÉ DOBY ŽIVOTNOSTI BATERÍ

Část A

Parametry pro určení technického stavu baterií elektrických vozidel, stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie a baterií lehkých dopravních prostředků:

Pro baterie elektrických vozidel:

stav certifikované energie (SOCE).

Pro stacionární bateriové systémy pro ukládání energie a baterie lehkých dopravních prostředků:

1. zbývající kapacita;
2. zbývající výkon, je-li to možné;
3. zbývající energetická účinnost cyklu, je-li to možné;
4. vývoj rychlosti samovybíjení;
5. ohmický odpor, je-li to možné.

Část B

Parametry pro určení doby očekávané životnosti stacionárních bateriových systémů pro ukládání energie a baterií lehkých dopravních prostředků:

1. datum výroby baterie a případně datum jejího uvedení do provozu;
 2. celkový objem energie;
 3. kapacitní objem;
 4. sledování škodlivých událostí, jako jsou počet případů hlubokého vybití, doba přítomnosti v extrémních teplotách, doba, po kterou probíhalo nabíjení při extrémních teplotách;
 5. počet rovnocenných cyklů úplného nabití a vybití baterie.
-

PŘÍLOHA VIII

POSTUPY POSUZOVÁNÍ SHODY

Část A

MODUL A – INTERNÍ ŘÍZENÍ VÝROBY

1. Popis modulu

Interní řízení výroby je postupem posuzování shody, kterým zhotovitel plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 4 a zaručuje a prohlašuje na svou výhradní odpovědnost, že dané baterie splňují požadavky článků 6, 9, 10, 12, 13 a 14, které se na ně vztahují.

2. Technická dokumentace

Zhotovitel vypracuje technickou dokumentaci. Dokumentace umožňuje posouzení shody baterie s relevantními požadavky uvedenými v bodě 1 a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik.

Technická dokumentace upřesňuje příslušné požadavky a v míře relevantní pro posouzení se vztahuje na návrh, výrobu a fungování baterie. Technická dokumentace obsahuje v případě potřeby alespoň tyto prvky:

- a) celkový popis baterie a jejího předpokládaného použití;
- b) koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů;
- c) popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů a schémat uvedených v písmeni b) a fungování baterie;
- d) vzorový štítek požadovaný podle článku 13;
- e) seznam harmonizovaných norem podle článku 15 použitých zcela nebo zčásti, včetně údaje o tom, které části byly použity; seznam společných specifikací podle článku 16 použitých zcela nebo zčásti, včetně údaje o tom, které části byly použity; seznam jiných relevantních technických specifikací použitých pro účely měření nebo výpočtů;
- f) pokud harmonizované normy a společné specifikace uvedené v písmenu e) nebyly použity nebo nejsou k dispozici, popis řešení přijatých za účelem splnění příslušných požadavků článků 6, 9, 10, 12, 13 a 14 nebo za účelem ověření souladu baterií s těmito požadavky;
- g) výsledky provedených konstrukčních výpočtů a uskutečněných kontrol a použité technické důkazy či doklady a
- h) protokoly o zkouškách.

3. Výroba

Zhotovitel přijme veškerá opatření nezbytná k tomu, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu baterií s technickou dokumentací podle bodu 2 a s příslušnými požadavky uvedenými v bodě 1.

4. Označení CE a EU prohlášení o shodě

Zhotovitel umístí označení CE na každou jednotlivou baterii, která splňuje příslušné požadavky uvedené v bodě 1, nebo v případě, že to není možné nebo to vzhledem k povaze baterie nelze zaručit, na obal a do dokladů přiložených k baterii.

Zhotovitel vypracuje pro každý model baterie EU prohlášení o shodě v souladu s článkem 18 a spolu s technickou dokumentací je uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu 10 let od uvedení poslední baterie, která patří k příslušnému modelu baterie, na trh. V EU prohlášení o shodě je uveden model baterie, pro nějž bylo prohlášení o shodě vypracováno.

Kopie EU prohlášení o shodě se na požádání poskytne vnitrostátním orgánům.

5. Zplnomocněný zástupce zhotovitele

Povinnosti zhotovitele stanovené v bodě 4 může jeho jménem a na jeho odpovědnost splnit zplnomocněný zástupce zhotovitele, pokud jsou uvedeny v pověření.

Část B

MODUL D1 – ZAJIŠTĚNÍ KVALITY VÝROBNÍHO PROCESU

1. Popis modulu

Zajišťování kvality výrobního procesu je postupem posuzování shody, kterým zhotovitel plní povinnosti stanovené v bodech 2, 4 a 7 a zaručuje a prohlašuje na svou výhradní odpovědnost, aniž jsou dotčeny povinnosti jiných hospodářských subjektů v souladu s tímto nařízením, že dotčené baterie splňují příslušné požadavky článků 7 a 8 nebo, pokud se tak zhotovitel rozhodne, veškeré příslušné požadavky stanovené v člancích 6 až 10, 12, 13 a 14.

2. Technická dokumentace

Zhotovitel vypracuje technickou dokumentaci. Technická dokumentace umožňuje posouzení shody baterie s relevantními požadavky uvedenými v bodě 1 a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik.

Technická dokumentace upřesňuje příslušné požadavky a v míře relevantní pro posouzení se vztahuje na návrh, výrobu a použití baterie. Technická dokumentace obsahuje, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:

- a) celkový popis baterie a jejího předpokládaného použití;
- b) koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav a obvodů;
- c) popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů a schémat uvedených v písmeni b) a fungování baterie;
- d) vzorový štítek požadovaný podle článku 13;
- e) seznam použitých harmonizovaných norem podle článku 15 nebo společných specifikací podle článku 16 a v případě, že byly harmonizované normy nebo společné specifikace použity zčásti, údaj o tom, které části byly použity;
- f) seznam jiných relevantních technických specifikací použitých pro účely měření nebo výpočtů a v případě, že harmonizované normy nebo společné specifikace nebyly použity nebo nejsou k dispozici, popis řešení přijatých za účelem splnění příslušných požadavků článků 6 až 10, 12, 13 a 14 nebo za účelem ověření souladu baterií s těmito požadavky;

- g) výsledky provedených konstrukčních výpočtů, uskutečněných kontrol, použité technické důkazy či doklady;
- h) studii, z níž vycházejí hodnoty týkající se uhlíkové stopy podle čl. 7 odst. 1 a třída z hlediska uhlíkové stopy podle čl. 7 odst. 2, obsahující výpočty provedené v souladu s metodikou stanovenou v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 7 odst. 1 čtvrtého pododstavce písm. a) a důkazy a informace určující vstupní údaje pro tyto výpočty;
- i) studii, z níž vycházejí hodnoty týkající se podílu obsahu recyklovaného materiálu podle článku 8, obsahující výpočty provedené v souladu s metodikou stanovenou v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce a důkazy a informace určující vstupní údaje pro tyto výpočty a
- j) protokoly o zkouškách.

3. Dostupnost technické dokumentace

Zhotovitel technickou dokumentaci uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení baterie na trh.

4. Výroba

Zhotovitel používá schválený systém kvality pro výrobu, výstupní kontrolu a zkoušky dotčených baterií podle bodu 5 a podléhá dohledu podle bodu 6.

5. Systém kvality

1. Zhotovitel podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o posouzení svého systému kvality pro dotčené baterie.

Žádost mimo jiné obsahuje:

- a) název a adresu zhotovitele, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce zhotovitele, také jeho název a adresu;
 - b) písemné prohlášení, že stejná žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu;
 - c) všechny relevantní informace pro předpokládanou kategorii baterií;
 - d) dokumentaci týkající se systému kvality uvedenou v bodě 5.2;
 - e) technickou dokumentaci uvedenou v bodě 2.
2. Systém kvality zajišťuje soulad baterií s příslušnými požadavky článků 6 až 10, 12, 13 a 14, které se na ně vztahují.

Všechny podklady, požadavky a předpisy používané zhotovitelem jsou systematicky a řádně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Dokumentace systému kvality umožňuje jednotný výklad programů, plánů, příruček a záznamů týkajících se kvality.

Dokumentace systému kvality obsahuje zejména přiměřený popis:

- a) cílů z hlediska kvality a organizační struktury, odpovědnosti a pravomocí vedení, pokud jde o kvalitu výrobků;
- b) postupů pro dokumentaci a monitorování parametrů a údajů nezbytných pro výpočet a aktualizaci podílu obsahu recyklovaného materiálu podle článku 8 a případně hodnot týkajících se uhlíkové stopy a třídy uhlíkové stopy podle článku 7;

- c) odpovídajících metod, postupů a systematických činností, které se použijí při výrobě, kontrole a zajišťování kvality;
- d) kontrol, výpočtů, měření a zkoušek, které budou provedeny před výrobou, během výroby a po výrobě, s uvedením jejich četnosti;
- e) záznamů o kvalitě, jako jsou např. protokoly o kontrolách a údaje o výpočtech, měřeních a zkouškách, údaje o kalibracích, zprávy o kvalifikaci dotčených pracovníků atd.;
- f) prostředků umožňujících monitorování dosahování požadované kvality výrobků a účinného fungování systému kvality.

3. Oznámený subjekt posoudí systém kvality s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 5.2.

U prvků systému kvality, které odpovídají příslušným specifikacím relevantní harmonizované normy, shodu s těmito požadavky předpokládá.

Auditorský tým má zkušenosti se systémy řízení kvality a alespoň jeden jeho člen má zkušenosti s hodnocením v relevantní oblasti výrobků a hodnocením technologie daných výrobků a znalosti příslušných požadavků článků 6 až 10, 12, 13 a 14.

Audit zahrnuje návštěvu v provozních prostorách zhotovitele za účelem posouzení.

Auditorský tým přezkoumá technickou dokumentaci uvedenou v bodě 2, aby ověřil, že je zhotovitel schopen určit příslušné požadavky článků 6 až 10, 12, 13 a 14a provádět nezbytné kontroly, výpočty, měření a zkoušky, aby zajistil soulad baterie s těmito požadavky. Auditorský tým zkontroluje spolehlivost údajů použitých pro výpočet podílu obsahu recyklovaného materiálu podle článku 8 a případně hodnot týkajících se uhlíkové stopy a třídy z hlediska uhlíkové stopy podle článku 7, jakož i řádné provádění relevantní metodiky výpočtu.

Oznámený subjekt po posouzení systému kvality oznámí své rozhodnutí zhotoviteli. Oznámení obsahuje závěry auditu a odůvodnění daného rozhodnutí.

- 4. Zhotovitel se zavazuje, že bude plnit povinnosti vyplývající ze systému kvality, jak byl schválen, a že jej bude udržovat, aby byl i nadále přiměřený a účinný.
- 5. Zhotovitel informuje oznámený subjekt, který schválil systém kvality, o každé zamýšlené změně systému kvality.

Oznámený subjekt veškeré navrhované změny posoudí a rozhodne, zda upravený systém kvality bude i nadále splňovat požadavky uvedené v bodě 5.2, nebo zda je třeba nové posouzení.

Oznámený subjekt informuje zhotovitele o svém rozhodnutí. Oznámení obsahuje závěry kontroly a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

6. Dohled, za který odpovídá oznámený subjekt

- 1. Účelem dohledu je zajistit, aby zhotovitel řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému kvality.
- 2. Pro účely posouzení umožní zhotovitel oznámenému subjektu přístup do prostor určených pro výrobu, kontrolu, zkoušky a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

- a) dokumentaci systému kvality podle bodu 5.2;

b) technickou dokumentaci uvedenou v bodě 2;

c) záznamy o kvalitě, jako jsou např. protokoly o kontrolách a údaje o výpočtech, měřeních a zkouškách, údaje o kalibracích a zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků.

3. Oznámený subjekt provádí pravidelné audity, aby se ujistil, že zhotovitel udržuje a používá systém kvality, a předkládá zhotoviteli zprávu o auditu. Během těchto auditů oznámený subjekt kontroluje alespoň spolehlivost údajů použitých pro výpočet podílu obsahu recyklovaného materiálu podle článku 8 a případně hodnot týkajících se uhlíkové stopy a třídy z hlediska uhlíkové stopy podle článku 7, jakož i řádné provádění relevantní metodiky výpočtu.

4. Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u zhotovitele neohlášené návštěvy. Při těchto návštěvách může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo nechat provést kontroly, výpočty, měření a zkoušky za účelem ověření správného fungování systému kvality. Oznámený subjekt poskytne zhotoviteli zprávu o návštěvě, a pokud byly provedeny zkoušky, protokol o zkoušce.

7. Označení CE a EU prohlášení o shodě

1. Zhotovitel umístí označení CE a – na odpovědnost oznámeného subjektu podle bodu 5.1 – identifikační číslo tohoto oznámeného subjektu na každou jednotlivou baterii, která splňuje příslušné požadavky uvedené v bodě 1, nebo v případě, že to není možné nebo to vzhledem k povaze baterie nelze zaručit, na její obal a do dokladů přiložených k baterii.

2. Zhotovitel vypracuje pro každý model baterie EU prohlášení o shodě podle článku 18 a uchovává je pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu 10 let od uvedení poslední baterie, která patří k příslušnému modelu baterie, na trh. V EU prohlášení o shodě je uveden model baterie, pro nějž bylo prohlášení o shodě vypracováno.

Kopie EU prohlášení o shodě se na požádání poskytne vnitrostátním orgánům.

8. Dostupnost dokumentace systému kvality

Zhotovitel uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu deseti let po uvedení baterie na trh:

a) dokumentaci systému kvality podle bodu 5.2;

b) informace o změně podle bodu 5.5, jak byla schválena;

c) rozhodnutí a zprávy oznámeného subjektu podle bodů 5.5, 6.3 a 6.4.

9. Informační povinnosti oznámeného subjektu

Každý oznámený subjekt informuje svůj oznamující orgán o schváleních systému kvality, která vydal nebo odňal, a pravidelně či na požádání zpřístupní svému oznamujícímu orgánu seznam schválení systému kvality, která zamítl, pozastavil či jinak omezil.

Každý oznámený subjekt informuje ostatní oznámené subjekty o schváleních systému kvality, která zamítl, odňal, pozastavil či jinak omezil, a na požádání o schváleních systému kvality, která vydal.

10. Zplnomocněný zástupce zhotovitele

Povinnosti zhotovitele stanovené v bodech 3, 5.1, 5.5, 7 a 8 může jeho jménem a na jeho odpovědnost splnit zplnomocněný zástupce zhotovitele, pokud jsou uvedeny v pověření.

Část C

MODUL G – SHODA NA ZÁKLADĚ OVĚŘOVÁNÍ KAŽDÉHO JEDNOTLIVÉHO VÝROBKU

1. Popis modulu

Shoda na základě ověřování každého jednotlivého výrobku je postupem posuzování shody, kterým zhotovitel plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 5 a zaručuje a prohlašuje na svou výhradní odpovědnost, aniž jsou dotčeny povinnosti jiných hospodářských subjektů v souladu s tímto nařízením, že dotčená baterie, na niž se vztahují ustanovení bodu 4, je ve shodě s příslušnými požadavky článků 7 a 8 nebo, pokud se tak zhotovitel rozhodne, s veškerými příslušnými požadavky článků 6 až 10, 12, 13 a 14.

2. Technická dokumentace

1. Zhotovitel vypracuje technickou dokumentaci a dá ji k dispozici oznámenému subjektu podle bodu 4. Technická dokumentace umožňuje posouzení shody baterie s relevantními požadavky podle bodu 1 a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik.

Technická dokumentace upřesňuje příslušné požadavky a v míře relevantní pro posouzení se vztahuje na návrh, výrobu a fungování baterie.

Technická dokumentace obsahuje, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:

- a) celkový popis baterie a jejího předpokládaného použití;
- b) koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav a obvodů;
- c) popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů a schémat uvedených v písmeni b) a fungování baterie;
- d) vzorový štítek požadovaný podle článku 13;
- e) seznam použitých harmonizovaných norem podle článku 15 nebo společných specifikací podle článku 16 a v případě, že byly harmonizované normy nebo společné specifikace použity zčásti, údaj o tom, které části byly použity;
- f) seznam jiných relevantních technických specifikací použitých pro účely měření nebo výpočtů a v případě, že harmonizované normy nebo společné specifikace nebyly použity nebo nejsou k dispozici, popis řešení přijatých za účelem splnění příslušných požadavků uvedených v bodě 1 nebo za účelem ověření souladu baterií s těmito požadavky;
- g) výsledky provedených konstrukčních výpočtů, uskutečněných kontrol a použité technické důkazy či doklady;
- h) studii, z níž vycházejí hodnoty týkající se uhlíkové stopy a třída podle článku 7, obsahující výpočty provedené v souladu s metodikou stanovenou v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 7 odst. 1 čtvrtého pododstavce písm. a) a důkazy a informace určující vstupní údaje pro tyto výpočty;
- i) studii, z níž vycházejí hodnoty týkající se podílu obsahu recyklovaného materiálu podle článku 8, obsahující výpočty provedené v souladu s metodikou stanovenou v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce a důkazy a informace určující vstupní údaje pro tyto výpočty a
- j) protokoly o zkouškách.

2. Zhotovitel technickou dokumentaci uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení baterie na trh.

3. Výroba

Zhotovitel přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho monitorování zajišťovaly shodu vyráběné baterie s příslušnými požadavky podle bodu 1.

4. Ověřování

1. Oznámený subjekt, který si zhotovitel zvolil, pro účely kontroly shody baterie s příslušnými požadavky uvedenými v bodě 1 provede nebo nechá provést vhodné kontroly, výpočty, měření a zkoušky stanovené v relevantních harmonizovaných normách podle článku 15 nebo ve společných specifikacích podle článku 16 nebo rovnocenné zkoušky. Není-li taková harmonizovaná norma nebo společná specifikace k dispozici, dotčený oznámený subjekt rozhodne o vhodných kontrolách, výpočtech, měřeních a zkouškách, které mají být provedeny.

Oznámený subjekt vydá osvědčení o shodě s ohledem na provedené kontroly, výpočty, měření a zkoušky a schválenou baterii opatří nebo na vlastní odpovědnost nechá opatřit svým identifikačním číslem.

2. Zhotovitel uchovává oznámení o shodě pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení baterie na trh.

5. Označení CE a EU prohlášení o shodě

Zhotovitel umístí označení CE a – na odpovědnost oznámeného subjektu podle bodu 4 – identifikační číslo tohoto oznámeného subjektu na každou baterii, která splňuje příslušné požadavky uvedené v bodě 1, nebo v případě, že to není možné nebo to vzhledem k povaze baterie nelze zaručit, na její obal a do dokladů přiložených k baterii.

Zhotovitel pro každou baterii vypracuje EU prohlášení o shodě podle článku 18 a uchovává je pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení baterie na trh. V EU prohlášení o shodě je uvedena identifikace baterie, pro niž bylo prohlášení o shodě vypracováno.

Kopie EU prohlášení o shodě se na požádání poskytne vnitrostátním orgánům.

6. Zplnomocněný zástupce zhotovitele

Povinnosti zhotovitele stanovené v bodech 2.2, 4.2 a 5 může jeho jménem a na jeho odpovědnost splnit zplnomocněný zástupce zhotovitele za předpokladu, že jsou uvedeny v pověření.

PŘÍLOHA IX

EU PROHLÁŠENÍ O SHODĚ č.* ...

* (identifikační číslo prohlášení)

1. Model baterie (výrobek, kategorie a číslo šarže nebo sériové číslo):
2. Název a adresa zhotovitele a případně jeho zplnomocněného zástupce:
3. Toto prohlášení o shodě se vydává na výhradní odpovědnost zhotovitele.
4. Předmět prohlášení (popis baterie a identifikace umožňující její zpětné vysledování, což může ve vhodných případech zahrnovat obrazovou podobu baterie).
5. Předmět prohlášení uvedený v bodě 4 je v souladu s relevantními harmonizačními právními předpisy Unie: ... (odkaz na další použité akty Unie).
6. Odkazy na relevantní harmonizované normy nebo společné specifikace, které byly použity, nebo na jiné technické specifikace, na jejichž základě se shoda prohlašuje:
7. Oznámený subjekt ... (název, adresa, číslo) ... provedl ... (popis intervence)... a vydal osvědčení: ... (podrobnosti, včetně data vydání, a případně informace o době a podmínkách jeho platnosti).
8. Doplňující informace

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum vydání):

(jméno, funkce) (podpis)

PŘÍLOHA X

SEZNAM SUROVIN A KATEGORIÍ RIZIK

1. Suroviny:

- a) kobalt;
- b) přírodní grafit;
- c) lithium;
- d) nikl;
- e) chemické sloučeniny na bázi surovin uvedených v písmenech a) až d), které jsou nezbytné pro výrobu aktivních materiálů baterií.

2. Kategorie sociálních rizik a environmentálních rizik:

- a) životní prostředí, klima a lidské zdraví, s přihlédnutím k přímým, vyvolaným, nepřímým a kumulativním účinkům, mimo jiné:
 - i) ovzduší, včetně znečištění ovzduší, jako jsou emise skleníkových plynů;
 - ii) voda, včetně mořského dna a mořského prostředí, včetně znečištění vody, využívání vody, množství vody (povodně nebo sucho) a přístup k vodě;
 - iii) půda, včetně znečištění půdy, eroze půdy, využívání půdy a degradace půdy;
 - iv) biologická rozmanitost, včetně poškozování přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, flóry a ekosystémů, včetně ekosystémových služeb;
 - v) nebezpečné látky;
 - vi) hluk a vibrace;
 - vii) bezpečnost rostlin;
 - viii) spotřeba energie;
 - ix) odpady a rezidua;
- b) lidská práva, pracovní práva a pracovněprávní vztahy, mimo jiné:
 - i) bezpečnost a ochrana zdraví při práci;
 - ii) dětská práce;
 - iii) nucená práce;
 - iv) diskriminace;
 - v) svoboda odborových organizací;
- c) komunitní život, včetně komunitního života původního obyvatelstva.

3. Mezinárodní nástroje zabývající se riziky uvedenými v bodě 2 zahrnují:

- a) deset zásad sociální odpovědnosti podniků vymezených v rámci iniciativy OSN Global Compact;
- b) pokyny pro posuzování sociálních dopadů životního cyklu výrobků přijaté v rámci Programu OSN pro životní prostředí;
- c) Úmluva o biologické rozmanitosti, zejména rozhodnutí COP VIII/28 – Dobrovolné pokyny pro posuzování dopadu zohledňující problematiku biologické rozmanitosti;

- d) Pařížská dohoda OSN;
 - e) osm základních úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP), jak jsou definovány v Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci;
 - f) veškeré další mezinárodní úmluvy o životním prostředí, které jsou pro Unii nebo její členské státy závazné;
 - g) Deklarace MOP o základních principech a právech v práci;
 - h) Mezinárodní listina lidských práv včetně Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.
4. Mezinárodně uznávané nástroje v oblasti náležité péče použitelné na požadavky náležité péče stanovené v kapitole VII tohoto nařízení:
- a) Mezinárodní listina lidských práv včetně Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech;
 - b) obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv;
 - c) pokyny OECD pro nadnárodní společnosti;
 - d) Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky;
 - e) pokyny OECD pro oblast náležité péče na podporu odpovědného podnikání;
 - f) pokyny OECD pro náležitou péči v zodpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí.
-

PŘÍLOHA XI

VÝPOČET ÚROVNĚ SBĚRU PRO ODPADNÍ PŘENOSNÉ BATERIE A ODPADNÍ BATERIE LEHKÝCH DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ

1. Výrobci příslušné kategorie baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců, jsou-li jmenováni na základě čl. 57 odst. 1, a členské státy vypočítají úroveň sběru jako procentuální podíl určený tak, že se celková hmotnost odpadních baterií sebraných v souladu s články 59, 60 a 69 v členském státě v daném kalendářním roce vydělí průměrnou hmotností těch baterií, které výrobci v předchozích třech kalendářních letech buď dodali na trh přímo konečným uživatelům, nebo které dodali třetím osobám, aby je tyto osoby dodaly na trh konečným uživatelům v uvedeném členském státě. Úroveň sběru se pro přenosné baterie vypočítá v souladu s článkem 59 a pro baterie lehkých dopravních prostředků v souladu s článkem 60.

Rok	Shromažďování údajů		Výpočet	Povinnost podat zprávu
Rok 1	Prodej v roce 1 (S1)			
Rok 2	Prodej v roce 2 (S2)			
Rok 3	Prodej v roce 3 (S3)			
Rok 4	Prodej v roce 4 (S4)	Sběr v roce 4 (C4)	$\text{Úroveň sběru (CR4)} = \frac{3 \cdot C4}{S1 + S2 + S3}$	CR4
Rok 5	Prodej v roce 5 (S5)	Sběr v roce 5 (C5)	$\text{Úroveň sběru (CR5)} = \frac{3 \cdot C5}{S2 + S3 + S4}$	CR5
atd.	atd.	atd.	atd.	

2. Výrobci příslušné kategorie baterií nebo organizace odpovědnosti výrobců, jsou-li jmenováni na základě čl. 57 odst. 1, a členské státy vypočítají roční prodeje baterií konečným uživatelům v daném roce jako celkovou hmotnost těchto baterií poprvé dodaných na trh na území členského státu v daném roce, s výjimkou baterií, které opustily území tohoto členského státu v uvedeném roce před tím, než byly prodány konečným uživatelům. Tyto prodeje se vypočítají samostatně pro přenosné baterie a pro baterie lehkých dopravních prostředků.
3. U každé baterie se započítává pouze první dodání na trh v členském státě.
4. Výpočet uvedený v bodech 1 a 2 vychází ze shromážděných údajů nebo ze statisticky významných odhadů zakládajících se na shromážděných údajích.

PŘÍLOHA XII

POŽADAVKY NA SKLADOVÁNÍ A ZPRACOVÁNÍ, VČETNĚ RECYKLACE

Část A: Požadavky na skladování a zpracování

1. Zpracování zahrnuje přinejmenším odstranění všech kapalin a kyselin.
2. Zpracování a jakékoli skladování, včetně dočasného skladování, ve zpracovatelských zařízeních, včetně recyklačních zařízení, se uskutečňuje na plochách s nepropustným povrchem a vhodným pokrytím odolným vůči povětrnostním vlivům nebo ve vhodných nádobách.
3. Odpadní baterie jsou ve zpracovatelských zařízeních, včetně recyklačních zařízení, skladovány tak, aby se nesmíchaly s odpady z vodivých nebo hořlavých materiálů.
4. Pro zpracování odpadních lithiových baterií během manipulace, třídění a skladování se zavedou zvláštní preventivní a bezpečnostní opatření. Tato opatření zahrnují ochranu před expozicí:
 - a) nadměrnému teplu, například vysokým teplotám, ohni nebo přímému slunečnímu záření;
 - b) vodě, například srážkám a záplavám;
 - c) jakémukoli rozdrčení nebo fyzickému poškození.

Odpadní lithiové baterie se skladují v obvyklé instalované pozici, čili nikdy obráceně, v náležitě větraných prostorách a zakryté pryžovou izolací na ochranu před vysokým napětím. Skladovací zařízení odpadních lithiových baterií jsou označena varovnou značkou.

5. Rtuť je během zpracování oddělena do identifikovatelného toku, který musí být bezpečně imobilizován a odstraněn a nesmí mít nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí.
6. Kadmium je během zpracování odděleno do identifikovatelného toku, který musí mít bezpečné určení a nesmí mít nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí

Část B: Cíle recyklační účinnosti

1. V rámci recyklace musí být do 31. prosince 2025 dosaženo alespoň těchto cílů recyklační účinnosti:
 - a) recyklace 75 % průměrné hmotnosti olověných baterií;
 - b) recyklace 65 % průměrné hmotnosti lithiových baterií;
 - c) recyklace 80 % průměrné hmotnosti nikl-kadmiových baterií;
 - d) recyklace 50 % průměrné hmotnosti jiných odpadních baterií.
2. V rámci recyklace musí být do 31. prosince 2030 dosaženo alespoň těchto cílů recyklační účinnosti:
 - a) recyklace 80 % průměrné hmotnosti olověných baterií;
 - b) recyklace 70 % průměrné hmotnosti lithiových baterií.

Část C: Cíle materiálového využití

1. V rámci veškeré recyklace musí být do 31. prosince 2027 dosaženo alespoň těchto cílů materiálového využití:
 - a) 90 % pro kobalt;
 - b) 90 % pro měď;
 - c) 90 % pro olovo;
 - d) 50 % pro lithium;
 - e) 90 % pro nikl.
 2. V rámci veškeré recyklace musí být do 31. prosince 2031 dosaženo alespoň těchto cílů materiálového využití:
 - a) 95 % pro kobalt;
 - b) 95 % pro měď;
 - c) 95 % pro olovo;
 - d) 80 % pro lithium;
 - e) 95 % pro nikl.
-

PŘÍLOHA XIII

INFORMACE OBSAŽENÉ V PASU BATERIE

1. VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE MODELU BATERIE

Pas baterie obsahuje následující informace týkající se modelu baterie, které jsou přístupné veřejnosti:

- a) informace uvedené v příloze VI části A;
- b) materiálové složení baterie včetně jejího chemického složení, nebezpečných látek přítomných v baterii kromě rtuti, kadmia nebo olova a kritických surovin přítomných v baterii;
- c) informace o uhlíkové stopě podle čl. 7 odst. 1 a 2;
- d) informace o odpovědném získávání surovin uvedené ve zprávě o politice náležité péče týkající se baterie podle čl. 52 odst. 3;
- e) informace o obsahu recyklovaného materiálu uvedené v dokumentaci podle čl. 8 odst. 1;
- f) podíl obsahu obnovitelného materiálu;
- g) zaručená kapacita (Ah);
- h) minimální, jmenovité a maximální napětí, případně s teplotními rozsahy;
- i) původní výkon (W) a mezní hodnoty, případně s teplotním rozsahem;
- j) doba očekávané životnosti baterie vyjádřená v cyklech a použitá referenční zkouška;
- k) prahová hodnota kapacity pro vyčerpání (pouze u baterií elektrických vozidel);
- l) teplotní rozsah, který baterie vydrží, pokud se nepoužívá (referenční zkouška);
- m) doba, po kterou platí komerční záruka na kalendářní životnost;
- n) energetická účinnost cyklu na počátku a při 50 % životnosti;
- o) vnitřní odpor článku a sady baterií;
- p) rychlost nabíjení a vybíjení při relevantní zkoušce životnosti cyklů;
- q) požadavky na označování podle čl. 13 odst. 3 a 4;
- r) EU prohlášení o shodě podle článku 18;
- s) informace týkající se předcházení vzniku odpadních baterií a nakládání s nimi podle čl. 74 odst. 1 písm. a) až f).

2. INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE MODELU BATERIE PŘÍSTUPNÉ POUZE OSOBÁM S OPRÁVNĚNÝM ZÁJMEM A KOMISI

Pas baterie obsahuje následující informace týkající se modelu baterie, které jsou přístupné pouze osobám s oprávněným zájmem a Komisi:

- a) podrobné složení, včetně materiálů použitých v katodě, anodě a elektrolytu;
- b) čísla dílů v případě součástí a kontaktní údaje zdrojů pro náhradní díly;
- c) informace pro demontáž obsahující alespoň:
 - diagramy rozloženého bateriového systému/sady baterií, které znázorňují umístění bateriových článků,
 - postup při demontáži,
 - typ a počet způsobů upevnění, které je třeba odblokovat,
 - nástroje potřebné k demontáži,
 - varování před případným rizikem poškození dílů,
 - počet a rozmístění použitých článků;
- d) bezpečnostní opatření.

3. INFORMACE PŘÍSTUPNÉ POUZE OZNÁMENÝM SUBJEKTŮM, ORGÁNŮM DOZORU NAD TRHEM A KOMISI

Pas baterie obsahuje následující informace týkající se modelu baterie, které jsou přístupné pouze oznámeným subjektům, orgánům dozoru nad trhem a Komisi:

- výsledky protokolů o zkouškách prokazujících soulad s požadavky stanovenými tímto nařízením nebo jakýmkoli akty v přenesené pravomoci nebo prováděcími akty přijatými podle tohoto nařízení.

4. INFORMACE A ÚDAJE TÝKAJÍCÍ SE JEDNOTLIVÉ BATERIE PŘÍSTUPNÉ POUZE OSOBÁM S OPRÁVNĚNÝM ZÁJMEM

Pas baterie obsahuje následující specifické informace a údaje týkající se jednotlivé baterie, které jsou přístupné pouze osobám s oprávněným zájmem:

- a) hodnoty parametrů výkonnosti a životnosti podle čl. 10 odst. 1 při uvedení baterie na trh a v okamžiku změny jejího statusu;
 - b) informace o technickém stavu baterie podle článku 14;
 - c) informace o statusu baterie, vymezeném jako „původní“, „nově využitá“, „opětovně použitá“ „repasovaná“ či „odpadní“;
 - d) informace a údaje vyplývající z jejího používání, mimo jiné počet cyklů nabití a vybití a nepříznivých událostí, jako jsou nehody, jakož i pravidelně zaznamenávané informace o provozních podmínkách prostředí včetně teploty a o stavu nabití.
-

PŘÍLOHA XIV

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA PŘEPRAVU POUŽITÝCH BATERIÍ

1. Pro účely odlišení použitých a odpadních baterií je od držitele, tedy fyzické nebo právnické osoby, které mají v držení použité nebo odpadní baterie a tvrdí, že nemají v úmyslu přepravovat nebo nepřepravují odpadní, ale použité baterie, požadováno, aby měl pro účely doložení tohoto tvrzení k dispozici alespoň toto:
 - a) kopii faktury a smlouvy týkající se prodeje nebo převodu vlastnictví baterií, v níž je uvedeno, že baterie jsou určeny k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční;
 - b) doklad o vyhodnocení nebo zkouškách ve formě kopie záznamů, jako jsou doklad o zkoušce, důkaz funkčnosti pro každou přepravovanou baterii nebo její frakci a protokol obsahující veškeré informace o záznamech podle bodu 3;
 - c) prohlášení držitele, že nic z přepravovaného materiálu ani zařízení není odpadem podle definice v čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, a
 - d) odpovídající ochranu před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky, zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.
2. Ustanovení bodu 1 písm. a) a b) a bodu 3 se nepoužijí v případě, že je prokázáno, že k přepravě dochází v rámci dohody o převodu mezi podniky a že:
 - a) použitá baterie je zasílána zpět výrobci či třetí osobě jednající jeho jménem na opravu v rámci záruky za účelem opětovného použití, nebo
 - b) použitá baterie je určená k profesionálnímu použití je na základě platné smlouvy zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití výrobci či třetí osobě jednající jeho jménem nebo do zařízení třetí osoby v zemích, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady OECD C(2001)107/v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití, nebo
 - c) použitá baterie je určená k profesionálnímu použití je na základě platné smlouvy zasílána výrobci či třetí osobě jednající jeho jménem za účelem analýzy hlavní příčiny v případě, že analýzu může provést pouze výrobce nebo třetí osoby jednající jeho jménem.
3. Za účelem prokázání, že přepravované baterie nepředstavuje odpadní, ale použité baterie, provede jejich držitel tyto kroky týkající se zkoušek a vedení záznamů:

Krok 1: Zkoušky

- a) u baterie je provedena zkouška technického stavu a vyhodnocení přítomnosti nebezpečných látek;
- b) o výsledcích vyhodnocení a zkoušek podle písmene a) se vedou záznamy.

Krok 2: Záznamy

- a) záznamy jsou bezpečně, nikoli však nastálo upevněny buď přímo na použitou baterii, pokud není použitá baterie opatřena obalem, nebo na její obal tak, aby byly čitelné bez odstranění obalu;
- b) záznamy obsahují tyto informace:
 - název baterie nebo její frakce,
 - v relevantních případech identifikační číslo baterie nebo její frakce,

- rok výroby, je-li k dispozici,
 - název a adresa společnosti odpovědné za zkoušku technického stavu,
 - druhy zkoušek vykonaných v rámci kroku 1,
 - výsledky zkoušek vykonaných v rámci kroku 1, včetně data zkoušek.
4. Kromě dokumentace požadované v bodech 1, 2 a 3 se ke každému nákladu, např. přepravnímu kontejneru nebo nákladnímu automobilu, použitých baterií přiloží:
- a) relevantní přepravní doklad a
 - b) prohlášení odpovědné osoby o její odpovědnosti.
5. Jestliže není na základě příslušné dokumentace požadované v bodech 1, 2, 3 a 4 k dispozici důkaz o tom, že předmět není odpadní, ale použitou baterií, ani není k dispozici vhodná ochrana před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu, což jsou povinnosti držitele, který zařizuje přepravu, považuje se daný předmět za odpad a předpokládá se, že náklad představuje nedovolenou přepravu. V těchto případech se s nákladem zachází podle článků 24 a 25 nařízení (ES) č. 1013/2006.
-

PŘÍLOHA XV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 1 první pododstavec bod 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 první pododstavec bod 2	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 druhý pododstavec	—
Článek 2	Čl. 1 odst. 3, 4 a 5
Čl. 2 odst. 1	Čl. 1 odst. 3 a 4
Čl. 2 odst. 2	Čl. 1 odst. 5
Čl. 2 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 odst. 5 písm. a)
Čl. 2 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 odst. 5 písm. a)
Článek 3	Článek 3
Čl. 3 bod 1	Čl. 3 odst. 1 bod 1
Čl. 3 bod 2	Čl. 3 odst. 1 bod 2
Čl. 3 bod 3	Čl. 3 odst. 1 bod 9
Čl. 3 bod 4	—
Čl. 3 bod 5	Čl. 3 odst. 1 bod 12
Čl. 3 bod 6	Čl. 3 odst. 1 bod 13
Čl. 3 bod 7	Čl. 3 odst. 1 bod 50
Čl. 3 bod 8	Čl. 3 odst. 2 písm. a)
Čl. 3 bod 9	—
Čl. 3 bod 10	Čl. 3 odst. 1 bod 53
Čl. 3 bod 11	Čl. 3 odst. 1 bod 26
Čl. 3 bod 12	Čl. 3 odst. 1 ^o bod 47
Čl. 3 bod 13	Čl. 3 odst. 1 bod 65
Čl. 3 bod 14	Čl. 3 odst. 1 bod 16
Čl. 3 bod 15	Čl. 3 odst. 1 bod 22
Čl. 3 bod 16	—
Čl. 3 bod 17	—

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Článek 4	Článek 6
Čl. 4 odst. 1	Příloha I
Čl. 4 odst. 1 písm. a)	Příloha I první položka
Čl. 4 odst. 1 písm. b)	Příloha I druhá položka
Čl. 4 odst. 2	—
Čl. 4 odst. 3	—
Čl. 4 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 4 odst. 3 písm. b)	—
Čl. 4 odst. 3 písm. c)	—
Čl. 4 odst. 4	—
Článek 5	—
Článek 6	Článek 4
Čl. 6 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	—
Článek 7	Článek 2
Článek 8	Články 59 až 62 a 64 až 67
Čl. 8 odst. 1	Článek 59
Čl. 8 odst. 1 první pododstavec písm. a)	Čl. 59 odst. 1 písm. a) Čl. 59 odst. 1 písm. b)
Čl. 8 odst. 1 první pododstavec písm. b)	Článek 62
Čl. 8 odst. 1 první pododstavec písm. c)	Čl. 61 odst. 1 Čl. 62 odst. 1
Čl. 8 odst. 1 první pododstavec písm. d)	Čl. 59 odst. 2 písm. a) bod ii) Čl. 61 odst. 1 písm. c)
Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 59 odst. 5
Čl. 8 odst. 2	Čl. 59 odst. 1 a čl. 59 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 59 odst. 1 a čl. 59 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Čl. 59 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	—
Čl. 8 odst. 3	Článek 61
Čl. 8 odst. 4	Článek 61
Článek 9	—

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Článek 10	Články 59, 60 a 69
Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 10 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 75 odst. 4
Čl. 10 odst. 2	Články 59 a 60
Čl. 10 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 10 odst. 2 písm. b)	Čl. 59 odst. 3 a čl. 60 odst. 3
Čl. 10 odst. 3	Čl. 69 odst. 2 a čl. 76 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 4	—
Článek 11	Článek 11
Čl. 11 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1
Čl. 11 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 3
Článek 12	Článek 70
Čl. 12 odst. 1	Čl. 70 odst. 2
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec písm. a)	Čl. 59 odst. 1 písm. f), čl. 60 odst. 1 písm. f), čl. 61 odst. 3 písm. c)
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec písm. b)	Čl. 71 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec	—
Čl. 12 odst. 2	Čl. 71 odst. 4
Čl. 12 odst. 3	Čl. 70 odst. 3
Čl. 12 odst. 4	Čl. 71 odst. 2 a 3
Čl. 12 odst. 5	Čl. 75 odst. 5 písm. c) a čl. 76 odst. 1 písm. d)
Čl. 12 odst. 6	Čl. 71 odst. 4
Článek 13	—
Čl. 13 odst. 1	—
Čl. 13 odst. 2	—
Článek 14	Čl. 70 odst. 1
Článek 15	Článek 72
Čl. 15 odst. 1	Čl. 72 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 72 odst. 3

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Čl. 15 odst. 3	Čl. 72 odst. 4
Článek 16	Článek 56
Čl. 16 odst. 1	Čl. 56 odst. 1 a odst. 4
Čl. 16 odst. 1 písm. a)	Čl. 56 odst. 4 písm. a)
Čl. 16 odst. 1 písm. b)	Čl. 56 odst. 4 písm. a)
Čl. 16 odst. 2	—
Čl. 16 odst. 3	Čl. 56 odst. 1 písm. c)
Čl. 16 odst. 4	Čl. 74 odst. 5
Čl. 16 odst. 5	—
Čl. 16 odst. 6	—
Článek 17	Článek 55
Článek 18	Čl. 57 odst. 2 písm. c)
Čl. 18 odst. 1	—
Čl. 18 odst. 2	—
Čl. 18 odst. 3	—
Článek 19	Čl. 59 odst. 1, čl. 60 odst. 1, čl. 61 odst. 1, článek 62 a články 64 až 67
Čl. 19 odst. 1	Čl. 59 odst. 2, čl. 60 odst. 2, čl. 61 odst. 1 a články 62, 65, 66 a 67
Čl. 19 odst. 2	Čl. 57 odst. 2 písm. c)
Článek 20	Článek 74
Čl. 20 odst. 1	Čl. 74 odst. 1
Čl. 20 odst. 1 písm. a)	Čl. 74 odst. 1 písm. f)
Čl. 20 odst. 1 písm. b)	Čl. 74 odst. 1 písm. b)
Čl. 20 odst. 1 písm. c)	Čl. 74 odst. 1 písm. c)
Čl. 20 odst. 1 písm. d)	Čl. 74 odst. 1 písm. b)
Čl. 20 odst. 1 písm. e)	Čl. 74 odst. 1 písm. e)
Čl. 20 odst. 2	Článek 74
Čl. 20 odst. 3	Čl. 74 odst. 4
Článek 21	Článek 20 Článek 13, příloha VI části A, B, C
Čl. 21 odst. 1	Čl. 13 odst. 4

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Čl. 21 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 21 odst. 3	Čl. 13 odst. 5
Čl. 21 odst. 4	Čl. 13 odst. 4
Čl. 21 odst. 5	Čl. 13 odst. 4
Čl. 21 odst. 6	—
Čl. 21 odst. 7	—
Článek 22a	—
Článek 23	Článek 94
Čl. 23 odst. 1	Čl. 94 odst. 1
Čl. 23 odst. 2	Čl. 94 odst. 2
Čl. 23 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 23 odst. 2 písm. b)	Čl. 94 odst. 2 první pododstavec písm. e)
Čl. 23 odst. 2 písm. c)	Čl. 71 odst. 5 a 6
Čl. 23 odst. 3	Čl. 94 odst. 2 druhý pododstavec
Článek 23a	Článek 89
Čl. 23a odst. 1	Čl. 89 odst. 1
Čl. 23a odst. 2	Čl. 89 odst. 2
Čl. 23a odst. 3	Čl. 89 odst. 3
Čl. 23a odst. 4	Čl. 89 odst. 5
Čl. 23a odst. 5	Čl. 89 odst. 6
Článek 24	Článek 90
Čl. 24 odst. 1	Čl. 90 odst. 1
Čl. 24 odst. 2	Čl. 90 odst. 3
Čl. 24 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 90 odst. 3 druhý pododstavec
Článek 25	Článek 93
Článek 26	—
Článek 27	—
Článek 28	Článek 95
Článek 29	Článek 96
Článek 30	—

Směrnice 2006/66/ES	Toto nařízení
Příloha I	Příloha XI
Příloha II	Příloha VI část B
Příloha III	Příloha XII
Příloha III část A	Příloha XII část A
Příloha III část B	Příloha XII část B
Příloha IV	Článek 55

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/1543**ze dne 12. července 2023****o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí svobody po skončení trestního řízení**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Pro postupné vytváření takového prostoru má Unie přijmout opatření týkající se justiční spolupráce v trestních věcech na základě zásady vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, které je od zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 obvykle označováno za základní kámen justiční spolupráce v trestních věcech v Unii.
- (2) Opatření k získání a uchování elektronických důkazů jsou pro trestní vyšetřování a stíhání napříč Uní stále důležitější. Pro boj proti trestné činnosti jsou zásadní účinné mechanismy k získávání elektronických důkazů a tyto mechanismy by měly podléhat podmínkám a zárukám, aby zajistily plné dodržování základních práv a zásad uznaných v článku 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména pak zásady nezbytnosti a přiměřenosti, spravedlivého procesu, ochrany soukromí, osobních údajů a důvěrné povahy komunikací.
- (3) Ve společném prohlášení ministrů spravedlnosti a vnitra a zástupců orgánů Unie ze dne 24. března 2016 o teroristických útocích v Bruselu bylo zdůrazněno, že prioritou je rychleji a efektivněji zajišťovat a získávat elektronické důkazy a určovat konkrétní opatření k tomuto účelu.
- (4) Rada ve svých závěrech ze dne 9. června 2016 vyzdvihla rostoucí důležitost elektronických důkazů v trestních řízeních a význam ochrany kyberprostoru před zneužíváním a trestnou činností ve prospěch ekonomik a společností, z čehož plyne, že justiční orgány a donucovací orgány potřebují účinné nástroje k vyšetřování a stíhání trestných činů týkajících se kyberprostoru.
- (5) Ve společném sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Evropskému parlamentu a Radě ze dne 13. září 2017 o odolnosti, odrazování a obraně: budování silné kybernetické bezpečnosti pro EU Komise zdůraznila, že klíčovým prvkem, který odrazuje od kybernetických útoků, je účinné vyšetřování a stíhání trestné činnosti související s kyberprostorem a že současný procedurální rámec se musí lépe přizpůsobit internetovému věku. Rychlost kybernetických útoků může někdy předčít současné postupy, a tak zejména vzniká potřeba rychlé přeshraniční spolupráce.
- (6) Evropský parlament v usnesení ze dne 3. října 2017 o boji proti kyberkriminalitě ⁽³⁾ zdůraznil, že je třeba najít způsoby, jak rychleji získávat a zajišťovat elektronické důkazy, jakož i poukázat na význam úzké spolupráce mezi vykonávajícími orgány, třetími zeměmi a poskytovateli služeb, kteří působí na evropském území, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 88.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. června 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. června 2023.⁽³⁾ Úř. věst. C 346, 27.9.2018, s. 29.⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

2016/680⁽⁵⁾ a stávajícími smlouvami o vzájemné právní pomoci. Evropský parlament v uvedeném usnesení rovněž zdůraznil, že současný roztržitý právní rámec může způsobovat problémy poskytovatelům služeb, kteří se snaží vyhovět žádostem donucovacích orgánů, a vyzval Komisi k zavedení unijního právního rámce pro elektronické důkazy s dostatečnými zárukami práv a svobod pro všechny zúčastněné. Současně ocenil pokračující práci Komise na platformě pro spolupráci, která bude poskytovat zabezpečený komunikační prostředek umožňující digitální výměnu evropských vyšetřovacích příkazů pro elektronické důkazy a odpovědi mezi justičními orgány Unie.

- (7) Síťové služby mohou být poskytovány odkudkoli a nevyžadují fyzickou infrastrukturu, prostory ani zaměstnance v zemi, kde jsou příslušné služby nabízeny. Příslušné elektronické důkazy se proto často uchovávají mimo území vyšetřujícího státu nebo jsou uchovávány poskytovatelem služeb sídlícím mimo tento stát, což znesnadňuje shromažďování elektronických důkazů v trestních řízeních.
- (8) Vzhledem ke zvláštnostem způsobu poskytování síťových služeb jsou žádosti o justiční spolupráci často adresovány státům, které jsou hostiteli velkého počtu poskytovatelů služeb. Počet žádostí se mimoto znásobil proto, že síťové služby jsou dnes využívány stále častěji. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU⁽⁶⁾ umožňuje vydat evropský vyšetřovací příkaz pro účely shromažďování důkazů v jiném členském státě. Kromě toho Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie⁽⁷⁾ (dále jen „Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech“), sjednaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o EU, rovněž umožňuje požádat o důkazy z jiného členského státu. Postupy a lhůty stanovené ve směrnici 2014/41/EU o evropském vyšetřovacím příkazu a v Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech by však nemusely být vhodné pro elektronické důkazy, které mají méně trvalou povahu a mohly by být snáze a rychleji zničeny. Získání elektronických důkazů prostřednictvím justiční spolupráce často trvá dlouho, takže může dojít k tomu, že další stopy již nejsou k dispozici. Kromě toho neexistuje žádný harmonizovaný rámec pro spolupráci s poskytovateli služeb, ačkoli někteří poskytovatelé z třetích zemí přijímají přímé žádosti o jiné údaje než obsahové údaje tak, jak povoluje jejich příslušné vnitrostátní právo. V důsledku toho členské státy ve stále větší míře využívají dobrovolnou přímou spolupráci s poskytovateli služeb, pokud tato spolupráce probíhá, a používají různé vnitrostátní nástroje, podmínky a postupy. Pokud jde o údaje o obsahu, podnikají některé členské státy jednostranné kroky, zatímco jiné i nadále postupují cestou justiční spolupráce.
- (9) Vykonávajícím a justičním orgánům, jakož i poskytovatelům služeb, kteří se snaží vyhovět zákonným žádostem o elektronické důkazy, způsobuje problémy roztržitost právního rámce, protože ve stále větší míře čelí právní nejistotě a případně i kolizi norem. Je tudíž zapotřebí stanovit zvláštní pravidla přeshraniční justiční spolupráce pro uchovávání a vydávání elektronických důkazů, která zohlední jejich zvláštní povahu. Tato pravidla by měla poskytovatelům služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, uložit povinnost odpovídat přímo na žádosti orgánů v jiném členském státě. Toto nařízení tedy doplní stávající právo Unie a vyjasní pravidla pro elektronické důkazy, kterými se řídí vykonávající a justiční orgány, jakož i poskytovatelé služeb, a současně zajistí plné dodržování základních práv.
- (10) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady, které v oblasti své působnosti stanovuje článek 6 Smlouvy o EU a Listina, mezinárodní právo a mezinárodní dohody, jichž jsou Unie nebo všechny členské státy smluvními stranami, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a ústav členských států v jejich příslušných oblastech působnosti. K těmto právům a zásadám patří zejména právo na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na majetek, právo na účinné prostředky nápravy a spravedlivý proces, presumpce nevinu a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti, jakož i právo nebýt souzen nebo potrestán dvakrát v trestních řízeních za stejný trestný čin.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3).

- (11) Nic v tomto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že by vykonávajícím orgánu zakazovalo odmítnout vydání evropského vydávacího příkazu, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského vydávacího příkazu je stíhat nebo potrestat určitou osobu na základě jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace nebo genderové identity, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by mohlo být pro některý z těchto důvodů zhoršeno postavení této osoby.
- (12) Mechanismus evropského vydávacího příkazu a evropského uchovávacího příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení se zakládá na zásadě vzájemné důvěry mezi členskými státy a na předpokladu, že členské státy dodržují právo Unie, zásady právního státu, a zejména základní práva, což jsou klíčové prvky prostoru svobody, bezpečnosti a práva v Unii. Tento mechanismus umožňuje příslušným vnitrostátním orgánům zasílat takové příkazy přímo poskytovatelům služeb.
- (13) Respektování soukromého a rodinného života a ochrana fyzických osob při zpracovávání osobních údajů jsou základními právy. Podle článku 7 Listiny má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace a podle čl. 8 odst. 1 Listiny právo na ochranu osobních údajů, jež se ho týkají.
- (14) Při uplatňování tohoto nařízení by členské státy měly zajistit, aby osobní údaje byly chráněny a zpracovávány v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí (EU) 2016/680, jakož i směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽⁸⁾, a to i v případě pozdějšího používání, zasílání nebo dalšího předávání získaných údajů.
- (15) Osobní údaje získané podle tohoto nařízení by měly být zpracovávány pouze v nezbytných případech a způsobem, který je přiměřený pro účely předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání trestné činnosti nebo výkonu trestu a práva na obhajobu. Členské státy by měly zejména zajistit, aby se na údaje, které jsou pro účely tohoto nařízení předávány příslušnými orgány poskytovatelům služeb, vztahovaly náležité politiky a opatření pro ochranu údajů, včetně opatření k zajištění bezpečnosti údajů. Poskytovatelé služeb by měli zajistit, aby stejné záruky platily i pro předávání osobních údajů příslušným orgánům. Přístup k informacím obsahujícím osobní údaje, jehož může být dosaženo prostřednictvím autentizačních postupů, by měly mít pouze oprávněné osoby.
- (16) Na trestní řízení, na něž se vztahuje toto nařízení, by se měla ve členských státech, které jsou vázány uvedenými směrnicemi, uplatnit procesní práva v trestním řízení stanovená ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU⁽⁹⁾, 2012/13/EU⁽¹⁰⁾, 2013/48/EU⁽¹¹⁾, (EU) 2016/343⁽¹²⁾, (EU) 2016/800⁽¹³⁾ a (EU) 2016/1919⁽¹⁴⁾ a to v rámci jejich působnosti. Měly by se rovněž uplatnit procesní záruky podle Listiny.
- (17) S cílem zaručit dodržování základních práv, měl by důkazní sílu důkazů shromážděných v rámci uplatňování tohoto nařízení posuzovat v soudním řízení příslušný justiční orgán v souladu s vnitrostátním právem, a to zejména v souladu s právem na spravedlivý proces a právem na obhajobu.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkácího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (18) Toto nařízení stanoví pravidla, podle kterých smí příslušný justiční orgán v Unii v rámci trestního řízení nebo pro účely výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uložených v trestním řízení, včetně trestního vyšetřování, v souladu s tímto nařízením nařídit prostřednictvím evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu poskytovateli služeb nabízejícímu služby v Unii, aby vydal nebo uchoval elektronické důkazy. Toto nařízení by mělo být použitelné ve všech přeshraničních případech, kdy má poskytovatel služeb svou určenou provozovnu nebo svého zástupce v jiném členském státě. Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů požadovat po poskytovatelích služeb usazených nebo zastoupených na jejich území, aby dodržovali obdobná vnitrostátní opatření.
- (19) Toto nařízení by mělo upravovat pouze shromažďování údajů uložených poskytovatelem služeb v době obdržení evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu. Nařízení by nemělo poskytovatelům služeb ukládat obecnou povinnost uchovávat údaje, ani by nemělo vést k plošnému a nerozlišujícímu uchovávání údajů. Nemělo by ani opravňovat ke sledování údajů či k získávání údajů uložených po obdržení evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu.
- (20) Uplatňováním tohoto nařízení by nemělo být dotčeno šifrování používané poskytovateli služeb nebo jejich uživateli. Údaje požadované prostřednictvím evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu by měly být poskytnuty nebo uchovány bez ohledu na to, zda jsou zašifrovány či nikoli. Toto nařízení by však nemělo poskytovatelům služeb ukládat žádné povinnosti ohledně dešifrování údajů.
- (21) V mnoha případech se údaje již neuchovávají nebo dále nezpracovávají v zařízení uživatele, ale jsou zpřístupněny v cloudové infrastruktuře, která umožňuje přístup odkudkoli. Aby poskytovatelé služeb mohli tyto služby provozovat, nemusí být usazeni nebo mít servery v konkrétní jurisdikci. Uplatňování tohoto nařízení by tudíž nemělo záviset na skutečném umístění provozovny poskytovatele služeb nebo zařízení ke zpracování či uchovávání údajů.
- (22) Tímto nařízením nejsou dotčeny vyšetřovací pravomoci orgánů v občanskoprávním nebo správním řízení, a to i v případech, kdy taková řízení mohou vést k sankcím.
- (23) Vzhledem k tomu, že řízení o vzájemné právní pomoci lze v souladu s použitelným vnitrostátním právem členských států považovat za trestní řízení, mělo by být vyjasněno, že evropský vydávací příkaz ani evropský uchovávací příkaz by neměly být vydávány za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci jinému členskému státu nebo třetí zemi. V těchto případech by žádost o vzájemnou právní pomoc měla být adresována členskému státu nebo třetí zemi, které mohou poskytnout vzájemnou právní pomoc podle svého vnitrostátního práva.
- (24) Evropský vydávací příkaz a evropský uchovávací příkaz by se měly v rámci trestních řízení vydávat pouze pro konkrétní trestní řízení týkající se konkrétního trestného činu, který byl již spáchán, po individuálním vyhodnocení nezbytnosti a přiměřenosti těchto příkazů v každém jednotlivém případě s ohledem na práva podezřelého nebo obviněné osoby.
- (25) Toto nařízení by se mělo vztahovat rovněž na řízení zahájená vydávajícím orgánem s cílem zjistit, kde se zdržuje odsouzená osoba, jež uniká před spravedlností, za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uložené v trestním řízení. Avšak v případě, že výkon trestu nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti, nemělo by být možné vydat evropský vydávací příkaz ani evropský uchovávací příkaz, neboť vnitrostátní právo členských států týkající se soudních rozhodnutí vynesených v nepřítomnosti se v rámci Unie značně liší.
- (26) Toto nařízení by se mělo uplatňovat na poskytovatele služeb nabízející služby v Unii a příkazy stanovené tímto nařízením by mělo být možné vydávat pouze v souvislosti s údaji týkajícími se služeb nabízených v Unii. Služby nabízené výhradně mimo Unii by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, ani pokud je poskytovatel služeb usazen v Unii. Toto nařízení by proto nemělo povolovat přístup k jiným údajům, než jsou údaje týkající se služeb, které tyto poskytovatelé služeb nabízejí uživatelům v Unii.
- (27) Poskytovateli služeb, kterých se shromažďování důkazů v trestním řízení nejvíce týká, jsou poskytovatelé služeb elektronických komunikací a určití poskytovatelé služeb informační společnosti, které usnadňují interakci mezi uživateli. Toto nařízení by se tudíž mělo vztahovat na obě skupiny. Služby elektronických komunikací jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972⁽¹⁵⁾ a zahrnují služby interpersonální

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

komunikace, jako například funkce voice-over-IP, výměna rychlých zpráv (instant messaging) a e-mailové služby. Toto nařízení by mělo být použitelné i na další poskytovatele služeb informační společnosti ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535⁽¹⁶⁾, které nelze kvalifikovat jako poskytovatele služeb elektronických komunikací, ale kteří svým uživatelům nabízejí možnost komunikovat mezi sebou navzájem nebo jim nabízejí služby, které lze využívat k uchovávání nebo jinému zpracovávání údajů jejich jménem. To by bylo v souladu s Úmluvou Rady Evropy o počítačové kriminalitě (ETS č. 185), přijatou v Budapešti dne 23. listopadu 2001 (dále jen „Budapešťská úmluva“). Zpracování údajů je třeba chápat v technickém slova smyslu, tedy jako vytváření údajů nebo manipulaci s nimi, tj. jako technické operace za účelem vytváření nebo změny údajů prostřednictvím počítačového zpracování. Kategorie poskytovatelů služeb podle tohoto nařízení by měly zahrnovat například internetová tržiště, která spotřebitelům a podnikům umožňují komunikovat mezi sebou navzájem, a další hostingové služby včetně případů, kdy je služba poskytována přes cloud, jakož i internetové herní platformy a internetové platformy pro hazardní hry. Pokud poskytovatel služeb informační společnosti nenabízí svým uživatelům možnost komunikovat mezi sebou navzájem, ale pouze s poskytovatelem služby, nebo nenabízí možnost uchovávat nebo jinak zpracovávat údaje nebo pokud možnost uchovávat či jinak zpracovávat údaje není určující složkou, která je zásadní součástí služby poskytované uživatelům, jako jsou právní, architektonické, inženýrské a účetní služby poskytované on-line na dálku, neměla by se na něho vztahovat definice „poskytovatele služeb“ podle tohoto nařízení, a to ani pokud služby poskytované tímto poskytovatelem jsou službami informační společnosti ve smyslu směrnice (EU) 2015/1535.

- (28) Pokud jde o identifikaci subjektů, které stojí za stránkami provozovanými s nekalým úmyslem nebo za napadenými stránkami, mají zvláštní význam poskytovatelé služeb internetové infrastruktury související s přidělováním názvů a čísel, jako jsou registry a registrátoři názvů domén a poskytovatelé služeb zajišťující soukromé a proxy servery nebo regionální internetové registry adres internetových protokolů (dále jen „IP“). Ti mají údaje, které by mohly umožnit identifikaci fyzické či právnické osoby, která stojí za webovou stránkou používanou při trestné činnosti, nebo identifikaci oběti trestné činnosti.
- (29) Při určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby v Unii, je nutné posoudit, jestli poskytovatel služeb umožňuje fyzickým nebo právnickým osobám v jednom či více členských státech využívat jeho služby. Avšak pouhá dostupnost on-line rozhraní v Unii, jako například dostupnost webové stránky, e-mailové adresy nebo jiných kontaktních údajů poskytovatele služeb či zprostředkovatele, bráněných izolovaně, by neměla postačovat pro určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí v Unii služby ve smyslu tohoto nařízení.
- (30) Pro určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby v Unii, by mělo být relevantní i to, zda existuje podstatné spojení s Uníí. Existence takového podstatného spojení s Uníí by měla být předpokládána, pokud má poskytovatel služeb provozovnu v Unii. Pokud takovou provozovnu nemá, mělo by být kritérium podstatného spojení založeno na konkrétních faktických kritériích, jako je například významný počet uživatelů v jednom nebo více členských státech nebo zacílení činností na jeden nebo více členských států. Zacílení činností na jeden nebo více členských států by mělo být určeno na základě všech relevantních okolností, včetně takových faktorů, jako je používání jazyka či měny obecně používaných v daném členském státě nebo možnost objednání zboží či služeb. Zacílení činností na některý členský stát by mohlo být též odvozeno od dostupnosti aplikace v příslušném národním obchodě s aplikacemi, od poskytování místních reklam nebo reklam v jazyce běžně používaném v daném členském státě nebo od řešení vztahů se zákazníky, např. poskytováním zákaznického servisu v jazyce obecně používaném v tomto členském státě. Podstatné spojení by mělo být předpokládáno i v případě, že poskytovatel služeb zaměřuje své činnosti na jeden nebo více členských států, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽¹⁷⁾. Na druhou stranu poskytování služby pouze za účelem souladu se zákazem diskriminace stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/302⁽¹⁸⁾ by nemělo být bez dalších důvodů pokládáno za zaměření nebo zacílení činností na dané území v Unii. Tytéž úvahy by se měly použít při určování toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby v určitém členském státě.

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nařízení (EU) 2018/302 Evropského parlamentu a Rady ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

- (31) Toto nařízení by se mělo vztahovat na kategorii údajů o účastníkovi, údaje o provozu a údaje o obsahu. Tato kategorizace je v souladu s právními předpisy mnoha členských států a právem Unie, například se směrnici 2002/58/ES, a judikaturou Soudního dvora, jakož i s mezinárodním právem, zejména s Budapeštskou úmluvou.
- (32) Klíčovým výchozím bodem pro trestní vyšetřování, kdy není známa totožnost podezřelé osoby, mohou být IP adresy, jakož i přístupová čísla a související informace. Tyto údaje jsou zpravidla součástí záznamu událostí, tzv. serverového logu, který uvádí začátek a ukončení přístupu uživatele ke službě. Často se jedná o individuální IP adresu, ať statickou nebo dynamickou, nebo jiný identifikátor, který identifikuje síťové rozhraní použité během přístupu. O zahájení a ukončení přístupu uživatele ke službě jsou zapotřebí i související informace, jako jsou zdrojový port a časové razítko, protože IP adresy jsou často sdíleny více uživateli, například je-li používána technologie Carrier Grade NAT (CGN) nebo technicky rovnocenná řešení. Podle *acquis* Unie se však IP adresy považují za osobní údaje a musí požívat plné ochrany v souladu s *acquis* Unie v oblasti ochrany údajů. Kromě toho mohou být IP adresy za určitých okolností považovány za údaje o provozu. Za údaje o provozu jsou v některých členských státech považována rovněž přístupová čísla a související informace. Pro účely konkrétního trestního vyšetřování však mohou vykonávající orgány za výhradním účelem identifikace uživatele požádat o IP adresu, jakož i přístupová čísla a související informace předtím, než lze od poskytovatele služeb vyžádat údaje o účastníkovi související s tímto identifikátorem. V takových případech je vhodné uplatňovat stejný režim jako na údaje o účastníkovi ve smyslu tohoto nařízení.
- (33) Pokud IP adresy, přístupová čísla a související informace nejsou vyžadovány výhradně k identifikaci uživatele služby v konkrétním trestním řízení, jsou obecně vyžadovány k získání informací, které více zasahují do soukromí, jako jsou informace o kontaktech a místu pobytu uživatele. Samy o sobě by mohly sloužit k vytvoření podrobného profilu dotčené osoby, avšak zároveň mohou být zpracovány a analyzovány snadněji než údaje o obsahu, neboť již mají strukturovaný a standardizovaný formát. Proto je velmi důležité, aby s IP adresami, přístupovými čísly a souvisejícími informacemi, pokud nejsou vyžadovány výhradně k identifikaci uživatele služby v konkrétním trestním řízení, bylo zacházeno jako s údaji o provozu a aby byly vyžadovány ve stejném režimu jako údaje o obsahu ve smyslu tohoto nařízení.
- (34) Všechny kategorie údajů obsahují osobní údaje, a vztahují se na ně tudíž záruky podle *acquis* Unie o ochraně údajů. Intenzita dopadu na základní práva se však různí podle kategorie údajů, a to zejména mezi údaji o účastníkovi a údaji požadovanými výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení na jedné straně a údaji o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, a údaji o obsahu na straně druhé. Zatímco údaje o účastníkovi jakož i IP adresy, přístupová čísla a související informace, pokud jsou požadovány výhradně k identifikaci uživatele, by mohly být užitečné k získání prvních vodítek ve vyšetřování ohledně totožnosti podezřelé osoby, jako důkazní materiál jsou často relevantnější údaje o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, a údaje o obsahu. Je tudíž zásadní, aby se toto nařízení vztahovalo na všechny tyto kategorie údajů. Z důvodu různého stupně zásahu do základních práv by měly být pro získání těchto údajů stanoveny vhodné záruky a podmínky.
- (35) Situace představující bezprostřední ohrožení života nebo tělesné integrity osoby by měly být považovány za naléhavé případy, a proto by měly být poskytovatelům služeb a vykonávajícímu orgánu stanoveny kratší lhůty. Pokud by takové ohrožení, včetně vážného ohrožení základních dodávek pro obyvatelstvo nebo ohrožení základních funkcí státu, vyplývalo z narušení nebo zničení kritické infrastruktury, jak je vymezena ve směrnici Rady 2008/114/ES ⁽¹⁹⁾, měla by být rovněž takováto situace považována v souladu s právem Unie za naléhavý případ.
- (36) Je-li evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz vydán, měl by být do procesu jeho vydání nebo procesu jeho potvrzení vždy zapojen justiční orgán. S ohledem na citlivější povahu údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, a údajů o obsahu vyžaduje vydání nebo potvrzení evropského vydávacího příkazu k získání těchto kategorií údajů přezkum soudcem. Protože údaje o účastníkovi a údaje požadované výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu nařízení jsou méně citlivé, mohou evropský vydávací příkaz pro získání těchto údajů vydávat nebo potvrzovat rovněž příslušní státní

⁽¹⁹⁾ Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

zástupci. Státní zástupci vykonávají své úkoly objektivně v souladu s právem na spravedlivý proces, který je chráněn Listinou a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, a rozhodnutí o vydání nebo potvrzení evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu přijímají pouze na základě skutkových okolností obsažených ve spisu a s přihlédnutím ke všem důkazům v neprospěch i prospěch podezřelé či obviněné osoby.

- (37) S cílem zajistit plnou ochranu základních práv by mělo být potvrzení každého evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu justičními orgány v zásadě obdrženo před vydáním dotčeného příkazu. Výjimky z této zásady by měly být možné pouze v řádně odůvodněných naléhavých případech, jsou-li požadovány údaje o účastníkovi nebo údaje výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo jedná-li se o uchování údajů, kdy předchozí potvrzení justičním orgánem není možné získat včas, zejména protože potvrzujícímu orgánu nelze žádost o ověření doručit a hrozba je natolik bezprostřední, že je třeba přijmout okamžité opatření. Takové výjimky by se však měly učinit jen tehdy, pokud by vydávající orgán mohl vydat příkaz v obdobném vnitrostátním případě podle vnitrostátních právních předpisů bez předchozího potvrzení.
- (38) Evropský vydávací příkaz by měl být vydán, pouze pokud je v daném případě nezbytný, přiměřený, vhodný a použitelný. Vydávající orgán by měl dbát na práva podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a evropský vydávací příkaz by měl vydat pouze tehdy, pokud by takový příkaz mohl být vydán za stejných podmínek v obdobném vnitrostátním případě. Při posouzení toho, zda by měl být evropský vydávací příkaz vydán, by se mělo vzít v úvahu, zda je tento příkaz omezen na to, co je nezbytně nutné k dosažení legitimního cíle, kterým je získání relevantních a nezbytných údajů, jež mají v konkrétním případě sloužit jako důkazy.
- (39) V případech, kdy je evropský vydávací příkaz vydán za účelem získání různých kategorií údajů, by měl vydávající orgán zajistit, aby u všech příslušných kategorií údajů byly splněny příslušné podmínky a postupy, jako například oznámení vykonávajícímu orgánu.
- (40) S ohledem na citlivější povahu údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, a údajů o obsahu by měla být rozlišována věcná působnost tohoto nařízení. Evropský vydávací příkaz k získání údajů o účastníkovi nebo údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení by mělo být možné vydat pro jakýkoli trestný čin, zatímco na evropský vydávací příkaz k získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu nařízení, nebo k získání údajů o obsahu by se měly vztahovat přísnější požadavky, které odrážejí citlivější povahu takových údajů. Toto nařízení by mělo stanovit prahovou hodnotu pro oblast své působnosti, která by společně s několika dalšími podmínkami a zárukami *ex ante* a *ex post* umožnila přiměřený přístup, aby bylo zajištěno dodržování přiměřenosti a práv dotčených osob. Tato prahová hodnota by přitom neměla omezovat účinnost tohoto nařízení a jeho používání v praxi. Pokud by bylo možné vydávat v trestních řízeních evropské vydávací příkazy pouze pro trestné činy, za něž lze uložit trest odnětí svobody s minimální horní hranicí trestní sazby tři roky, omezila by se působnost tohoto nařízení na závažnější trestné činy, aniž by byly příliš omezeny možnosti jeho používání v praxi. Tímto omezením by se měl z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučit značný počet trestných činů, u nichž členské státy stanovují nižší horní hranici trestní sazby, a tudíž je považují za méně závažné. Výhodou tohoto omezení bude i to, že nařízení tak bude snadno použitelné v praxi.
- (41) U některých specifických trestných činů bývají důkazy obvykle k dispozici pouze v elektronické formě, která je svou podstatou velmi pomíjivá. To je případ trestných činů souvisejících s kybernetickou činností, a to i těch, které by samy o sobě nemusely být pokládány za závažné, ačkoli by mohly způsobit rozsáhlé nebo značné škody, především trestné činy s malým individuálním dopadem, ale velkým objemem a celkovou škodou. U většiny případů, kdy byl trestný čin spáchán prostřednictvím informačního systému, by uplatnění stejné prahové hodnoty jako u jiných typů trestných činů vedlo ve velké míře k beztrestnosti. To odůvodňuje použití tohoto nařízení u takových trestných činů též v případech, kdy je horní hranice trestní sazby nižší než tři roky odnětí svobody. U dalších trestných činů souvisejících s terorismem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541⁽²⁰⁾, jakož i u trestných činů souvisejících s pohlavním zneužíváním a pohlavním vykořisťováním dětí

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ⁽²¹⁾, by se minimální prahová hodnota v podobě s minimální horní hranicí trestní sazby tři roky u trestu odnětí svobody neměla vyžadovat.

- (42) Evropský vydávací příkaz by měl být v zásadě adresován poskytovateli služeb, který působí jako správce údajů. Za určitých okolností však může být mimořádně obtížné stanovit, zda je poskytovatel služeb správcem nebo zpracovatelem údajů, zejména pokud se na zpracovávání údajů podílí několik poskytovatelů služeb nebo pokud poskytovatelé služeb údaje zpracovávají jménem fyzické osoby. Rozlišování správce a zpracovatele u konkrétního souboru údajů požaduje nejen odborné znalosti právního kontextu, ale někdy i výklad často velmi komplikovaných smluvních rámců, které v konkrétním případě a pro konkrétní soubor údajů pověřuje různé poskytovatele služeb různými úkoly a úlohami. Pokud poskytovatelé služeb zpracovávají údaje jménem fyzické osoby, může být v některých případech obtížné správce určit, dokonce i tehdy, jedná-li se o jediného poskytovatele služeb. Pokud jsou dotčené údaje uchovávány nebo jinak zpracovávány poskytovatelem služeb a vydávající orgán nedokáže navzdory vynaloženému přiměřenému úsilí jasně určit správce, mělo by být možné evropský vydávací příkaz adresovat přímo tomuto poskytovateli služeb. V některých případech by navíc adresování příkazu správci mohlo ohrozit vyšetřování dané věci například proto, že správce je podezřelou, obviněnou nebo odsouzenou osobou nebo existují důvody se domnívat, že správce by mohl jednat v zájmu vyšetřované osoby. I v těchto případech by mělo být možné evropský vydávací příkaz adresovat přímo poskytovateli služeb, který zpracovává údaje jménem správce. Tímto ustanovením by nemělo být dotčeno právo vydávajícího orgánu přikázat poskytovateli služeb, aby údaje uchoval.
- (43) Zpracovatel, který ukládá nebo jinak zpracovává údaje jménem správce, by měl v souladu s nařízením (EU) 2016/679 správce informovat o vydání údajů s výjimkou případu, kdy vydávající orgán poskytovatele služeb požádal, aby o tom po nezbytnou a přiměřeně dlouhou dobu správce neinformoval, aby nebylo narušeno příslušné trestní řízení. Vydávající orgán by měl v takovém případě ve spisu uvést důvody, proč byl správce informován se zpožděním, a v připojeném certifikátu pro adresáta toto zpoždění stručně zdůvodnit.
- (44) Pokud jsou údaje uchovávány nebo jinak zpracovávány v rámci infrastruktury dodané poskytovatelem služeb veřejnému orgánu, mělo by být možné evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz vydat pouze tehdy, jestliže se veřejný orgán, pro nějž se údaje uchovávají nebo zpracovávají, nachází ve vydávajícím státě.
- (45) Pokud údaje, které jsou podle práva vydávajícího státu chráněny profesní mlčenlivostí, uchovává nebo jinak zpracovává poskytovatel služeb v rámci své infrastruktury poskytované osobám, na něž se při výkonu jejich profese vztahuje profesní mlčenlivostí („osoba vázaná profesní mlčenlivostí“), mělo by být možné vydat evropský vydávací příkaz k získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo k získání údajů o obsahu pouze tehdy, pokud má osoba, která je při výkonu profese vázaná mlčenlivostí, sídlo nebo bydliště ve vydávajícím státu, pokud by adresování příkazu osobě vázané mlčenlivostí mohlo ohrozit vyšetřování dotčeného případu nebo pokud byla daná osoba zbavena mlčenlivosti v souladu s rozhodným právem.
- (46) Zásada *ne bis in idem* je jednou z hlavních zásad práva Unie, jak je stanovuje Listina a potvrzuje judikatura Soudního dvora Evropské unie. Má-li vydávající orgán důvod se domnívat, že v jiném členském státě probíhá souběžné trestní řízení, měl by konzultovat orgány tohoto členského státu v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/948/SVV ⁽²²⁾. Evropský vydávací příkaz ani evropský uchovávací příkaz by v žádném případě neměly být vydány, pokud má vydávající orgán důvod se domnívat, že by to bylo v rozporu se zásadou *ne bis in idem*.
- (47) Na imunity a výsady, které se mohou vztahovat na kategorie osob, jako jsou např. diplomaté, nebo zvláštěně chráněné vztahy, jako je např. povinnost mlčenlivosti ve vztahu mezi právním zástupcem a jeho klientem nebo právo novinářů neodhalovat své zdroje informací, odkazují jiné nástroje vzájemného uznávání, např. směrnice 2014/41/EU o evropském vyšetřovacím příkazu. Rozsah a vliv imunit a výsad se liší podle použitelného vnitrostátního práva, které by mělo být bráno v úvahu v době vydání evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu, protože vydávající orgán by měl mít možnost příkaz vydat jen tehdy, pokud by jej mohl za stejných podmínek vydat v podobné vnitrostátní věci. V právu Unie neexistuje jednotná definice toho, co představuje imunitu nebo výsadu. Přesná definice těchto pojmů je tedy ponechána na vnitrostátním právu

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽²²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42).

a může zahrnovat ochranná opatření vztahující se například na lékařské a právní profese, a to i pokud se v těchto profesích používají specializované platformy. Přesná definice imunit a výsad může zahrnovat rovněž pravidla pro stanovení a omezení trestní odpovědnosti v souvislosti se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

- (48) Pokud vydávající orgán usiluje prostřednictvím evropského vydávacího příkazu o získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo k získání údajů o obsahu nebo pokud má oprávněné důvody se domnívat, že požadované údaje jsou chráněny imunitami a výsadami podle práva vykonávajícího státu nebo se na ně vztahují pravidla tohoto státu pro určení a omezení trestní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích, měl by mít vydávající orgán před vydáním evropského vydávacího příkazu možnost požádat o vyjasnění, mimo jiné konzultováním příslušných orgánů vykonávajícího státu, a sice přímo, nebo prostřednictvím Eurojustu či Evropské justiční sítě.
- (49) Evropský uchovávací příkaz by mělo být možné vydat v souvislosti s jakýmkoli trestným činem. Vydávající orgán by měl dbát na práva podezřelé nebo obviněné osoby v řízení týkajícím se trestného činu a evropský uchovávací příkaz by měl vydat pouze tehdy, pokud by takový příkaz mohl být vydán za stejných podmínek v obdobné vnitrostátní věci a pokud to je v daném případě nezbytné, přiměřené, vhodné a použitelné. Při posouzení toho, zda by měl být evropský uchovávací příkaz vydán, by se mělo vzít v úvahu, zda je tento příkaz omezen pouze na to, co je nezbytně nutné k dosažení oprávněného cíle, jímž je zabránit odstranění, smazání nebo změně údajů, které jsou relevantní a nezbytné jako důkaz v konkrétním případě v situacích, kdy by získání těchto údajů mohlo trvat déle.
- (50) Evropský vydávací příkaz a evropský uchovávací příkaz by měl být adresován přímo určené provozovně nebo jmenovanému zástupci, které určí nebo jmenuje poskytovatel služeb v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ⁽²³⁾. Pokud určená provozovna nebo zástupce poskytovatele služeb nereaguje na připojený certifikát evropského vydávacího příkazu (EPOC) nebo na certifikát evropského uchovávacího příkazu (EPOC-PR) ve stanovené lhůtě nebo pokud provozovna nebyla určena ani zástupce nebyl jmenován ve lhůtě stanovené směrnicí (EU) 2023/1544, mělo by být v naléhavých případech ve smyslu tohoto nařízení možné EPOC nebo EPOC-PR výjimečně adresovat jakékoliv jiné provozovně nebo zástupci poskytovatele služeb souběžně s vykonáním původního příkazu v souladu s tímto nařízením nebo místo něj. Vzhledem k těmto různým možným scénářům se v ustanoveních tohoto nařízení používá obecný výraz „adresát“.
- (51) S ohledem na citlivější povahu evropských vydávacích příkazů, které jsou vydány za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo k získání údajů o obsahu, je vhodné, aby byl pro evropské vydávací příkazy vytvořen oznamovací mechanismus za účelem získání těchto kategorií údajů. Do tohoto oznamovacího mechanismu by měl být zapojen vykonávající orgán a oznamovací mechanismus by měl spočívat v tom, že EPOC bude předán současně tomuto orgánu a adresátovi. Pokud je však evropský vydávací příkaz k získání elektronických důkazů vydán v trestním řízení s významnými a silnými vzhledy na vydávající stát, nemělo by být vyrozumění vykonávajícího orgánu vyžadováno. Existence takových vazeb se předpokládá, pokud má vydávající orgán v době vydání evropského vydávacího příkazu oprávněné důvody se domnívat, že trestný čin byl, je nebo pravděpodobně bude spáchán ve vydávajícím státu a pokud osoba, jejíž údaje jsou vyžadovány, pobývá ve vydávajícím státu.
- (52) Pro účely tohoto nařízení by se mělo předpokládat, že trestný čin byl, je nebo pravděpodobně bude spáchán ve vydávajícím státu, pokud to tak předpokládá i vnitrostátní právo vydávajícího státu. V některých případech, zejména v souvislosti s kyberkriminalitou, jsou některé skutkové okolnosti, jako je místo bydliště oběti, obvykle důležitými ukazateli k určení místa spáchání trestného činu. Například za místo ransomwarového útoku lze často považovat bydliště oběti, i když přesné místo, z něhož byl ransomware spuštěn, nelze s jistotou určit. Určením místa spáchání trestného činu by neměla být dotčena pravidla určení jurisdikce pro trestné činy v souladu s rozhodným vnitrostátním právem.

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ze dne 12. Července 2023, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určení provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení (viz strana 181 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (53) Vydávající orgán při vydání evropského vydávacího příkazu k získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo k získání údajů o obsahu posoudí na základě předchozích materiálů, zda existují oprávněné důvody se domnívat, že osoba, jejíž údaje jsou vyžadovány, pobývá ve vydávajícím státu. V této souvislosti mohou být relevantní různé objektivní okolnosti, které by mohly naznačovat, že hlavní zájmy dotčené osoby jsou soustředěny v určitém členském státu nebo že je v něm tato osoba zamýšlí soustředit. Vzhledem k nutnosti jednotného uplatňování práva Unie a vzhledem k zásadě rovnosti by měl být pojem „bydliště“ vykládán v tomto konkrétním kontextu v celé Unii jednotně. Oprávněné důvody k domněnce, že určitá osoba pobývá ve vydávajícím členském státu, mohou vzniknout zejména tehdy, pokud je tato osoba registrována ve vydávajícím státu jako rezident, o čemž by nasvědčovalo držení průkazu totožnosti, nebo povolení k pobytu nebo registrace v úředním registru obyvatel. Pokud dotčená osoba není registrována ve vydávajícím státu, mohlo by být její bydliště určeno na základě skutečnosti, že vyjádřila záměr se v tomto členském státu usadit nebo že po určitém období stabilní přítomnosti v tomto členském státu si vytvořila v tomto státu určité vazby, které jsou co do intenzity podobné vazbám vyplývajícím z formálního bydliště v tomto členském státu. S cílem určit, zda v konkrétní situaci existují dostatečné vazby mezi dotčenou osobou a vydávajícím státem, na jejichž základě je možné se důvodně domnívat, že tato osoba pobývá v tomto státu, lze přihlídnout k různým objektivním okolnostem charakterizujícím její situaci, které zahrnují zejména délku, povahu a podmínky pobytu dotčené osoby ve vydávajícím státu nebo rodinné či ekonomické vazby této osoby s tímto členským státem. Pro určení toho, zda se lze v konkrétní situaci důvodně domnívat, že dotčená osoba pobývá ve vydávajícím státu, může být důležité, zda má daná osoba v tomto státě registrované vozidlo nebo bankovní účet či zda zde nepřerušeně pobývala, nebo jiné objektivní okolnosti. Krátká návštěva, dovolená, včetně pobytu v pronajatém rekreačním objektu, nebo podobný pobyt ve vydávajícím státu bez další podstatné vazby nepostačují ke stanovení bydliště v tomto členském státě. V případech, kdy v době vydání evropského vydávacího příkazu k získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo k získání údajů o obsahu nemá vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že osoba, jejíž údaje jsou požadovány, pobývá ve vydávajícím státu, měl by o tom informovat vykonávající orgán.
- (54) S cílem zajistit urychlený postup by příslušným rozhodným okamžikem pro stanovení toho, zda je třeba uvědomit vykonávající orgán, měl být okamžik vydání evropského vydávacího příkazu. Jakákoliv následná změna bydliště by neměla mít na postup žádný dopad. Dotčená osoba by měla mít v průběhu celého trestního řízení možnost dovolávat se svých práv, jakož i pravidel pro vymezení a omezení trestní odpovědnosti vztahující se ke svobodě tisku a svobodě projevu v jiných sdělovacích prostředcích, a vykonávající orgán by měl mít možnost uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí příkazu, pokud má ve výjimečných situacích na základě konkrétních a objektivních skutečností závažné důvody se domnívat, že by vykonání příkazu mohlo za konkrétních okolností daného případu vést k zjevnému porušení příslušných základních práv stanovených v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině. Tyto důvody by mělo být možné uplatnit i během výkonu příkazu.
- (55) Evropský vydávací příkaz by měl být předáván prostřednictvím EPOC a evropský uchovávací příkaz prostřednictvím EPOC-PR. Je-li to nutné, měly by být EPOC nebo EPOC-PR přeloženy do úředního jazyka Unie akceptovaného adresátem. Pokud poskytovatel služeb neurčil žádný jazyk, měly by být EPOC nebo EPOC-PR přeloženy do jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž se nachází určená provozovna nebo zástupce poskytovatele služeb, nebo do jiného úředního jazyka, o němž určená provozovna nebo zástupce poskytovatele služeb prohlásili, že jej akceptují. Pokud je podle tohoto nařízení nutné vypořádat vykonávající orgán, měl by být EPOC předán tomuto orgánu v překladu do jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo do jiného úředního jazyka Unie, který tento stát akceptuje. Každý členský stát by měl být v této souvislosti vyzván, aby v písemném prohlášení, které může kdykoli předložit Komisi, uvedl, zda by EPOC nebo EPOC-PR akceptoval i v překladu do některého jiného úředního jazyka či jazyků Unie, než jsou jeho úřední jazyky, a aby jazyk či jazyky překladu specifikoval. Komise by měla tato prohlášení zpřístupnit všem členským státům a Evropské soudní síti.
- (56) Pokud byl vydán EPOC a pokud podle tohoto nařízení není nutné vypořádat vykonávající orgán, adresát by měl po obdržení EPOC zajistit, aby byly požadované údaje předány přímo vydávajícímu orgánu nebo donucovacím orgánům uvedeným v EPOC nejpozději 10 dnů od jeho obdržení. Pokud je podle tohoto nařízení nutné učinit oznámení vykonávajícímu orgánu, poskytovatel služeb by měl po obdržení EPOC okamžitě přijmout opatření k uchování údajů. Pokud vykonávající orgán ve lhůtě 10 dnů od obdržení EPOC neuplatní v souladu s tímto nařízením žádný z důvodů k odmítnutí příkazu, měl by adresát zajistit, aby požadované údaje byly na konci této

desetidenní lhůty předány přímo vydávajícímu orgánu nebo donucovacím orgánům uvedeným v EPOC. Pokud vykonávající orgán před uplynutím desetidenní lhůty vydávajícímu orgánu a adresátovi potvrdí, že neuplatní žádný z důvodů k odmítnutí příkazu, adresát by měl jednat co nejdříve po tomto potvrzení, nejpozději však na konci uvedené lhůty. Adresát a případně vykonávající orgán by měli dodržovat kratší lhůty pro naléhavé případy ve smyslu tohoto nařízení. Adresát a případně vykonávající orgán by měli EPOC provést co nejdříve, nejpozději však ve lhůtách stanovených tímto nařízením, a současně brát co nejvíce v potaz procesní a jiné lhůty stanovené vydávajícím státem.

- (57) Pokud se adresát výlučně na základě informací uvedených v EPOC nebo EPOC-PR domnívá, že provedení těchto certifikátů by mohlo porušit imunity či výsady nebo pravidla pro určení a omezení trestní odpovědnosti v souvislosti se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných sdělovacích prostředcích podle práva vykonávajícího státu, měl by o tom informovat vydávající i vykonávající orgán. Pokud v souvislosti s EPOC nebyl podle tohoto nařízení vyrozuměn vykonávající orgán, měl by vydávající orgán zohlednit informace obdržené od adresáta a z vlastního podnětu nebo na žádost vykonávajícího orgánu rozhodnout, zda evropský vydávací příkaz vezme zpět, upraví nebo ponechá beze změn. Pokud byl vykonávající orgán podle tohoto nařízení vyrozuměn, měl by vydávající orgán zohlednit informace obdržené od adresáta a rozhodnout, zda evropský vydávací příkaz vezme zpět, upraví nebo ponechá beze změn. Rovněž by mělo být možné, aby vykonávající orgán uplatnil některý z důvodů pro odmítnutí příkazu stanovených tímto nařízením.
- (58) Aby adresáti mohli řešit formální problémy s EPOC nebo EPOC-PR, je nezbytné stanovit postup pro komunikaci mezi adresátem a vydávajícím orgánem, a pokud byl podle tohoto nařízení vyrozuměn vykonávající orgán, rovněž postup pro komunikaci mezi adresátem a vykonávajícím orgánem v případech, kdy jsou EPOC nebo EPOC-PR neúplné nebo obsahují zjevné chyby nebo neobsahují dostatek informací k provedení daného příkazu. Kromě toho, pokud by adresát z jakéhokoli jiného důvodu neposkytl informace vyčerpávajícím způsobem nebo včas, například protože se domnívá, že došlo k rozporu s povinnostmi podle práva třetí země, nebo protože se domnívá, že evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz nebyl vydán v souladu s podmínkami tohoto nařízení, měl by informovat vydávající orgán, jakož i vykonávající orgán, pokud byl vyrozuměn, a zdůvodnit, proč včas neprovedl EPOC nebo EPOC-PR. Tento komunikační postup by tedy měl vydávajícímu orgánu umožnit, aby evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz opravil nebo znovu zvážil ještě v rané fázi. Aby byla zaručena dostupnost vyžadovaných údajů, měl by adresát tyto údaje uchovat, pokud může žádané údaje identifikovat.
- (59) Adresát by neměl být povinen evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz vykonat, je-li to v době, kdy evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz obdržel, fakticky nemožné kvůli okolnostem, jež adresát ani poskytovatel služby, je-li odlišný, nezavinil. Faktickou nemožnost lze předpokládat, pokud osoba, o jejíž údaje je žádáno, není zákazníkem poskytovatele služeb nebo ji jako zákazníka nelze identifikovat ani poté, co byl vykonávající orgán požádán o další informace, nebo pokud byly údaje v souladu s právními předpisy vymazány před obdržením příkazu.
- (60) Po obdržení EPOC-PR by měl adresát uchovat požadované údaje nejvýše 60 dnů, ledaže vydávající orgán potvrdí, že podal následnou žádost o vydání, přičemž v takovém případě by mělo uchování pokračovat. Je-li to nutné, měl by mít vydávající orgán možnost prodloužit lhůtu pro uchování údajů o dalších 30 dnů, aby mohl podat následnou žádost o vydání, pro niž použije formulář stanovený tímto nařízením. Pokud vydávající orgán během lhůty pro uchování údajů potvrdí, že následnou žádost o vydání podal, měl by adresát uchovávat údaje tak dlouho, jak to bude nutné k jejich vydání po doručení následné žádosti. Toto potvrzení, pro něž použije formulář stanovený tímto nařízením, by měl vydávající orgán adresátovi zaslat v příslušné lhůtě a v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo v jakémkoliv jiném jazyce akceptovaném adresátem. K tomu, aby nebylo uchovávání údajů ukončeno, by mělo postačovat, aby vydávající orgán vydal následnou žádost o vydání a zaslal potvrzení. V této fázi by nemělo být požadováno splnění dalších formálních podmínek pro předání, jako je překlad dokumentů. Pokud již uchovávání údajů není nutné, měl by o tom vydávající orgán bez zbytečného odkladu informovat adresáta a povinnost uchovávat údaje na základě evropského uchovávacího příkazu by měla být ukončena.

- (61) Bez ohledu na zásadu vzájemné důvěry by mělo být možné, aby v případě, že byl v souladu s tímto nařízením vyrozuměn vykonávající orgán, uplatnil tento orgán některý z důvodů pro odmítnutí evropského vydávacího příkazu v souladu s tímto nařízením. Pokud je vyrozuměn vykonávající orgán nebo dojde k vykonání příkazu v souladu s tímto nařízením, může vykonávající stát podle svého vnitrostátního práva požadovat, aby byl do provádění evropského vydávacího příkazu procesně zapojen soud ve vykonávajícím státě.
- (62) Pokud je vykonávající orgán vyrozuměn o evropském vydávacím příkazu vydaném za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu tohoto nařízení, nebo za účelem získání údajů o obsahu, měl by mít vykonávající orgán právo posoudit informace uvedené v příkazu a případně tento příkaz odmítnout, pokud na základě povinné a řádné analýzy informací obsažených v tomto příkazu a v souladu s použitelnými pravidly primárního práva Unie, zejména s Listinou, dospěje k závěru, že by mohl být uplatněn jeden nebo více důvodů pro odmítnutí, jak jsou stanoveny v tomto nařízení. Vzhledem k tomu, že je třeba respektovat nezávislost justičních orgánů, je nutné, aby měly tyto orgány při rozhodování určitý prostor pro uvážení, pokud jde o důvody pro odmítnutí.
- (63) Je-li vykonávající orgán vyrozuměn o evropském vydávacím příkazu podle tohoto nařízení, měl by mít možnost tento příkaz odmítnout, pokud jsou požadované údaje chráněny imunitami nebo výsadami udělenými podle práva vykonávajícího státu, které brání provedení nebo vykonání evropského vydávacího příkazu, nebo pokud se na požadované údaje vztahují pravidla pro určení nebo omezení trestní odpovědnosti, jež se týkají svobody tisku nebo svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a brání provedení nebo vykonání evropského vydávacího příkazu.
- (64) Vykonávající orgán by měl mít možnost odmítnout příkaz ve výjimečných situacích, kdy má závažné důvody se na základě konkrétních a objektivních skutečností domnívat, že by vykonání evropského vydávacího příkazu za konkrétních okolností dané věci vedlo ke zjevnému porušení příslušného základního práva stanoveného v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině. Pokud má vykonávající orgán k dispozici takové důkazy nebo materiály, jako jsou například důvody uvedené v odůvodněném návrhu jedné třetiny členských států, Evropského parlamentu nebo Evropské komise přijatém podle čl. 7 odst. 1 Smlouvy o EU, který uvádí, že v případě vykonání příkazu existuje zřejmé nebezpečí závažného porušení základního práva na účinné prostředky nápravy a spravedlivý proces podle článku 47 Listiny, a to z důvodu systémových nebo celoplošných nedostatků týkajících se nezávislosti soudní moci vystavujícího státu, měl by při posuzování tohoto důvodu pro odmítnutí konkrétně a přesně určit, zda s ohledem na osobní situaci dotčené osoby, jakož i na povahu trestného činu, pro který je trestní řízení vedeno, skutkové okolnosti, na nichž je příkaz založen, a na informace poskytnuté vydávajícím orgánem existují závažné důvody se domnívat, že hrozí porušení práva osoby na spravedlivý proces.
- (65) Vykonávající orgán by měl mít možnost příkaz odmítnout, pokud by vykonání takového příkazu bylo v rozporu se zásadou ne bis in idem.
- (66) Pokud je vykonávající orgán vyrozuměn v souladu s tímto nařízením, měl by mít možnost odmítnout evropský vydávací příkaz, pokud čin, pro který byl příkaz vydán, nenaplnňuje skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu, ledaže se dle údajů uvedených vydávajícím orgánem v EPOC jedná o trestný čin spadající do některé z kategorií trestných činů uvedených v příloze tohoto nařízení, který je ve vydávajícím státě trestán odnětím svobody nebo ochranným opatřením spojeným se zbavením osobní svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let.
- (67) Vzhledem k tomu, že informování osoby, o jejíž údaje je žádáno, je v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU a s Listinou jedním z podstatných prvků práva na ochranu údajů a práva na obhajobu, neboť umožňuje účinný přezkum a soudní ochranu, měl by vydávající orgán osobu, o jejíž údaje je žádáno, o vydání údajů na základě evropského vydávacího příkazu informovat bez zbytečného odkladu. Vydávající orgán by však měl mít v souladu s vnitrostátním právem možnost, aby informování osoby, jejíž údaje jsou požadovány, odložil nebo omezil, a to v rozsahu a po dobu odpovídající podmínkám stanoveným ve směrnici (EU) 2016/680, přičemž v takovém případě by měl vydávající orgán ve spisu věci uvést důvody pro odložení informování, jeho omezení nebo upuštění od něj, a doplnit do EPOC krátké odůvodnění. Adresáti, a nejsou-li totožní, poskytovatelé služeb by měli přijmout nezbytná nejmodernější provozní a technická opatření, aby zajistili důvěrnost, utajení a integritu EPOC nebo EPOC-PR a vydaných nebo uchovaných údajů.

- (68) Poskytovatel služeb by měl mít možnost požadovat od vydávajícího státu náhradu svých nákladů spojených s reakcí na evropský vydávací příkaz nebo na evropský uchovávací příkaz, pokud tuto možnost stanoví vnitrostátní právo vydávajícího státu pro vnitrostátní příkazy v podobných situacích, a to v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Členské státy by měly Komisi informovat o svých vnitrostátních pravidlech pro poskytování náhrady a Komise by je měla zveřejnit. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla pro úhradu nákladů souvisejících s decentralizovaným informačním systémem.
- (69) Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které stanoví ukládání trestních sankcí, měly by členské státy stanovit pravidla pro peněžité sankce za porušení tohoto nařízení a měly by přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Členské státy by měly zajistit, aby peněžité sankce stanovené v jejich vnitrostátních právních předpisech byly účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy by měly neprodleně oznámit tato pravidla a opatření Komisi a okamžitě ji informovat o veškerých jejich následných změnách.
- (70) Při stanovování přiměřené peněžité sankce by příslušné orgány měly v konkrétních případech zohlednit všechny významné okolnosti, jako povaha, závažnost a doba trvání porušení, zda bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti, zda byl daný poskytovatel služeb shledán odpovědným za podobná porušení již dříve a jakou má poskytovatel služeb, který byl shledán odpovědným, finanční sílu. Za výjimečných okolností může toto posouzení vést k tomu, že vykonávající orgán od uložení peněžité sankce upustí. V tomto ohledu je třeba věnovat zvláštní pozornost mikropodnikům, které v naléhavém případě z důvodu nedostatku lidských zdrojů nesplní evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz mimo obvyklou pracovní dobu, za předpokladu, že údaje jsou předány bez zbytečného odkladu.
- (71) Aniž jsou dotčeny jejich povinnosti chránit údaje, neměli by poskytovatelé služeb být odpovědní v členských státech za újmu způsobenou jejich uživateli či třetím stranám výhradně v důsledku toho, že v dobré víře splnili EPOC nebo EPOC-PR. Odpovědnost za zajištění souladu daného příkazu s právními předpisy, zejména pokud jde o jeho nezbytnost a přiměřenost, by měl nést vydávající orgán.
- (72) Pokud adresát nesplní ve lhůtě EPOC nebo EPOC-PR, aniž uvede důvody, které vydávající orgán akceptuje, a pokud případně vykonávající orgán neuplatnil některý z důvodů pro odmítnutí příkazu stanovených v tomto nařízení, měl by mít vydávající orgán možnost, aby o vykonání evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu požádal vykonávající orgán. Za tímto účelem by měl vydávající orgán předat vykonávajícímu orgánu dotčený příkaz, příslušný formulář stanovený tímto nařízením a vyplněný adresátem, a případně další potřebné dokumenty. Vydávající orgán by měl daný příkaz a případné další dokumenty, které mají být předány, přeložit do jednoho z jazyků, které vykonávající stát akceptuje, a měl by o předání informovat adresáta. Tento stát by měl daný příkaz vykonávat v souladu se svým vnitrostátním právem.
- (73) Postup pro výkon by měl adresátovi umožnit uplatnit důvody proti vykonání příkazu na základě seznamu konkrétních důvodů stanovených v tomto nařízení, včetně skutečnosti, že daný příkaz nebyl vydán nebo potvrzen příslušným orgánem podle tohoto nařízení, nebo pokud se příkaz netýká údajů, které byly v době obdržení příslušného certifikátu dotčeným poskytovatelem služeb nebo jeho jménem uchovávány. Vykonávající orgán by měl mít možnost odmítnout evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz uznat a vykonat na základě stejných důvodů a ve výjimečných situacích rovněž z důvodu zjevného porušení příslušného základního práva stanoveného v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině. Před tím, než přijme rozhodnutí o tom, že odmítne uznat nebo vykonat příkaz z těchto důvodů, by měl vykonávající orgán konzultovat vydávající orgán. Pokud adresát neplní své povinnosti podle uznaného evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu, jejichž vykonatelnost byla potvrzena vykonávajícím orgánem, měl by tento orgán uložit peněžitou sankci. Tato sankce by měla být přiměřená, zejména z hlediska konkrétních okolností, jako jsou opakované nebo systematické neplnění.
- (74) Splnění evropského vydávacího příkazu by mohlo být v rozporu s povinnostmi vyplývajícími z rozhodného práva třetí země. V zájmu zajištění mezinárodní zdvořilosti v souvislosti se svrchovanými zájmy třetích zemí, ochrany dotčené fyzické osoby a řešení rozporných povinností poskytovatelů služeb stanoví toto nařízení specifický mechanismus soudního přezkumu pro případ, kdy by dodržení evropského vydávacího příkazu bránilo poskytovateli služeb splnit právní povinnosti vyplývající z práva třetího státu.

- (75) Pokud se adresát domnívá, že by evropský vydávací příkaz v konkrétním případě vedl k porušení právní povinnosti vyplývající z práva třetí země, měl by cestou odůvodněné námitky a pomocí formuláře stanoveného v tomto nařízení informovat vydávající orgán a vykonávající orgán o důvodech pro neprovedení daného příkazu. Vydávající orgán by měl na základě odůvodněné námitky a veškerých informací poskytnutých vykonávajícím státem provést přezkum evropského vydávacího příkazu a při něm vzít v úvahu stejná kritéria, jimiž by se musel řídit příslušný soud vydávajícího státu. Hodlá-li vydávající orgán oprávněnost příkazu potvrdit, měl by požádat příslušný soud vydávajícího státu, který byl příslušným členským státem oznámen, o provedení přezkumu a tento soud by příkaz měl přezkoumat.
- (76) Při určování existence rozporu mezi povinnostmi ve specifických okolnostech zkoumané věci by se příslušný měl v případě potřeby opírat o příslušné externí odborné poznatky, například ohledně výkladu práva dotčené třetí země. Za tímto účelem může příslušný soud například provést konzultace s ústředním orgánem třetí země, a to s přihlédnutím ke směrnici (EU) 2016/680. Vydávající stát by měl požadovat informace od příslušného orgánu třetí země zejména v případě, kdy se rozpor týká základních práv nebo jiných základních zájmů třetí země souvisejících s národní bezpečností a obranou.
- (77) Odborné poznatky ohledně výkladu by mohly být případně poskytovány ve znaleckých posudcích. Informace a judikatura týkající se výkladu práva třetí země a postupů v případě kolize právních předpisů v členských státech by měly být k dispozici na ústřední platformě, jako je projekt SIRIUS nebo Evropská justiční síť, aby se tak umožnilo využívání zkušeností a odborných poznatků shromážděných ohledně stejných nebo podobných otázek. Dostupnost takovýchto informací na ústřední platformě by neměla bránit v tom, aby byla třetí země případně opětovně konzultována.
- (78) Při posuzování toho, zda existují rozpory mezi povinnostmi, by měl příslušný soud určit, zda je rozhodným právem právo třetí země, a pokud tomu tak je, zda právo třetí země zakazuje sdělení dotčených údajů. Pokud příslušný soud dojde k závěru, že právo třetí země sdělení dotčených údajů zakazuje, měl by tento soud rozhodnout, zda bude evropský vydávací příkaz potvrzen nebo zrušen, a to na základě zvážení řady prvků, které mají zjistit sílu spojení s některou z obou zapojených jurisdikcí, příslušné zájmy na získání údajů nebo naopak na zabránění jejich sdělení a možné důsledky pro adresáta nebo poskytovatele služeb plynoucí ze splnění příkazu. Při posuzování je třeba přikládat mimořádný význam a váhu ochraně základních práv příslušným právem třetí země a jiným základním zájmům, jako jsou zájmy národní bezpečnosti třetí země, jakož i úrovni vazby dotčené trestní věci s některou z obou jurisdikcí. Rozhodne-li příslušný soud, že příkaz zruší, měl by informovat vydávající orgán a adresáta. Rozhodne-li příslušný soud, že příkaz je oprávněný, měl by informovat vydávající orgán a adresáta, kteří by měli zahájit provádění příkazu. Vydávající orgán by měl vykonávající orgán o výsledku přezkumného řízení informovat.
- (79) Podmínky, které toto nařízení stanoví pro vykonání EPOC, by měly být použitelné rovněž v případě rozporných povinností vyplývajících z práva třetí země. Proto by během soudního přezkumu v případě, kdy by splnění evropského vydávacího příkazu bránilo poskytovatelům služeb v plnění právní povinnosti vyplývající z práva třetí země, měly být údaje požadované tímto příkazem uchovávány. Pokud po soudním přezkumu příslušný soud rozhodne o zrušení evropského vydávacího příkazu, mělo by být možné vydat evropský uchovávací příkaz, aby vydávající orgán mohl usilovat o vydání údajů jinou cestou, například prostřednictvím vzájemné právní pomoci.
- (80) Je zásadní, aby všechny osoby, jejichž údaje jsou v trestním vyšetřování nebo řízení požadovány, měly v souladu s článkem 47 Listiny přístup k účinnému prostředku nápravy. V souladu s tímto požadavkem, a aniž jsou dotčeny další právní prostředky nápravy dostupné v souladu s vnitrostátním právem, by všechny osoby, jejichž údaje byly vyžádány prostřednictvím evropského vydávacího příkazu, měly mít právo na účinný prostředek nápravy proti tomuto příkazu. Pokud je osobou, o jejíž údaje se žádá, podezřelá nebo obviněná osoba, měla by mít tato osoba právo na účinnou právní ochranu během trestního řízení, v němž se údaje využívají jako důkaz. Toto právo na účinnou právní ochranu by se mělo uplatňovat u soudu ve vydávajícím státě v souladu s jeho vnitrostátním právem a mělo by zahrnovat možnost napadnout zákonnost daného opatření, včetně jeho nezbytnosti a přiměřenosti, aniž by byly dotčeny záruky týkající se základních práv ve vykonávajícím státě ani další prostředky nápravy v souladu s vnitrostátním právem. Toto nařízení by nemělo omezovat případné důvody pro napadení zákonnosti příkazu. Právem na účinné prostředky nápravy stanoveným v tomto nařízení by nemělo být dotčeno právo domáhat se nápravy podle nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680. Informace o možnostech domáhat se nápravy podle vnitrostátního práva by měly být poskytovány včas a mělo by být zajištěno, aby mohly být tyto možnosti účinně využívány.

- (81) Měly by být vytvořeny vhodné komunikační kanály, které zajistí, aby všechny strany mohly účinně spolupracovat digitální cestou pomocí decentralizovaného informačního systému, který umožní rychlou, přímou, interoperabilní, udržitelnou, spolehlivou a bezpečnou přeshraniční elektronickou výměnu formulářů, údajů a informací souvisejících s případy.
- (82) S cílem umožnit účinnou a bezpečnou písemnou komunikaci mezi příslušnými orgány a určenými provozovny nebo zástupci poskytovatelů služeb podle tohoto nařízení by těmto určeným provozovnám nebo zástupcům měly být poskytnuty elektronické prostředky pro přístup do vnitrostátních informačních systémů, které jsou součástí decentralizovaného informačního systému a jsou provozovány členskými státy.
- (83) Decentralizovaný informační systém by se měl skládat z informačních systémů členských států a agentur a subjektů Unie a interoperabilních přístupových bodů, jejichž prostřednictvím jsou tyto systémy vzájemně propojeny. Přístupové body decentralizovaného informačního systému by měly být založeny na systému e-CODEX zřízeném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850 ⁽²⁴⁾.
- (84) Poskytovatelům služeb, kteří využívají individualizovaná řešení v oblasti informačních technologií pro účely výměny informací a údajů týkajících se žádostí o elektronické důkazy, by měly být poskytnuty automatizované prostředky pro přístup k decentralizovaným informačním systémům prostřednictvím společného standardu pro výměnu údajů.
- (85) Veškerá písemná komunikace mezi příslušnými orgány nebo mezi příslušnými orgány a určenými provozovny nebo právními zástupci by v zásadě měla probíhat prostřednictvím decentralizovaného informačního systému. Využití alternativních prostředků by mělo být možné pouze v případě, že nelze použít decentralizovaný informační systém, například kvůli specifickým forenzním požadavkům, kvůli tomu, že objem údajů, které mají být předány, je omezen technickými kapacitami, nebo proto, že musí být v naléhavém případě oslovena jiná provozovna, která není připojena k decentralizovanému informačnímu systému. V takových případech by předávání mělo být prováděno nejvhodnějšími alternativními prostředky s přihlédnutím k potřebě zajistit rychlou, bezpečnou a spolehlivou výměnu informací.
- (86) Aby bylo zajištěno, že decentralizovaný informační systém bude obsahovat úplný záznam písemných výměn podle tohoto nařízení, mělo by být jakékoli předání, které proběhlo alternativními prostředky, zaznamenáno v decentralizovaném informačním systému bez zbytečného odkladu.
- (87) Je třeba zvážit použití mechanismů pro zajištění pravosti údajů, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ⁽²⁵⁾.
- (88) Poskytovatelé služeb, zejména malé a střední podniky, by neměli být v souvislosti se zřízením a provozem decentralizovaného informačního systému vystaveni nepřiměřeným nákladům. V rámci vytvoření, údržby a vývoje referenčního prováděcího software by proto Komise měla rovněž zpřístupnit internetové rozhraní, které poskytovatelům služeb umožní bezpečnou komunikaci s orgány, aniž by pro přístup k decentralizovanému informačnímu systému byli nuceni zřízovat vlastní specializovanou infrastrukturu.
- (89) Členské státy by měly mít možnost používat namísto vnitrostátního informačního systému software vyvinutý Komisí, konkrétně referenční prováděcí software. Tento referenční prováděcí software by měl být založen na modulárním uspořádání, což znamená, že software je uspořádán do samostatných sad a je dodáván odděleně od složek systému e-CODEX potřebných k jeho připojení k decentralizovanému informačnímu systému. Toto uspořádání by mělo členským státům umožnit opětovně použít nebo posílit stávající vnitrostátní komunikační infrastrukturu v justiční oblasti pro účely přeshraničního využití.
- (90) Za vytvoření, údržbu a rozvoj referenčního prováděcího softwaru by měla nést odpovědnost Komise. Komise by měla navrhnout, vyvinout a udržovat referenční prováděcí software v souladu s požadavky a zásadami ochrany údajů stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽²⁶⁾, v nařízení (EU) 2016/679 a ve směrnici (EU) 2016/680, zejména se zásadami ochrany údajů již od návrhu a jako standardního nastavení, jakož i vysoké úrovně kybernetické bezpečnosti. Je třeba, aby referenční prováděcí software rovněž zahrnoval vhodná technická opatření a umožnit přijetí organizačních opatření nezbytných pro zajištění odpovídající úrovně bezpečnosti a interoperability.

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850 ze dne 30. května 2022 o počítačovém systému pro přeshraniční elektronickou výměnu údajů v oblasti justiční spolupráce v občanských a trestních věcech (systém e-CODEX) a o změně nařízení (EU) 2018/1726 (Úř. věst. L 150, 1.6.2022, s. 1).

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽²⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (91) Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁷⁾.
- (92) Pro výměny údajů prováděné prostřednictvím decentralizovaného informačního systému nebo v tomto systému zaznamenané by členské státy měly mít možnost shromažďovat prostřednictvím svých vnitrostátních portálů statistické údaje za účelem plnění svých povinností v oblasti monitorování a podávání zpráv podle tohoto nařízení.
- (93) S cílem monitorovat výstupy, výsledky a dopady tohoto nařízení by měla Komise na základě údajů získaných od členských států zveřejňovat výroční zprávu za předchozí kalendářní rok. Za tímto účelem by členské státy měly shromažďovat a poskytovat Komisi komplexní statistické údaje o různých aspektech tohoto nařízení, a to podle typu požadovaných údajů, adresátů a toho, zda se jednalo o naléhavý případ, či nikoli.
- (94) Používání předem přeložených a standardizovaných formulářů by usnadnilo spolupráci a výměnu informací podle tohoto nařízení, čímž by se umožnila rychlejší a efektivnější komunikace uživatelsky přívětivým způsobem. Takovéto formuláře by snížily náklady na překlad a přispívaly by k vysoké kvalitě komunikace. Formuláře pro odpovědi by obdobným způsobem umožnily standardizovanou výměnu informací, zejména v případech, kdy poskytovatelé služeb nejsou schopni plnit své závazky, protože uživatelský účet neexistuje nebo nejsou k dispozici žádné údaje. Formuláře stanovené v tomto nařízení by měly též usnadnit sběr statistických údajů.
- (95) S cílem účinně provádět změny ve formulářích EPOC a EPOC-PR, formulářích, které se používají k poskytnutí informací o nemožnosti provést EPOC nebo EPOC-PR, formulářích pro potvrzení podání žádosti o vydání údajů v návaznosti na evropský uchovávací příkaz a formulářích pro prodloužení uchování elektronických důkazů, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o změny formulářů stanovených v tomto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁸⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (96) Tímto nařízením by neměly být dotčeny unijní ani další mezinárodní nástroje, dohody a ujednání o shromažďování důkazů, které spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení. Orgány členských států by si měly vybrat nástroj, který je pro daný případ nejvhodnější. V některých případech, kdy tyto orgány žádají o soubor různých typů vyšetřovacích opatření, jež se neomezují na předání elektronických důkazů z jiného členského státu, by mohly dát přednost použití unijních a jiných mezinárodních nástrojů, dohod a ujednání. Členské státy by měly Komisi nejpozději tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost oznámit stávající nástroje, dohody a ujednání uvedené v tomto nařízení, které budou i nadále používat. Členské státy by měly rovněž Komisi oznámit všechny nové dohody nebo ujednání podle tohoto nařízení do tří měsíců od jejich podpisu.
- (97) S ohledem na technologický vývoj by mohly za několik let převládat nové formy komunikačních nástrojů nebo by se mohly při uplatňování tohoto nařízení objevit mezery. Je tudíž důležité stanovit hodnocení jeho uplatňování.
- (98) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení, které by se mělo opírat o pět kritérií, a to efektivnosti, účelnosti, relevantnosti, soudržnosti a přidáné hodnoty EU a toto hodnocení by mělo poskytnout základ pro posouzení dopadů možných dalších opatření. Hodnotící zpráva by měla zahrnovat posouzení uplatňování tohoto nařízení a výsledků, kterých bylo s ohledem na jeho cíle dosaženo, jakož i posouzení dopadu tohoto nařízení na základní práva. S cílem získat podklady pro hodnocení tohoto nařízení by Komise měla pravidelně shromažďovat informace.

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁸⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (99) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zlepšit zabezpečení a získávání elektronických důkazů přes hranice, nemůže být vzhledem k jeho přeshraniční povaze dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (100) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (101) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (102) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 6. listopadu 2019 vydal své stanovisko ⁽²⁹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla, podle kterých smí orgán členského státu v trestním řízení vydat evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz, a nařídít tak poskytovateli služeb nabízejícímu služby v Unii a usazenému v jiném členském státě nebo, není-li usazen, zastoupenému zástupcem v jiném členském státě, aby vydal nebo uchoval elektronické důkazy bez ohledu na umístění údajů.

Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů obracet se na poskytovatele služeb usazené nebo zastoupené na jejich území s cílem zajistit, aby dodržovali vnitrostátní opatření požadující vydání nebo uchování elektronických důkazů podobná těm, jež jsou uvedena v prvním pododstavci.

2. O vydání evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu může v rámci použitelných práv na obhajobu v souladu s vnitrostátním trestním právem rovněž požádat podezřelá nebo obviněná osoba, nebo tak může jejím jménem učinit právník.

3. Tímto nařízením není dotčena povinnost respektovat základní práva a právní zásady zakotvené v Listině a v článku 6 Smlouvy o EU a nejsou jím v tomto ohledu dotčeny žádné povinnosti donucovacích nebo justičních orgánů. Tímto nařízením nejsou dotčeny základní zásady, zejména svoboda projevu a informací, včetně svobody a plurality sdělovacích prostředků, respektování soukromého a rodinného života, ochrana osobních údajů i právo na účinnou soudní ochranu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na poskytovatele služeb, kteří nabízejí služby v Unii.

2. Evropské vydávací příkazy a evropské uchovávací příkazy mohou být vydávány pouze v rámci a pro účely trestního řízení a za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců, které byly uloženy v trestním řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy odsouzená osoba uniká před spravedlností. Tyto příkazy mohou být vydány též v řízení týkajícím se trestného činu, za který by mohla ve vydávajícím státě nést odpovědnost nebo být potrestána právníká osoba.

3. Evropské vydávací příkazy a evropské uchovávací příkazy mohou být vydávány pouze v souvislosti s údaji týkajícími se služeb uvedených v čl. 3 bodu 3, které jsou nabízeny v Unii.

4. Toto nařízení se nepoužije na řízení zahájená za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci jinému členskému státu nebo třetí zemi.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 32, 31.1.2020, s. 11.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- (1) „evropským vydávacím příkazem“ rozhodnutí, které nařizuje vydání elektronických důkazů, vydané nebo potvrzené justičním orgánem členského státu v souladu s čl. 4 odst. 1, 2, 4 a 5 a adresované určené provozovně, nebo zástupci poskytovatele služeb nabízejícího služby v Unii, pokud se tato určená provozovna, nebo zástupce nachází v jiném členském státě, pro nějž je toto nařízení závazné;
- (2) „evropským uchovávacím příkazem“ rozhodnutí, které nařizuje uchování elektronických důkazů pro účely podání následné žádosti o jejich vydání, vydané nebo potvrzené justičním orgánem členského státu v souladu s čl. 4 odst. 3, 4 a 5 a adresované určené provozovně nebo zástupci poskytovatele služeb nabízejícího služby v Unii, pokud se tato určená provozovna, nebo zástupce nachází v jiném členském státě, pro nějž je toto nařízení závazné;
- (3) „poskytovatelem služeb“ jakákoliv fyzická, nebo právnická osoba, která poskytuje jednu či více z následujících kategorií služeb, s výjimkou finančních služeb podle čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES⁽³⁰⁾:
 - a) služby elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2018/1972;
 - b) služby názvů internetových domén a číslování adres internetového protokolu, jako jsou přidělování adres internetového protokolu, registrování názvů domén, registrování názvů domén a související služby zajišťující soukromé a proxy servery;
 - c) jiné služby informační společnosti uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/1535, které:
 - i) umožňují jejich uživatelům mezi sebou navzájem komunikovat, nebo
 - ii) umožňují uchovávat nebo jinak zpracovávat údaje jménem uživatelů, kterým je služba poskytována, pokud je uchovávání údajů určující složkou služby poskytované uživateli;
- (4) „nabízením služeb v Unii“:
 - a) umožnění fyzickým nebo právnickým osobám v kterémkoli členském státě využívat služby uvedené v bodu 3 a
 - b) existence podstatného spojení s členským státem uvedeným v písmeni a), jež je založena na konkrétních skutkových kritériích; existence takového podstatného spojení se předpokládá tehdy, má-li poskytovatel služeb provozovnu v některém členském státě, nebo, v případě neexistence takové provozovny, má-li významný počet uživatelů v jednom nebo více členských státech nebo zaměřuje-li svou činnost na jeden nebo více členských států;
- (5) „provozovnou“ subjekt, který po neurčitou dobu fakticky vykonává hospodářskou činnost prostřednictvím stálé infrastruktury, odkud je prováděna podnikatelská činnost poskytování služeb nebo odkud je podnikatelská činnost řízena;
- (6) „určenou provozovnou“ provozovna s právní osobností písemně určená poskytovatelem služeb, který je usazen v členském státě, jenž se účastní právního nástroje uvedeného v čl. 1 odst. 2 směrnice (EU) 2023/1544, pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
- (7) „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba písemně jmenovaná poskytovatelem služeb, který není usazen v členském státě, jenž se účastní právního nástroje uvedeného v čl. 1 odst. 2 směrnice (EU) 2023/1544, pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice;
- (8) „elektronickými důkazy“ údaje o účastníkovi, údaje o provozu nebo údaje o obsahu uložené poskytovatelem služeb nebo jeho jménem v elektronické podobě v době doručení certifikátu evropského vydávacího příkazu (dále jen „EPOC“) nebo certifikát evropského uchovávacího příkazu (dále jen „EPOC-PR“);

⁽³⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

- (9) „údaji o účastníkovi“ jakékoli údaje v držení poskytovatele služeb v souvislosti s účastí na jeho službách, které se týkají:
- a) totožnosti účastníka nebo zákazníka, například poskytnuté jméno, datum narození, poštovní nebo zeměpisná adresa, fakturační a platební údaje, telefonní číslo nebo e-mailová adresa;
 - b) druhu služby a jejího trvání včetně technických údajů a údajů identifikujících související technická opatření nebo rozhraní, která účastník nebo zákazník použil nebo mu byla poskytnuta v době počáteční registrace nebo aktivace, a údajů týkajících se potvrzení použití služby, kromě hesel nebo jiných autentizačních prostředků použitých místo hesla, poskytnutých uživatelem nebo vytvořených na žádost uživatele;
- (10) „údaji požadovanými výhradně za účelem identifikace uživatele“ adresy internetového protokolu a v případě potřeby příslušné zdrojové porty a časové razítko, konkrétně datum a čas, nebo technické ekvivalenty těchto identifikátorů a souvisejících informací, pokud je donucovací nebo justiční orgány požadují výhradně k identifikaci uživatele v rámci konkrétního trestního vyšetřování;
- (11) „údaji o provozu“ údaje které se týkají poskytování služby nabízené poskytovatelem služeb a které slouží k poskytování kontextu nebo doplňujících informací o takové službě a jsou vytvářeny nebo zpracovávány informačním systémem poskytovatele služeb, jako například zdroj a cíl zprávy nebo jiného typu interakce, údaje o umístění zařízení, datum, čas, trvání, velikost, trasa, formát, použitý protokol a typ komprese, a další metadata elektronických komunikací a údaje, jiné než údaje o účastníkovi, týkající se zahájení a ukončení relace přístupu uživatele ke službě, jako je datum a čas použití, čas přihlášení uživatele ke službě a čas jeho odhlášení;
- (12) „údaji o obsahu“ jakékoli údaje v digitálním formátu, jako je text, hlas, videa, obrázky a zvuk, a to jiné než údaje o účastníkovi nebo údaje o provozu;
- (13) „informačním systémem“ informační systém ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ⁽³¹⁾;
- (14) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž se vydává evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz;
- (15) „vydávajícím orgánem“ příslušný orgán vydávajícího státu, který může vydat evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz v souladu s článkem 4;
- (16) „vykonávajícím státem“ členský stát, v němž se nachází určená provozovna nebo v němž má bydliště nebo sídlo zástupce a jemuž vydávající orgán pro účely oznámení vykonávajícím orgánem nebo výkonu v souladu s tímto nařízením zašle evropský vydávací příkaz a EPOC nebo evropský uchovávací příkaz a EPOC-PR;
- (17) „vykonávajícím orgánem“ orgán ve vykonávajícím státě, který je v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu příslušný k obdržení evropského vydávacího příkazu a EPOC nebo evropského uchovávacího příkazu a EPOC-PR, které jsou vydávajícím orgánem předávány za účelem vyrozumění nebo vykonání v souladu s tímto nařízením;
- (18) „naléhavým případem“ situace bezprostředního ohrožení života, fyzické integrity nebo bezpečnosti osob nebo kritické infrastruktury ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2008/114/ES, pokud by narušení nebo zničení takové kritické infrastruktury mělo za následek bezprostřední ohrožení života, fyzické integrity nebo bezpečnosti osob, a to i v důsledku vážného narušení poskytování základních dodávek obyvatelstvu nebo výkonu základních funkcí státu;
- (19) „správcem“ správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679;
- (20) „zpracovatelem“ zpracovatel ve smyslu čl. 4 bodu 8 nařízení (EU) 2016/679;

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8).

- (21) „decentralizovaným informačním systémem“ síť informačních systémů a interoperabilních přístupových bodů, které jsou provozovány v rámci individuální odpovědnosti a řízení každého členského státu, agentury nebo subjektu Unie, jež umožňuje bezpečnou a spolehlivou přeshraniční výměnu informací;

KAPITOLA II

EVROPSKÝ VYDÁVACÍ PŘÍKAZ, EVROPSKÝ UCHOVÁVACÍ PŘÍKAZ A CERTIFIKÁTY

Článek 4

Vydávající orgán

1. Evropský vydávací příkaz k získání údajů o účastníkovi nebo údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 může vydat pouze:

- a) soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce příslušný v dané věci; nebo
- b) jakýkoliv jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který v dané věci jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídit shromažďování důkazů; v takovém případě evropský vydávací příkaz potvrdí soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě po přezkoumání jeho souladu s podmínkami pro vydání evropského vydávacího příkazu podle tohoto nařízení.

2. Evropský vydávací příkaz může za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10, nebo za účelem získání údajů o obsahu vydat pouze:

- a) soudce, soud nebo vyšetřující soudce příslušný v dané věci nebo
- b) jakýkoliv jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který v daném případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídit shromažďování důkazů; v takovém případě evropský vydávací příkaz potvrdí soudce, soud nebo vyšetřující soudce ve vydávajícím státě po přezkoumání jeho souladu s podmínkami pro vydání evropského vydávacího příkazu podle tohoto nařízení.

3. Evropský uchovávací příkaz může pro všechny kategorie údajů vydat pouze:

- a) soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce příslušný dané věci nebo
- b) jakýkoli jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který v dané věci jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídit shromažďování důkazů; v takovém případě evropský uchovávací příkaz potvrdí soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě po přezkoumání jeho souladu s podmínkami pro vydání evropského uchovávacího příkazu podle tohoto nařízení.

4. Pokud byl evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz potvrzen justičním orgánem podle odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) nebo odst. 3 písm. b), lze tento orgán pokládat též za vydávající orgán pro účely předání EPOC a EPOC-PR.

5. V řádně zjištěném naléhavém případě ve smyslu čl. 3 bodu 18 mohou příslušné orgány uvedené v odst. 1 písm. b) a v odst. 3 písm. b) tohoto článku výjimečně vydat evropský vydávací příkaz za účelem získání údajů o účastníkovi nebo údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 nebo evropský uchovávací příkaz, aniž by získaly předchozí potvrzení daného příkazu, pokud potvrzení nelze získat včas a jestliže by tyto orgány mohly příkaz vydat bez přechozího potvrzení v obdobném vnitrostátním případě. Vydávající orgán požádá o následné potvrzení daného příkazu bez zbytečného odkladu, avšak nejpozději do 48 hodin. Není-li takové následné potvrzení příkazu vydáno, vydávající orgán příkaz okamžitě vezme zpět a veškeré získané údaje vymaže nebo jinak omezí jejich použití.

6. Každý členský stát může určit jeden či více ústředních orgánů odpovědných za administrativní předávání EPOC a EPOC-PR, evropských vydávacích příkazů a evropských uchovávacích příkazů a oznámení vykonávajícímu orgánu, přijímání údajů a oznámení, jakož i za předávání jiné úřední korespondence související s těmito certifikáty nebo příkazy.

Článek 5

Podmínky pro vydání evropského vydávacího příkazu

1. Vydávající orgán může evropský vydávací příkaz vydat tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v tomto článku.
2. Evropský vydávací příkaz musí být nezbytný a přiměřený pro účely řízení uvedeného v čl. 2 odst. 3, přičemž musí zohledňovat práva podezřelé nebo obviněné osoby, a může být vydán pouze tehdy, pokud by podobný příkaz mohl být vydán za stejných podmínek v obdobném vnitrostátním případě.
3. Evropský vydávací příkaz za účelem získání údajů o účastníkovi nebo za účelem získání údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 lze vydat u všech trestných činů a u výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců, které byly uloženy v trestním řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy odsouzená osoba uniká před spravedlností.
4. Evropský vydávací příkaz za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 tohoto nařízení, nebo za účelem získání údajů o obsahu lze vydat pouze v případě:
 - a) trestných činů postihnutelných ve vydávajícím státě trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tří let; nebo
 - b) následujících trestných činů, pokud jsou zcela nebo zčásti páčány pomocí informačního systému:
 - i) trestných činů vymezených v člancích 3 až 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ⁽³²⁾;
 - ii) trestných činů vymezených v člancích 3 až 7 směrnice 2011/93/EU;
 - iii) trestných činů vymezených v člancích 3 až 8 směrnice 2013/40/EU;
 - c) trestných činů vymezených v člancích 3 až 12 a v článku 14 směrnice (EU) 2017/541;
 - d) výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců, které byly uloženy v trestním řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy osoba odsouzená za trestné činy uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce uniká před spravedlností.
5. Evropský vydávací příkaz obsahuje tyto informace:
 - a) vydávající orgán a případně potvrzující orgán;
 - b) adresáta evropského vydávacího příkazu ve smyslu článku 7;
 - c) uživatele, kromě případu, kdy je jediným účelem příkazu identifikace uživatele, nebo jakýkoliv jiný jedinečný identifikátor, jako je uživatelské jméno, přihlašovací identifikační údaje nebo název účtu s cílem určit požadované údaje;
 - d) kategorii požadovaných údajů ve smyslu čl. 3 bodu 9 až 12;
 - e) případně časové rozpětí údajů, jejichž vydání je vyžadováno;
 - f) použitelná ustanovení trestního práva vydávajícího státu;
 - g) v naléhavých případech ve smyslu čl. 3 bodu 18 řádné odůvodnění naléhavosti;
 - h) v případech, kdy je evropský vydávací příkaz adresován přímo poskytovateli služeb, který uchovává nebo jinak zpracovává údaje jménem správce, potvrzení, že jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 6;
 - i) důvody, proč se má za to, že evropský vydávací příkaz splňuje podmínky nezbytnosti a přiměřenosti podle odstavce 2;
 - j) stručný popis věci.

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18).

6. Evropský vydávací příkaz je adresován poskytovateli služeb, který jedná jako správce ve smyslu s nařízením (EU) 2016/679.

Výjimečně může být evropský vydávací příkaz adresován přímo poskytovateli služeb, který uchovává nebo jinak zpracovává údaje jménem správce, a to:

- a) pokud se vydávajícímu orgánu navzdory jím vynaloženému přiměřenému úsilí nepodařilo správce identifikovat nebo
- b) pokud by adresování příkazu správci mohlo ohrozit vyšetřování.

7. V souladu s nařízením (EU) 2016/679 informuje zpracovatel, který jménem správce uchovává nebo jinak zpracovává údaje, dotčeného správce o vydání údajů, ledaže vydávající orgán poskytovatele služeb požádá, aby správce o předání těchto údajů po nezbytnou a přiměřenou dobu neinformoval, aby nebylo narušeno příslušné trestní řízení. V takovém případě vydávající orgán uvede ve spisu předmětné věci důvody prodlení při informování správce. Stručné odůvodnění je rovněž uvedeno v EPOC.

8. Pokud jsou údaje uchovávány nebo jinak zpracovávány v rámci infrastruktury, kterou poskytovatel služeb poskytuje veřejnému orgánu, lze evropský vydávací příkaz vydat pouze v případě, že se veřejný orgán, pro nějž se údaje uchovávají nebo zpracovávají, nachází ve vydávajícím státě.

9. V případech, kdy jsou údaje, které jsou podle práva vydávajícího státu chráněny profesní mlčenlivostí, uchovávány nebo jinak zpracovávány poskytovatelem služeb v rámci infrastruktury poskytované osobám, na něž se při výkonu jejich profese vztahuje profesní mlčenlivostí (dále jen „osoba vázaná profesní mlčenlivostí“), může být evropský vydávací příkaz za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10, nebo za účelem získání údajů o obsahu, vydán pouze:

- a) má-li osoba vázaná profesní mlčenlivostí bydliště ve vydávajícím státě;
- b) pokud by oslovení osoby vázané profesní mlčenlivostí mohlo ohrozit vyšetřování; nebo
- c) pokud byla daná osoba zbavena mlčenlivosti v souladu s platným právem.

10. Má-li vydávající orgán důvod domnívat se, že údaje o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10, nebo údaje o obsahu požadované evropským vydávacím příkazem jsou chráněny imunitami nebo výsadami udělenými podle práva vykonávajícího státu nebo že se na tyto údaje vztahují v tomto státě pravidla pro určení a omezení trestní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích, může tento vydávající orgán před vydáním evropského vydávacího příkazu požádat o vysvětlení, mimo jiné konzultováním příslušných orgánů vykonávajícího státu, a sice přímo, nebo prostřednictvím Eurojustu či Evropské justiční sítě.

Vydávající orgán nevydává evropský vydávací příkaz, pokud zjistí, že požadované údaje o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně za účelem identifikace uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10, nebo údaje o obsahu jsou chráněny imunitami nebo výsadami udělenými podle práva vykonávajícího státu, nebo že se na tyto údaje vztahují v tomto státě pravidla pro určení a omezení trestní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

Článek 6

Podmínky pro vydání evropského uchovávacího příkazu

1. Vydávající orgán může evropský uchovávací příkaz vydat pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v tomto článku. Ustanovení čl. 5 odst. 8 se použije obdobně.
2. Evropský uchovávací příkaz musí být nezbytný a přiměřený k tomu, aby se zabránilo odstranění, smazání nebo změně údajů, a bylo tak možné podat následnou žádost o vydání těchto údajů prostřednictvím vzájemné právní pomoci, evropského vyšetřovacího příkazu nebo evropského vydávacího příkazu, s e zohledněním práv podezřelé nebo obviněné osoby.
3. Evropský uchovávací příkaz může být vydán v případě všech trestných činů, pokud by mohl být za stejných podmínek vydán v obdobném vnitrostátním případě, a u výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců, které byly uloženy na základě trestního řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy odsouzená osoba uniká před spravedlností.

4. Evropský uchovávací příkaz obsahuje tyto informace:
- a) vydávající orgán a případně potvrzující orgán;
 - b) adresáta evropského uchovávacího příkazu ve smyslu článku 7;
 - c) uživatele, kromě případů, kdy je jediným účelem příkazu identifikace uživatele, nebo jakýkoliv jiný jedinečný identifikátor, jako je uživatelské jméno, přihlašovací identifikační údaje nebo název účtu s cílem určit údaje, jejichž uchování je požadováno;
 - d) kategorii požadovaných údajů ve smyslu čl. 3 bodů 9 až 12;
 - e) případně časové rozpětí údajů, jejichž uchování je požadováno;
 - f) použitelná ustanovení trestního práva vydávajícího státu;
 - g) důvody, proč se má za to, že evropský uchovávací příkaz splňuje podmínky nezbytnosti a přiměřenosti podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 7

Adresáti evropských vydávacích příkazů a evropských uchovávacích příkazů

1. Evropské vydávací příkazy a evropské uchovávací příkazy jsou adresovány přímo určené provozovně nebo zástupci dotčeného poskytovatele služeb.
2. Výjimečně v naléhavých případech ve smyslu čl. 3 bodu 18, kdy určená provozovna nebo zástupce poskytovatele služeb nereagují na EPOC nebo EPOC-PR ve stanovených lhůtách, lze tento EPOC nebo EPOC-PR adresovat kterémukoli jiné provozovně nebo zástupci poskytovatele služeb v Unii.

Článek 8

Oznámení vykonávajícímu orgánu

1. Je-li evropský vydávací příkaz vydán za účelem získání údajů o provozu, s výjimkou údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10, nebo za účelem získání údajů o obsahu, oznámí to vydávající orgán vykonávajícímu orgánu tím, že mu předá EPOC současně s jeho předáním adresátovi v souladu s čl. 9 odst. 1 a 2.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má vydávající orgán v době vydání příkazu oprávněné důvody domnívat se, že:
 - a) trestný čin byl spáchán, je páchan nebo pravděpodobně bude spáchán ve vydávajícím státě a
 - b) osoba, jejíž údaje jsou požadovány, má pobyt ve vydávajícím státě.
3. Vydávající orgán spolu s EPOC předaným podle odstavce 1 tohoto článku vykonávajícímu orgánu případně poskytne veškeré další informace, které by mohly být zapotřebí pro posouzení možnosti uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí příkazu v souladu s článkem 12.
4. Oznámení vykonávajícímu orgánu podle odstavce 1 tohoto článku má odkladný účinek na povinnosti adresáta stanovené v čl. 10 odst. 2, s výjimkou naléhavých případů ve smyslu v čl. 3 bodu 18.

Článek 9

Certifikát evropského vydávacího příkazu (EPOC) a certifikát evropského uchovávacího příkazu (EPOC-PR)

1. Evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz musí být předán adresátovi, jak je vymezen v článku 7, prostřednictvím EPOC nebo EPOC-PR.

Vydávající orgán nebo případně potvrzující orgán vyplní EPOC uvedený v příloze I nebo EPOC-PR uvedený v příloze II a svým podpisem stvrdí, že jeho obsah je úplný a správný.

2. EPOC obsahuje informace uvedené v čl. 5 odst. 5 písm. a) až h), včetně dostatečných informací, které adresátovi umožní identifikovat a kontaktovat vydávající orgán a v případě potřeby vykonávající orgán.

Je-li vyžadováno oznámení vykonávajícímu orgánu v souladu s článkem 8, obsahuje EPOC předaný tomuto orgánu informace uvedené v čl. 5 odst. 5 písm. a) až j).

3. EPOC-PR obsahuje informace uvedené v čl. 6 odst. 4 písm. a) až f), včetně dostatečných informací, které adresátovi umožní identifikovat a kontaktovat vydávající orgán.

4. Je-li to nutné, přeloží se EPOC nebo EPOC-PR do úředního jazyka Unie akceptovaného adresátem, jak je stanoveno v článku 4 směrnice (EU) 2023/1544. Pokud poskytovatel služeb neuvedl žádný jazyk, přeloží se EPOC nebo EPOC-PR do jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž se nachází určená provozovna nebo zástupce poskytovatele služeb.

Je-li vyžadováno oznámení vykonávajícímu orgánu v souladu s článkem 8, EPOC se předá tomuto orgánu v překladu do jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo do jiného úředního jazyka Unie, který tento stát akceptuje.

Článek 10

Provedení EPOC

1. Po obdržení EPOC adresát neprodleně přijme opatření k uchování údajů požadovaných prostřednictvím EPOC.

2. Pokud je v souladu s článkem 8 vyžadováno oznámení vykonávajícímu orgánu a pokud tento orgán ve lhůtě 10 dnů od obdržení EPOC neuplatnil žádný z důvodů pro odmítnutí příkazu v souladu s článkem 12, adresát zajistí, aby požadované údaje byly na konci této desetidenní lhůty předány přímo vydávajícímu orgánu nebo donucovacím orgánům uvedeným v EPOC. Pokud vykonávající orgán před uplynutím desetidenní lhůty vydávajícímu orgánu a adresátovi potvrdí, že neuplatní žádný z důvodů pro odmítnutí příkazu, adresát jedná co nejdříve po tomto potvrzení, nejpozději však na konci této desetidenní lhůty.

3. Pokud není v souladu s článkem 8 vyžadováno oznámení vykonávajícímu orgánu, adresát po obdržení EPOC zajistí, aby byly požadované údaje předány přímo vydávajícímu orgánu nebo donucovacím orgánům uvedeným v EPOC nejpozději 10 dní po jeho obdržení.

4. V naléhavých případech předá adresát požadované údaje bez zbytečného odkladu, nejpozději však do osmi hodin od obdržení EPOC. Je-li v souladu s článkem 8 vyžadováno oznámení vykonávajícímu orgánu, může tento orgán, pokud se rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí příkazu v souladu s čl. 12 odst. 1, neprodleně, nejpozději však do 96 hodin od obdržení oznámení, oznámit vydávajícímu orgánu a adresátovi, že má námitky proti použití údajů nebo že údaje lze použít pouze za podmínek, které stanoví. Pokud vykonávající orgán uplatní důvod pro odmítnutí příkazu, avšak adresát již údaje předal vydávajícímu orgánu, vydávající orgán údaje vymaže nebo jinak omezí jejich použití, případně dodrží podmínky použití údajů, pokud je vykonávající orgán stanovil.

5. Pokud se adresát výlučně na základě informací uvedených v EPOC domnívá, že provedení tohoto certifikátu by mohlo porušit imunity či výsady nebo pravidla pro určení a omezení trestní odpovědnosti v souvislosti se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných sdělovacích prostředcích podle práva vykonávajícího státu, informuje o tom vydávající i vykonávající orgán prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III.

Pokud nebyl vyrozuměn vykonávající orgán v souladu s článkem 8, vydávající orgán zohlední informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a z vlastního podnětu nebo na žádost vykonávajícího orgánu rozhodne, zda evropský vydávací příkaz vezme zpět, upraví nebo ponechá beze změn.

Pokud byl vykonávající orgán vyrozuměn v souladu s článkem 8, vydávající orgán zohlední informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a rozhodne, zda evropský vydávací příkaz vezme zpět, upraví nebo ponechá beze změn. Vykonávající orgán může rozhodnout, že uplatní některý z důvodů pro odmítnutí příkazu uvedený v článku 12.

6. Pokud adresát nemůže splnit svou povinnost vydat požadované údaje, protože EPOC je neúplný, obsahuje zjevné chyby nebo neobsahuje dostatečné informace k jeho provedení, informuje bez zbytečného odkladu vydávající orgán a v případě, že dostal oznámení podle článku 8, vykonávající orgán uvedený v EPOC a požádá o vysvětlení prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III. Adresát současně informuje vydávající orgán o tom, zda bylo možné požadované údaje identifikovat a uchovat v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.

Vydávající orgán odpoví obratem, nejpozději však do pěti dnů od obdržení formuláře. Adresát zajistí, aby byl schopen obdržet nezbytná vysvětlení a veškeré opravy poskytnuté vydávajícím orgánem, a mohl tak splnit své povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4. Povinnosti stanovené v odstavcích 1 až 4 se neuplatňují, dokud vydávající nebo vykonávající orgán neposkytne vysvětlení či neprovede opravu.

7. Pokud adresát nemůže splnit svou povinnost vydat požadované údaje z důvodu faktické nemožnosti, která je způsobena okolnostmi, jež adresát nezavinil, informuje bez zbytečného odkladu vydávající orgán a v případě, že dostal oznámení podle článku 8, vykonávající orgán uvedený v EPOC společně s vysvětlením důvodů této faktické nemožnosti, a to prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III. Pokud vydávající orgán dospěje k závěru, že vydat požadované údaje není fakticky možné, informuje adresáta a v případě, že dostal oznámení podle článku 8, vykonávající orgán o tom, že EPOC již není třeba provést.

8. Ve všech případech, kdy adresát neposkytne požadované údaje, neposkytne je vyčerpávajícím způsobem nebo je neposkytne ve stanovené lhůtě z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v odstavcích 5, 6 a 7 tohoto článku, informuje o těchto důvodech bez zbytečného odkladu, nejpozději však ve lhůtách stanovených v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku vydávající orgán a v případě, že dostal oznámení vykonávající orgán podle článku 8, vykonávající orgán uvedený v EPOC, a to prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III. Vydávající orgán přezkoumá evropský vydávací příkaz s ohledem na informace poskytnuté adresátem a v případě potřeby stanoví adresátovi novou lhůtu k vydání údajů.

9. Údaje se v maximální možné míře uchovávají až do jejich vydání, bez ohledu na to, zda je vydání nakonec vyžádáno na základě vysvětlení týkajícího se evropského vydávacího příkazu a souvisejícího EPOC nebo jiným způsobem, například vzájemnou právní pomocí, nebo do doby, než je evropský vydávací příkaz vzat zpět.

Pokud vydání údajů a jejich uchovávání již není nutné, informuje o tom vydávající orgán a případně, že to vyplývá z čl. 16 odst. 8, vykonávající orgán bez zbytečného odkladu adresáta.

Článek 11

Provedení EPOC-PR

1. Po obdržení EPOC-PR adresát uchová bez zbytečného odkladu požadované údaje. Povinnost uchovávat údaje končí po šedesáti dnech, pokud vydávající orgán prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze V nepotvrdí, že byla podána následná žádost o vydání. Během této šedesátidenní lhůty může vydávající orgán prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze VI prodloužit dobu trvání povinnosti uchovávat údaje o dalších 30 dnů, je-li to nezbytné pro podání následné žádosti o vydání.

2. Pokud vydávající orgán během lhůty pro uchování údajů stanovené v odstavci 1 potvrdí, že následná žádost o vydání byla podána, uchová adresát údaje tak dlouho, jak to bude nutné k jejich vydání po doručení uvedené následné žádosti.

3. Pokud uchování již není nutné, informuje o tom vydávající orgán bez zbytečného odkladu adresáta a povinnost uchovávat údaje na základě evropského uchovávacího příkazu přestává platit.

4. Pokud se adresát výlučně na základě informací uvedených v EPOC-PR domnívá, že provedení tohoto certifikátu by mohlo porušit imunity či výsady nebo pravidla pro určení a omezení trestní odpovědnosti v souvislosti se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných sdělovacích prostředcích podle práva vykonávajícího státu, informuje o tom vydávající i vykonávající orgán prostřednictvím formuláře stanoveného v příloze III.

Vydávající orgán zohlední informace uvedené v prvním v pododstavci a z vlastního podnětu nebo na žádost vykonávajícího orgánu rozhodne, zda evropský uchovávací příkaz vezme zpět, upraví nebo ponechá beze změn.

5. Pokud adresát nemůže splnit svou povinnost uchovávat požadované údaje, protože EPOC-PR je neúplný, obsahuje zjevné chyby nebo neobsahuje dostatečné informace k jeho provedení, informuje bez zbytečného odkladu vydávající orgán uvedený v EPOC-PR a požádá ho o vysvětlení prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III.

Vydávající orgán odpoví obratem, nejpozději však do pěti dnů od obdržení formuláře. Adresát zajistí, aby byl schopen obdržet potřebné vysvětlení nebo veškeré opravy poskytnuté vydávajícím orgánem, a mohl tak splnit své povinnosti podle odstavců 1, 2 a 3. Pokud vydávající orgán nezareaguje ve lhůtě pěti dnů, je poskytovatel služeb osvobozen od povinností podle odstavců 1 a 2.

6. Pokud adresát nemůže splnit svou povinnost uchovávat požadované údaje z důvodu faktické nemožnosti, která je způsobena okolnostmi, jež sám nezavinil, informuje bez zbytečného odkladu vydávající orgán uvedený v EPOC-PR a vysvětlí mu důvody této faktické nemožnosti prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III. Pokud vydávající orgán dospěje k závěru, že uchovávat požadované údaje není fakticky možné, informuje adresáta o tom, že EPOC-PR již není třeba provést.

7. Ve všech případech, kdy adresát neuchová požadované údaje z jiných důvodů než z důvodů uvedených v odstavcích 4, 5 a 6, informuje adresát o těchto důvodech bez zbytečného odkladu vydávající orgán prostřednictvím formuláře obsaženého v příloze III. Vydávající orgán přezkoumá evropský uchovávací příkaz s ohledem na odůvodnění, které uvedl adresát.

Článek 12

Důvody pro odmítnutí evropského vydávacího příkazu

1. Pokud vydávající orgán provedl oznámení vykonávajícímu orgánu podle článku 8 a aniž je dotčen čl. 1 odst. 3, vykonávající orgán co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů nebo v naléhavých případech nejpozději do 96 hodin od obdržení oznámení, posoudí informace uvedené v příkazu a, je-li to na místě, uplatní jeden nebo více z těchto důvodů pro odmítnutí:

- a) požadované údaje jsou chráněny imunitami nebo výsadami podle práva vykonávajícího státu, které brání provedení nebo výkonu příkazu, nebo se na požadované údaje vztahují pravidla pro určení nebo omezení trestní odpovědnosti, která se týkají svobody tisku nebo svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a brání provedení nebo výkonu příkazu;
- b) ve výjimečných situacích, kdy existují opodstatněné důvody se na základě konkrétních a objektivních skutečností domnívat, že provedení příkazu by za konkrétních okolností dané věci vedlo ke zjevnému porušení některého ze základních práv stanovených v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině;
- c) provedení příkazu by bylo v rozporu se zásadou ne bis in idem;
- d) jednání, pro něž byl příkaz vydán, nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu, ledaže se dle údajů uvedených vydávajícím orgánem v EPOC jedná o trestný čin spadající do některé z kategorií trestných činů uvedených v příloze IV, který je v vydávajícím státě trestán odnětím svobody nebo ochranným opatřením spojeným se zbavením osobní svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let.

2. Pokud vykonávající orgán uplatní některý z důvodů pro odmítnutí podle odstavce 1, informuje o tom adresáta a vydávající orgán. Adresát ukončí provádění evropského vydávacího příkazu, údaje nepředá a vydávající orgán příkaz vezme zpět.

3. Před tím, než se vykonávající orgán, který dostal oznámení podle článku 8, rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí příkazu, se vhodným způsobem obrátí na vydávající orgán, aby s ním projednal vhodná opatření, která je třeba přijmout. Na základě tohoto projednání může vydávající orgán rozhodnout o tom, že evropský vydávací příkaz upraví nebo vezme zpět. Není-li po tomto projednání nalezeno řešení, může vykonávající orgán, který dostal oznámení podle článku 8, rozhodnout, že uplatní některý z důvodů pro odmítnutí evropského vydávacího příkazu a informuje o tom vydávající orgán a adresáta.

4. Pokud se vykonávající orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí podle odstavce 1, může uvést, zda má námitky proti předání všech údajů požadovaných v evropském vydávacím příkazu, nebo zda mohou být údaje částečně předány nebo použity za podmínek, které sám stanoví.

5. Má-li pravomoc ke zbavení imunity nebo výsady stanovené v odst. 1 písm. a) tohoto článku určitý orgán vykonávajícího státu, může vydávající orgán požádat vykonávající orgán, který dostal oznámení podle článku 8, aby se na tento orgán vykonávajícího státu neprodleně obrátil s žádostí o výkon této pravomoci. Má-li pravomoc ke zbavení imunity nebo výsady určitý orgán jiného členského státu nebo třetí země nebo mezinárodní organizace, může vydávající orgán požádat o výkon této pravomoci tento orgán.

Článek 13

Informování uživatele a důvěrnost

1. Vydávající orgán bez zbytečného odkladu informuje osobu, jejíž údaje jsou požadovány, o vydání údajů na základě evropského vydávacího příkazu.
2. Vydávající orgán může informování osoby, jejíž údaje jsou požadovány, v souladu s vnitrostátním právem vydávajícího státu odložit nebo omezit či od něj upustit, a to v rozsahu a po dobu odpovídající podmínkám stanoveným v čl. 13 odst. 3 směrnice (EU) 2016/680, přičemž v takovém případě vydávající orgán uvede ve spisu věci důvody pro odložení informování, jeho omezení nebo upuštění od něj. V EPOC se rovněž uvede stručné odůvodnění.
3. Při informování osoby, jejíž údaje jsou požadovány podle odstavce 1, vydávající orgán uvede informace o dostupných prostředcích nápravy podle článku 18.
4. Adresáti, a nejsou-li totožní, poskytovatelé služeb přijmou nezbytná nejmodernější provozní a technická opatření, aby zajistili důvěrnost, utajení a integritu EPOC nebo EPOC-PR a vydaných nebo uchovaných údajů.

Článek 14

Náhrada nákladů

1. Poskytovatel služeb může v souladu s vnitrostátním právem vydávajícího státu požádat o náhradu svých nákladů vydávajícím státem, stanoví-li tuto možnost vnitrostátní právo vydávajícího státu pro vnitrostátní příkazy v obdobných situacích. Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních pravidlech pro poskytování náhrad a Komise je zveřejní.
2. Tento článek se nepoužije na náhradu nákladů decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku 25.

KAPITOLA III

SANKCE A VYMÁHÁNÍ

Článek 15

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které stanoví ukládání trestních sankcí, stanoví členské státy peněžité sankce za porušení článků 10 a 11 a čl. 13 odst. 4 v souladu s čl. 16 odst. 10 a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené peněžité sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy zajistí, aby mohly být ukládány peněžité sankce až do výše 2 % celkového celosvětového ročního obrátu poskytovatele služeb za předchozí finanční rok. Členské státy neprodleně oznámí takto stanovené sankce a opatření Komisi a neprodleně ji informují o jejich veškerých pozdějších změnách.
2. Aniž je dotčena povinnost zajistit ochranu údajů, poskytovatelé služeb neodpovídají v členských státech za újmu způsobenou jejich uživateli či třetím osobám, která vyplývá výlučně z plnění EPOC nebo EPOC-PR v dobré víře.

Článek 16

Výkon příkazů

1. Pokud adresát nevyhoví EPOC ve stanovené lhůtě nebo nevyhoví EPOC-PR, aniž uvede důvody akceptované vydávajícím orgánem, a pokud v příslušných případech vykonávající orgán neuplatní některý z důvodů pro odmítnutí příkazu podle článku 12, může vydávající orgán požádat o výkon evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu příslušný vykonávající orgán.

Pro účely výkonu podle prvního pododstavce předá vydávající orgán daný příkaz, formulář uvedený v příloze III vyplněný adresátem a veškeré další potřebné dokumenty v souladu s článkem 19. Vydávající orgán přeloží daný příkaz a veškeré další dokumenty, které mají být předány, do jednoho z jazyků, které vykonávající stát akceptuje, a informuje o předání adresáta.

2. Vykonávající orgán bez dalších formalit uzná evropský vydávací příkaz a evropský uchovávací příkaz po jejich obdržení a a přijme nezbytná opatření k zajištění výkonu:

- a) evropského vydávacího příkazu, ledaže se domnívá, že je dán některý z důvodů stanovených v odstavci 4, nebo
- b) evropského uchovávacího příkazu, ledaže se domnívá, že je dán některý z důvodů stanovených v odstavci 5.

Vykonávající orgán přijme rozhodnutí o uznání daného příkazu bez zbytečného odkladu, nejpozději však pět pracovních dnů po jeho obdržení.

3. Vykonávající orgán formálně požádá adresáta, aby splnil své povinnosti, a informuje adresáta o:

- a) možnosti podat námitky proti vykonání příkazu tím, že uplatní jeden nebo více důvodů uvedených v odst. 4 písm. a) až f) nebo v odst. 5 písm. a) až e);
- b) použitelných sankcí v případě nesplnění povinnosti a
- c) lhůtě pro splnění nebo podání námítky.

4. Výkon evropského vydávacího příkazu lze odepřít pouze na základě jednoho nebo více z následujících důvodů:

- a) evropský vydávací příkaz nebyl vydán nebo potvrzen vydávajícím orgánem, jak stanoví článek 4;
- b) evropský vydávací příkaz nebyl vydán pro trestný čin stanovený v čl. 5 odst. 4;
- c) adresát nemohl splnit EPOC z důvodu faktické nemožnosti způsobené okolnostmi, které adresát nezavinil, nebo proto, že EPOC obsahuje zjevné chyby;
- d) evropský vydávací příkaz se netýká údajů uložených poskytovatelem služeb nebo jeho jménem v době doručení EPOC;
- e) služba nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- f) požadované údaje jsou chráněny imunitami nebo výsadami udělenými podle práva vykonávajícího státu nebo se na ně vztahují pravidla pro určení nebo omezení trestní odpovědnosti, která se týkají svobody tisku nebo svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a brání provedení nebo výkonu evropského vydávacího příkazu;
- g) ve výjimečných situacích, kdy je výlučně na základě informací obsažených v EPOC zjevné, že existují opodstatněné důvody se na základě konkrétních a objektivních skutečností domnívat, že by výkon evropského vydávacího příkazu za konkrétních okolností dané věci vedl ke zjevnému porušení příslušného základního práva stanoveného v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině.

5. Výkon evropského uchovávacího příkazu lze odepřít pouze na základě jednoho nebo více z následujících důvodů:

- a) evropský uchovávací příkaz nebyl vydán nebo potvrzen vydávajícím orgánem, jak stanoví článek 4;
- b) adresát nemohl splnit EPOC-PR z důvodu faktické nemožnosti způsobené okolnostmi, které adresát nezavinil, nebo proto, že EPOC-PR obsahuje zjevné chyby;
- c) evropský uchovávací příkaz se netýká údajů uložených poskytovatelem služeb nebo jeho jménem v době doručení EPOC-PR;
- d) služba nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení;

- e) požadované údaje jsou chráněny imunitami nebo výsadami udělenými podle práva vykonávajícího státu nebo se na požadované údaje vztahují pravidla pro určení nebo omezení trestní odpovědnosti, která se týkají svobody tisku nebo svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a která brání provedení nebo výkonu evropského uchovávacího příkazu;
- f) ve výjimečných situacích, kdy je výlučně na základě informací obsažených v EPOC-PR zjevné, že existují opodstatněné důvody se na základě konkrétních a objektivních skutečností domnívat, že by výkon evropského uchovávacího příkazu za konkrétních okolností dané věci vedl ke zjevnému porušení příslušného základního práva stanoveného v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině.
6. V případě námítky podané adresátem uvedeným v odst. 3 písm. a) rozhodne vykonávající orgán, zda vykoná evropský vydávací příkaz nebo evropský uchovávací příkaz, a to na základě veškerých informací poskytnutých adresátem a v případě potřeby na základě doplňujících informací získaných od vydávajícího orgánu v souladu s odstavcem 7.
7. Před rozhodnutím o neuznání nebo nevykonání evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu v souladu s odstavci 2 nebo 6 konzultuje vykonávající orgán vhodným způsobem vydávající orgán. Vykonávající orgán požádá případně vydávající orgán o další informace. Vydávající orgán odpoví na každou takovou žádost do pěti pracovních dnů.
8. Vykonávající orgán neprodleně oznámí všechna svá rozhodnutí vydávajícímu orgánu a adresátovi.
9. Získá-li vykonávající orgán údaje požadované v evropském vydávacím příkazu od adresáta, předá tyto údaje bez zbytečného odkladu vydávajícímu orgánu.
10. Pokud adresát neplní své povinnosti podle uznaného evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu, jehož vykonatelnost potvrdil vykonávající orgán, uloží tento orgán peněžitou sankci v souladu s článkem 15. Proti rozhodnutí ukládajícímu peněžitou sankci musí být k dispozici účinný prostředek nápravy.

KAPITOLA IV

KOLIZE PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ A PROSTŘEDKY NÁPRAVY

Článek 17

Přezkumné řízení v případě rozporu mezi povinnostmi

1. Domnívá-li se adresát, že v případě splnění evropského vydávacího příkazu by došlo k rozporu s povinností stanovenou příslušným právem třetí země, informuje vydávající orgán a vykonávající orgán o svých důvodech pro neprovedení evropského vydávacího příkazu v souladu s postupem stanoveným v čl. 10 odst. 8 a 9 prostřednictvím formuláře uvedeného v příloze III („odůvodněná námitka“).
2. Odůvodněná námitka musí uvádět všechny relevantní údaje o právu třetí země, jeho použitelnosti v dané věci a povaze rozporu mezi povinnostmi. Odůvodněná námitka se nesmí vycházet ze:
- a) skutečnosti, že obdobná ustanovení týkající se podmínek, formalit a postupů vydání příkazu pro vydání neexistují v použitelném právu třetí země; nebo
 - b) pouhé skutečnosti, že údaje jsou uloženy ve třetí zemi.

Odůvodněná námitka musí být podána nejpozději do 10 dnů od dne, kdy adresát obdržel EPOC.

3. Vydávající orgán přezkoumá evropský vydávací příkaz na základě odůvodněné námítky a dalších informací, které obdržel od vykonávajícího státu. Má-li vydávající orgán v úmyslu potvrdit oprávněnost evropského vydávacího příkazu, požádá příslušný soud vydávajícího státu o přezkum. Provádění evropského vydávacího příkazu se až do ukončení přezkumného řízení pozastaví.
4. Příslušný soud nejprve posoudí, zda existuje rozpor mezi povinnostmi, a to podle toho, zda:
- a) se právní předpis třetí země uplatňuje na základě konkrétních okolností dané věci; a
 - b) právní předpis třetí země, je-li použitelný, jak je uvedeno v písmenu a), zakazuje sdělení dotčených údajů, uplatňuje-li se na konkrétní okolnosti dotčené věci.

5. Shledá-li příslušný soud, že neexistuje žádný relevantní rozpor mezi povinnostmi ve smyslu odstavců 1 a 4, oprávněnost evropského vydávacího příkazu potvrdí.

6. Shledá-li příslušný soud na základě posouzení ve smyslu odst. 4 písm. b), že právní předpis třetí země zakazuje sdělení dotčených údajů, rozhodne, zda oprávněnost evropského vydávacího příkazu potvrdí nebo příkaz zruší. Toto rozhodnutí se přijímá především na základě následujících faktorů, přičemž se přikládá zvláštní váha faktorům uvedeným v písm. a) a b):

a) zájem chráněný příslušným právem třetí země, včetně základních práv, jakož i dalších základních zájmů na tom, aby se zabránilo sdělení údajů, zejména zájmy národní bezpečnosti této třetí země;

b) míra spojení mezi trestní věcí, pro kterou byl evropský vydávací příkaz vydán, a některou z těchto dvou jurisdikcí, jak vyplývá mimo jiné z:

i) místa, státní příslušnosti a pobytu osoby, jejíž údaje jsou požadovány, nebo místa, státní příslušnosti a bydliště oběti či obětí dotčeného trestného činu;

ii) místa, kde byl dotčený trestný čin spáchán;

c) míra spojení mezi poskytovatelem služeb a dotčenou třetí zemí; v této souvislosti nestačí k určení podstatné míry spojení pouze místo uchovávání údajů;

d) zájmy vyšetřujícího státu na získání dotčených důkazů na základě závažnosti trestného činu a důležitosti rychlého získání důkazů;

e) možné důsledky nesplnění evropského vydávacího příkazu pro adresáta nebo poskytovatele služeb, včetně sankcí, které mohou být uloženy.

7. Příslušný soud může žádat informace od příslušného orgánu třetí země s ohledem na směrnici (EU) 2016/680, zejména kapitolu V uvedené směrnice, a to pokud tato žádost nenarušuje příslušná trestní řízení. Informace si vydávající stát od příslušného orgánu třetí země vyžádá zejména v případě, že se rozpor mezi povinnostmi týká základních práv nebo jiných základních zájmů třetí země souvisejících s národní bezpečností a obranou.

8. Rozhodne-li příslušný soud, že evropský vydávací příkaz zruší, informuje vydávající orgán a adresáta. Určí-li příslušný soud, že je evropský vydávací příkaz oprávněný, informuje vydávající orgán a adresáta, přičemž adresát přistoupí k provedení příkazu.

9. Pro účely postupů uvedených v tomto článku se lhůty počítají v souladu s vnitrostátním právem vydávajícího orgánu.

10. Vydávající orgán informuje vykonávající orgán o výsledku přezkumného řízení.

Článek 18

Účinné prostředky nápravy

1. Aniž jsou dotčeny další právní prostředky nápravy dostupné v souladu s vnitrostátním právem, každá osoba, o jejíž údaje bylo požádáno prostřednictvím evropského vydávacího příkazu, má právo na účinné prostředky nápravy proti tomuto příkazu. Pokud tato osoba je podezřelou nebo obviněnou osobou, má tato osoba právo na účinné prostředky nápravy během trestního řízení, pro které byly údaje použity. Právem na účinné prostředky nápravy uvedeným v tomto odstavci není dotčeno právo domáhat se nápravy podle nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680.

2. Právo na účinné prostředky nápravy se uplatňuje u soudu ve vydávajícím státě v souladu s jeho vnitrostátním právem a zahrnuje možnost napadnout zákonnost opatření, včetně jeho nezbytnosti a přiměřenosti, aniž by byly dotčeny záruky týkající se základních práv ve vykonávajícím státě.

3. Pro účely čl. 13 odst. 1 se včas poskytnou informace o možných prostředcích nápravy podle vnitrostátního práva a zajistí se, aby mohly být účinně uplatněny.

4. Pro účely tohoto nařízení se použijí stejné lhůty nebo další podmínky pro prostředky nápravy v obdobných vnitrostátních případech, a to způsobem, který zaručuje, aby dotčené osoby mohly účinně uplatnit své právo na tyto prostředky nápravy.

5. Aniž jsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla, vydávající stát nebo kterýkoliv jiný členský stát, jimž byly podle tohoto nařízení předány elektronické důkazy, zajistí, aby byla při posuzování důkazů získaných prostřednictvím evropského vydávacího příkazu dodržována práva na obhajobu a spravedlivý proces.

KAPITOLA V

DECENTRALIZOVANÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Článek 19

Zabezpečená digitální komunikace a výměna údajů mezi příslušnými orgány a poskytovateli služeb a mezi příslušnými orgány navzájem

1. Písemná komunikace mezi příslušnými orgány a určenými provozovny nebo zástupci podle tohoto nařízení, včetně výměny formulářů uvedených v tomto nařízení a údajů požadovaných v rámci evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu, probíhá prostřednictvím zabezpečeného a spolehlivého decentralizovaného informačního systému (dále jen „decentralizovaný informační systém“).

2. Každý členský stát zajistí, aby byl určeným provozovnám nebo zástupcům poskytovatelů služeb, kteří se nacházejí v daném členském státě, poskytnut přístup k decentralizovanému informačnímu systému prostřednictvím jejich vnitrostátního informačního systému.

3. Poskytovatelé služeb zajistí, aby jejich určené provozovny nebo zástupci mohli využívat decentralizovaný informační systém prostřednictvím příslušného vnitrostátního informačního systému za účelem doručování EPOC a EPOC-PR, k zasílání požadovaných údajů vydávajícímu orgánu a k jakékoli jiné komunikaci s vydávajícím a vykonávajícím orgánem, jak je stanoveno v tomto nařízení.

4. Písemná komunikace mezi příslušnými orgány podle tohoto nařízení, včetně výměny formulářů obsažených v tomto nařízení, a požadovaných údajů v rámci postupu pro výkon příkazů podle článku 16, jakož i písemná komunikace s příslušnými agenturami nebo subjekty Unie probíhá prostřednictvím decentralizovaného informačního systému.

5. Pokud komunikace prostřednictvím decentralizovaného informačního systému v souladu s odstavce 1 nebo 4 není možná například z důvodu narušení decentralizovaného informačního systému, povahy předávaného materiálu, technických omezení, jako je velikost dat, právních omezení týkajících se přípustnosti požadovaných údajů jako důkazu nebo forenzních požadavků vztahujících se na požadované údaje nebo z důvodu výjimečných okolností, provede se předání údajů nejvhodnějšími alternativními prostředky, přičemž se zohlední potřeba zajistit výměnu informací, která je rychlá, zabezpečená a spolehlivá a umožňuje příjemci ověřit pravost.

6. Pokud se předání provádí alternativními prostředky podle odstavce 5, původce údajů bez zbytečného odkladu zaznamená do decentralizovaného informačního systému informace o tomto předání, podle potřeby včetně data a času předání, odesílatele a příjemce, názvu souboru a jeho velikosti.

Článek 20

Právní účinky elektronických dokumentů

Dokumentům předávaným v rámci elektronické komunikace nesmí být odepřen právní účinek ani nesmí být považovány za nepřipustné v rámci přeshraničních soudních řízení podle tohoto nařízení pouze z toho důvodu, že jsou v elektronické podobě.

Článek 21

Elektronické podpisy a pečete

1. Na elektronickou komunikaci podle tohoto nařízení se použije obecný právní rámec pro používání služeb vytvářejících důvěru stanovený v nařízení (EU) č. 910/2014.

2. Pokud dokument předávaný v rámci elektronické komunikace podle čl. 19 odst. 1 nebo 4 tohoto nařízení vyžaduje pečeť nebo podpis v souladu s tímto nařízením, opatří se tento dokument kvalifikovanou elektronickou pečeti nebo kvalifikovaným elektronickým podpisem, jak jsou vymezeny v nařízení (EU) č. 910/2014.

Článek 22

Referenční prováděcí software

1. Komise odpovídá za tvorbu, údržbu a vývoj referenčního prováděcího softwaru, který si členské státy mohou zvolit jako svůj koncový systém namísto vnitrostátního informačního systému. Tvorba, údržba a vývoj referenčního prováděcího softwaru jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Unie.
2. Komise referenční prováděcí software poskytuje, udržuje a podporuje bezplatně.

Článek 23

Náklady decentralizovaného informačního systému

1. Každý členský stát nese náklady na instalaci, provoz a údržbu přístupových bodů decentralizovaného informačního systému, za který odpovídá.
2. Každý členský stát nese náklady na zřízení a přizpůsobení svých příslušných národních informačních systémů tak, aby byly interoperabilní s přístupovými body, a náklady na správu, provoz a údržbu těchto systémů.
3. Agentury a subjekty Unie nesou náklady na instalaci, provoz a údržbu součástí, které tvoří decentralizovaný informační systém a za které odpovídají.
4. Agentury a subjekty Unie nesou náklady na zřízení a přizpůsobení svých systémů správy případů tak, aby byly interoperabilní s přístupovými body, a náklady na správu, provoz a údržbu těchto systémů.
5. Poskytovatelé služeb nesou veškeré náklady nezbytné pro úspěšnou integraci decentralizovaného informačního systému nebo jinou interakci s ním.

Článek 24

Přechodné období

Před tím, než se začne uplatňovat povinnost provádět písemnou komunikaci prostřednictvím decentralizovaného informačního systému podle článku 19 (dále jen „přechodné období“), probíhá písemná komunikace mezi příslušnými orgány a určenými provozovny nebo zástupci podle tohoto nařízení nejvhodnějšími alternativními prostředky, přičemž se zohlední, že je zapotřebí zajistit rychlou, zabezpečenou a spolehlivou výměnu informací. Pokud poskytovatelé služeb, členské státy či agentury nebo subjekty Unie zavedly zvláštní platformy nebo jiné bezpečné komunikační cesty pro vyřizování žádostí o údaje podávaných ze strany donucovacích a justičních orgánů, mohou se vydávající orgány též rozhodnout, že EPOC nebo EPOC-PR během přechodného období předají určeným provozovnám nebo zástupcům prostřednictvím těchto komunikačních cest.

Článek 25

Prováděcí akty

1. Komise pro účely tohoto nařízení přijme prováděcí akty nezbytné pro zavedení a používání decentralizovaného informačního systému, v nichž stanoví:
 - a) technické specifikace vymezující způsoby komunikace elektronickými prostředky pro účely decentralizovaného informačního systému;
 - b) technické specifikace komunikačních protokolů;
 - c) cíle v oblasti bezpečnosti informací a příslušná technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informací a vysokou úroveň kybernetické bezpečnosti pro zpracování a předávání informací v rámci decentralizovaného informačního systému;
 - d) minimální cíle dostupnosti a případné související technické požadavky na služby poskytované decentralizovaným informačním systémem.

2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem uvedeným v článku 26.
3. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijmou do 18. srpna 2025.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Jazyky

Každý členský stát může kdykoli rozhodnout, že bude akceptovat EPOC a EPOC-PR vyhotovené nejen ve svém úředním jazyce nebo jazycích, ale i v překladu do jednoho nebo více úředních jazyků Unie, a toto rozhodnutí uvede v písemném prohlášení, které předloží Komisi. Komise tato prohlášení zpřístupní všem členským státům a Evropské justiční síti.

Článek 28

Monitorování a podávání zpráv

1. Do dne 18. srpna 2026 zřídí Komise podrobný program pro monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení. Program monitorování stanoví prostředky a intervaly shromažďování údajů. Specifikuje opatření, která mají být přijata Komisí a členskými státy při shromažďování a analýze údajů.
2. Členské státy však ode dne 18. srpna 2026 shromažďují souhrnné statistiky příslušných orgánů a vedou o nich záznamy. Shromážděné údaje za předchozí kalendářní rok se každoročně zasílají do 31. března Komisi a obsahují:
 - a) počet vydaných EPOC a EPOC-PR podle typu požadovaných údajů, adresátů a situace (naléhavý případ či nikoli);
 - b) počet EPOC vydaných v rámci výjimek pro naléhavé případy;
 - c) počet splněných a nesplněných EPOC a EPOC-PR podle typu požadovaných údajů, adresátů a situace (naléhavý případ či nikoli);
 - d) počet oznámení vykonávajícím orgánům podle článku 8 a počet EPOC, které byly odmítnuty, podle typu požadovaných údajů, adresátů, situace (naléhavý případ či nikoli) a uplatněného důvodu pro odmítnutí příkazu;
 - e) u splněných EPOC průměrnou dobu mezi okamžikem jeho vydání a okamžikem obdržení údajů podle typu požadovaných údajů, adresátů a situace (naléhavý případ či nikoli);
 - f) u splněných EPOC-PR průměrnou dobu mezi okamžikem jeho vydání a okamžikem vydání následné žádosti o vydání, podle typu požadovaných údajů a adresátů;
 - g) počet evropských vydávacích příkazů a evropských uchovávacích příkazů, které byly odeslány vykonávajícímu státu a které tento stát obdržel k výkonu, podle typu požadovaných údajů, adresátů a situace (naléhavý případ či nikoli) a počet splněných příkazů;
 - h) počet právních prostředků nápravy použitých proti evropským vydávacím příkazům ve vydávajícím státě a ve vykonávajícím státě, podle typu požadovaných údajů;

- i) počet případů, kdy nebylo v souladu s čl. 4 odst. 5 uděleno následné potvrzení;
 - j) přehled nákladů, o jejichž náhradu žádají poskytovatelé služeb v souvislosti s provedením EPOC nebo EPOC-PR, a nákladů uhrazených vydávajícími orgány.
3. Ode dne 18. srpna 2026 mohou být statistiky uvedené v odstavci 2 tohoto článku v případě výměny údajů prováděné prostřednictvím decentralizovaného informačního systému podle čl. 19 odst. 1 shromažďovány vnitrostátními portály pomocí počítačového programu. Referenční prováděcí software uvedený v článku 22 musí být k zajištění této funkce technicky vybaven.
4. Poskytovatelé služeb mohou shromažďovat, zaznamenávat a zveřejňovat statistické údaje v souladu s platnými zásadami ochrany údajů. Pokud jsou takové statistiky za předchozí kalendářní rok shromažďovány, mohou být zaslány Komisi do 31. března a mohou pokud možno zahrnovat:
- a) počet obdržených EPOC a EPOC-PR podle typu požadovaných údajů, vydávajícího státu a situace (či nikoli);
 - b) počet splněných a nesplněných EPOC a EPOC-PR podle typu požadovaných údajů, vydávajícího státu a situace (naléhavý případ či nikoli);
 - c) u splněných EPOC průměrnou dobu potřebnou pro poskytnutí požadovaných údajů od okamžiku obdržení certifikátu do okamžiku poskytnutí údajů podle typu požadovaných údajů, vydávajícího státu a situace (naléhavý případ či nikoli);
 - d) u splněných EPOC-PR průměrnou dobu mezi okamžikem vydání EPOC-PR a okamžikem vydání následné žádosti o vydání podle typu požadovaných údajů a vydávajícího státu.
5. Komise ode dne 18. srpna 2027 do 30. června každého roku zveřejní zprávu obsahující údaje uvedené v odstavcích 2 a 3, a to v souhrnné podobě s rozdělením podle členských států a typu poskytovatele služeb.

Článek 29

Změny certifikátů a formulářů

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30 za účelem změn příloh I, II, III, V a VI, aby účinně řešila případnou potřebu zlepšení obsahu formulářů EPOC a EPOC-PR a formulářů používaných k poskytnutí informací o nemožnosti provést EPOC nebo EPOC-PR, k potvrzení podání žádosti o vydání na základě evropského uchovávacího příkazu a k prodloužení uchování elektronických důkazů.

Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 29 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 18. srpna 2026.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 29 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky ustanovenými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 29 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 31

Oznámení Komisi

1. Do dne 18. srpna 2025 oznámí každý členský stát Komisi:
 - a) orgán nebo orgány, které jsou v souladu s vnitrostátním právem příslušné v souladu s článku 4 k vydávání, potvrzování nebo předávání evropských vydávacích příkazů a evropských uchovávacích příkazů nebo oznámení o nich;
 - b) orgán či orgány, které jsou příslušné k přijímání oznámení podle článku 8 a k výkonu evropských vydávacích příkazů a evropských uchovávacích příkazů za jiný členský stát v souladu s článkem 16;
 - c) orgán nebo orgány, které jsou příslušné k vyřízení odůvodněných námitek adresátů v souladu s článkem 17;
 - d) jazyky, které v souladu s článkem 27 akceptuje pro oznamování a předávání EPOC nebo EPOC-PR, evropského vydávacího příkazu nebo evropského uchovávacího příkazu v případě jejich výkonu.
2. Komise zveřejní informace, které obdrží podle tohoto článku, buď na zvláštní webové stránce, nebo na webové stránce Evropské soudní sítě v trestních věcech podle článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ⁽³³⁾.

Článek 32

Vztah k dalším nástrojům, dohodám a ujednáním

1. Tímto nařízením nejsou dotčeny unijní ani další mezinárodní nástroje, dohody a ujednání o shromažďování důkazů, které spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení.
2. Členské státy do dne 18. srpna 2026 oznámí Komisi veškeré nástroje, dohody a ujednání uvedené v odstavci 1, které budou i nadále používat. Členské státy rovněž oznámí Komisi nové dohody nebo ujednání podle odstavce 1 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 33

Hodnocení

Do dne 18. srpna 2029 provede Komise hodnocení tohoto nařízení. Hodnotící zprávu Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, evropskému inspektorovi ochrany údajů a Agentuře Evropské unie pro základní práva. Hodnotící zpráva zahrnuje posouzení uplatňování tohoto nařízení a výsledků, kterých bylo s ohledem na jeho cíle dosaženo, jakož i posouzení dopadu tohoto nařízení na základní práva. Toto hodnocení musí být provedeno v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy. Členské státy poskytnou Komisi informace, které jsou pro vypracování hodnotící zprávy nezbytné.

Článek 34

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽³³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

2. Použije se ode dne 18. srpna 2026.

Povinnost příslušných orgánů a poskytovatelů služeb používat decentralizovaný informační systém uvedený v článku 19 pro písemnou komunikaci podle tohoto nařízení se použije po uplynutí jednoho roku od přijetí prováděcích aktů uvedených v článku 25.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 12. července 2023.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
P. NAVARRO RÍOS

PŘÍLOHA I

CERTIFIKÁT EVROPSKÉHO VYDÁVACÍHO PŘÍKAZU (EPOC) PRO VYDÁNÍ ELEKTRONICKÝCH DŮKAZŮ

Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ musí adresát tohoto certifikátu evropského vydávacího příkazu (dále jen „EPOC“) provést tento EPOC a předat požadované údaje v souladu se lhůtami uvedenými v oddíle C tohoto certifikátu příslušnému orgánu uvedenému v písmenu a) oddílu L certifikátu.

Adresát musí po obdržení EPOC jednat vždy urychleně, aby uchoval požadované údaje, ledaže mu informace v certifikátu neumožňují tyto údaje identifikovat. Údaje se uchovávají až do jejich vydání nebo až do té doby, kdy vydávající orgán nebo případně vykonávající orgán sdělí, že je už není nutné uchovávat ani vydat.

Adresát musí přijmout opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti, utajení a integrity EPOC a vydaných nebo uchovaných údajů.

ODDÍL A: Vydávající/potvrzující orgán

Vydávající stát:

Vydávající orgán:

Potvrzující orgán (případá-li v úvahu):

Pozn.: údaje o vydávajícím a potvrzujícím orgánu se uvádějí na konci (oddíly I a J)

Číslo spisu vydávajícího orgánu:

Číslo spisu potvrzujícího orgánu:

ODDÍL B: Adresát

Adresát:

☐ určená provozovna

☐ zástupce

☐ tento příkaz se vydává konkrétnímu adresátovi v naléhavém případě, protože určená provozovna ani zástupce nereagovali na EPOC ve lhůtě stanovené v článku 10 nařízení (EU) 2023/1543 nebo nebyli určení či jmenování ve lhůtě stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ⁽²⁾

Adresa:

Tel. / fax / e-mail (jsou-li známy):

Kontaktní osoba (je-li známa):

Číslo spisu adresáta (je-li známo):

Poskytovatel služeb (pokud se liší od adresáta):

Veškeré další relevantní informace:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí v návaznosti na trestní řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ze dne 12. července 2023, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určení provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 181).

ODDÍL C: Lhůty (zaškrtněte příslušné políčko a v případě potřeby vyplňte)

Po obdržení EPOC musejí být požadované údaje vydány:

- ☐ co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů (bez vyrozumění vykonávajícího orgánu)
- ☐ v případě vyrozumění vykonávajícího orgánu: na konci desetidenní lhůty, pokud vykonávající orgán před uplynutím této lhůty neuplatnil žádný z důvodů k odmítnutí, nebo v případě potvrzení vykonávajícího orgánu před koncem této desetidenní lhůty, že neuplatní žádný z důvodů k odmítnutí, co nejdříve, nejpozději však na konci uvedené desetidenní lhůty
- ☐ bez zbytečného odkladu, nejpozději však do osmi dnů v naléhavém případě, která zahrnuje:
- ☐ bezprostřední ohrožení života, tělesné integrity nebo bezpečnosti osob
 - ☐ bezprostřední ohrožení kritické infrastruktury ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Rady 2008/114/ES ⁽³⁾, pokud by narušení nebo zničení takové kritické infrastruktury mělo za následek bezprostřední ohrožení života, fyzické integrity nebo bezpečnosti osob, a to i v důsledku vážného narušení poskytování základních dodávek obyvatelstvu nebo výkonu základních funkcí státu.

Uveďte, prosím, zda existují jakékoliv procesní nebo jiné lhůty, které by měly být vzaty v úvahu při provádění EPOC:

Uveďte případně další informace:

ODDÍL D: Souvislost s předchozí žádostí o vydání/uchování údajů (zaškrtněte a vyplňte, je-li to relevantní a údaje jsou k dispozici)

☐ Požadované údaje byly zcela/částečně uchovány v souladu s dřívější žádostí o jejich uchování, kterou podal (uveďte orgán a číslo spisu) dne (uveďte datum podání žádosti) a předal dne (uveďte datum předání žádosti) (komu) (uveďte poskytovatele služeb / jeho zástupce / určenou provozovnu / příslušný orgán, kterému byla žádost předána, případně číslo spisu, které uvedl adresát).

☐ Požadované údaje souvisejí s dřívější žádostí o jejich vydání, kterou podal (uveďte orgán a číslo spisu) dne (uveďte datum podání žádosti) a předal dne (uveďte datum předání žádosti) (komu) (uveďte poskytovatele služeb / jeho zástupce / určenou provozovnu / příslušný orgán, kterému byla žádost předána, případně číslo spisu, které uvedl adresát).

Veškeré další relevantní informace:

⁽³⁾ Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

ODDÍL E: Informace, které mají pomoci s vyhledáním požadovaných údajů (vyplňte, pokud jsou tyto informace známy a nezbytné k vyhledání údajů)

IP adresa(y) a časová razítka (včetně data a časového pásma):

Tel. č.:

E-mailová adresa (adresy):

Číslo (čísla) IMEI:

Adresa (adresy) MAC:

Uživatel(é) nebo jiný jedinečný identifikátor (identifikátory) jako uživatelské jméno (jména), přihlašovací jméno (jména) nebo název (názy) účtu:

Název (názy) příslušné služby (služeb):

Jiné:

Případně časové rozpětí údajů, jejichž vydání je požadováno:

.....

☐ případně veškeré další informace:

ODDÍL F: Elektronické důkazy, které mají být vydány

Tento EPOC se týká těchto údajů (zaškrtněte příslušné políčko či políčka):

a) ☐ údaje o účastníkovi:

☐ jméno a příjmení, datum narození, poštovní nebo zeměpisná adresa, kontaktní údaje (e-mailová adresa, telefonní číslo) a další relevantní informace týkající se totožnosti uživatele/účastníka

☐ datum a čas úvodní registrace, typ registrace, kopie smlouvy, způsob ověření totožnosti během registrace, kopie dokumentů předložených účastníkem

☐ druh služby a její trvání, včetně identifikátoru (identifikátorů), které účastník používá nebo které mu byly poskytnuty při úvodní registraci nebo aktivaci (např. telefonní číslo, číslo SIM karty, adresy MAC), a související zařízení (souvisejících zařízení)

☐ informace o profilu (např. uživatelské jméno, uživatelský pseudonym, profilová fotografie)

☐ údaje o potvrzení využívání služby, např. alternativní e-mailová adresa poskytnutá uživatelem/účastníkem

☐ informace o debetní nebo kreditní kartě (poskytnuté uživatelem pro účely fakturace) včetně jiných platebních prostředků

☐ kódy PUK

☐ jiné:

b) ☐ údaje požadované výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2023/1543:

☐ záznamy/protokoly/přístupové kódy spolu s dalšími technickými identifikátory, jako jsou zdrojové porty a časová razítka nebo podobné informace, uživatelské jméno a používané rozhraní v kontextu využívání služby – případně upřesněte:

☐ časové rozpětí údajů, jejichž vydání je požadováno (pokud se liší od oddílu E):

☐ jiné:

c) ☐ údaje o provozu:

i) u (mobilních) telefonů:

☐ odchozí (A) a příchozí (B) identifikátory (telefonní číslo, IMSI, IMEI)

☐ čas a trvání připojení

☐ pokusy o volání

☐ ID základové stanice, včetně zeměpisných informací (souřadnic X/Y), v době začátku a ukončení spojení

☐ použitý nositel / telefonní služba (např. UMTS, GPRS)

☐ jiné:

ii) u internetu:

☐ informace o směrování (zdrojová IP adresa, cílová IP adresa či adresy, číslo či čísla portu, prohlížeče, informace o záhlaví v e-mailu, ID zpráva)

☐ ID základové stanice, včetně zeměpisných informací (souřadnic X/Y), v době začátku a ukončení spojení

☐ objem dat

☐ datum a čas připojení

☐ trvání připojení nebo přístupu

☐ jiné:

iii) u hostingu:

☐ soubor protokolů

☐ tikety

☐ jiné:

iv) jiné

☐ historie nákupů

☐ historie dobíjení zůstatku předplacené služby

☐ jiné:

d) ☐ údaje o obsahu:

☐ výpis (webové) poštovní schránky

☐ výpis online úložiště (dat vygenerovaných uživatelem)

☐ výpis stránek

☐ protokol/záloha zpráv

☐ výpis hlasových zpráv

☐ obsah serveru

☐ zálohování zařízení

☐ seznam kontaktů

☐ jiné:

☐ další informace, pokud jsou nezbytné k (dalšímu) vymezení nebo omezení rozsahu požadovaných údajů:

ODDÍL G: Informace o příslušných podmínkách

a) Tento EPOC se týká (zaškrtněte příslušné políčko či políčka):

☐ trestního řízení ve věci trestného činu nebo činů

☐ výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců které byly uloženy v trestním řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy odsouzená osoba uniká před spravedlností.

b) Povaha a právní kvalifikace trestných činů, v souvislosti s nimiž je EPOC vydáván, a příslušná ustanovení zákona ⁽⁴⁾:

.....

c) EPOC se vydává pro údaje o provozu, které nejsou požadovány výhradně k identifikaci uživatele, nebo pro údaje o obsahu, nebo pro oba druhy těchto údajů a týká se (zaškrtněte případně příslušné políčko nebo políčka):

☐ trestného činu (činů), za nějž lze ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tří let,

⁽⁴⁾ V případě výkonu trestu odnětí svobody či ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody u údajů o provozu, které nejsou požadovány pouze za účelem identifikace uživatele, nebo údajů o obsahu uveďte v bodech b) a c) trestný čin, za nějž byl trest uložen.

☐ jednoho nebo více trestných činů, pokud jsou zcela nebo zčásti páčány pomocí informačního systému:

☐ trestného činu (činů) definovaného v člancích 3 až 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ⁽⁵⁾,

☐ trestného činu (činů) definovaného v člancích 3 až 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ⁽⁶⁾;

☐ trestného činu (činů) definovaného v člancích 3 až 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ⁽⁷⁾;

☐ trestných činů definovaných v člancích 3 až 12 a v článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ⁽⁸⁾.

d) Správce/zpracovatel údajů:

Evropský vydávací příkaz je adresován poskytovateli služeb, který působí jako správce údajů. Výjimečně může být evropský vydávací příkaz adresován přímo poskytovateli služeb, který zpracovává údaje jménem správce údajů.

Zaškrtněte příslušné políčko:

☐ Tento EPOC je adresován poskytovateli služeb, který působí jako správce údajů.

☐ Tento EPOC je adresován poskytovateli služeb, který zpracovává, nebo v případě, kdy správce údajů není možné zjistit, pravděpodobně zpracovává údaje jménem správce údajů, protože:

☐ správce údajů není možné navzdory vynaloženému přiměřenému úsilí vydávajícího orgánu zjistit

☐ adresování EPOC správci může ohrozit vyšetřování.

Pokud je tento EPOC adresován poskytovateli služeb, který zpracovává údaje jménem správce:

☐ zpracovatel údajů informuje o vydání údajů jejich správce

☐ zpracovatel až do odvolání neinformuje o předání údajů jejich správce, protože by to mohlo mít negativní vliv na vyšetřování. Uveďte, prosím, stručné zdůvodnění ⁽⁹⁾:

e) Veškeré další relevantní informace:

ODDÍL H: Informace pro uživatele

Adresát v žádném případě neinformuje osobu, o jejíž údaje se žádá. Za to, že tato osoba bude o vydání informována bez zbytečného odkladu, odpovídá vydávající orgán.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽⁹⁾ Vydávající orgán musí uvést důvody zpoždění ve spisu, v EPOC musí uvést pouze krátké zdůvodnění.

Vezměte na vědomí, že (zaškrtněte příslušné políčko):

☐ vydávající orgán neinformuje osobu, o jejíž údaje se žádá, dokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- ☐ je nutné zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo řízení,
- ☐ je nutné zabránit ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů,
- ☐ je nutné zajistit ochranu veřejné bezpečnosti,
- ☐ je nutné zajistit ochranu národní bezpečnosti,
- ☐ je nutné zajistit ochranu práv a svobod jiných osob.

ODDÍL I: Údaje o vydávajícím orgánu

Druh vydávajícího orgánu (zaškrtněte příslušné políčko nebo políčka):

- ☐ soudce, soud nebo vyšetřující soudce
- ☐ státní zástupce
- ☐ jiný příslušný orgán definovaný vydávajícím státem.

Je-li nezbytné potvrzení, vyplňte rovněž oddíl J.

Vezměte na vědomí, že (zaškrtněte příslušné políčko):

- ☐ Tento EPOC byl vydán za účelem získání údajů o účastníkovi nebo údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele v řádně odůvodněném naléhavém případě bez předchozího potvrzení, protože potvrzení by nemohlo být získáno včas, nebo za účelem získání obou druhů údajů. Vydávající orgán potvrzuje, že by mohl vydat příkaz v obdobném vnitrostátním případě bez potvrzení a že o potvrzení ex-post bude požádáno bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 48 hodin (vezměte na vědomí, že adresát nebude informován).

Údaje o vydávajícím orgánu nebo jeho zástupci, či o obou, který osvědčuje, že obsah EPOC je úplný a správný:

Název orgánu:

Jméno a příjmení jeho zástupce:

Funkce (titul/hodnost):

Číslo spisu:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Znalost jazyků:

Liší-li se od výše uvedeného, orgán/kontaktní místo (např. ústřední orgán), které lze kontaktovat v případě jakýchkoliv dotazů týkajících se provádění EPOC:

Název orgánu/jméno a příjmení:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah je úplný a správný:

Datum:

Podpis ⁽¹⁰⁾:

ODDÍL J: Údaje o potvrzujícím orgánu (vyplňte, je-li to relevantní)

Druh potvrzujícího orgánu

☐ soudce, soud nebo vyšetřující soudce

☐ státní zástupce

Údaje o potvrzujícím orgánu, jeho zástupci nebo o obou, který osvědčuje, že obsah EPOC je úplný a správný:

Název orgánu:

Jméno a příjmení jeho zástupce:

Funkce (titul/hodnost):

Číslo spisu:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Znalost jazyků:

⁽¹⁰⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

Datum:

Podpis ⁽¹¹⁾:

ODDÍL K: Oznamování vykonávajícímu orgánu a údaje o tomto orgánu (je-li to relevantní)

☐ Tento EPOC je oznámen tomuto vykonávajícímu orgánu:

.....

Uveďte kontaktní údaje vykonávajícího orgánu, který má obdržet oznámení (pokud existuje):

Název vykonávajícího orgánu:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

ODDÍL L: Předávání údajů

a) Orgán, jemuž se údaje předávají

☐ vydávající orgán

☐ potvrzující orgán

☐ jiný příslušný orgán (např. ústřední orgán).

Název a kontaktní údaje:

b) Preferovaný formát, jehož prostřednictvím se mají údaje předat (je-li to relevantní):

ODDÍL M: Další informace, které se zaznamenávají (nezasílají se adresátovi – v případě, že je nutné provést oznámení vykonávajícímu orgánu, poskytují se tomuto vykonávajícímu orgánu)

Důvody prokazující, že evropský vydávací příkaz splňuje podmínky nezbytnosti a přiměřenosti:

.....

Stručný popis věci:

.....

⁽¹¹⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

Lze za trestný čin, pro nějž je evropský vydávací příkaz vydáván, uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let a je tento trestný čin uveden níže na seznamu trestných činů (zaškrtněte příslušné políčko/políčka)?

- ☐ účast na zločinném spolčení
- ☐ terorismus
- ☐ obchod s lidmi
- ☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie
- ☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- ☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami
- ☐ korupce
- ☐ podvod, včetně podvodů a jiných trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ⁽¹²⁾
- ☐ legalizace výnosů z trestné činnosti
- ☐ padělání měny včetně eura
- ☐ počítačová trestná činnost
- ☐ trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin
- ☐ napomáhání při nedovoleném vstupu a při nedovoleném pobytu
- ☐ vražda nebo těžké ublížení na zdraví
- ☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
- ☐ únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmích
- ☐ rasismus a xenofobie
- ☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež
- ☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl
- ☐ podvod
- ☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu
- ☐ padělání a pirátství výrobků
- ☐ padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami
- ☐ padělání platebních prostředků
- ☐ nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulanty

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

☐ nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály

☐ obchodování s odcizenými vozidly

☐ znásilnění

☐ žhářství

☐ trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu

☐ únos letadla nebo plavidla

☐ sabotáž.

V případě potřeby uveďte veškeré další informace, které může vykonávající orgán potřebovat ke zvážení možnosti vznést důvody pro odmítnutí:

.....

PŘÍLOHA II

CERTIFIKÁT EVROPSKÉHO UCHOVÁVACÍHO PŘÍKAZU (EPOC-PR) PRO UCHOVÁNÍ ELEKTRONICKÝCH DŮKAZŮ

Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ musí adresát certifikátu evropského uchovávacího příkazu (dále jen „EPOC-PR“) bez zbytečného odkladu uchovat po obdržení EPOC-PR požadované údaje. Uchování skončí po 60 dnech, pokud jej vydávající orgán neprodlouží o dalších 30 dní nebo pokud nepotvrdí, že byla podána následná žádost o jejich vydání. Potvrdí-li vydávající orgán v uvedených lhůtách, že byla podána následná žádost o vydání údajů, musí je adresát uchovat tak dlouho, jak to bude nutné k jejich vydání po doručení následné žádosti o vydání údajů.

Adresát musí přijmout opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti, utajení a integrity EPOC-PR a uchovaných údajů.

ODDÍL A: Vydávající/potvrzující orgán

Vydávající stát:.....

Vydávající orgán:.....

Potvrzující orgán (v příslušném případě):.....

Pozn.: údaje o vydávajícím a potvrzujícím orgánu se uvádějí na konci (oddíly F a G)

Číslo spisu vydávajícího orgánu:.....

Číslo spisu potvrzujícího orgánu:.....

ODDÍL B: Adresát

Adresát:.....

☐ určená provozovna

☐ jeho zástupce

☐ tento příkaz se vydává konkrétnímu adresátovi v naléhavém případě, protože určená provozovna ani jmenovaný právní zástupce nereagovali na EPOC-PR ve stanovené lhůtě nebo nebyli určeni nebo jmenováni ve lhůtě stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí v návaznosti na trestní řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1544 ze dne 12. července 2023, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určení provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 181).

Adresa:

Tel./fax/e-mail (jsou-li známy):

Kontaktní osoba (je-li známa):

Číslo spisu adresáta (je-li známo):

Poskytovatel služeb (pokud se liší od adresáta):

Veškeré další relevantní informace:

ODDÍL C: Informace, které mají pomoci s vyhledáním požadovaných údajů (vyplňte, pokud jsou tyto informace známy a nezbytné k vyhledání údajů)

- ☐ IP adresa (adresy) a časová razítka (včetně data a časového pásma):
- ☐ tel.:
- ☐ e-mailová adresa (adresy):
- ☐ číslo (čísla) IMEI:
- ☐ adresa (adresy) MAC:
- ☐ uživatel(é) služeb nebo jiný jedinečný identifikátor (identifikátory) jako uživatelské jméno (jména), přihlašovací jméno (jména) nebo název (názvy) účtu:
- ☐ (názvy) příslušné služby (služby):
- ☐ jiné:
- Případně časové rozpětí údajů, jejichž uchování je požadováno:
- ☐ případně další informace:

ODDÍL D: Elektronické důkazy, které mají být uchovány

Tento EPOC-PR se týká těchto údajů (zaškrtněte příslušné políčko či políčka):

a) ☐ údaje o účastníkovi:

- ☐ jméno a příjmení, datum narození, poštovní nebo zeměpisná adresa, kontaktní údaje (e-mailová adresa, telefonní číslo) a další relevantní informace týkající se totožnosti uživatele/účastníka
- ☐ datum a čas úvodní registrace, typ registrace, kopie smlouvy, způsob ověření totožnosti během registrace, kopie dokumentů předložených účastníkem

☐ druh služby a jejího trvání, včetně identifikátoru (identifikátorů), které účastník používá nebo které mu byly poskytnuty při úvodní registraci nebo aktivaci (např. telefonní číslo, číslo SIM karty, adresa MAC), a související zařízení

☐ informace o profilu (např. uživatelské jméno, uživatelský pseudonym, profilová fotografie)

☐ údaje o potvrzení využívání služby, např. alternativní e-mailová adresa poskytnutá uživatelem/účastníkem

☐ informace o debetní nebo kreditní kartě (poskytnuté uživatelem pro účely fakturace), včetně jiných platebních prostředků

☐ kódy PUK

☐ jiné:

b) ☐ údaje požadované výhradně k identifikaci uživatele ve smyslu čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2023/1543:

☐ záznamy/protokoly/přístupové kódy spolu s dalšími identifikátory, jako jsou zdrojové porty a časová razítka nebo podobné informace, uživatelské jméno a používané rozhraní v kontextu využívání služby, které jsou nezbytné pouze pro účely identifikace; případně upřesněte:

☐ časové rozpětí údajů, jejichž uchování je požadováno (pokud se liší od oddílu C)

☐ jiné:

c) ☐ údaje o provozu:

i) u (mobilních) telefonů:

☐ odchozí (A) a příchozí (B) identifikátory (telefonní číslo, IMSI, IMEI)

☐ čas a trvání připojení

☐ pokusy o volání

☐ ID základové stanice, včetně zeměpisných informací (souřadnic X/Y), v době začátku a ukončení spojení

☐ použitý nositel / telefonní služba (např. UMTS, GPRS)

☐ jiné:

ii) u internetu:

☐ informace o směrování (zdrojová IP adresa, cílová IP adresa či adresy, číslo či čísla portu, prohlížeč, informace v záhlaví e-mailu, ID zprávy)

☐ ID základové stanice, včetně zeměpisných informací (souřadnic X/Y), v době začátku a ukončení spojení

☐ objem dat☐ datum a čas připojení☐ trvání připojení nebo přístupu☐ jiné:.....

iii) u hostingu:

☐ soubor protokolů☐ tikety☐ jiné:.....

iv) jiné informace:

☐ historie nákupů☐ historie dobíjení zůstatku předplacené služby☐ jiné:.....d) ☐ údaje o obsahu:☐ výpis (webové) poštovní schránky☐ výpis online úložiště (dat vygenerovaných uživatelem)☐ výpis stránek☐ protokol/záloha zpráv☐ výpis hlasových zpráv☐ obsah serveru☐ zálohování zařízení☐ seznam kontaktů☐ jiné:.....☐ další informace, pokud jsou nezbytné k (dalšímu) vymezení nebo omezení rozsahu požadovaných údajů:.....

ODDÍL E: Informace o příslušných podmínkách

a) Tento EPOC-PR se týká (zaškrtněte příslušné políčko či políčka):

- ☐ trestního řízení ve věci trestného činu nebo činů
- ☐ výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v délce nejméně čtyř měsíců, které byly uloženy v trestním řízení rozhodnutím, které nebylo vyneseno v nepřítomnosti, v případech, kdy odsouzená osoba uniká před spravedlností.

b) Povaha a právní kvalifikace trestného činu (činů), pro něj je EPOC-PR vydáván, a příslušná ustanovení zákona ⁽³⁾.....

ODDÍL F: Údaje o vydávajícím orgánu

Druh vydávajícího orgánu (zaškrtněte příslušné políčko nebo políčka):

- ☐ soudce, soud nebo vyšetřující soudce
- ☐ státní zástupce
- ☐ jiný příslušný orgán podle práva vydávajícího státu.

Je-li nezbytné potvrzení, vyplňte rovněž oddíl G.

Vezměte na vědomí, že (zaškrtněte příslušné políčko):

- ☐ Tento EPOC-PR byl vydán za účelem získání údajů o účastníkovi nebo údajů požadovaných výhradně k identifikaci uživatele v řádně odůvodněném naléhavém případě bez předchozího potvrzení, protože potvrzení by nemohlo být získáno včas, či za účelem získání obou druhů údajů. Vydávající orgán potvrzuje, že by mohl vydat příkaz v obdobném vnitrostátním případě bez potvrzení a že o potvrzení ex-post bude požádáno bez zbytečného odkladu, nejpozději do 48 hodin (vezměte na vědomí, že adresát nebude informován).

O naléhavý případ se jedná v případě bezprostředního ohrožení života, fyzické integrity nebo bezpečnosti osoby nebo bezprostředního ohrožení kritické infrastruktury vymezeného v čl. 2 písm. a) směrnice Rady 2008/114/ES ⁽⁴⁾, pokud by narušení nebo zničení takové kritické infrastruktury mělo za následek bezprostřední ohrožení života, fyzické integrity nebo bezpečnosti osob, a to i v důsledku vážného omezení poskytování základních dodávek obyvatelstvu nebo výkonu základních funkcí státu.

Údaje o vydávajícím orgánu nebo o jeho zástupci, který osvědčuje, že obsah EPOC-PR je úplný a správný:

Název orgánu:.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:.....

Funkce (titul/hodnost):.....

⁽³⁾ V případě výkonu trestu odnětí svobody či ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uveďte, za jaký trestný čin byl trest uložen.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

Číslo spisu:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Znalost jazyků:

Liší-li se od výše uvedeného, orgán/kontaktní místo (např. ústřední orgán), které lze kontaktovat v případě jakýchkoliv dotazů týkajících se provádění EPOC-PR:

Název orgánu/jméno a příjmení:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah EPOC-PR je přesný a správný:

Datum:

Podpis ⁽⁵⁾:

ODDÍL G: Údaje o potvrzujícím orgánu (vyplňte podle okolností)

Druh potvrzujícího orgánu:

☐ soudce, soud nebo vyšetřující soudce

☐ státní zástupce

Údaje o potvrzujícím orgánu nebo o jeho zástupci, který osvědčuje, že obsah EPOC-PR je úplný a správný, či údaje o obou:

Název orgánu:

Jméno a příjmení jeho zástupce:

Funkce (titul/hodnost):

⁽⁵⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

Číslo spisu:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Znalost jazyků:

Datum:

Podpis ⁽⁶⁾:

⁽⁶⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

PŘÍLOHA III

INFORMACE O NEMOŽNOSTI PROVÉST EPOC / EPOC-PR

Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ by měl adresát v případě, že nemůže splnit svou povinnost uchovat požadované údaje na základě EPOC-PR nebo je vydat na základě EPOC, nemůže dodržet stanovenou lhůtu nebo neposkytne údaje vyčerpávajícím způsobem, vyplnit tento formulář, a zaslat jej neprodleně vydávajícímu orgánu, pokud došlo k oznámení, a v dalších použitelných případech též vykonávajícímu orgánu uvedenému v EPOC.

Pokud je to možné, adresát uchová požadované údaje i v případě, kdy jsou k jejich dohledání zapotřebí dodatečné informace, ledaže jsou informace uvedené v EPOC/EPOC-PR pro tento účel nedostatečné. Je-li třeba, aby vydávající orgán poskytl vysvětlení, adresát o ně neprodleně požádá prostřednictvím tohoto formuláře.

ODDÍL A: Typ certifikátu

Následující informace se týkají:

- ☐ certifikátu evropského vydávacího příkazu (EPOC)
- ☐ certifikátu evropského uchovávacího příkazu (EPOC-PR).

ODDÍL B: Příslušný orgán (příslušné orgány)

Vydávající orgán:

Číslo spisu vydávajícího orgánu:

Potvrzující orgán, je-li to relevantní:

Číslo spisu potvrzujícího orgánu, je-li to relevantní:

Datum vydání EPOC/EPOC-PR:

Datum obdržení EPOC/EPOC-PR:

Vykonávající orgán, je-li to relevantní:

Číslo spisu vykonávajícího orgánu, je-li k dispozici:

ODDÍL C: Adresát EPOC/EPOC-PR

Adresát EPOC / EPOC-PR:

Číslo spisu adresáta:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí v návaznosti na trestní řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118).

ODDÍL D: Důvody neprovedení

a) EPOC/EPOC-PR nelze provést nebo ho nelze provést v uvedené lhůtě z následujících důvodů:

- ☐ je neúplný
- ☐ obsahuje zjevné chyby
- ☐ neobsahuje dostatečné informace
- ☐ netýká se údajů uchovávaných poskytovatelem služeb nebo jeho jménem v době obdržení EPOC/EPOC-PR
- ☐ jiné důvody faktické nemožnosti EPOC/EPOC-PR provést vzhledem k okolnostem nezpůsobeným adresátem či poskytovatelem služeb v době jeho obdržení
- ☐ evropský vydávací příkaz / evropský uchovávací příkaz nebyl vydán nebo potvrzen vydávajícím orgánem, jak je stanoveno v článku 4 nařízení (EU) 2023/1543.
- ☐ evropský vydávací příkaz vydaný za účelem získání údajů o provozu, které se nepožadují výhradně k identifikaci uživatele, jak je definováno v čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2023/1543, nebo za účelem získání údajů o obsahu byl vydán pro trestný čin, na nějž se nevztahuje čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) 2023/1543.
- ☐ služba nespadá do oblasti působnosti nařízení (EU) 2023/1543.
- ☐ požadované údaje jsou chráněny imunitami nebo výsadami podle práva vykonávajícího státu nebo se na požadované údaje vztahují pravidla pro určení či omezení trestní odpovědnosti, které se týkají svobody tisku nebo svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a brání provedení evropského vydávacího příkazu či evropského uchovávacího příkazu
- ☐ splnění evropského vydávacího příkazu by bylo v rozporu s příslušným právním předpisem třetí země. Vyplňte rovněž oddíl E.

b) Vysvětlete dále důvody neprovedení certifikátu podle písm. a) a případně uveďte a vysvětlete veškeré další důvody neuvedené v písm. a):

.....

ODDÍL E: Rozpory mezi povinnostmi vyplývající z právních předpisů třetí země

V případě rozporu mezi povinnostmi vyplývajícími z právních předpisů třetí země uveďte následující informace:

— název právního předpisu či předpisů třetí země

.....

— příslušná ustanovení těchto předpisů a jejich znění:

.....

— povahu rozporu mezi povinnostmi, včetně zájmu chráněného právním předpisem třetí země:

☐ základní práva fyzických osob (upřesněte):

.....

☐ základní zájmy třetí země související s národní bezpečností a obranou (upřesněte):

.....

☐ jiné zájmy (upřesněte):

-
- vysvětlíte, proč se v tomto případě uplatňuje daný právní předpis:
-
- vysvětlíte, proč se domníváte, že v tomto případě dochází k rozporu:
-
- vysvětlíte spojení mezi poskytovatelem služeb a dotčenou třetí zemí:
-
- možné důsledky nesplnění evropského vydávacího příkazu pro adresáta, včetně sankcí, které by mu mohly být uloženy:
-
- Uveďte, prosím, jakékoliv další relevantní informace:

ODDÍL F: Žádost o další informace/vysvětlení (v případě potřeby vyplňte)

Pro provedení EPOC/EPOC-PR jsou od vydávajícího orgánu požadovány další informace:

.....

ODDÍL G: Uchování údajů

Požadované údaje (zaškrtněte příslušné políčko a vyplňte):

- ☐ jsou uchovávány až do jejich vydání nebo do doby, kdy vydávající orgán nebo případně vykonávající orgán sdělil, že údaje již není nutné uchovávat ani vydat, nebo dokud vydávající orgán neposkytl nezbytné informace umožňující omezit rozsah údajů, které mají být uchovány/vydány
- ☐ nejsou uchovávány (mělo by jít pouze o výjimečný případ, např. pokud poskytovatel služby nemá při obdržení žádosti údaje k dispozici nebo nemůže požadované údaje dostatečně identifikovat).

ODDÍL H: Kontaktní údaje určené provozovny / zástupce poskytovatele služeb

Název určené provozovny / jméno zástupce poskytovatele služeb:

.....

Jméno a příjmení kontaktní osoby:

Funkce:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (kód oblasti/obce)

Č. faxu: (kód země) (kód oblasti/obce)

E-mail:

Jméno oprávněné osoby:

Datum:

Podpis ⁽²⁾:

⁽²⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

PŘÍLOHA IV

KATEGORIE TRESTNÝCH ČINŮ PODLE ČL. 12 Odst. 1 písm. D)

- 1) Účast na zločinném spolčení,
- 2) terorismus,
- 3) obchod s lidmi,
- 4) pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- 5) nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- 6) nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- 7) korupce,
- 8) podvod, včetně podvodů a jiných trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾,
- 9) praní výnosů z trestné činnosti,
- 10) padělání měny včetně eura;
- 11) počítačová trestná činnost,
- 12) trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- 13) umožnění nedovoleného překročení státní hranice a napomáhání k nedovolenému pobytu na území,
- 14) vražda nebo těžké ublížení na zdraví,
- 15) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- 16) únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmích,
- 17) rasismus a xenofobie,
- 18) organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- 19) nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- 20) podvod,
- 21) vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- 22) padělání a pirátství výrobků,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

- 23) padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
 - 24) padělání platebních prostředků,
 - 25) nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
 - 26) nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
 - 27) obchodování s odcizenými vozidly,
 - 28) znásilnění,
 - 29) žhářství,
 - 30) trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
 - 31) únos letadla nebo plavidla,
 - 32) sabotáž.
-

PŘÍLOHA V

POTVRZENÍ PODÁNÍ ŽÁDOSTI O VYDÁNÍ ÚDAJŮ V NÁVAZNOSTI NA EVROPSKÝ UCHOVÁVACÍ PŘÍKAZ

Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ musí adresát certifikátu evropského uchovávacího příkazu (dále jen „EPOC-PR“) bez zbytečného odkladu uchovat po obdržení tohoto certifikátu požadované údaje. Uchování skončí po 60 dnech, pokud jej vydávající orgán neprodlouží o dalších 30 dní nebo pokud nepotvrdí, že byla podána následná žádost o jejich vydání, pro niž použije formulář stanovený v této příloze.

Po tomto potvrzení musí adresát uchovávat údaje tak dlouho, jak to bude nutné k jejich vydání po doručení následné žádosti o vydání údajů.

ODDÍL A: Vydávající orgán EPOC-PR

Vydávající stát:.....

Vydávající orgán:.....

Liší-li se od kontaktního místa uvedeného v EPOC-PR, orgán/kontaktní místo (například ústřední orgán), které lze kontaktovat v případě dotazů týkajících se provádění EPOC-PR:

Název a kontaktní údaje:.....

ODDÍL B: Adresát EPOC-PR

Adresát:.....

Adresa:

Tel./fax/e-mail (jsou-li známy):

Kontaktní osoba (je-li známa):

Číslo spisu adresáta (je-li známo):

Poskytovatel služeb (pokud se liší od adresáta):

Veškeré další relevantní informace:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí v návaznosti na trestní řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118).

ODDÍL C: Informace o EPOC-PR

Údaje se uchovávají v souladu s EPOC-PR vydaným dne (uveďte datum podání žádosti) a předaným dne... (uveďte datum předání žádosti) s číslem spisu (uveďte číslo spisu).

- ☐ Uchování údajů prodloužil vydávající orgán ... o 30 dnů, spis č. ..., dne ... (zaškrtněte příslušné políčko a případně uveďte požadované údaje).

ODDÍL D: Potvrzení

Tímto se potvrzuje podání žádosti o vydání údajů (zaškrtněte příslušné políčko a je-li to nutné, uveďte požadované údaje):

- ☐ certifikát evropského vydávacího příkazu, který vydal (uveďte příslušný orgán) dne (uveďte datum podání žádosti) a předal dne (uveďte datum předání žádosti) s číslem spisu (uveďte číslo spisu) (komu) (uveďte poskytovatele služeb / jeho zástupce / určenou provozovnu / příslušný orgán, kterému byla žádost předána, případně číslo spisu, které uvedl adresát)
- ☐ evropský vyšetřovací příkaz, který vydal (uveďte příslušný orgán) dne (uveďte datum podání žádosti) a předal dne (uveďte datum předání žádosti) s číslem spisu (uveďte číslo spisu) (komu) (uveďte stát a příslušný orgán, kterému byla žádost předána, a, je-li k dispozici, číslo spisu, které uvedly dožádané orgány)
- ☐ žádost o vzájemnou právní pomoci, kterou vydal (uveďte příslušný orgán) dne (uveďte datum podání žádosti) a předal dne (uveďte datum předání žádosti) s číslem spisu (uveďte číslo spisu) (komu) (uveďte stát a příslušný orgán, kterému byla žádost předána, a je-li k dispozici, číslo spisu, které uvedly dožádané orgány).

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce:

Jméno a příjmení:

Datum:

Podpis ⁽²⁾:

⁽²⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

PŘÍLOHA VI

PRODLOUŽENÍ LHŮTY UCHOVÁVÁNÍ ELEKTRONICKÝCH DŮKAZŮ

Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽¹⁾ musí adresát certifikátu evropského uchovávání příkazu (dále jen „EPOC-PR“) bez zbytečného odkladu uchovat po obdržení tohoto certifikátu požadované údaje. Uchování skončí po 60 dnech, pokud vydávající orgán nepotvrdí, že byla podána následná žádost o vydání údajů. Vydávající orgán může v případě nutnosti prodloužit v průběhu těchto 60 dnů lhůtu pro uchování údajů o dalších 30 dnů, aby mohl podat následnou žádost o vydání údajů, pro niž použije formulář stanovený v této příloze.

ODDÍL A: Vydávající orgán EPOC-PR

Vydávající stát:

Vydávající orgán:

Číslo spisu vydávajícího orgánu:

Liší-li se od kontaktního místa uvedeného v EPOC-PR, orgán / kontaktní místo (například ústřední orgán), které lze kontaktovat v případě jakýchkoli dotazů týkajících se provádění tohoto EPOC-PR:

Název a kontaktní údaje:

ODDÍL B: Adresát EPOC-PR

Adresát:

Adresa:

Tel./fax/e-mail (jsou-li známy):

Kontaktní osoba (je-li známa):

Číslo spisu adresáta (je-li známo):

Poskytovatel služeb (pokud se liší od adresáta):

Veškeré další relevantní informace:

ODDÍL C: Informace o předchozím EPOC-PR

Údaje se uchovávají v souladu s EPOC-PR vydaným dne (uveďte datum podání žádosti) a předaným dne (uveďte datum předání žádosti) s číslem spisu (uveďte číslo spisu) (komu)

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovávacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí v návaznosti na trestní řízení (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 118).

ODDÍL D: Prodloužení doby platnosti předchozího uchovávacího příkazu

Povinnost uchovávat údaje podle EPOC-PR, jak je uvedeno v oddíle C, se tímto prodlužuje o dalších 30 dní.

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce:

Jméno a příjmení:

Datum:

Podpis ⁽²⁾:

⁽²⁾ Není-li použit decentralizovaný informační systém, opatřete podpis rovněž úředním razítkem, elektronickým podpisem nebo rovnocenným systémem ověření.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/1544

ze dne 12. července 2023,

kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určování určených provozoven a jmenování zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 53 a 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sítivé služby mohou být poskytovány odkudkoli, přičemž v zemi, ve které jsou nabízeny, ani na vnitřním trhu jako takovém nevyžadují fyzickou infrastrukturu, fyzické prostory ani přítomnost pracovníků. Proto může být obtížné uplatňovat a vymáhat povinnosti, které těmto poskytovatelům služeb ukládají vnitrostátní a unijní právní předpisy, zejména povinnosti plnit příkazy nebo rozhodnutí justičních orgánů. Tak je tomu především v oblasti trestního práva, kde se orgány členských států potýkají s potížemi při doručování, zajištění dodržování svých rozhodnutí a jejich vymáhání, zejména v případě, jsou-li služby poskytovány z místa mimo jejich území. Ve snaze vyrovnat se s touto situací přijaly členské státy řadu vzájemně nesourodých opatření k účinnějšímu uplatňování a vymáhání svých právních předpisů. Mezi nimi jsou také opatření, jež umožňují kontaktovat poskytovatele služeb za účelem získání elektronických důkazů, které jsou zapotřebí pro trestní řízení. Za tímto účelem některé členské státy přijaly nebo zvažují přijetí právních předpisů, které řadě poskytovatelů služeb nabízejících služby na jejich území ukládají povinnost mít na území daného státu svého zástupce. Tyto požadavky vytvářejí překážky volného pohybu služeb na vnitřním trhu.
- (2) Existuje riziko, že při neexistenci přístupu na úrovni Unie se členské státy budou pokoušet překonat současné nedostatky související se shromažďováním elektronických důkazů v trestním řízení tím, že budou ukládat povinnosti na vnitrostátní úrovni, které nebudou sladěny s povinnostmi stanovenými ostatními státy. Takovéto vzájemně nesourodé vnitrostátní povinnosti by vytvářely další překážky volnému poskytování služeb na vnitřním trhu.
- (3) Neexistence přístupu na úrovni Unii tak vytváří právní nejistotu pro poskytovatele služeb i pro vnitrostátní orgány. Poskytovatelé služeb, kteří jsou usazeni nebo nabízejí služby v různých členských státech, podléhají nesourodým a někdy i protichůdným povinnostem, které jsou v případě porušení spojeny s odlišnými sankcemi. S rostoucím významem komunikačních služeb a služeb informační společnosti v našem každodenním životě a naší společnosti se budou tyto rozdíly v rámci trestních řízení pravděpodobně dále zvětšovat. Tyto rozdíly představují nejen překážku řádného fungování vnitřního trhu, nýbrž způsobují také problémy při vytváření a řádném fungování prostoru svobody, bezpečnosti a práva v Unii.
- (4) V souvisejících oblastech, jako je ochrana osobních údajů, přijala Unie řadu právních aktů, jejichž cílem je zamezit rozdílným v právním rámci a zajistit, aby podniky působící na vnitřním trhu podléhaly stejným či podobným povinnostem; konkrétně se jedná o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽³⁾ a

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 88.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. června 2023 (dosud nezveřejněn v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. června 2023.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽⁴⁾. Nařízení (EU) 2016/679 za účelem zvýšení úrovně ochrany u subjektů údajů stanoví, že správci nebo zpracovatelé údajů, kteří nejsou usazeni v Unii, avšak nabízejí subjektům údajů v Unii zboží nebo služby či monitorují jejich chování, dochází-li k němu v Unii, jsou povinni určit si svého zástupce v Unii, ledaže je zpracování údajů příležitostné, nezahrnuje rozsáhlé zpracování zvláštních kategorií osobních údajů nebo zpracování osobních údajů týkajících se odsouzení v trestních věcech a trestných činů a je nepravděpodobné, že by s ohledem na svou povahu, souvislosti, rozsah a účely mohlo toto zpracování představovat riziko pro práva a svobody fyzických osob, nebo ledaže je správce nebo zpracovatel orgánem veřejné moci nebo veřejným subjektem.

- (5) Stanovením harmonizovaných pravidel pro určování určených provozoven a jmenování zástupců určitých poskytovatelů služeb v Unii v souvislosti s doručováním, dodržováním a vymáháním rozhodnutí a příkazů vydaných příslušnými orgány členských států pro účely shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení, by měly být odstraněny stávající překážky bránící volnému pohybu služeb a mělo by být zamezeno tomu, aby jednotlivé členské státy v budoucnosti postupovaly v této otázce rozdílnými způsoby. Z tohoto důvodu je třeba vytvořit rovné podmínky pro poskytovatele služeb. V závislosti na tom, zda poskytovatelé služeb jsou či nejsou usazeni v Unii, by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé služeb určili určenou provozovnu nebo jmenovali svého zástupce. Tato harmonizovaná pravidla pro určování určených provozoven a jmenování zástupců by neměla mít vliv na povinnosti poskytovatelů služeb podle jiných právních předpisů Unie. Kromě toho by mělo být usnadněno účinnější vymáhání trestního práva v prostoru svobody, bezpečnosti a práva Unie.
- (6) Určené provozovny a zástupci, jak jsou upraveni v této směrnici, by měli sloužit jako adresáti rozhodnutí a příkazů vydaných pro účely shromažďování elektronických důkazů na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ⁽⁶⁾ a Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii ⁽⁷⁾, včetně případů, kdy jsou tato rozhodnutí a příkazy předávány ve formě certifikátů.

Určené provozovny a zástupci by měli být využíváni v souladu s postupy, které jsou stanoveny v nástrojích a právních předpisech použitelných na soudní řízení, a to i tam, kde tyto nástroje umožňují přímé doručování příkazů v přeshraničních situacích určené provozovně nebo zástupci poskytovatele služeb, nebo se zakládají na spolupráci mezi příslušnými justičními orgány. Příslušné orgány členského státu, v němž se nachází určená provozovna nebo kde má bydliště nebo sídlo zástupce, by měly jednat v souladu s úlohou, která je jim určena v nástroji, který stanovuje jejich zapojení. Členské státy by rovněž měly mít možnost adresovat rozhodnutí a příkazy vydané na základě vnitrostátního práva za účelem shromažďování elektronických důkazů fyzické nebo právnické osobě, která jedná jako zástupce nebo určená provozovna poskytovatele služeb na jejich území.

- (7) Členské státy by měly zajistit, aby poskytovatelé služeb, kteří nabízejí služby v Unii ke dni 18. února 2026, byli povinni určit do 18. srpna 2026 alespoň jednu určenou provozovnu nebo jmenovat alespoň jednoho zástupce a aby poskytovatelé služeb, kteří začnou poskytovat služby v Unii po tomto datu, určili alespoň jednu určenou provozovnu nebo jmenovali alespoň jednoho zástupce do šesti měsíců ode dne, kdy začnou nabízet své služby v Unii. Aniž jsou dotčeny záruky ochrany údajů, takovou určenou provozovnu nebo zástupce může společně využívat více poskytovatelů služeb, zejména jsou-li těmito poskytovateli služeb malé nebo střední podniky.
- (8) Povinnost určit určenou provozovnu nebo jmenovat zástupce by se měla vztahovat na poskytovatele služeb, kteří nabízejí služby v Unii, tedy v jednom či více členských státech. Do oblasti působnosti směrnice by neměly spadat případy, kdy je poskytovatel služeb usazen na území některého členského státu a nabízí služby výhradně na jeho území.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1543 ze dne 12. července 2023 o evropském vydávacím příkazu a evropském uchovacím příkazu pro elektronické důkazy v trestním řízení a pro výkon trestu odnětí svobody po skončení trestního řízení (viz strana 118 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3) a její protokol (Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 2).

- (9) V čistě vnitrostátních situacích by mělo být nadále možné, aby pro účely shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení v souladu s právními předpisy Unie a s příslušnými vnitrostátními předpisy členské státy kontaktovaly poskytovatele služeb usazené na jejich území. Bez ohledu na to, že členské státy mohou kontaktovat poskytovatele služeb na svém území podle vnitrostátního práva, neměly by členské státy obcházet zásady, z nichž vychází tato směrnice či nařízení (EU) 2023/1543.
- (10) Při určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby v Unii, je nutné posoudit, jestli poskytovatel služeb umožňuje fyzickým nebo právnickým osobám v jednom či více členských státech využívat jeho služby. Avšak pouhá dostupnost on-line rozhraní v Unii, jako například dostupnost webové stránky, e-mailové adresy nebo jiných kontaktních údajů poskytovatele služeb či zprostředkovatele, posuzované izolovaně, by neměla postačovat pro určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí v Unii služby ve smyslu této směrnice.
- (11) Při určení toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby v Unii, je nutné kromě toho, jestli poskytovatel služeb umožňuje fyzickým nebo právnickým osobám v jednom či více členských státech využívat jeho služby, rovněž posoudit, jestli existuje podstatné spojení s Unii. Existence takového podstatného spojení s Unii by měla být předpokládána, pokud má poskytovatel služeb provozovnu v Unii. Pokud takovou provozovnu nemá, mělo by být kritérium podstatného spojení založeno na konkrétních faktických kritériích, jako je například významný počet uživatelů v jednom nebo více členských státech nebo zacílení činností na jeden nebo více členských států. Zacílení činností na jeden nebo více členských států by mělo být určeno na základě všech relevantních okolností, včetně takových faktorů, jako je používání jazyka či měny obecně používaných v daném členském státě nebo možnost objednání zboží či služeb.

Zacílení činností na některý členský stát by mohlo být též odvozeno od dostupnosti aplikace v příslušném národním obchodě s aplikacemi, od poskytování místních reklam nebo reklam v jazyce běžně používaném v daném členském státě nebo od řešení vztahů se zákazníky, například poskytováním zákaznického servisu v jazyce běžně používaném v tomto členském státě. Podstatné spojení je třeba předpokládat i v případě, že poskytovatel služeb zaměřuje své činnosti na jeden nebo více členských států, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ⁽⁸⁾. Na druhou stranu poskytování služby pouze za účelem souladu se zákazem diskriminace stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/302 ⁽⁹⁾ by nemělo být bez dalších důvodů pokládáno za zaměření nebo zacílení činností na dané území v Unii. Tytéž úvahy by se měly použít při určování toho, zda poskytovatel služeb nabízí služby na území určitého členského státu.

- (12) Na spolupráci mezi členskými státy se při shromažďování důkazů v trestním řízení vztahují různé nástroje spadající do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 4 Smlouvy o fungování Evropské unie. V důsledku „variabilní geometrie“, která existuje v prostoru svobody, bezpečnosti a práva Unie, je třeba zajistit, aby tato směrnice nenapomáhala vytváření dalších rozdílů či překážek při poskytování služeb na vnitřním trhu, a to tím, že se zajistí, aby poskytovatelé služeb nabízející své služby na území členských států určili určené provozovny nebo jmenovali zástupce v rámci členských států, které se neúčastní daného právního nástroje. Je proto potřeba, aby byla v členském státě, který se účastní příslušných právních nástrojů Unie, určena alespoň jedna určená provozovna nebo byl jmenován zástupce, aby se zamezilo riziku oslabení účinnosti určení nebo jmenování podle této směrnice a aby se využily synergie plynoucí z existence určené provozovny nebo zástupce pro doručování, dodržování a vymáhání rozhodnutí a příkazů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, mimo jiné podle nařízení (EU) 2023/1543, směrnice 2014/41/EU a Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii. Určením určené provozovny nebo jmenováním zástupce, jež lze využít rovněž k zajištění splnění vnitrostátních právních povinností, by bylo rovněž umožněno využití synergie plynoucí z existence jednoznačného přístupového bodu při kontaktování poskytovatelů služeb za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/302 ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

- (13) Poskytovatelé služeb by měli mít možnost zvolit si členský stát, v němž určí svou určenou provozovnu nebo případně jmenují svého zástupce, a členské státy by neměly mít možnost tuto svobodu volby omezit, například uložením povinnosti určit určenou provozovnu nebo jmenovat zástupce na svém území. Tato směrnice by však měla rovněž stanovovat určitá omezení svobody volby poskytovatelů služeb, zejména pokud jde o to, že určená provozovna by měla být usazena nebo případně zástupce by měl mít bydliště nebo sídlo v členském státě, ve kterém poskytovatel služeb poskytuje služby nebo je usazen, a rovněž stanovit povinnost určit určenou provozovnu nebo jmenovat zástupce v jednom z členských států, které se účastní některého z právních nástrojů uvedených v této směrnici. Pouhé jmenování zástupce by nemělo být považováno za provozovnu poskytovatele služby.
- (14) Poskytovatelé služeb, kterých se shromažďování důkazů v trestním řízení nejvíce týká, jsou poskytovatelé služeb elektronických komunikací a určití poskytovatelé služeb informační společnosti, které usnadňují interakci mezi uživateli. Tato směrnice by se tudíž měla vztahovat na obě skupiny. Služby elektronické komunikace jsou vymezeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972⁽¹⁰⁾ a patří mezi ně i služby interpersonální komunikace, jako např. funkce voice-over-IP, výměna rychlých zpráv (instant messaging) a e-mailové služby. Tato směrnice by se měla vztahovat i na poskytovatele služeb informační společnosti ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535⁽¹¹⁾, které nelze kvalifikovat jako poskytovatele služeb elektronické komunikace, ale kteří svým uživatelům nabízejí možnost komunikovat mezi sebou navzájem nebo jim nabízejí služby, které lze využívat k uchovávání nebo jinému zpracovávání údajů jejich jménem. To by bylo v souladu s Úmluvou Rady Evropy o počítačové kriminalitě (ETS č. 185), přijatou v Budapešti dne 23. listopadu 2001, známou též jako Budapešťská úmluva. Zpracování údajů je třeba chápat v technickém slova smyslu, tedy jako vytváření údajů nebo manipulaci s nimi, to jest jako technické operace za účelem vytváření nebo změny údajů prostřednictvím počítačového zpracování.

Kategorie poskytovatelů služeb podle této směrnice by měly zahrnovat například internetová tržiště, která spotřebitelům a podnikům umožňují komunikovat mezi sebou navzájem, a další hostingové služby včetně případů, kdy je služba poskytována přes cloud, a internetové herní platformy a internetové platformy pro hazardní hry. Pokud poskytovatel služeb informační společnosti nenabízí svým uživatelům možnost komunikovat mezi sebou navzájem, ale pouze s poskytovatelem služby, nebo nenabízí možnost uchovávat nebo jinak zpracovávat údaje nebo pokud uchovávání údajů není určující složkou, která je zásadní součástí služby poskytované uživatelům, jako jsou právní, architektonické, inženýrské a účetní služby poskytované on-line na dálku, neměla by se na něho vztahovat definice „poskytovatele služeb“ podle této směrnice, a to ani pokud jsou služby poskytované tímto poskytovatelem, službami informační společnosti ve smyslu směrnice (EU) 2015/1535.

- (15) Pokud jde o identifikaci subjektů, které stojí za webovými stránkami provozovanými s nekalým úmyslem nebo za napadenými webovými stránkami, mají zvláštní význam poskytovatelé služeb internetové infrastruktury související s přidělováním názvů a čísel, jako jsou registry a registrátoři názvů domén a poskytovatelé služeb zajišťující soukromé a proxy servery nebo regionální internetové registry adres internetových protokolů (dále jen „IP“). Ti mají údaje, které by mohly umožnit identifikaci fyzické či právnické osoby, která stojí za webovou stránkou používanou při trestné činnosti, nebo identifikaci oběti trestné činnosti.
- (16) Členské státy by měly zajistit, aby poskytovatelé služeb, kteří jsou usazeni nebo nabízejí služby na jejich území, poskytli své určené provozovně nebo svému zástupci pravomoci a zdroje nezbytné ke splnění rozhodnutí a příkazů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, obdržených z kteréhokoli členského státu. Členské státy by měly rovněž ověřovat, zda určené provozovny nebo zástupci, kteří jsou usazeni nebo mají bydliště nebo sídlo na jejich území, obdrželi od poskytovatelů služeb pravomoci a zdroje nezbytné ke splnění rozhodnutí a příkazů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, obdržených z kteréhokoli členského státu a zda spolupracují s příslušnými orgány při doručování těchto rozhodnutí a příkazů v souladu s použitelným právním rámcem. Neexistence těchto opatření či nedostatky těchto opatření by neměly být důvodem k nedodržení rozhodnutí nebo příkazů spadajících do oblasti působnosti této směrnice.

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

Poskytovatelé služeb by navíc neměli mít možnost odůvodňovat nesplnění povinností vyplývajících z použitelného právního rámce při doručování rozhodnutí nebo příkazů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, neexistencí nebo neúčinností vnitřních postupů, neboť poskytovatelé služeb odpovídají za poskytnutí zdrojů a pravomocí nezbytných ke splnění těchto rozhodnutí a příkazů. Určené provozovny nebo zástupci by neměli mít možnost odůvodňovat takové nesplnění například ani tím, že nejsou oprávněni poskytovat údaje. Za tímto účelem by měly členské státy zajistit, aby jak určená provozovna nebo zástupce tak poskytovatel služeb nesli společnou a nerozdílnou odpovědnost za nesplnění povinností vyplývajících z použitelného právního rámce při doručování rozhodnutí a příkazů spadajících do působnosti této směrnice, tak aby každému z nich bylo možné uložit sankce za nesplnění kterékoli z uvedených povinností kýmoli z nich. Zejména by nemělo být možné, aby poskytovatel služeb nebo určená provozovna nebo případně zástupce odůvodňovali nesplnění těchto povinností neexistencí příslušných vnitřních postupů mezi poskytovatelem služeb a určenou provozovnou nebo zástupcem. Společná a nerozdílná odpovědnost by se neměla uplatňovat v případech konání či opomenutí poskytovatele služeb nebo určené provozovny nebo případně zástupce, jež jsou v členském státě ukládajícím sankci trestným činem.

- (17) Členské státy by měly zajistit, aby každý poskytovatel služeb, který je usazen nebo nabízí služby na jejich území, písemně oznámil ústřednímu orgánu členského státu, který byl určen podle této směrnice a na jehož území se nachází určená provozovna nebo v němž má bydliště nebo sídlo jeho zástupce, kontaktní údaje této provozovny nebo zástupce a jejich případné změny. V oznámení by měly být uvedeny také údaje o jazycích, ve kterých lze určenou provozovnu nebo zástupce kontaktovat, mezi nimiž by měl být jeden nebo více z úředních jazyků podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, v němž se nachází určená provozovna nebo v němž má zástupce bydliště nebo sídlo, může se však jednat i o jiné úřední jazyky Unie, například jazyk členského státu, v němž se nachází jejich ústředí. Pokud poskytovatel služeb určí více určených provozoven nebo jmenuje více zástupců v souladu s touto směrnicí, měly by členské státy zajistit, aby tento poskytovatel služeb u každé určené provozovny nebo zástupce uvedl přesnou územní působnost určení nebo jmenování. Mělo by být zahrnuto území všech členských států, které se účastní nástrojů spadajících do oblasti působnosti této směrnice. Členské státy by měly zajistit, aby jejich příslušné orgány adresovaly veškerá svá rozhodnutí a příkazy podle této směrnice indikované určené provozovně nebo zástupci poskytovatele služeb. Členské státy by měly zajistit, aby informace, které jim byly oznámeny v souladu s touto směrnicí, byly veřejně dostupné na zvláštní internetové stránce Evropské soudní sítě v trestních věcech, aby se usnadnila koordinace mezi členskými státy a využívání určené provozovny nebo zástupce orgány jiného členského státu. Členské státy zajistí, aby byly tyto informace pravidelně aktualizovány. S cílem usnadnit přístup příslušných orgánů k těmto informacím by mělo být rovněž možné dále šířit uvedené informace, například prostřednictvím zvláštních intranetových stránek nebo fór a platform.
- (18) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice a měly by přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy by měly tyto sankce a opatření oznámit Komisi do dne stanoveného v této směrnici a neprodleně jí oznámit všechny jejich následné změny. Členské státy by rovněž měly každoročně informovat Komisi o poskytovatelích služeb neplnících povinnosti a o příslušných donucovacích opatřeních, která byla vůči nim přijata, a o uložených sankcích. Sankce by za žádných okolností neměly vést k trvalému ani dočasnému zákazu poskytování služeb. Pokud poskytovatel služeb nabízí služby v několika členských státech, měly by členské státy svá donucovací opatření koordinovat. Ústřední orgány by měly postupovat koordinovaně, aby byl zajištěn jednotný a přiměřený přístup. Komise by měla tuto koordinaci v případech potřeby usnadnit a měla by být za všech okolností informována o případech porušení. Tato směrnice neupravuje smluvní ujednání o převodu nebo přesunu finančních důsledků uložených sankcí mezi poskytovateli služeb, určenými provozovnami a zástupci.
- (19) Při ukládání vhodné sankce poskytovateli služeb za porušení povinností by měly příslušné orgány zohlednit všechny relevantní okolnosti, jako je finanční kapacita poskytovatele služeb, povaha, závažnost a doba trvání porušení, zda bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti a zda byl daný poskytovatel služeb shledán odpovědným za podobná porušení již v minulosti. Zvláštní pozornost by měla být v tomto ohledu věnována mikropodnikům.
- (20) Touto směrnicí nejsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů v občanskoprávním nebo správním řízení, včetně případů, kdy toto řízení může vést k uložení sankcí.

- (21) S cílem zajistit jednotné uplatňování této směrnice by měly být zavedeny další mechanismy pro koordinaci mezi členskými státy. Za tímto účelem by měly členské státy určit jeden nebo více ústředních orgánů, které mohou ústředním orgánům v ostatních členských státech poskytovat informace a pomoc při uplatňování této směrnice, zejména v případě, zvažují-li se donucovací opatření podle této směrnice. Tento koordinační mechanismus by měl zajistit, aby byly příslušné členské státy informovány o záměru určitého členského státu přijmout donucovací opatření. Členské státy by měly kromě toho zajistit, aby v těchto případech měly ústřední orgány možnost poskytovat si navzájem veškeré příslušné informace a pomoc a případně vzájemně spolupracovat. Na spolupráci ústředních orgánů v případě donucovacího opatření by mohla navázat koordinace donucovacích opatření mezi příslušnými orgány v jednotlivých členských státech. Tato spolupráce by měla být zaměřena na vyloučení pozitivních i negativních kompetenčních sporů. Za účelem koordinace donucovacích opatření by měly ústřední orgány zapojit případně také Komisi. Povinností těchto orgánů spolupracovat není dotčeno právo jednotlivých členských států uložit sankce poskytovatelům služeb, kteří neplní své povinnosti podle této směrnice. Určení ústředních orgánů a zveřejnění informací o nich by mělo pomoci poskytovatelům služeb při oznamování své určené provozovny nebo jmenování svého zástupce spolu s příslušnými kontaktními údaji členskému státu, v němž se určená provozovna nachází nebo v němž má zástupce bydliště nebo sídlo. Za tímto účelem by členské státy měly informovat Komisi o svém určeném ústředním orgánu či orgánech a Komise by měla předat členským státům seznam určených ústředních orgánů a zveřejnit jej.
- (22) Jelikož cíle této směrnice, totiž odstranění překážek volného pohybu služeb v rámci shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu hranicemi neomezené povahy těchto služeb lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (23) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾ a vydal dne 6. listopadu 2019 ⁽¹³⁾ stanovisko.
- (24) Komise by měla provést vyhodnocení této směrnice, jež by mělo být založeno na pěti kritériích, a to účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty EU a mělo by poskytnout základ pro posouzení dopadů případných dalších opatření. Hodnocení by mělo být provedeno do 18. srpna 2029, aby bylo možno shromáždit dostatečné údaje o jejím uplatňování v praxi. Údaje by měly být shromažďovány pravidelně za účelem poskytnutí informací pro hodnocení této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se určení určených provozoven a jmenování zástupců určitých poskytovatelů služeb, kteří nabízejí služby v Unii, pro účely doručování, dodržování a vymáhání rozhodnutí a příkazů vydaných příslušnými orgány členských států za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení.

2. Tato směrnice se vztahuje na rozhodnutí a příkazy vydané za účelem shromažďování elektronických důkazů na základě nařízení (EU) 2023/1543, směrnice 2014/41/EU a Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii. Tato směrnice se rovněž vztahuje na rozhodnutí a příkazy vydané členským státem na základě vnitrostátního práva za účelem shromažďování elektronických důkazů a adresované fyzické nebo právnické osobě, která jedná jako zástupce nebo určená provozovna poskytovatele služeb na území tohoto členského státu.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 32, 31.1.2020, s. 11.

3. Touto směrnicí nejsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů podle práva Unie a vnitrostátního práva, pokud jde o přímé kontaktování poskytovatelů služeb usazených na jejich území pro účely shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení.

4. Pro účely uvedené v odstavci 1 členské státy neuloží poskytovatelům služeb další povinnosti navíc k povinnostem vyplývajícím z této směrnice, zejména pokud jde o určení určených provozoven nebo jmenování zástupců.

5. Tato směrnice se vztahuje na poskytovatele služeb vymezené v čl. 2 bodu 1, kteří nabízejí své služby v Unii. Směrnice se nevztahuje na poskytovatele služeb usazené na území jednoho členského státu, kteří nabízejí služby výhradně na území tohoto členského státu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „poskytovatelem služeb“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje jednu či více z následujících kategorií služeb, s výjimkou finančních služeb podle čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽¹⁴⁾:

a) služby elektronických komunikací ve smyslu v čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2018/1972;

b) služby názvů internetových domén a číslování adres internetového protokolu, jako jsou přidělování adres internetového protokolu, registrování názvů domén, registrování názvů domén a související služby zajišťující soukromé a proxy servery;

c) jiné služby informační společnosti uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/1535, které:

i) umožňují jejich uživatelům mezi sebou navzájem komunikovat, nebo

ii) umožňují uchovávat nebo jinak zpracovávat údaje jménem uživatelů, kterým je služba poskytována, pokud je uchovávání údajů určující složkou služby poskytované uživateli;

2) „nabízením služeb na území členského státu“:

a) umožnění fyzickým nebo právnickým osobám v členském státě využívat služby uvedené v bodě 1; a

b) existence podstatného spojení s členskými státy uvedeným v písmeni a), jež je založena na konkrétních skutkových kritériích; existence takového podstatného spojení se předpokládá tehdy, má-li poskytovatel služeb provozovnu v daném členském státě, nebo, v případě neexistence takové provozovny, má-li významný počet uživatelů v daném členském státě nebo zaměřuje-li svou činnost na daný členský stát;

3) „nabízením služeb v Unii“:

a) umožnění fyzickým nebo právnickým osobám v kterémkoli členském státě využívat služby uvedené v bodu 1 a

b) existence podstatného spojení s členskými státy uvedeným v písmeni a), jež je založena na konkrétních skutkových kritériích; existence takového podstatného spojení se předpokládá tehdy, má-li poskytovatel služeb provozovnu v některém členském státě, nebo, v případě neexistence takové provozovny, má-li významný počet uživatelů v jednom nebo více členských státech nebo zaměřuje-li svou činnost na jeden nebo více členských států;

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

- 4) „provozovnou“ subjekt, který po neurčitou dobu fakticky vykonává hospodářskou činnost prostřednictvím stálé infrastruktury, odkud je prováděna podnikatelská činnost poskytování služeb nebo odkud je podnikatelská činnost řízena;
- 5) „určenou provozovnou“ provozovna s právní osobností písemně určená poskytovatelem služeb, který je usazen v členském státě, jenž se účastní právního nástroje uvedeného v čl. 1 odst. 2 pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1;
- 6) „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba písemně jmenovaná poskytovatelem služeb, který není usazen v členském státě, jenž se účastní právního nástroje uvedeného v čl. 1 odst. 2, pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1;

Článek 3

Určené provozovny a zástupci

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé služeb nabízející služby v Unii určili nebo jmenovali alespoň jednoho adresáta pro doručování a výkon rozhodnutí a příkazů spadajících do oblasti působnosti čl. 1 odst. 2 (dále jen „rozhodnutí a příkazy spadajících do oblasti působnosti čl. 1 odst. 2“) a vydaných příslušnými orgány členských států za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení, a to takto:
 - a) v případě poskytovatelů služeb s právní osobností usazených v Unii členské státy, v nichž jsou poskytovatelé služeb usazeni, zajistí, aby tito poskytovatelé služeb určili jednu nebo více určených provozoven odpovědných za činnosti popsané v návěti tohoto odstavce;
 - b) v případě poskytovatelů služeb s právní osobností, kteří nejsou usazeni v Unii, členské státy zajistí, aby tito poskytovatelé služeb nabízející služby na jejich území jmenovali jednoho nebo více zástupců odpovědných za činnosti popsané v návěti tohoto odstavce v členských státech, které se účastní nástrojů uvedených v čl. 1 odst. 2;
 - c) v případě poskytovatelů služeb usazených v členských státech, které se neúčastní nástrojů uvedených v čl. 1 odst. 2, jsou členské státy povinny zajistit, aby poskytovatelé služeb nabízející služby na jejich území jmenovali jednoho nebo více zástupců odpovědných za činnosti popsané v návěti tohoto odstavce v členských státech, které se těchto nástrojů účastní.
2. Členské státy zajistí, aby adresáti uvedení v odstavci 1:
 - a) měli bydliště či sídlo v členském státě, v němž poskytovatelé služeb nabízejí své služby; a
 - b) byli způsobilí být postihováni ve vykonávacím řízení.
3. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí a příkazy spadající do oblasti působnosti čl. 1 odst. 2 byly adresovány určené provozovně nebo i určeným nebo jmenovaným za tímto účelem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
4. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé služeb, kteří jsou usazeni nebo nabízejí služby na jejich území, poskytli své určené provozovně nebo svému zástupci pravomoci a zdroje potřebné ke splnění rozhodnutí a příkazů spadajících do oblasti působnosti čl. 1 odst. 2 obdrženy z kteréhokoli členského státu. Členské státy rovněž ověří, zda určené provozovny, které se nachází, nebo zástupci, kteří mají bydliště či sídlo na jejich území, obdrželi od poskytovatelů služeb pravomoci a zdroje potřebné ke splnění těchto rozhodnutí a příkazů obdrženy z kteréhokoli členského státu a že spolupracují s příslušnými orgány při přijímání těchto rozhodnutí a příkazů v souladu s použitelným právním rámcem.
5. Členské státy zajistí, aby určená provozovna nebo zástupce a poskytovatel služeb mohli být společně a nerozdílně odpovědní za nesplnění povinností plynoucích z použitelného právního rámce při doručování rozhodnutí a příkazů spadajících do oblasti působnosti čl. 1 odst. 2, takže každému z nich bude možné uložit sankce za nesplnění kterékoli z těchto povinností. Členské státy zejména zajistí, aby poskytovatel služeb nebo určená provozovna nebo

případně zástupce nemohli odůvodňovat nesplnění těchto povinností neexistencí příslušných vnitřních postupů mezi poskytovatelem služeb a určenou provozovnou nebo zástupcem. Společná a nerozdílná odpovědnost se neuplatní v případech takových konání či opomenutí poskytovatele služeb nebo určené provozovny nebo případně zástupce, jež jsou v členském státě ukládajícím sankci trestným činem.

6. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé služeb, kteří nabízejí služby v Unii ke dni 18. února 2026, byli povinni do 18. srpna 2026 určit určenou provozovnu nebo jmenovat zástupce a aby poskytovatelé služeb, kteří začnou nabízet své služby v Unii po 18. únoru 2026 byli povinni určit určenou provozovnu nebo jmenovat zástupce do šesti měsíců od okamžiku, kdy začnou nabízet své služby v Unii.

Článek 4

Oznámení a jazyky

1. Členské státy zajistí, aby každý poskytovatel služeb, který je usazen nebo nabízí služby na jeho území, písemně oznámil ústřednímu orgánu členského státu, který byl určen podle článku 6 a na jehož území se nachází určená provozovna nebo má bydliště nebo sídlo jeho zástupce, kontaktní údaje této provozovny nebo zástupce a jejich případné změny.

2. V oznámení uvedeném v odstavci 1 musí být uvedeno, které z jazyků uvedených v nařízení Rady č. 1⁽¹⁵⁾ lze použít při kontaktování zástupce nebo určené provozovny. Tyto jazyky musí zahrnovat jeden nebo více úředních jazyků v souladu s právními předpisy členského státu, v němž se nachází určená provozovna nebo v němž má bydliště nebo sídlo zástupce.

3. Pokud poskytovatel služeb určí více určených provozoven nebo jmenuje více zástupců podle čl. 3 odst. 1, členské státy zajistí, aby tento poskytovatel služeb prostřednictvím oznámení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku uvedl přesnou územní působnost určení těchto určených provozoven nebo jmenovaných zástupců. V oznámení musí být uveden úřední jazyk nebo jazyky Unie nebo členských států, v nichž lze každou určenou provozovnu nebo zástupce kontaktovat.

4. Členské státy zajistí, aby informace, které jim byly sděleny podle tohoto článku, byly zveřejněny na zvláštní internetové stránce Evropské soudní sítě v trestních věcech. Členské státy zajistí, aby byly tyto informace pravidelně aktualizovány. Tyto informace mohou být dále šířeny, aby byl usnadněn přístup příslušných orgánů.

Článek 5

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle článků 3 a 4, a přijmou veškerá opatření, která jsou nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy uvědomí o takto stanovených sankcích a opatřeních Komisi do 18. února 2026 a neprodleně ji uvědomí o jejich veškerých pozdějších změnách. Členské státy rovněž každoročně informují Komisi o poskytovatelích služeb neplnících povinnosti, o příslušných donucovacích opatřeních, která byla vůči nim přijata, a o uložených sankcích.

Článek 6

Ústřední orgány

1. V souladu se svými právními systémy určí členské státy jeden nebo více ústředních orgánů za účelem zajištění jednotného a přiměřeného uplatňování této směrnice.

2. Členské státy informují Komisi o ústředním orgánu či ústředních orgánech, které určily v souladu s odstavcem 1. Komise předá seznam určených ústředních orgánů členským státům a zveřejní jej.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Členské státy zajistí, aby jejich ústřední orgány vzájemně koordinovaly svou činnost a spolupracovaly, ve vhodných případech i s Komisí, a vzájemně si poskytovaly veškeré příslušné informace a pomoc, aby byla tato směrnice uplatňována jednotně a přiměřeně. Tato koordinace, spolupráce a poskytování informací a pomoci se týká zejména donucovacích opatření.

Článek 7

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. února 2026. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Hodnocení

Do 18. srpna 2029 provede Komise hodnocení této směrnice. Komise předloží tuto hodnotící zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Toto hodnocení se provádí v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

Článek 9

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 12. července 2023.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

P. NAVARRO RÍOS

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS